

ம. வ. யு. வேல் ஸ்ரீ

8393

ஒ. 9.

ததஸ்தபிரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இது

தஞ்சை ஸ்ரீபிரஹ்மநிஷ்டபண்டித

வே. குப்புஸ்வாமிமஹாராஜ்

என்னும் பூர்வாகிரமநாமம்பூண்டிருந்த

ஸ்ரீ வி. பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகளால்

மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை

ஸ்ரீசங்கரவிலாசகாரதாமந்திர பிரஸில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நான்காம் பதிப்பு.

ரு. திரோத்கார்-ஸ்ரீ வைகாசி-மீ.

All rights reserved.

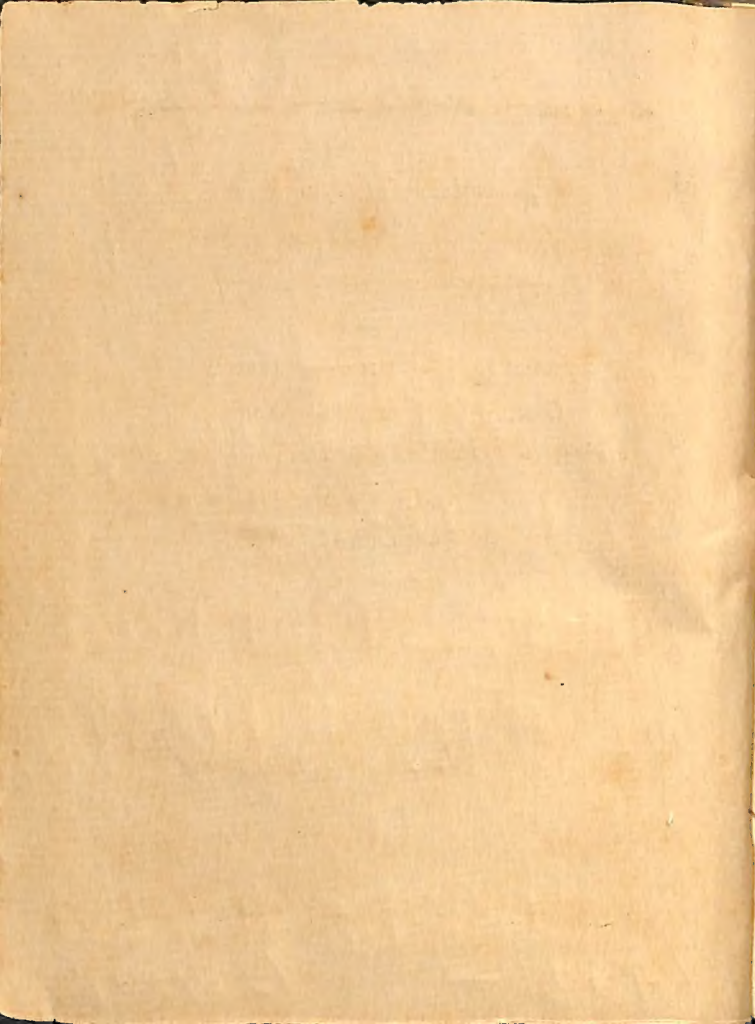
விலை]

1923.

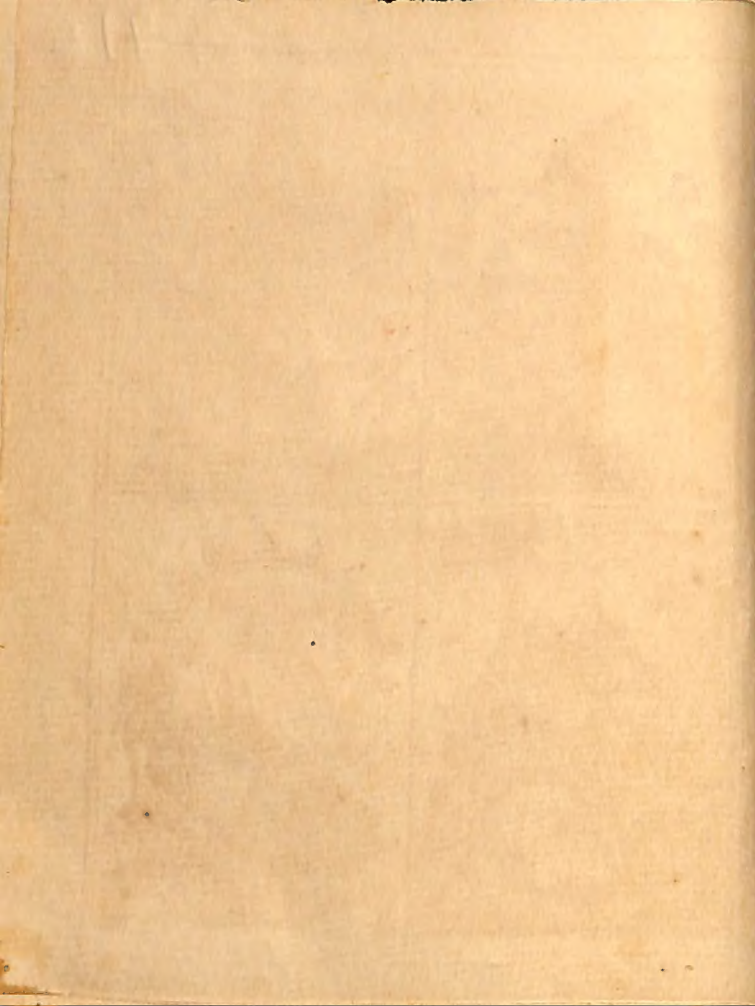
[கூ. கடி.

1923

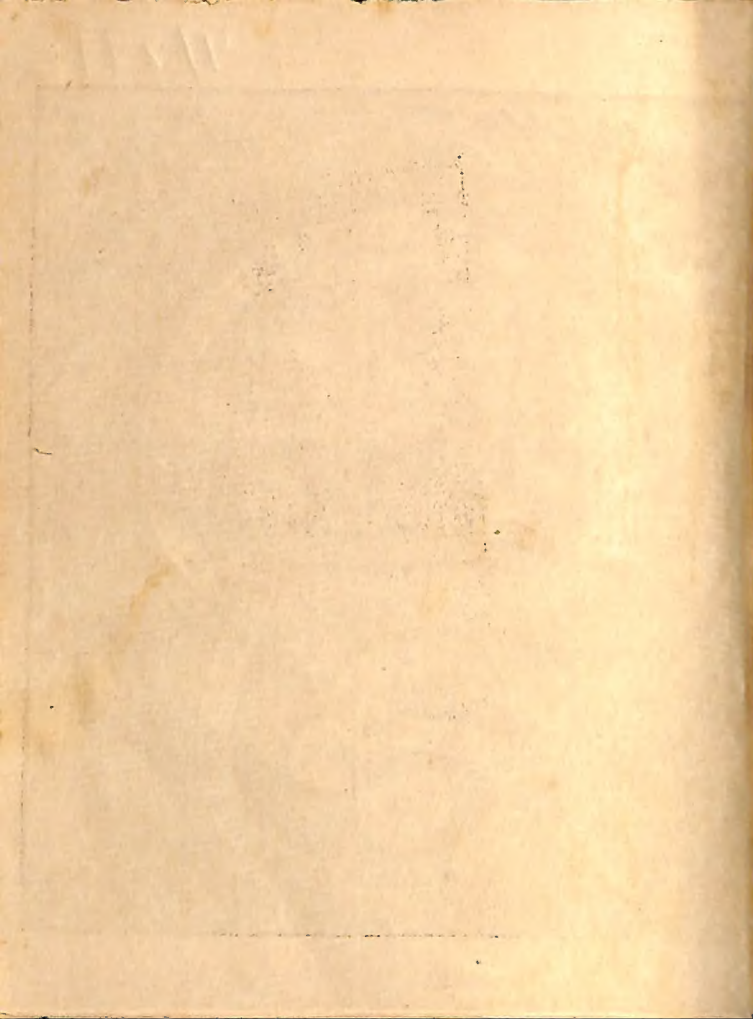
12/2/23

ஓம்கணேசாய நம:

முதற்பதிப்பின் முகவுரை.

எல்லாமதங்களிலும் முதன்மைபெற்று விளங்கும் ஸ்ரீவேதாந்தசித்தாந்தத்தை அறிதற்பொருட்டு, கனிஷ்ட மத்திம அதிகாரிகளுக்காக அநேக சமஸ்கிருத பிராகிருதநூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் உள்ளத்தில் விசேஷ சங்கைகளெழும்பாத மந்தமதியுள்ள பரமஆஸ்திகர்களாகிய சித்தசுத்தியுடைய வுத்தம அதிகாரிகளின் பொருட்டுச் சிறிதும், மேன்மையுடையதும், கடினமில்லாததும், விரிந்த வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகளுள்ளதுமாகிய ஓர் நூல், தமிழில் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை யென்றுணர்ந்து அவ்வியல்பினதாய் ஹிந்திபாஷையில் மகாத்துமா பிரஹ்மநிஷ்டபண்டித ஸ்ரீபீதாம்பரஜீ அவர்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதய மென்னுமிந்நூலானது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. வினாவிடையாகிய இந்நூலிற் கலையெனபெயரிய

பதினாறு பிரகராணங்களிருக்கின்றன. அவற்றிற் கு ஆங்காங்கு டிப்பணி யென்னும் விளக்கவுரையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் முழுக்ஷாங்களுக்குப் பிர ஹ்மசாக்ஷாத்காரத்தில்மிகவுமுபயோகமுள்ளவை யாவும் சுருக்கமாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. கடைசியாகிய பதினாறுவது கலையில் அநேக வேதாந்தபதார்த்தங்களின்பெயர்களும் அவற்றின் சுருக்கமாகிய இலக்ஷணங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலிற் பழகுவோர்களுக்கு மற் றும் பெரிய நூல்களை விசாரிப்பதில் மிக்க திறமையுண்டாகும். வேதாந்தத்தை அப்பியசிக்க ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு இந்நூலைப்போல உபகாரமுடையது வேறில்லை. பெரும்பாலும் அப்பியாசிகளை முன்னிட்டும், இதனால் ஹிந்திபாஷையின் நடையும் பழகத்தக்கதாயிருக்கவேண்டு மென்று சிலர் கேட்டுக்கொண்டமையாலும், இது நேரான மொழிபெயர்ப்பாய்மிகவும் எளிதான நடையிற் செய்யப்பட்டது. இந்நூலைப் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாகப்

படிக்கும் அல்லது அதன் பொருளை யுள்ளத்தி
லமைக்கும் முழுக்கூறுக்களின் உள்ள மென்னும்
ஆகாயத்தில் ஞானமென்னும் யௌவனாவஸ்தை
யைப் பூண்ட விசார மென்னும் சந்திரனாதயமா
ய்ச் சந்தேக விபரீதங்களோடு அஞ்ஞானமென்
னு மிருளைத் துறக்கும். இக்காரணத்தாற்றான் இ
தற்கு விசாரசந்திரோதய மென்னும் பெயரிடப்
பட்டது இதன் விஷயம் பின்வரும் அட்டவணை
யிற் காண்க. இதிலேதேனும் எழுத்துப்பிழை
சொற்பிழைக ளிருக்குமாயின் அவற்றைப்பெரி
யோர் “ஜீவர்கள் சுபாவமாகத் தோஷமுடையவர்
களே” என்னும் சுருதியின் கருத்தை யுட்கொ
ண்டவர்களாய்ச் சேர்த்துப் படித்துக்கொள்வார்
களென நம்புகிறேன்.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

இரண்டாம்பதிப்பின் முகவுரை.

இந்நூல் முமுக்ஷுக்களுக்கு அத்தியந்தம் உபயோகமுள்ளதெனக் கருதி முன்பதிப்பை விட இப்பதிப்பில் அநேகம் பதங்களுக்குத் தெளிவாய் உரை பெழுதப்பட்டிருப்பதும் தவிர பழீபீதாம்பரஜீ அவர்களது சு-வது பதிப்பில் மூலத்திலும் டிப்பணியிலும்செய்யப்பட்ட சிலதிருத்தங்களும் இதில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அல்லாமலும் மூலத்திலுள்ளதுபோலவே ஒவ்வொருகலையின் ஆரம்பத்திலும் அக்கலையின் அபிப்பிராயம், தாரணையாமாறு நூற்பாவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றியும் பதினாறுவதுகலையில் முன்னினும் சில அதிகபதார்த்தங்கள் கருதியிலுள்ளபடி சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேதாந்தாப்பியாசஞ் செய்வோர்கள் மனதில் பிறமத வாதிகளால் கலக்கமுண்டாகாத வண்ணமும், இவ்வேதாந்தப்பிரக்கிரியைகள் முழுவதும் வேதத்திற் சொல்லப்பட்டனவே யல்லாது, ஸ்ரீமத்சங்கர

பகவத்பாதாசாரியர்கள் முதலியோர்களால் கற்பி
க்கப்பட்டனவன் றென்னும் துணிவு பிறக்குமா
றும், ௧௦௮ உபநிஷதங்களினின்றும் ஒவ்வொரு
பிரக்கிரியைக்கும் ஒன்று அல்லது பலசுருதிவா
க்ஷியங்களைப் பிரமாணமாகக் காட்டி அவற்றிற்
குத்தமிழரையும் இதன் குறிப்புரையில் எழு
தப்பட்டுள்ளது. இதில் வாசிப்பவர்களின் செள
கரியத்தை யுத்தேசித்துப் பிரசங்கங்கள் தக்கபடி
பிரிக்கப்பட்டும், முக்ஷிய விஷயங்கள் எளிதாய்ப்
புலப்படுமாறு தடிப்பான எழுத்துக்களால் அ
மைக்கப்பட்டு மிருக்கின்றன. இந்நூலில் சொல்
லப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் இவை அவை இன்ன
பக்கங்களிலுள வென்று எளிதிலறியுமாறு நூ
ன்முகப்பில் அகராதி விஷய அட்டவணை யொன்
றும், அதனோடு இந்நூலிற் பலவிடங்களில் வந்
துள்ள சுருதிகள் இவை யென்றும் அவை இன்
னபக்கங்களில் வந்துள்ளனவென்றும் விளக்கத்
தக்க ஓர் அநுக்கிரமணிகையும் அமைக்கப்பட்
டுள்ளன.

வி. கு. தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

மூன்றும்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் இரண்டாம்பதிப்பினைவிட அதி
கமாய்ச் சில சுருதிகள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதோ
டு பலபிரதிகளைக்கொண்டு சுருதிகள் செவ்வை
யாய்த் திருத்தப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் சில வி
ஷயங்கள் கூட்டியும் விளக்கியும் திருத்தியும் ஒவ்
வொரு கலைகளின் தலைப்பிலும் குருசிஷ்யவடிவா
கச் சித்திரப்படங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

வி. கு.

தஞ்சாவூர்.

உ

ஸ்ரீகணேசாய நம:

நான்காம்பதிப்பின் முகவுரை.

இப்பதிப்பில் மூன்றாம் பதிப்பில் ஏற்பட்டிருந்த பிழைகளையாவும் திருத்தப்பட்டிருப்பதோடு கைவல்யம் வாசிஷ்டம் வேதாந்தசூடாமணி முதலிய நூல்களில் வாராத சிலவிஷயங்கள் மனனஞ் செய்வதற் கேதுவாகச் செய்யுள் வடிவமாயமைக்கப்பட்டுமுள.

தஞ்சாவூர் ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திர

காரியதரிசி.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின் அறுக்கிரமணிகை.

உபநிஷதங்களின் பெயர்களும் — பக்கங்களும்.

௧. அத்யாத்யோபநிஷதம்:—௧௭௪-௧௭௪-
௧௨௦-௧௧௧-௧௧௧-௪௪௪.
௨. அத்வயதாரகஉபநிஷதம்:—௧௫.
௩. அந்நபூர்ணோபநிஷதம்:—௧௭௦-௧௮௦-௨௦௪-
௨௦௮-௨௫௧-௨௫௧-௨௭௫-௧௧௮-௧௨௫-
௧௪௧-௧௪௨-௧௫௨-௧௫௫-௪௨௭-௪௭௮.
௪. அமிர்தநாதோப ஷை:—௪௨௪-௪௭௨.
௫. அமிர்தபிந்தூப ஷை:—௧௮௭.
௬. அக்ஷியுப ஷை:—௧௧௦-௧௪௧.
௭. ஆத்மபோதோப ஷை:—௧௨௧-௧௧௪-௧௧௪.
௮. ஆத்மோப ஷை:—௧௧௧-௧௨௨.
௯. ஈசாவாஸ்யோப ஷை:—௧-௪௨.
௧௦. ஐதரேயம்:—௧௧-௧௪-௨௭௧-௨௮௫-௧௧௧.
௧௧. கடவல்லியுபநிஷதம்:—௭-௨௦௧.
௧௨. கடோப ஷை:—௫-௧௫-௧௦௧-௧௨௫-௧௭௪-
௨௧௫-௧௨௧-௪௮௭-௪௧௧.

கக. கர்ப்போபநிஷதம்:—உ௦௭-சஅநு-சகக.

கச. குண்டிகோப ஷே:—க௨அ.

கநு. கேகோப ஷே:—ச.

கசு. கைவல்யோப ஷே:—க௨அ-உகக.

க௭. கோபாலதாபநீயஉபநிஷதம்:—௨நு.

கஅ. சநத்ஸஜாதீயம்:—சக௨-நு௦நு.

கக. சந்நியாசோபநிஷதம்:—சஅ௨.

௨௦. சரஸ்வதீரஹஸ்யோபநிஷதம்:—௨௭-௨௯-

௧௭௧-௨நுநு-௨௬௦-௩௩௦-௩௭௨-௩௭௩-

சஅநு.

௨௧. சாட்யாயோப ஷே:—சச௨.

௨௨. சாண்டில்யோப ஷே:—ககச-௨௦௧-ச௨ச-

சகநு-நு௦௧.

௨௩. சாந்தோக்கியோப ஷே:—க-௩௩-௩௪.

கஅச-௨௭௭-௨௭அ-௨அநு-௩௩௦-சநு.

௨௪. சாரீரகோப ஷே:—ச௩-ச௧௪-ச௩௭-

சக௭.

௨௫. சுகரகஸ்யோப ஷே:—௩௦௪.

௨௬. சுவேதாசுவதர ஷே:—நு.

௨௭. தர்சனோப ஷே:—௭-௪௨-௧அச-௩௨௭-

சகநு-நு௦௧.

உஅ. தியானபிந்தூபநிஷதம்:—சருஅ-

ரு0க.

உக. திரிசிக்ஷிபிராஹ்மணோப ஷே:—உஅ-

க0ச-சகஅ.

க0. திரிபுரதாபிநீயுபநிஷதம்:—கஉஅ-கஎக-

கஉஉ-கஅக-கஅஎ.

கக. தேஜேரபிந்தூப ஷே:—சஉ-எச-க0க-

ககரு-கருக.

கஉ. தைத்திரீயோப ஷே:—ரு-கச-கரு-க0க-

கஉக-கஉஉ-கஉக-கஎச-உசரு-உஅரு-

சகரு-ரு0உ.

கக. நாதபிந்தூப ஷே:—ககஎ.

கச. நாரதபரிவிராஜகோபநிஷதம்:—எஎ-

கஅச-சஅஉ-சகச.

கரு. நாராயணம்:—கக0.

கச. நிராலம்போபநிஷதம்:—உரு-உஎ-ககச-

உ00-உஅக.

கஎ. நிருஸிம்மஉத்தரதாபிநீயுபநிஷதம்:—

உகஉ-ரு00.

கஅ. நிர்வாணோப ஷே:—கஎ-ககரு.

கக. பஞ்சப்பிரஹ்மோபநிஷதம்:—கஅஉ.

ச0. பரப்பிரஹ்மோப ஷே:—சகச.

சக. பரமஹம்ஸோபநிஷதம்:—உகக.

சஉ. பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம்:—
ககக-நுக0.

சங. பாசபதோப ஷை:—உநு.

சச. பாவனோப ஷை:—நுக0.

சரு. பிரசினோப ஷை:—கச-நுக0.

சக. பிரஹ்மபிந்தூப ஷை:—கஉஅ-கஎக-ந00-
கஅஎ.

சஎ. பிரஹ்மவித்தியோப ஷை:—கரு-உசச-
சருஅ.

சஅ. பிரஹ்மோப ஷை:—சகக-சஎஉ.

சக. பிராணக்கிணிஹோத்திரஉபநிஷதம்:—
உ0எ.

நு0. பிருகதாரணியகோபநிஷதம்:—கக-உ0உ-
உ0அ-உக0-உகஉ-உகக-உஎக-கக0)-
சஎஉ.

நுக. பிக்ஷுனோப ஷை:—சசஉ.

நுஉ. பைங்கலோப ஷை:—கக-கக-உக-உநு-
ந0-கக-கரு-கக-சக-சரு-க0-ககஉ-
ககக-ககக-ககஅ-கஉக-ககக-ககஅ-கச0-
கசக-உஅக-உக0-ந0க-சகஉ-சகந-
சருஅ-சகஉ-சகஅ-சகஎ.

நு.க. மகாநாராயணோபநிஷதம்:—கரு-கசு-க-

கசு-௨௦௧-௨௧௦-க௦அ-க௦அ.

நு.ச. மகோப ஷை:—ச-கரு-கஅ-கசு-கசு-

கசு-௨௦௧-௨௧௦-க௦அ-௨௦௧-௨௧௦-

க௦அ-௨௦௧-௨௧௦-க௦அ-௨௦௧-௨௧௦-

சஅ.

நு.ந. மண்டலப்பிராஹ்மணோப ஷை:—க௦ரு-

சஅ.

நு.ச. மாண்டேயோப ஷை:—௨௦௧.

நு.எ. முத்திகோப ஷை:—௨௦௧-௨௧௦-க௦ரு-

க௦ரு-௨௦௧-௨௧௦-க௦ரு-௨௦௧-௨௧௦-௨௦௧-

நு.அ. முண்டகோப ஷை:—க௦ச-கசு-௨௦௧-

௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧.

நு.க. முத்திகோபநிஷதம்:—௨௦௧-௨௧௦-

௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧-

சஅ.

க௦. மைத்திராயணோபநிஷதம்:—கரு-கஅ.

க௦. மைத்திரேயோப ஷை:—கரு-சஅ.

க௦. யோககுண்டலி உபநிஷதம்:—கரு.

க௦. யோகசிகோப ஷை:—க௦ச-அரு-கரு-

க௦ச-௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧-௨௦௧.

சுச. யோகசூடாமணி உபநிஷதம்:—உஅ-
நூக.

சுரு. யோகதத்துவோபநிஷதம்:—எ.

சுசு. ருத்ரஹிருதயோபநிஷதம்:—நஉநு-
நகஉ-நஅக.

சுஎ. வஜ்ரசூசிகோப ஷை:—எசு-எஎ.

சுஅ. வராகோப ஷை:—ச-சு-அ-க-உநு-உக-
நக-எச-கநக-கநக-கசஉ-கநூ-கஅ-
ககக-உந-உக-உஅநு-நஉக-நசக-
நசசு-நநுக-நகசு-சஅ-சகஉ-சநஉ-
சசசு-சநுக-சசுஉ-சசுஅ-சஎக-சஅக-
சஅஉ-சஅநு.

சுக. ஜாபாலோப ஷை:—உஅ.

எ௦. ஸர்வசாரம்:—உநு-நஎ-ககஉ-ககந-ககஎ-
ககஅ-கஉக-கஉஅ-கநக-கசக-கசச-ககத-
ககஎ-ககஅ-ககக-உ௦த-உ௦ந-உ௦நு-உ௦ச-
உக௦-உஎஉ-உஅஎ-உக௦-உ௦௦-சஎ௦.

எக. ஸ்கந்தோபநிஷதம்:—ந௦எ.

எஉ. ஹம்ஸோபநிஷதம்:—நூ௦.

இந்நூலில் வரும் சுருதிகளின்

அங்கீரமணிகை

முடிந்தது.

உ

ஸ்ரீசற்குருப்பேயா நம:

தருநெல்வேலிஜில்லா மன்னார்கோயில்

திருப்புடைமருதூர் வேதாந்தமடாலயஸ்தாபகர்

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

முத்துகிருஷ்ணஞ்செட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவியால்

இப்பதிப்பு அச்சிடப்பட்டது.

இவருக்கு ஈசுவரன்கிருபை செய்வாராக.

சு. பாக்கியம் பிள்ளை,

மானேஜிங் டிரஸ்டி.

ஸ்ரீசங்கராவிலாச்சாரதாமந்திரம்,

தஞ்சாவூர்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

அகாராதி விஷய அட்டவணை.

அகங்காரம்(உ)	நகக-சகக	அசரசம்பத்து	நஎஅ
அகர்மம்.	ச௦அ	அஞ்ஞாயில்லாமை	ந௦க
அகிருதோபாசனன்	நசக	அஞ்ஞானத்தின்	} சஅக
அக்கியாதி	சக.ந	அவஸ்தை(எ)	
அக்கினி (ந)	நக௦	அஞ்ஞானத்தின்	} ந.எஉ
அக்கினி (நு)	சநக	சக்தி(உ)	
அக்கினியினும்	} உகஅ	அஞ்ஞானத்தின்	} சநக
வாயுசூக்ஷ்மம்		பேதம் (நு)	
அசத்தியாதி	சகஉ	அஞ்ஞானத்தின்	} க௦நு
அசத்து	உஉ.ந	ஸ்மிருதி	
அசத்துவாபாதக	} அ-	அஞ்ஞானம் (உ)	} ந.எக
ஆவரணம்		அஞ்ஞானம்	
அசம்சத்தி	நசந		கஅ-க௦க
அசம்பவலக்ஷண	} ச௦உ	அஞ்ஞானம்	} உஎ௦
தோஷம்		ஆகாயத்தினும்	
அசம்பாவனை	கஉ-நகக	சூக்ஷ்மம்	} சந௦
அசம்பிரஞ்ஞாத	} ந.எநு	அண்டஜம்	
சமாதி			
அசிந்நிவத்தன்	} சஎக	அதர்வணவேத	} உஎஎ
மைமுதலியன		மகாவாக்க்யம்	
அசுத்த அகங்காரம்	நகக	அதலமுதலியன(எ)	சஅக
அசுத்தமனம்	நஅஎ	அதிகாரி	உ௦-சநக

அதிடாபரோ		அத்தியந்தாபாவம்	சரு௩
க்ஷப்பிரஹ்ம	கஉ	அத்தியஸ்த	உசக
ஞான அவதி		விசேஷம்	
அதிடஅபரோ		அத்தியாசம்	கஅரு
க்ஷப்பிரஹ்ம	கக	அத்தியாசம் (உ)	கசஅ
ஞான ஏது		அத்தியாசம்	
அதிடஅபரோ		இரண்டுவகை	கஅரு
க்ஷப்பிரஹ்ம	க௦	அத்தி பாசநிவிருத்தி	உகஉ
ஞானசொருபம்		அத்தியாத்ம	
அதிடஅபரோ		தாபம் (உ)	கசஅ
க்ஷப்பிரஹ்ம	கஉ	அத்தியாத்மமூத	
ஞான பலம்		வியன (ந)	கக௦
அதிடஅபரோ		அத்தியாத்மம்	கஉக
க்ஷப்பிரஹ்ம	கக	அத்தியாரோபம்	உச-
ஞானம்		அநந்தம்	உசரு
அதிதெய்வம்	க௩௦-க.ந.ச	அநாதிபதார்த்தம்	உச-
அதிதெய்வதாபம்	சஉக	(சு)	சஎக
அதிபூததாபம்	சஉஉ	அநாத்மாவின்	
அதிபூதம்	க௩௦	தர்மம்(கஉ)	ருச
அதிவியாப்தி		அநாவிருதம்	ருரு
லக்ஷணதோஷம்	ச௦உ	அரித்தியம்	உ௦உ
அதிஷ்டானம்	கருரு-கஎக	அநிர்வசனீயக்	
அதிஷ்டானமா		டியாதி	சகக
கியவிஷேஷம்	உசக	அநுபந்தம் (ச)	சகரு
அத்திசிங்நு	ரு-க	அநுபலப்திப்	
அத்தியந்தநிவிருத்தி	அச	பிரமணம்	சஅரு

அறுமானப்	}	சஅச	அந்வயம்	}	கருக
பிரமாணம்			அபஞ்சீகிருத		அஎ
அறுவாதம்	}	ககரு	பஞ்சமகாபூதம்	}	அஎ
அந்தக்கரண			அபஞ்சீகிருத		அஎ-
கிருபை	}	கச	பஞ்சமகாபூதபதி	}	க0
அந்தக்கரண			னேழு தத்துவம்		க0
தோஷம் (க)	}	ககஉ	அபரவித்தை	}	கஅக
அந்தக்கரண			அபரஜாதி		கஎக
நான்கின் திரிபுடி	}	ககக	அபரிக்கிரகம்	}	சருஅ
அந்தக்கரணநான்			அபரோக்ஷஞானம்		சஅஎ
கிந்தேவதை	}	ககக	அபரோக்ஷஞானப்	}	ககக
அந்தக்கரண நான்			பிரதிபந்தம் (க)		-ககச
கின் விஷயம்	}	ககச	அபரோக்ஷப்பிர	}	க
அந்தக்கரணம்			ஹ்மஞானம்		க
(ச)	}	சகக	அபரோக்ஷப்பிர	}	க
அந்தத்துவம்			ஹ்மஞான ஏது		க
யானல்லவெனல்	}	சஎஎ	அபரோக்ஷப்பிர	}	க
அந்நமயகோசம்			ஹ்மஞானசொ		க
அந்நமயகோசம்	}	ககக	ரூபம்	}	ச0
யானல்ல			அபவாதம்		ச0
அந்நியதராத்தி	}	கஅஎ	அபாநூபாதக	}	கக-
யாசம்			ஆவரணம்		கஎக
அந்நியதாக்கியாதி	}	சகக	அபாவம்	}	ருஅ-சருஎ
அந்நியோந்நியா			அபாவம் (ரு)		சருஎ
த்தியாசம்	}	கஅஎ	அபானவாயு	}	ககச
அந்நியோந்நியா			அபிநிவேசம்		சகரு
பாவம்	}	சருஎ	அபூர்வதை	}	சஅக

அபூர்வவிதி	ச௨அ	அவஸ்தையும்	} ௫௧௦
அப்பியாசம்	சஅக	அபிமானியும்	
அமுக்கியாகங்காரம்	௩௭௦	(௧௬)	} ௨௩௧
அயமாத்மாபிர	} ௨௭௭	அவாச்சியசுத்தா	
ஹமம்		ந்தவர்ணநம்	} ௫௦௫
அரிவர்க்கம் (௬)	ச௭௬	அவிகாரி	
அருத்தாபத்திப்	} சஅச	அவித்தை	௨௪-௪௬௪
பிரமாணம்		அவ்வியபிசாரம்	௨௩௫
அர்ச்சனை	சஅ௨	அவ்வியயம்	௫௦௪
அர்த்தம்	ச௪௧	அவ்வியாப்தி	} ௪௦௧
அர்த்தவாதம் (௬)	} ௩௯௫	லக்ஷணதோஷம்	
அர்த்தாத்தியாசம்		அற்பஞ்ஞஜீவன்	௩௧
அர்த்தாத்தியாசம்	௩௯அ	அஜஹத்திலக்ஷணை	௨௮௦
இரண்முவகை	} ௩௯அ	அஸ்தேயம்	௪௫அ
		அஸ்மீதை	௪௬௫
அர்த்தார்த்தி	௪௪௦	அகம்பிரஹ்மாஸ்மி	௨௭௧
அலம்புடை	௫௦௨	அஹிம்சை	௪௫அ
அவச்சேதகம் (௪)	௪௩௪	} ௪	
அவச்சேதத்தியம் (௪)	௪௩௫		
அவதி (௩)	௩௯௫	ஆகதி	௪௮௧
அவஸ்தாஸ்தா	} ௪௩௬	ஆகாசத்தில் சுரு	} ௧௬௦
னம் (௪)		மைநிறதிருஷ்	
அவஸ்தை (௩)	௩௯௬	டாந்தம்	} ௧௬௮-௪௦௪
அவஸ்தை (௪)	௪௩௬	ஆகாயத்தின ஐந்து	
அவஸ்தை (௫)	௪௫அ	தத்தவங்கள்	௪௬
அவஸ்தை (௬)	௪௮௦	ஆகாயமதம்	௪௬அ
அவஸ்தை (௭)	௪௮௬	ஆகாரம் (௪)	௨௧௫

ஆசிரமம்(ச)	ச௭௭	ஆத்மா அஷ்டயம்	உக௭
ஆசிரயம்	௫௦௫	ஆத்மா அக்ஷரம்	உக௭
ஆசிரியர்வழிபாடு	௫௦௭	ஆத்மா ஆநந்தவடிவம்	உ௭௫
ஆதாரம்	க௫ச-க௫க	ஆத்மா ஆறுவிகா	} அஉ
ஆதித்தியம்	சஅஉ	ரங்களுயில்லா	
ஆத்தியந்திகப்	} சஎஉ	தது	
பிரளயம்		ஆத்மா உபதிருஷ்டா	உ௦எ
ஆத்மக்கியாதி	ச௭௭	ஆத்மா எப்படி	} கஉ௭
ஆத்மமதம்	ச௭௭	யிருக்கிறது?	
ஆத்மா	கஉ௭	ஆத்மா என்பது	} கஉ௭
ஷை (உ)	உக௭	யாது?	
ஷை (௭)	௭௭௭	ஆத்மா ஏகம்	உ௦அ
ஆத்மா அகண்டம்	உ௭௦	ஆத்மா கூடஸ்தர்	உ௦ச
ஆத்மா அக்கிரியம்	உ௦௫	ஆத்மா சச்சிதா	} கஉ௭
ஆத்மா அசங்கம்	உக௭	னந்தசொருபம்	
ஆத்மா அசலம்	உ௦௫	ஆத்மா சத்துவடி	} க௭௭
ஆத்மா அநந்தம்	உ௦௭	வம்	
ஆத்மாநாத்மாக்க	} க௭உ	ஆத்மா சாக்ஷி	உ௦௫
ளின் பரஸ்பர		ஆத்மா சித்து	க௭௭
அத்தியாசம்		ஆத்மாசயம்பிரகாசம்	உ௦௭
ஆத்மா அமரம்	உக௭	ஆத்மா திருஷ்டா	உ௦௭
ஆத்மா அமிருதம்	உக௭	ஆத்மா நிராகாரம்	உ௭௫
ஆத்மா அவிநாசி	உக௭	ஆத்மா நிருவிகாரம்	உ௭௫
ஆத்மா அவ்வியக்தம்	உக௭	ஆத்மா பிரிய	} உ௭அ
ஆத்மா அவ்வியயம்	உக௭	முள்ளது	
ஆத்மா அஜரம்	உக௭	ஆத்மா பிரஹ்ம	} க௭௭
ஆத்மா அஜன்மம்	உக௭	வடிவம்	

ஆத்மா பிரஹ்ம	}	௨௦௨	ஆநந்தம் ஆத்மா	௨௪௪	
த்தினும் வே			ஆநந்தபதலஸ்தியம்	௨௪௧	
ரூகாமை	}	௨௦௨	ஆநந்தபதவாச்சியம்	௨௪௧	
ஆத்மாவிற்கு மா			ஆநந்ததுக்கங்க	}	௨௪௪
ணமின்மை	ளின் நிச்சயம்				
ஆத்மாவிற்கு ஜ	}	௨௦௨	ஆநந்ததுக்க நிச்ச	}	௨௪௪
ன்மமின்மை			யத்தில் அந்வய		
ஆத்மாவின் இர	}	௨௦௨	வெதிரேகம்	}	௨௪௪
ண்டு விசேஷ			ஆநந்தமயகோசம்		
ணம்	}	௨௦௨	ஆநந்தமயகோச	}	௨௪௪
ஆத்மசொருபம்			த்தின் பக்தி தி		
ஆத்மதருமம்(௨)	}	௨௦௨	ருஷ்டாரந்தம்	}	௨௪௪
ஆத்மாவின்			ஆநந்தமயகோச		
நிஷேத்திய	}	௨௦௨	த்திற்கு நான்	}	௨௪௪
விசேஷணம்			வேறெனல்		
ஆத்மபேதம் (௨)	}	௨௦௨	ஆபேக்ஷிகவியாபகம்	}	௨௪௪
ஆத்மாவின்			ஆரம்பவாதம்		
விசேஷணம்	}	௨௦௨	ஆரோபங்களின்	}	௨௪௪
ஆத்மாவின்			நிவிருத்தியாகிய		
விசேஷணம்(௨)	}	௨௦௨	அபவாதம்	}	௨௪௪
ஆத்மாவின்விதேய			ஆரோபம்		
விசேஷணம்	}	௨௦௨	ஆரோபம் கண்	}	௨௪௪
ஆந்தரட்சனசம்			ணாடி நகரம்		
ஆநந்தசொருபன்	}	௨௦௨	போலயித்தை	}	௨௪௪
ஆநந்தம்			ஆர்த்தன்		
ஆநந்தம்(௨)	}	௨௦௨	ஆர்த்தன் முதலிய	}	௨௪௪
ஆநந்தம்(௨)			பக்தர்(௨)		

ஆவரணம்(௨)	௯௭௩	இரஜோகுணம்	௪௧௨
ஆவரணசக்தி	௯௭௨	இராகம்	௪௬௫
ஆறுங்கலை	௧௫௧	இராஜன் மூன்	} ௧௦௩
இ		மாயாவி திருஷ்	
இடைநாடி	௫௦௧	டாந்தம்	
இந்திரியங்களின்	} ௧௦௪	இராஜா இடை	} ௨௬௪
அந்தத்துவம்		யர்களின்	
இந்திரியங்களின்	} ௧௦௫	திருஷ்டாந்தம்	} ௨௭௬
படுத்துவம்		இருக்குவேத மகா	
இந்திரியங்களின்	} ௧௦௪	வாக்மேயம்	} ௪௮
மந்தத்துவம்		இருபத்தைந்து	
இந்திரியம் பிரிய	} ௨௯௭	தத்துவங்கள்	} ௫௭
முள்ளது		இருபத்தைந்தை	
இப்பியில் வெள்ளி	} ௧௫௩	யும் அறிதற்குப்	} ௪௮௫
அப்பிரக		பிரயோஜனம்	
காகிததிருஷ்	} ௧௫௪	இருப்பு	} ௪௦௧
டாந்தம்		இலக்ஷணதோ	
இப்பியின் மூன்று	} ௧௫௪	ஷம் (௩)	} ௪௦௩
அமிசங்கள்		இலக்ஷணம்	
இயமம் (௫)	௪௫௮	இலக்ஷணவிரு	} ௨௭௮
இரசம் (௬)	௪௮௦	த்தி	
இரண்டாங்கலை	௨௯	இலக்ஷணவிருத்	} ௨௭௬
இராஜஜுசர்ப்ப	௧௭௧	தி மூன்று	
திருஷ்டாந்தம்	௧௭௭	இலக்ஷி பார்த்தம்	} ௪௮௦
இராஜஜுசர்ப்பத்	} ௧௭௧	இலிங்கம் (௬)	
தால் விகாரப்பி		ஈ	} ௧௪
ரரந்தி நிவிருத்தி		ஈசுவரகிருபை	

ஈசுவரசைத்நயம்	சஅள	உத்தேசம்	ச0௨
ஈசுவரத்தன்மை	} உஅச	உபக்கிரமம் உபச	} சஅ0
யினபிமானி		ங்காரம்	
ஈசுவரப்பிரணி	} சள	உபதிருஷ்டா	௨0௭
தானம்		உபதிருஷ்டாபத	} ௨௪௨
ஈசுவரனது உபாதி	ஈக	லக்ஷியம்	
ஈசுவரனது ஐச	} சஅக	உபதிருஷ்டாபத	} ௨௪௨
வரியம் (ஈ)		வாச்சியம்	
ஈசுவரனது காரியம்	உஅரு	உபபத்தி	சஅக
ஈசுவரனது காலம்	உஅச	உபரஞ்சகம்	சஈரு
ஈசுவரனது சரீரம்	உஅச	உபராமத்தின் அவதி	ஈகக
ஈசுவரனது	} சஅக	உபலக்ஷணம்	சஈரு
ஞானம் (ஈ)		உபவாயு (ரு)	சருஅ
ஈசுவரனது தர்	} உஅரு	உபாசனை (உ)	ஈளச
மங்கள்		உபாதி	கஅ-சஈச
ஈசுவரனது தேசம்	உஅஈ	உபேக்ஷை	சரு௨
ஈசுவரனது வஸ்து	உஅச	உபோற்காதம்	௨-ஈ
ஈசுவரன்	கஅ-உஅக	உபோற்காதவர்ணநம்	௨
ஈசுவரன் ஐகத்தி	} ஈக	உரோமம்	ருரு
ற்கு உபாதான		உலக ஏஷ்டணை	ச0௪
நிமித்த காரணன்		உலகம் (ஈ)	ச0ஈ
௨		உலோபம்	சளக
உதாசீனதசை	ச00	உவமானப்பிரமா	} சஅச
உதானவாயு	ககச	ணம்	
உத்தமஜிஞ்ஞாசு	௨0	உற்பத்தி	சச0
உத்தேசமுதலி	} ச0௨	உற்பத்தி முத	} சச0
யன (ஈ)		லிய கிரியைகள்	
		(ச)	

உற்பிஜ்ஜம்	ச௫௦	ஐ	
ஊ		ஐந்தாங்கலை	க௨௭
ஊர்மி (சு)	சஅக	ஐந்துகோசங்க	} ககக
எ		ளின் பெயர்	
எட்டாங்கலை	௨கக	ஐந்து துவாரமு	} க௨
எண்வகைப்பதா	} சக௨	ள்ள ரூடத்தீப	
ர்த்தம்		திருஷ்டாந்தம்	} கஅ
எண்ணைக்கறை	} க.அ	ஐந்துபூதம்	
திருஷ்டாந்		ஐவகைப்பிராந்தி	க௬௭
தம்	} க.௬௭	ஒ	} க௭௪
என்சுபாவமிருக்		ஒலிவடிவசத்தம்	
கிற ஸ்திதி		ஒன்பதாங்கலை	௨௬௯
ஏ		ஒ	
ஏகம்	௨ச௫-௫௦௪	ஒஜச	௫௦௭
ஏகம் என்னும்	} ௨௪௩	க	} ௨௬௪
பதத்தின்		கங்கா கலசஜல	
லக்ஷியம்	} ௨௪௩	திருஷ்டாந்தம்	} க௭௧
ஏகம் என்னும்		கடாகாச திருஷ்	
பதத்தின்	} ௨௪௩	டாந்தம்	} ௨௬௪
வாச்சியம்		கடமடாகாச திரு	
ஏகாக்கிரம்	ச௭௫	ஷ்டாந்தம்	} க௭௧-௭
ஏது	௫௦௫	கடாகாய திருஷ்	
ஏதுப்போலி (௫)	ச௫௬	டாந்தத்தால்	} க௭௭
ஏதுமுதலியன (௩)	ச௦௪	சங்கப்பிராந்தி	
ஏழாங்கலை	க௬௩	நீங்குதல்	} க௬௦
ஏழாவது பூமி	௬௪௪	கட்டையில் புருட	
ஏஷணை (௩)	௪௦௪	திருஷ்டாந்தம்	

கண்ணாடி மண்		கர்மேந்திரியம்	க.நக-
பாத்திரத்தெரி	} ௨௧௪	ஐந்து	சக௨
யும் விளக்குத்		கர்மேந்திரிய	} க.நக
திருஷ்டார்தம்		திரிபுடிகள்	
கதி (ரு)	சகக	கர்மேந்திரியபஞ்	} க.நச
கந்தம் (௨)	ந௭ச	சக விஷயங்கள்	
கந்தர்வநகரம்	ந௮	கர்மேந்திரிய	} க.ந.ந
கரணம் (ந)	ச௦௬	தேவதைகள்	
கருணை	ச௦௨	கர்மேந்திரியம்	அக
கர்த்தவ்யமுத	} ச௦௬	கலை	ச௨௨
லியன (ந)		கலை (கக)	ருக௦
கர்த்தவ்யம்	ச௦௬	கற்பிதம்	௨ரு
கர்த்தாபோக்தா	} க௦க	கற்பிதகாரியம்	கஅ௦
யானல்ல		கற்பிதவிசே	} கஅ௦-
கர்த்திருத்துவ	} கக௭	ஷம்	
போக்திருத்து		கற்பிதவிசேஷ	} கக௦
வப்பிராந்தி		அமிசம்	
ஷை	} க௭௬	கனககுண்டல	} க௭௭
நிவிருத்தி		திருஷ்டார்தம்	
கற்பிதவிசேஷ	} கரு௬-	கனககுண்டலத்	} கஅ௧
அமிசம்		தால் ஜகத்சத்	
கர்மம் (ந)	} கக௦	தியத்துவப்பி	
கர்மம் (ரு)		ராந்தி நிவிரு	
கர்மம் (சு)	ச௮௨	த்தி	} ௨௧௫
கர்மஜதாதாத்மியம்	ச௨௧	கா	
கர்மஜநிவிருத்தி	ச௨௨	காசிராஜசந்நியாசி	} ௨௧௫
		திருஷ்டார்தம்	

காந்தாரிநாடி	௫௦௧	குணம் (௩)	சக௨
காமம்	ச௩௩-ச௭௭௯	குணம்(௨௪)	ச௮௯
காமியம்	ச௬௨	குணவாதம்	௩௬௫
காரணம்	௧௦௬	குருகிருபை	௧௪
காரணதேகம்	௧௦௬	குருடி	ச௧௩
காரணதேகத்தி	}	குருடிமுதலியன(௩)	ச௧௨
ற்கு நான் திரு		குரோதம்	ச௭௯
வ்டாவெனல்		கூ	
காரணவடிவ	}	கூடம்	௨௦௪
அஞ்ஞானம்		கூடஸ்தஜீவர்க	}
காரணவாதம் (௩)		ளின் பரஸ்பர	
காரணஞ்ஞானம்	௩௦௮	அத்தியாசம்	
காரியாஞ்ஞானம்	௩௭௨	கூடஸ்தரென்	}
காலம் (௩)	௩௭௨	னும் பதத்தின்	
கி	ச௧௧	இலக்ஷியம்	
கிசோரம்	ச௮௦	கூடஸ்தரென்	}
கிணற்றூபரண	}	னும் பதத்தி	
திருவ்டார்தம்		ன் வாச்சியம்	
கியாதி (௫)	ச௬௨	கூடஸ்தன்	௨௦௪
கிரமகிருஷ்டி	௩௮௬	கூர்மன்	ச௫௮
கிரமநிக்கிரகம்	௩௮௬	கே	
கிரிகரன்	ச௫௬	கேசம்	௫௫
கிருதோபாசனன்	௩௪௬	கேவலசம்பந்தா	}
கிலேசம் (௫)	ச௬௪	த்தியாசம்	
கு		கேவலதர்மத்தி	
குகு	௫௦௨	னத்தியாசம்	}
குடதீப திருவ்டார்தம்	௬௨	கேனி	

கோ		சச்சிதானந்த	
கோசம்	கக0	விசேஷவார்ண	} உகக
கோசம் (ரு)	சகரு	னம்	
கௌ		சஞ்சிதகர்மம்	ககக
கௌசிகம் (சு)	சஅஉ	சத்தசத்தில்	} உஉஉ
கௌணபுருஷார்த்தம்	க	அந்வயவெதிரேக	
கௌணுத்மா	ககக	யுத்தி	} உஉஉ
கௌமாரம்	சஅ0	சத்தசம்பந்தம் (உ)	
ச		சத்தத்தின் விருத்தி	உஎஅ
சகல ஆரோப	} ச0	சத்தப்பிரவிருத்	} சசக
நிவிருத்தியாக்ய		தியின் நிமித்	
அபவாதம்		தம் (ச)	
சகல ஞானிகளது	} கச0	சத்தப்பிரமாணம்	சஅச
ஸ்திதிபேதம்		சத்தமுதலியன (ரு)	சகரு
சகல பதார்த்தங்க	} உருரு	சத்தம் (ஒலிவடி	} கஎச
ளிலும் ஐந்து		வம்)	
அமிசங்கள்		சத்தம் (வருண	} கஎச
சகஜாதாதம்யியம்	சஉக	வடிவம்)	
சகஜ நிவிருத்தி	சஉஉ	சத்து	உஉ0-உஉஉ
சகுணஉபாசனை	கஎச	சத்து அசத்துக்	} உஉஉ
சக்சியார்த்தம்	உஎஅ	களின் நிச்சயம்	
சக்திவிருத்தி	உஎஅ-கஎச	சத்பதலக்ஷியம்	உசக
சங்கப்பிராந்தி	சகஅ	சத்பதவாச்சியம்	உச0
சங்கயில்லாதது	ரு0ரு	சத்துருபம்	} கருஅ
சங்கற்பம்	சகஎ	சாமானிய அமி	
சங்கினி	ரு0உ	சம்	

சத்துருபம் வி	}	கருக	சமுத்திர நீர்த்	}	உகரு
சேஷ அமிசம்			துளி திருஷ்		
சத்துவகுணம்		சகஉ	டாந்தம்		
சத்துவாபத்தி		ந.ச.ந	சம்சர்க்காத்தியாசம்		கஅஅ
சத்தை (ந)		சகரு	சம்சாரப்பிராந்தி(ரு)		சஎஉ
சந்திரமதம்		சகஅ	சம்சாரம் (க)		சகக
சந்தோஷம்		சஎ0	சம்பந்தம் (உ)		நஎஅ
சந்நியாசம் (ச)		சசஉ	சம்பந்தம் (ந)		சகக
சப்தசக்திக்கிரக	}	சகரு	சம்பந்தசக்திசம்	}	கஅக
ணம் ஏது (அ)			பந்திஅத்தியாசம்		
சப்தப்பிரமாணம்		சஅச	சம்பந்தாத்தியா		கஅஅ-
சப்தாறுவித்த	}	நஎக	சம்	}	நகக
சமாதி			சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி		
சப்தாநறுவித்த	}	நஎக	சம்ஸ்காரம்	}	சகக
சமாதி			சரீரம் (ந)		
சமமுதலியன (சு)		சஅஉ	சரீரம் பிரியமுள்ளது		உ.நஎ
சமவாயம்		சகக	சர்வஞ்ஞ ஈசுவரன்		ந0
சமஷ்டியஞ்ஞானம்		நஎக	சவிகற்பசமாதி		நஎரு
சமஷ்டிவியஷ்டி	}	நஎக	சவ்வியபிசாரம்	}	சருக
வடிவ அஞ்			சற்பிரதிபக்கம்		
ஞானம்			சஜாதீயசம்பந்தம்		உகக
சமாதி (உ)		நஎரு	சா		
சமாதி (சு)		சஅ.ந	சாத்துவீகாதிகள்	}	க0க
சமாதிவிக்கினம்(சு)		சசஉ	யானல்வென்		
சமாதிபினங்கம்(அ)		சகரு	பதற்கு நீர்க்கு		
சமாதிபினங்கம்(அ)		ககச	முல், திருஷ்டா		
சமாநவாயு			ந்தம்		

சாந்தாத்மா	௩௯௮	சாஷி என்னும்	
சாமயிகாபாவம்	௪௫௮	பதத்தின்	௨௪௨
சாமவேதமகா		வாச்சியம்	
வாக்கியம்	௨௪௬	சாஷியில் சொப்	
சாமானிய அகந்		பன திருஷ்	௩௬
காரம்	௩௪௦	டாந்தம்	
சாமானிய அமிசம்	௧௫௪	சி	
சாமானியசைத		சின்காரமுதலிய	
ன்யமறிய இர		ரசம் (௧௦)	௫௦௦
ஜ்ஜு-சர்ப்பாதி	௨௫௩	சிசு	௪௮௦
திருஷ்டாந்தம்		சிதாபாசனது	௪௮௬
சாமானியசைத		அவஸ்தை	
ன்னிய பிரஹ்	௨௬௧	சிதாபாசன்	௨௪௮
மம் சத்தியம்		சிதாபாசன் மித்	௨௫௧
சாமானியசைத	௨௫௨	தையாதல்	
ன்யம்		சித்தநிரோதயுக்தி	௪௪௩
சாமானியம் (௨)	௪௬௦	(௪)	
சாமானியவிசேஷ		சித்தம்	௪௩௪
சைதன்ய	௨௪௪	சித்து	௨௨௦-௨௩௧
வாணனம்		சித்துஜடங்களி	௨௨௨
சாலம்பயோகம்	௩௮௮	ன் நிச்சயம்	
சாஸ்திரம் (௬)	௪௮௩	சித்துஜட நிச்சய	
சாஷி	௨௦௫	த்திற்கு அந்வய	௨௨௨
சாஷி என்னும்		வெதிரோக	
பதத்தின்	௨௪௨	யுக்திகள்	
லக்ஷியம்		சித்பதவாச்சியம்	௨௪௧
		சித்பதலக்ஷியம்	௨௪௧

சிரவணமுதலிய வற்றின் பலம் (ந)	சகஎ	சுவாத்தியாயம்	சஎ௦
சிரவணம்	ச௬ரு	சுவிசாரணை	நசஉ
சிரவணாதி (ச)	சசச	சுவேதஜம்	ச௬௦
சிருஷ்டி (உ)	நஅச	சுமுத்தி	சகஅ
சிவப்புஸ்படிக	சஎந	சுமுத்தி (ந)	சகஎ
திருஷ்டாந்தம்	ச	சுமுத்திசுமுத்தி	சகஅ
		சுமுத்திசொப்பனம்	சகஅ
		சுமுத்தி முதலிய ன (ந)	சகஅ
சுகந்தம்	நஎச	சுமுத்தியபிமானி	கசச
சுகப்பிராப்தி	சகஅ	பிராஞ்ஞன்	கசச
சுத்த அகங்காரம்	நகக	சுமுத்தியவஸ்தை	கஉக-
சுத்த சத்துவகுணம்	உச		கசந
சுத்தசைதன்யம்	சஅஎ	சுமுத்தியவஸ்	
சுத்தப்பிரஹ்மத்		தைக்கு நான்	கசஉ
தில் பிரபஞ்ச	நக	சாஷி	
ஆரோபம்		சுமுத்தியில்க-வது	
சுத்தமனம்	நஅஎ	கிணற்றாடரண	கசச
சுத்தம்	௬௦ச	திருஷ்டாந்தம்	
சுபேச்சை	நசக	சுமுத்தியில் உ-	
சுயம்பிரகாசபத	உசஉ	வது உருகிய	கசக
லக்ஷியம்		நெய் திருஷ்	
சுயம்பிரகாசபத	உசஉ	டாந்தம்	
வாச்சியம்		சுமுத்தியில் கூ-	
சுருதம்	௬௦ச	வது சிறுவர் வி	கசக
சுவகதசம்பந்தம்	உகஉ	ளையாட்டித்திரு	
சுவாசிரயசுவவிஷயம்	க௦ச	ஷ்டாந்தம்	

சுழுத்தியில் ச-		சையோகசம்பந்தம்	௩௭௬
வது சமுத்திர		சொ	
ஜவகுடஜல	௧௪௭	சொப்பனசுழுத்தி	௪௧௬
திருஷ்டாந்தம்		சொப்பன சொப்	௪௧௬
சுழுத்தியில் அஞ்	௧௦௫	பனம்	
ஞானம்		சொப்பனம்	௪௧௬
சுழுத்திஜாக்ஈரம்	௪௧௭	(௩)	
சுழுமுனைநாடி	௫௦௧	சொப்பனஜாக்ஈரம்	௪௧௬
சு		சொப்பனாபிமானி	௧௪௧
சுத்திரம் (சு)	௪௮௩	தைஜஸன்	
சூரியப்பிரகாச	௨௪௬	சொப்பனாவஸ்தை	௧௨௬
திருஷ்டாந்தம்		சொப்பனாவஸ்தை	௧௪௦
சூரியமதம்	௪௧௬	க்ஞ நான்சாக்ஷி	
சூக்ஷ்மசரீர (௧௭)	௮௫	சொப்பிரகாசம்	௫௦௫
தத்துவம்		சொருபமாக	௪௫
சூக்ஷ்மசரீரம் (௨)	௩௮௦	அநாதி	
சூக்ஷ்மதேகம்	௮௪	சொருபலக்ஷணம்	௩௭௩
சூக்ஷ்மதேகத்		சொருபாத்தியா	௨௮௮
திற்கு நான் ிரு	௮௪	சம்	௩௬௬
ஷ்டா		சொருபஸ்திதி	௨௬௩
சூக்ஷ்மபூதங்கள்	௮௭	சோ	
சே		சோகநிவிருத்தி	௪௮௭
சேதனஞானம்	௨௪௧	ஞா	
இலக்ஷியம்		ஞாதவ்யம்	௪௦௬
சை		ஞாதா முதலியன்	௪௨௦
சைதன்னியம்	௧௭	(௩)	
சைதன்னியம் (௭)	௪௮௭		

ஞானக்கிரியாசகம்	}	ச௬௬	ஞானரகைஷ	ச௬௬	
திவடிவ			ஞானாத்மா	௩௬௭	
அஞ்ஞானம்	}	௩௬௦	ஞானத்தியாசம்	௩௬௯	
ஞானசப்தபூமி			ஞானி	ச௪௦	
ஞானசாதனம் (கக)	}	௩௦௨	ஞானிகளது	}	௩௬௦
ஞானாதிகாரி இர			ஸ்திதிபேதம்		
ண்டிவகை	}	௩௬௬	ஞானியின் கர்ம	}	௩௩௩
ஞானத்தின் அவதி			நிவிருத்தி		
ஞானத்தின் சா	}	௩௬௪	ஞானேந்திரிய	}	௧௩௩
க்ஷாத் அந்தரங்			திரிபுடி		
க சாதனம்	}	௩௬௪	ஞானேந்திரிய	}	௧௩௨
ஞானத்தின்			தேவதைகள்		
சொருபம்	}	௩௬௪	ஞானேந்திரியம்	}	அரு
ஞானத்தின் பகி			ஞானேந்திரியம்		
ரங்கசாதனம்	}	௩௬௩	ஐந்து	}	௧௩௧
ஞானத்தின் பகி			ஞானேந்திரிய		
னொருசாதனம்	}	௩௦௨	விஷயங்கள்	}	௧௩௪
ஞானபரம்பரா			த		
அந்தரங்கசாத	}	௩௬௩	தடஸ்தலக்ஷணம்	}	௩௭௪
னம்			தத்துவஞானம்		
ஞானத்தின்	}	௩௬௩	தத்துவஞான	}	௩௪௩
விஷயம்			சாதனம்		
ஞானப்பிரதிபந்த	}	௪௨௦	தத்துவமஸி	}	௨௭௧
கம் (௩)			தத்துவம் (௯)		
ஞானபூமி (௭)	}	௩௪௦-	தத்துவம் பதார்த்	}	௪௬௬
ஞானமுதலியன (௩)			தைக்கிய நிச்ச		
		௪௨௦	யம்		௨௬௨

		தி	
தததுவம் பதார்த்	} ௨௭௫	திட அபரோக்ஷப்	} ௧௩
தைக்கிய நிருப		பிரஹ்ம ஞான	
ணம்		ஏது	
தத்பதம்	௨௭௬	திட அபரோக்ஷப்	} ௧௨
தத்பதலக்ஷியம்	௨௮௭	பிரஹ்மஞான	
தத்பதவாச்சியம்	௨௮௬	சொருபம்	
ததுமானசி	௩௪௩	திட அபரோக்ஷப்	} ௧௩
தமப்பிரதானப்	} ௨௪	பிரஹ்மஞான	
பிரகிருதி		பலம்	
தமோகுணம்	௪௧௨	திட அபரோக்ஷப்	} ௧௨
தர்மம்	௪௪௪	பிரஹ்மஞானம்	
தர்மசகிததர்மி	} ௧௮௭	திரவியம் (௧)	
யத்தியாசம்		திரவியம் பிரியமு	} ௨௩௭
தர்மமுதலியன (௪)	௪௪௪	ள்ளது	
தவம்	௪௬௭	திரவியமுதலிய	} ௪௮௬
தனஞ்சயன்	௪௫௬	பதார்த்தங்கள்	
தன்மாத்திரைகள்	௮௭	(௭)	
தா		திரிபுடி	௧௩௫
தாதாத்மியசம்பந்தம்-௩௭௬		திரிபுடி (௧௪)	௫௦௮
தாதாத்மியம் (௩)	௪௨௧	திருடன் திருஷ்	} ௧௧௬
தாது (௭)	௪௮௮	டாந்தம்	
தாபம் (௩)	௪௨௧	திருப்தி	௪௮௭
தாமரையிலைத்	} ௩௩௪	திருஷ்டா	௨௪௪
தண்ணீர்		திருஷ்டாந்தம் (௫)	௪௬௮
திருஷ்டாந்தம்		திருஷ்டா பத	} ௨௪௨
		லக்ஷியம்	

திடஅபரோஷப்

பிரஹ்மஞான

அவதி

திருஷ்டா பத

வாச்சியம்

தினப்பிரளயம்

தி

திபதிருஷ்டாந்தம்

து

துக்கம்

துக்கநிவிருத்தி

துரியம்

துர்க்கந்தம்

துவம்பதம்

துவம்பதலக்ஷியா

ர்த்தம்

துவம்பதவாச்சி

பார்த்தம்

துவேஷம்

து

துலபூதம் (ரு)

துலாஞ்ஞானம்

துலாவித்தை

தெ

தெளிவு

தெய்வசம்பத்து

கஉ

உசஉ

சஎக

கஉ

௩௩

ச௩௩

௩௩௩

௩௩௩

உ௩௩

உ௩௩

உ௩௩

உ௩௩

ச௩௩

ச௩௩

ச௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

தே

தேகம்

தேகமூன்றற்கும்

நான் திருஷ்டா

தேயுமதம்

தேயுவின் ஐந்து

தத்துவங்கள்

தேவதத்தன்

தை

தைஜசன்

க௩௩-௩௩௩

௩

நபும்ஸக(அலி)த்

துவம்

௩௩

நாகன்

நாச பாதத்திற்கு

ள்ளபேதம்

நாடகசாலை திரு

ஷ்டாந்தம்

நாடியும் தேவதை

யும் (௧௦)

நாதமுதலியன

(௩)

நாதம்

நாமம்

நான் அவிநாசி

நான்காங்கலை

௧௦௩

௩௩

௩௩௩

௩௩

௩௩௩

௩௩௩-௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

௩௩௩

நான்காம்பூமி ஜீவ		நிஷேத்தியவிசே	
ன் முக்திவிதேக	௩௪௬	ஷண திருஷ்	௧௬௫-
முக்திகளுக்குச்		டாந்தம்	௨௪௫
சாதனம்		நிஷேத்தியவிசே	௨௧௮-
நான் நிருவிகாரன்	௧௧௭	ஷணம்	௨௪௦
நான் பஞ்சகோசா		ரை	
திதன்	௧௧௦	நைமித்திகப்பிரள	௪௭௨
நி		யம்	
நிக்கிரகம் (௨)	௩௮௧	நைமித்திகம்	௪௬௨
நிதித்தியாசனம்	௪௫௫	ப	
நித்தியப்பிரளயம்	௪௭௧	பங்குத்துவம்	௪௭௭
நித்தியப்பிராப்த	௪	பஞ்சகோசங்களி	
த்தின் பிராப்தி		ன் பெயர்கள்	௧௧௧
நித்தியம்	௪௬௧-௫௦௪	பஞ்சப்பிராணஸ்	
நித்தியன்	௧௨௨	தானகிரியைகள்	௧௧௪
நியமம் (௫)	௪௬௬	பஞ்சமகாபூதங்கள்	௪௩௩
நியமவிதி	௪௨௬	பஞ்சமகாபூத அத்	
நிராலம்பயோகம்	௩௮௮	தியந்த நிவிருத்	
நிருவிகற்பசமாதி	௩௭௫	தியில் திருஷ்	௮௪
நிருவிகற்பசமாதி	௩௮௨	டாந்ததார்ஷ்	
(௨)		டாந்தம்	
நிரோதம்	௪௭௬	பஞ்சமகாபூத	
நிர்க்குண உபாசன	௩௭௪	(௨௫) தத்துவம்	௪௪
நிவிருத்தி (௩)	௪௨௨	பஞ்சவாயுக்கள்	௮௬
நிவிருத்தி	௩௩	பஞ்சீகரணம்	௩௫-௪௮
நிஷித்தம்	௪௬௨	பஞ்சீகரண (பழ)	
நிஷேத்தியம்	௧௧௪	திருஷ்டாந்தம்	௪௫

அகராதி விஷய அட்டவணை.

பஞ்சிகிருத பஞ்ச	சச	பதார்த்தம் பத்து	௫௦௦
மகாபூதம்		வகை	
பஞ்சிகிருதம்	௩௫	பதார்த்தம் பன்னி	௫௦௪
படித்துவம்	௧௦௫	ரண்டிவகை	
பதார்த்தம் ஆறு	சஎசு	பதார்த்தம் மூன்	௩௧௦
பதார்த்தம் இரண்	௩௬௮	றுவகை	
டிவகை		பதார்த்தாபாவினி	௩௪௪
பதார்த்தங்கள்	சஅசு	பதிரத்துவம்	சஎ௮
ஏழுவகை		பதினாறுங்கலை	௩௬௭
பதார்த்தங்கள்	ச௧௨	பதினென்காங்கலை	௩௪௯
எட்டிவகை		பதினென்கு இந்	
பதார்த்தங்கள்	ச௫௬	திரியங்கள் அத்	௧௨௯
ஐந்துவகை		யாத்திகம்	
பதார்த்தம் ஒன்ப	ச௬௬	பதினென்கு இந்	௧௩௦
துவகை		திரியதேவதை	
பதார்த்தம்	ச௩௩	பதினென்கு திரிபுடி	௧௩௫
நான்குவகை		பதினென்குதேவதை	௧௩௦
பதார்த்தம் பதின	௫௦௮	பதினென்குதேவ	
ன்குவகை		தைகளும் அதி	௧௩௦
பதார்த்தம் பதி	௫௧௦	தெய்வம்	
னாறுவகை		பதினென்குவிஷ	
பதார்த்தம் பதி	௫௦௯	யங்களும் அதி	௧
னேந்துவகை		பூதம்	
பதார்த்தம் பதி	௫௦௨	பதினேழுதத்து	
னொருவகை		வங்களை அறித	
பதார்த்தம் பதின	௫௦௪	வின் பிரயோ	
மூன்றுவகை		ஜனம்	

பதினேழு தத்துவம் யானல்ல என் னுடையவல்ல	கூ0	பரோக்ஷப்பிரஹ்ம ஞானத்தின் சொரூபம்	அ
பதினேந்தாங்கலை	௩௬௬	பரோக்ஷப்பிரஹ்ம ஞானத்தின் பலம்	அ
பதினேராங்கலை	௨௭௫	பலம்	சஅக
பதினமூன்றாங்கலை	௩௩௬	பழுதையில்பாம்பு	௩௬
பத்தாங்கலை	௨௪௭	பன்னிரண்டாங்கலை	௩௩௬
பரமஹம்ஸசந்நி யாசம் (௨)	௩௮௨	பா	
பரமாத்மா	௩௭௩	பாகத்தியாக லக்ஷணை	௨௮0
பரமாதந்தம்	௪	பாகத்தியாகலக்ஷ ணைபொருந்து தல்	௨௮௩
பரஜாதி	௩௭௬	பாகவததருமம் (௧௩)	௩0௬
பரிசங்கியாவிதி	௪௨௬	பாகியசௌசம்	௩௭௬
பரிசம் (௪)	௪௪௫	பாசம் (அ)	௪௬௬
பரிச்சின்னம்	௩௨	பாதம்	௧௬௭
பரிணாமம்	௧௭௬	பாதம் (௨)	௩௮௩
பரிணாமவாதம்	௪௧௧	பாதம் மூன்றுவகை	௧௬௭
பரீக்ஷை	௪0௩	பாதி	௨௫௫
பரோக்ஷஞானம்	௪௮௭	பாதிதம்	௪௬௬
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம ஞானம்	அ	பாதிதாநுவிருத்தி	௩௫௬
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம ஞானத்தின் அவதி	௬	பாபகர்மம் (௩)	௪௨௩
பரோக்ஷப்பிரஹ்ம ஞானத்தின் ஏது	அ	பாபமார்த்திகஜீவன்	௪௩௨

பி		பிரமஜதாதாத்மியம்	சஉக
பிங்கலைநாடி	௫௦க	பிரமஜத்தின்	} சஉஉ
பிதாபாட்டன்		நிவிருத்தி	
திருஷ்டாந்தம்	உக௫	பிரமா	சஅஅ
பிதாபுத்திர திரு	} உக௭	பிரமாசைதன்யம்	சஅஅ
ஷ்டாந்தம்		பிரமாணம் (ச)	சசக
பிரகிருதி (அ)	சகக	பிரமாணம் (சு)	சஅக
பிரக்கிரியை	உ௦	பிரமாணகத அ	} ௩௬க
பிரக்கிரியையின்	உக-	சம்பாவணை	
பெயர்கள்	உஉ	பிரமாணகதசம்சயம்-	௩௬க
பிரஞ்ஞானம்பிரஹ்மம்	உ௭க	பிரமாணசைதன்யம்	சஅஅ
பிரஞ்ஞை (உ)	௩அ௫	பிரமாதாசைதன்யம்	சஅ௭
பிரதியோகி	௩௫அ	பிரமேயகத அச	} ௩௬க
பிரத்தியக்ஷப்பிர	} சஅ௩	ம்பாவணை	
மாணம்		பிரமேயகதசமுசயம்	க௦
பிரத்துவம்சாபாவம்	ச௫௭	பிரமேயசைதன்யம்	சஅஅ
பிரபஞ்சம்	க௬-க௬	பிரமேயம்	சஅஅ
பிரபஞ்சம் (உ)	௩அ௩	பிரயோஜனம்	ச௩௩
பிரபஞ்சம் (௩)	சஉ௩	பிரவாக அநாதி	உ௫
பிரபஞ்சாரோபா	} உ௩	பிரளயம் (௫)	ச௭க
பவாதம்		பிரஹ்மசரியத்	} சகக
பிரபஞ்சத்தின் பாதம்	க௬௭	தினங்கம் (அ)	
பிரபஞ்சமித்தியா	} க௫க	பிரஹ்மசரியம்	ச௫அ
வண்ணநம்		பிரஹ்மசேதனம்	} ௨௭க
பிரபஞ்சவிசாரத்	} க௬	அஞ்ஞானத்தி	
தின் உபயோ		னும் சூக்ஷ்மமும்	
கம்		வியாபகமுமாம்	

பிரஹ்மஞானம்	எ	பிரஹ்மவித்வரன்	சசஎ
பிரஹ்மத்திற்கும்	2அஅ	பிரஹ்மவித்வரி	சசஅ
ஈசுவரனுக்கும்		யான்	சசஅ
பரஸ்பர அத்தி		பிரஹ்மவித்வரி	சசஅ
யாசம்		ஷ்டன்	சசஅ
பிரஹ்மத்தின்	ஈசச	பிரஹ்மாத்தம்	ஈசச
சொரூபம்		வைக்கியம்	ஈசச
பிரஹ்மத்தின்	சஉச	பிரஹ்மாநந்தம்	ச00
ரூபம் (ஈ)		பிராகபாவம்	சருஎ
பிரஹ்மபதத்தின்	உசக	பிராஞ்ஞன்	ச.ஈஉ
லக்ஷியம்		பிராணமயகோசம்	ககஈ
பிரஹ்மமே நான்	உகஎ	பிராணவாயு	ககச
நானே பிரஹ்ம		பிராணன் பிரிய	உ.ஈஅ
மெனல்		முள்ளதெனல்	
பிரஹ்மம் (உ)	ஈஅச	பிராணமயகோச	ககக
பிரஹ்மம் (ஈ)	சஉச	த்தினும் நான்	
பிரஹ்மம் சத்தியம்	உரு0	வேறெனல்	
பிரஹ்மம் (விபு)	உசக	பிராணன்முதலி	சஎஉ
என்னும் பதத்		யன (ரு)	
திற்கு வாச்சி		பிராணாதிவாயுக்	ககச
யம்		கள் (ரு)	
பிரஹ்மவித்து	சசக	பிராணாயாமம் (ஈ)	சஉச
முதலியோர் (ச)		பிராதிபாசிகஜீவன்	ச.ஈஉ
பிரஹ்மவித்து	சசக	பிராந்தி	ககக-கஅரு
பிரஹ்மவித்தை	அச	பிராந்தி (உ)	ஈஅச
யைக்கைக்கொ		பிராந்தி (ரு)	சஎஉ
ள்ளும் விதி		பிராந்தி (ஈ)	சஅரு

பிராந்தியின்			பு	
இரண்டமிசம்	2௫௩		புண்ணியகரும	௪2௫
பிராந்திரிவிருத்தி			பயன் (௩)	
திருஷ்டாந்தம்	௪௪௩		புத்தி	௮௬-௪௬௬
(௫)			புத்திரன் பிரிய	2௬௪
பிராந்திவடிவசம்			னெனல்	
சாரம் ஐந்து	௧௬௪		புத்திரேஷணை	௪0௪
வகை			புத்தி விநாசியெனல்	௧௧௬
பிராப்தவ்வியம்	௪0௪		புரி (௮)	௪௬௪
பிராப்தி	௪௪0		புருஷார்த்தம்	௩
பிராயச்சித்தம்	௪௪௨		புருஷார்த்தம் (௪)	௪௪௬
பிராரப்தகருமம் (௩)	௪௨௫			
பிராரப்தம்	௩௨௨		பூதக்கிராமம் (௪)	௪௫0
பிராரப்தம் (௩)	௪௨௪		பூதரிவிருத்தியில்	
பிராஹ்மணனது			பூஜாரிதிருஷ்ட	௮௩
விரதம் (௧௨)	௨௫௫		டாந்தம்	
பிரியம்			பூதம்	௧௮
பிரியத்தின் ஏற்	௪௪௮		பூதார்த்தவாதம்	௩௬௫
மத்தாழ்வு			பூலோகமுதலி	௪௬௬
பிருதிவியினும்			யன (௪)	
ஜலம் சூக்ஷ்மமு	௨௬௪		பூஜாபாத்திரம் (௪)	௪௫0
ம் வியாபகமும்			பூஷை	௫0௨
பிருதிவியின் ஐந்து	௪௪௪		பே	
தத்துவங்கள்	௫௫		பேதப்பிராந்தி	௧௬௪
பிருதிவிமதம்	௪௬௮		பேதப்பிராந்தியின்	௧௬௩
பீ			ரிவிருத்தி	
பீஜஜாக்கிரம்	௪௮௬		பேதம் (௫)	௧௬௪

போ			மன தின்நாசம் (உ)	நகஅஎ
போகத்திற்கு	}	ககஉ	மனம்	அக-நகஅஎ
இடம்			மனம் விகாரி	}
பெள	}	சஅ௦	யெனல்	
பெளகண்டம்			மனனம்	சநுநு
பெளதிகம்		கஅ	மனோநாசம்	சஉக
ம			மனோநாசாதி (ந)	சஉக
மகத்துவஞவா	}	நு௦க	மனோமயகோசம்	ககக
கிய தர்மம் (கஉ)			மனோமயகோச	}
மகாபாரதயுத்த	}	நகநுச	த்தினும் நான்	
திருஷ்டாந்தம்			வேறு	ககஅ
மகாப்பிரயனம்		சஎஉ	மா	
மகாயஞ்ஞம் (நு)		சஎநக	மாயை	உச
மகாவாக்கியம்		க-கக	மாயை அவித்தை	}
மகாவாக்கிய மூன்	}	உஎக	வடிவம்	
தற்கும் அர்த்தம்			மாயையின்	}
மகா ஜாக்கிரம்		சஅக	பெயர் (கநு)	
மகானுத்மா		நகஎ	மி	
மச்சரம்		சஅ௦	மிசிரகர்மபயன் (ந)	சஉக
மதம்		சஎக	மித்தியாத்மா	நகஅ
மதம் (அ)		சகஅ	மு	
மந்தத்துவம் யா	}	க௦ச	முக்கிய அகங்காரம்	நஎ௦
னல்ல வெனல்			முக்கிய புருஷார்த்தம்	ந
மருபூயியில் ஜல	}	சகஅ	முக்கியாத்மா	நகக
திருஷ்டாந்தம்			முக்கியார்த்தம்	உஎஅ
மலதோஷம்		நகஉ	முத்தத்துவம்	சஎக
மலின சத்துவகுணம்		உஎ	முத்தி (உ)	நகஅஎ

முதற்கலை	க	மைத்திரிமுதலி	சுருக
முதிதை	சுருஉ	யன (ச)	
மூ		மோ	
மூர்ச்சை	சுகஅ	மோகம்	சுக
மூடம்	சுகரு	மோக்ஷத்தின் அ	சுகரு
மூர்த்தி (க)	சுகஉ	வாந்திரசாதனம்	சுகரு
மூர்த்திமதம் (அ)	சுகஅ	மோக்ஷத்தின் ஏது	சுகரு
மூலாநுநூனம்	சுகஉ	மோக்ஷத்தின் சா	சுகரு
மூலாவித்தை	சுகஅ	க்ஷாத் சாதனம்	சுகரு
மூன்றம்சம்	சுகருஅ	மோக்ஷத்தின்	சுகரு
மூன்றவஸ்தைகள்	சுகஉ	சொருபம்	சுகரு
மூன்றவஸ்தைக்	சுகஉ	மோக்ஷத்துவார	சுகரு
கும் நான்சாக்கி	சுக	பாலகர் (ச)	சுகரு
மூன்றாங்கலை	சுக	மோக்ஷம்	சுகரு-சுகரு
மூன்றுகாலமும்	சுகஉ	மோக்ஷம்சம் (உ)	சுகருஅ
துக்கவடிவம்	சுக	மௌ	
மூன்றுதேகம்	சுக	மௌனமுதலி	சுகரு
மூன்றுதேகங்க	சுக	யன (எ)	
ளுக்கும் நான்	சுக	ய	
திருவ்டா	சுக	யசஸ்விநி	சுகரு
மே		யஜுர்வேதத்தின்	சுகரு
மேகத்திறேன்	சுக	மகாவாக்கியம்	சுகரு
றும் யானை திரு	சுக	யா	
வ்டாந்தம்	சுகருஅ-சுகரு	யாகசாலே திருவ்ட	சுகரு
மேதை	சுகரு	டாந்தம்	சுகரு
மை	சுகரு	யு	
மைத்திரி	சுகரு	யுகபத்திருவ்டி	சுகரு

யோ		வாக்கியம் (உ)	நாஅஅ
யோகபூமி (ச)	சரு.ந	வாசனாநந்தம்	ச00
யோகபூமி (ரு)	சஎச-சஎரு	வாசனே (உ)	நாஅக
யோகம் (உ)	நாஅஅ	வாசனே (ந)	சஉஎ
யௌ		வாச்சியார்த்தம்	உஎஅ
யௌவனம்	சஅ0	வாதமுதலியன (ந)	சஉஅ
ர		வாதம்	சஉஅ
ரஜ்ஜுவில் சர்ப்ப	} நக	வாதம் (உ)	நாஅக
திருஷ்டாந்தம்		வாயுமதம்	சகஅ
ரு		வாயுவினம் ஆகா	} உகக-
ருக்வேதமகாவாக்	} உஎக	சம் சூக்தமமும்	
கியம்		வியாபகமும்	
ரு-ல-லி-வ-வா		வாயுவின் ஐந்து	} ருக-
ரூபம் (எ)	சகக	தத்துவங்கள்	
லகுவேதாந்த	} நகஎ	வி	
கோசம்		விகர்மம்	ச0அ
லிங்கதேகம்	அரு-ககஅ	விகாரப்பிராந்தி	ககஅ
வசனமுதலியன (ரு)	சஎக	விகாரப்பிராந்தி	} கஅ0
வருணம் (ச)	சரு.ந	நிவிருத்தி	
வருணவடிவசத்தம்	நஎச	விகாரம்	கஎக
வர்த்தமான	} சரு.ந	விகாரம் (சு)	சஅரு
ஞானப்பிரதி		விசம்வாதமில்	} சகஎ
பந்தம் (ச)		லாமை	
வர்த்தமான ஞா	} சரு.ச	விசாரம்	கச
னப்பிரதிபந்த		விசாரத்தின் அதிகாரி.	உ0
நிவிருத்தியின்		விசாரத்தின் அவதி	கக
ஏது. (ச)		விசாரத்தின் ஏது	கச

விசாரத்தின்சொருபம்	கச	விதேயம்	ககச
விசாரத்தின் பலம்	கரு	விதேயவிசேஷ	ககரு-
விசாரத்தின் விஷயம்	கக	ணம்	உச௦
விசுவன்	ச௩உ	வித்துவத்தசந்ரி	௩௮௨
விசேஷம்-உச௮-உச௧-ச௧௦		யசம்	ச௦ச
விசேஷ அகங்காரம்	௩௭௦	வித்தேஷணை	௩௮௧
விசேஷ அம்சங்	} ௨௫ச	வித்தை (௨)	ச௨௨
கள் கற்பிதமெ		விந்து	கக
னல்		விபரீதபாவனை	௩௯௦
விசேஷ அம்சம்	} கருரு- கருக	விபரீதபாவனை (௨)	ச௧௨
விசேஷம் இரண்டு		வியசனம் (௭)	} ௨௬௬
வகை	} ௨ச௮	வியபிசாரமுடை	
விசேஷசைதன்		மை	௩௭௧
னியம்	} ௨ச௮	வியஷ்டியஞ்ஞானம்	௩௮௮
விசேஷணம்		வியாதி	௨௦௨
விஞ்ஞானமயகோசம்-கக௮		வியாபகம்	௩௮௦
விஞ்ஞானமய	} கக௧	வியாபகஜாதி	௩௮௦
கோசத்தினும்		வியாப்பியஜாதி	௪௩௨
! நான்வேறெனல்		வியாவகாரிகஜீவன்	ககரு
விடாதலக்களை	} ௨௮௨	வியானவாயு	சருக
பொருந்தாமை		விருத்தம்	௨௭௭
விதண்டை	ச௨௮	விருத்தி	௧௭௧
விதிபூர்வகமாகச்	} ௮௩	விவர்த்த உபாதானம்	௧௮௦
சரணமடைதல்		விவர்த்தம்	௪௧௧
விதிவாக்கியம் (௩)	௪௨௮	விவர்த்தவாதம்	} ௩௮௨
விதேகமுக்தி	௩௫௧	விவிதிஷாசந்ரி	
		யாசம்	

விவேகமுதவியன (ச)	சடுடு	ஜகத்சத்தியத்து வப்பிராந்திரிவி	கஅடு
விஜாதீயசம்பந்தம்	உகஉ	ருத்தி	
விஷயம்	சுநக	ஜகத்தின் நிமித்த	நக
விஷயாநந்தம்	சடு	காரணம்	
விக்ஷேபஆவரண வடிவ அஞ்ஞா னம்	சடுசு	ஜகத்தின் உபதா னகாரணம்	நக
விக்ஷேபசக்தி	நகந	ஜடம்	கள
விக்ஷேபதோஷம்	நகந	ஜராயுஜம்	சடு
விக்ஷேபம் கக-நகந-சஎடு		ஜரை	சஅ
வெ-வே-வை		ஜலத்தில் தலை	
வெதிரேகம்	கடுசு	கீழாகிய புருஷ	கக
வேதகிருபை	கசு	ன் விருக்ஷம்	
வேதத்தின்கா ண்டம் (ந)	சஉக	ஜலத்தினும் அக்	உசஅ
வேதம் (ச)	சடுடு	கினிசூக்ஷமமும்	
வேதாங்கம் (சு)	சஅடு	வியாபகமும்	
வேதாந்தப்பிர மேயவாணநம்	நகந	ஜலத்தின் ஐந்து	நச-
வைசுவதேவம்	சஅஉ	தத்துவங்கள்	நடு
வைராக்கியத்தின் அவதி	நகந	ஜலம் பிருதிவியி னும்சூக்ஷமமும்	உசஎ
ஜகத்திலக்ஷணை	உஎக	வியாபகமும்	
ஜகத்தின்சத்தியத் துவப் பிராந்தி	கஅடு	ஜலமதம்	சகஅ
		ஜல்பம்	சஉஅ
		ஜா	
		ஜாக்ஹிரம் (ந)	சநக
		ஜாக்ஹிரசமுத்தி	சநக
		ஜாக்ஹிரசொப்பனம்	சநக

ஜாக்கிராபிமானி யின் பெயர்	க.ந.அ	ஜீவன் முக்தியில் பிரபஞ்சம்தோ	ந.நூ
ஜாக்கிராவஸ்தை	க.உ.க-	ற்றுதல்	
ஜாக்கிராவஸ்தை க்கு நான் சாஷி	க.ந.எ-	ஜீவன் முக்தி	ந.ச.க
ஜாக்கிராவஸ்தை யெனல்	ந.க.க	விதேகமுக்தி	ந.ச.க
ஜாக்கிரஜாக்கிரம்	க.க.க	வர்ணநம்	
ஜாதி (உ)	க.உ.க	ஜீவன் முக்தி	ந.ச.க
ஜி-ஜீ	ச.ந.க	விதேகமுக்திக	ந.ச.க
ஜிஞ்ஞாச	ந.எ.க	ளின் சாதனம்	
ஜீவசரீரம்	ச.ச.ச	ஜீவன் முக்தி	ந.ச.க
ஜீவசைதன்னியம்	உ.அ.க	விலக்ஷணநந்தத்	ந.ச.க
ஜீவத்தன்மையி	ச.அ.எ	தின் சாதனம்	
னபிமானிகள்	உ.அ.க	ஜீவாத்மா	ந.எ.ந
ஜீவனது உபாதி	ந.அ.க	ஜீவாபாசங்கள்	க.எ.ந
ஜீவனது காரியம்	உ.அ.க	ஸ்	
ஜீவனது காலம்	உ.அ.அ	ஸ்தூலசரீரம் (உ)	ந.அ.ச
ஜீவனது தர்மங்கள்	உ.அ.க	ஸ்தூலதேகத்தி	
ஜீவனது தேசம்	உ.அ.அ	ற்கு நான் திரு	ச.உ
ஜீவனது வஸ்து	உ.அ.அ	ஷ்டாவெனல்	
ஜீவன்	க.அ-உ.அ.க	ஸ்தூலதேக (உ.நூ)	ச.ந
ஜீவன் (நூ)	ச.ந.உ	தத்துவங்கள்	
ஜீவன் முக்தி	ந.நூ.ச	ஸ்தூலதேகத்தி	
ஜீவன் முக்திப்பி	ச.க.நூ	ன் கௌண தர்	நூ.ச
ரயோஜனம்(நூ)		மங்கள்	
		ஸ்தூலதேகத்தின்	எ.ச
		தர்மம்	

ஸ்படிகத்தில் சிவப்புவஸ்திர த்தின் செந்நிர திருஷ்டாந்தம்	} கஎரு	ஹ-கேஷ-கேஷா ஹடநிக்கிரகம் ௩௮௧ கேஷத்திரஞ்ஞன் ௩௦௪ கேஷபம் ௪௪௪ கேஷாபம் ௧௪௬
--	-----------	--

அகாராதி விஷய அட்டவணை

முற்றிற்று.

॥ ओ३म् ॥

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

ஆறு தர்ச நங்களின்
ஸாரத் தைக்காட்டும் பத்திரம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ८६.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१ க	जगत् உலகம்.	स्वरूपेणानादि अनन्तं प्रवाह- रूपं संयोगवियोग- वत् ஸ்வரூபத்தினால் அநாதி அநந்தம் பிர வாகவடிவம் சையோகவி யோகங்களை யுடையது.	नामरूपक्रिया- त्मकं मायापरि- णामः चेतनविवर्तः நாமரூபகிரியை வடிவமானது மாயையின் பரிணாமம் சேதநத்தின் விவர்த்தம்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
<p>परमाण्वारब्धः संयोगविभेग- जन्यश्च आकृति- विशेषः</p> <p>பரமாணுக்க ளால் ஆரம்பிச்சுப் பெற்றதும் சையோகவி யோகங்களால் ண்டாகியது மான ஓர்வதை ஆகிருதி.</p>	<p>परमाण्वारब्धः संयोगवियोग- जन्यश्च आकृति- विशेषः</p> <p>பரமாணுக்க ளால் ஆரம்பிக்கப் பெற்றதும் சையோகவி யோகங்களால் லுண்டாகியது மான ஓர்வதை ஆகிருதி.</p>	<p>प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति- तत्त्वात्मकं च</p> <p>பிரகிருதியின் பரிணாமமும் இருபத்து மூன்றுதத்துவ வடிவமும்.</p>	<p>प्रकृतिपरिणामः त्रयोविंशति- तत्त्वात्मकं च</p> <p>பிரகிருதி ின் பரிணாமமும் இருபத்து மூன்றுதத்துவ வடிவமும்.</p>

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ॐ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
२	जगत्कारणम्	जीवादृष्टपरमाणवः	अभिन्ननिमित्तो- पादानभूत ईश्वरः
உ	உலகத்துக்குக் காரணம்.	ஜீவனும் அதிருஷ்டமும் பரமானாக் களும்.	உபாதாமும் நிமித்தமுமான ஈசுவரன்.
३	ईश्वरः		मायाविशिष्टश्चे- तनः
ந	கடவுள்.	0	மாயைவிசேஷி த்த சேதநன்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
<p>परमाणवः ईश्वरा- दिनवकं च</p> <p>பரமாணுக் களும் ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும்.</p>	<p>परमाणवः ईश्वरा- दिनवकं च</p> <p>பரமாணுக் களும் ஈசுவரன் முதலிய ஒன்பதும்.</p>	<p>त्रिगुणात्मिका प्रकृतिः</p> <p>முக்குணவடிவ மான பிரகருதி.</p>	<p>कर्मानुसारिणी प्रकृतिः तन्नि- यक ईश्वरश्च</p> <p>கருமத்தை அனுசரித்தபிர கருதியும் அதனை நியமிக் கும் ஈசுவரனும்.</p>
<p>नित्येच्छाज्ञाना- दिगुणवान् विभु- श्च कर्तृविशेषः</p> <p>நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய</p>	<p>नित्येच्छाज्ञाना- दिगुणवान् विभु- श्च कर्तृविशेषः</p> <p>நித்தியமான இச்சைஞானம் முதலிய</p>	<p>0</p>	<p>क्लेशकर्मविपाका- शयैरसंबद्धः पुरुषविशेषः</p> <p>கிலேசகர்மவி பாசாசயங்கள் சம்பந்திக்கப் பெறாத ஓர் புருஷன்.</p>

॥ अथ षट्दर्शनसंरदर्शकपत्रकम् ॥

न ८८.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
...	தொடர்ச்சி
४	जीवः	जडचेतनात्मकः विभुः नाना कर्ता भोक्ता च	अविद्याविशिष्ट- श्चेतनः
ச	ஜீவன்.	சூட்சேதநவடி வனும் வியாபக னும் வெவ்வே றானவனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும்.	அவித்தை விசேஷித்த சேதநன்.

ஆறுதர்சனங்கள் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
குணங்களை யுடையவரும் வியாபகருமான ஓர் கர்த்தா.	குணங்களை யுடையவரும் வியாபகருமான ஓர் கர்த்தா.
ज्ञानादिचतुर्दश- शगुणवान् भोक्ता विभुर्नाना च	ज्ञानादिचतुर्दश- गुणवान् कर्ता भोक्ता जडो विभुर्नाना च	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता	असङ्गश्चेतनो विभुर्नाना भोक्ता
ஞானம் முதலிய பதினான்கு குண ங்களை யுடைய வனும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியாப கனும் வெவ்வே றானவனும்.	ஞானம் முதலிய பதினான்கு குண ங்களை யுடையவ னும் கர்த்தாவும் போக்தாவும் ஜடனும் வியா பகனும் வெவ் வேறானவனும்.	பற்றில்லாதவ னும் சேதநனும் வியாபகனும் வெவ்வேறான வனும் போக தாவும்.	பற்றில்லாதவ னும் சேதநனும் வியாபகனும் வெவ்வேறான வனும் போக தாவும்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ६.	विषयः विषयம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்மை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்மை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
५ ௫	बन्धहेतुः பந்தத்துக்குக் காரணம்.	निषिद्धं कर्म விலக்கப்பட்ட கருமம்.	अविद्या அவித்தை.
६ ௬	बन्धः பந்தம்.	नरकादिदुःख- संबन्धः நரகம் முதலிய துக்கத்தின் சம்பந்தம்.	अविद्या तत्कार्यं च அவித்தையும் அதன் காரிய மும்.

ஆறுதாசங்ஙளின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अज्ञानम् அஜ்ஞாநம்.	अज्ञानम् அஜ்ஞாநம்.	अविवेकः அவிலேகம்.	अविवेकः அவிலேகம்.
एकविंशति- र्दुःखानि இருபத்தோர் துக்கங்கள்.	एकविंशति- र्दुःखानि இருபத்தோர் துக்கங்கள்.	आध्यात्मिकादि त्रिविधदुःखानि ஆத்தியாத்மிக ம் முதலிய மூவ கை துக்கங்கள்.	प्रकृतिपुरुषसंयो- गजन्याअविद्या दयः पञ्च केशाः பிரகிருதிபுரு ஷர்களின் சையோபந்தா லுண்டாகிய அவித்தை முதலிய ஐந்து கிலேசங்கள்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

ந நெ.	விஷய: விஷயம்.	பூர்வமீமாंசா பூர்வமீமாம்சை.	உத்தரமீமாंசா (வேதாந்தம்) உத்தரமீமாம்சை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
௩	மோக்ஷ:	ஸ்வர்க்ப்ராப்தி:	அவித்யாத்஑ார்ய- நிவ்ருத்திபூர்வ஑: பரமாதந்஑்ர஑்஑ ப்ராப்தி:
௭	மோக்ஷம்,	ஸ்வர்க்கத்தத அ஑ைதல்.	அவித்ததயும் அதன் ஑ாரியமூ ம் நீங்குவதத மூன்னிட்ட பரமாதந்஑்வடி வமாதந் ப்ர஑்஑ மத்தத அ஑ை தல்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
एकविंशति- दुःखध्वंसः	एकविंशति- दुःखध्वंसः	त्रिविधदुःख- ध्वंसः	प्रकृतिपुरुषसंयो- गाभावपूर्विका अविद्यादिपञ्च- क्लेशनिवृत्तिः
இருபத்தோர் துக்கங்களுடை யவும் நாசம்.	இருபத்தோர் துக்கங்களுடை யவும் நாசம்.	மூவகை துக்க ங்களின் நாசம்.	பிரகிருதிபுருஷ ர்களின் சை- யோகமின்மை முன்னிட்ட அவித்தைமுத லிய ஐந்து க்லேசங்களின் நீக்கம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
८ அ	मोक्षसाधनम्. மோக்ஷசாதனம்.	वेदविहितं कर्म வேதத்தில் விதித்தகர்மம்.	ब्रह्मात्मैक्यज्ञानम् ப்ரஹ்மஆத்ம ஒற்றுமை ஞானம்.
९ க	अधिकारी அதிகாரி.	कर्मफलासक्तः கருமத்தின் பயனில் பற்று ள்ளவன்.	मलविक्षेपदोष- रहितः साधनचतु- ष्टयसंपन्नः மலவிக்ஷேப தோஷங்களற்று

ஆறுதாச்சுங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
इतरभिन्नात्म- ज्ञानम् பிறவற்றினின் று வேறுபட்ட ஆத்மாவின் ஞானம்.	इतरभिन्नात्म- ज्ञानम् பிறவற்றினின் று வேறுபட்ட ஆத்மாவின் ஞானம்.	प्रकृतिपुरुष- विवेकः பிரகிருதி புரு ஷர்களின் பிரி வினையறிவு.	निर्विकल्पक- समाधिपूर्वको विवेकः நிர்விகற்பக ஸமாதியை முன்னிட்ட விவேகம்.
दुःखजिहासुः कुतर्की துக்கங்களையக ற்றவிரும்பும் குதர்க்க(க்கார ன்)சீலன்.	दुःखजिहासुः कुतर्की துக்கங்களையக ற்றவிரும்பும் குதர்க்க(க்கார ன்)சீலன்.	संदिग्धविरक्तः ஸம்சயத்துக் கிடமான வை ராக்கியமுற்ற வன்.	विक्षिप्तचित्तः சித்தவிசேஷப முள்ளவன்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
க	தொடர்ச்சி	...	நால்வகை சா தநங்களும் பெற்றவன்.
१० க௦	प्रकटयिता आचार्यः வெளியிட்ட ஆசிரியர்.	जैमिनिः ஜைமிநி.	वेदव्यासः வேதவியாஸர்.
११ கக	प्रधानकाण्डः முக்கியமான காண்டம்.	कर्मकाण्डः கருமகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...
गौतमः கௌதமர்.	कणादः கணாதர்.	कपिलः கபிலர்.	पतञ्जलि பதஞ்சலி.
ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	ज्ञानकाण्डः ஞானகாண்டம்.	उपासनाकाण्डः உபாஸநாகாண்டம்.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ௧௩.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1 .	2	3	4
१२ ௧௨.	वादः வாதம்.	आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.	विवर्तवादः விவர்த்தவாதம்.
१३ ௧௩.	आत्मपरिमाण- संख्ये ஆத்மாவின் பரிமாணமும் எண்ணும்.	विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.	विभुः एकश्च வியாபகனும் ஒருவனும்.
१४ ௧௪.	प्रमाणानि பிரமாணங்கள்.	षट् ஆறு.	षट् ஆறு.

ஆறுதா்சகங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

<p>न्यायः நியாயம்.</p>	<p>वैशेषिकः வைசேஷிகம்.</p>	<p>सांख्यम् சாங்கியம்.</p>	<p>योगः யோகம்.</p>
5	6	7	8
<p>आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.</p>	<p>आरम्भवादः ஆரம்பவாதம்.</p>	<p>परिणामवादः பரிணாமவாதம்.</p>	<p>परिणामवादः பரிணாமவாதம்.</p>
<p>विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.</p>	<p>विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.</p>	<p>विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.</p>	<p>विभुः अनन्तः வியாபகனும் கணக்கில்லாத வனும்.</p>
<p>प्रत्यक्षानुमानो- पमानशब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உப மானம், சப்தம் எ ன்னும்நான்கு.</p>	<p>प्रत्यक्षानुमाने பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம் என்னுமிரண்டு.</p>	<p>प्रत्यक्षानुमान- शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம் என்னும் மூன்று.</p>	<p>प्रत्यक्षानुमान- शब्दाः பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், சப்தம்என்னும் மூன்று.</p>

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न ௧௩.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
१५ கரு	ख्यातिः கியாதி.	अख्यातिः அக்கியாதி.	अनिर्वचनीय அநிர்வசநீயக் கியாதி.
१६ கக	सत्ता ஸத்தை.	जीवजगत्परमार्थ- सत्ता ஜீவஜனும் உலக மும் பரமார்த்தத் தில் உண்டென் பது.	परमार्थरूपात्म- सत्ता जगतः व्यावहारिकी प्रातिभासिकी च सत्ता பரமார்த்தத்தி ல் ஆத்மா உண் டென்பதும்,

ஆறுதாச்சங்கரரின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
अन्यथा அந்யதாக் கியாதி.	अन्यथा அந்யதாக் கியாதி.	अख्याति அக்கியாதி.	अख्याति அக்கியாதி.
जीवजगत्पर- मार्थसत्ता	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता	जीवजगत्पर- मार्थसत्ता
ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.	ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.	ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.	ஜீவனும் உலக மும் பரமார்த் தத்தில் உண் டென்பது.

॥ अथ षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

न நெ.	विषयः விஷயம்.	पूर्वमीमांसा பூர்வமீமாம்ஸை.	उत्तरमीमांसा (वेदांत) உத்தரமீமாம்ஸை. (வேதாந்தம்)
1	2	3	4
கக	தொடர்ச்சி.	...	உலகம் விவகார த்திலும் தோற் றத்திலும் உண் டென்பதும்.
१७ கஎ	उपयोगः உபயோகம்.	चित्तशुद्धिः சித்தசுத்தி.	तत्त्वज्ञानपूर्वको मोक्षः தத்துவஞானத் தை முன்னிட்ட மோக்சம்.

॥ इति षट्दर्शनसारदर्शकपत्रकम् ॥

॥ समाप्तम् ॥

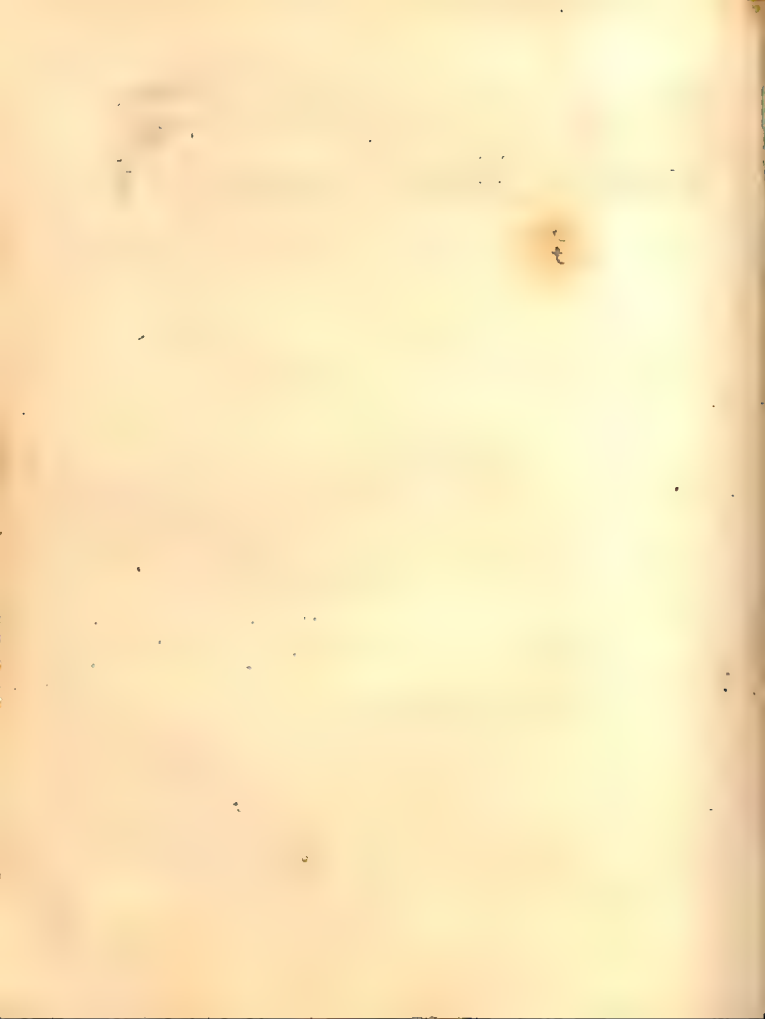
ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்.

न्यायः நியாயம்.	वैशेषिकः வைசேஷிகம்.	सांख्यम् சாங்கியம்.	योगः யோகம்.
5	6	7	8
...
मननम् மனநம்.	मननम् மனநம்.	त्वंपदार्थशोधनम् 'நீ' என்னும் சொற்பொருளி ன் ஆராய்ச்சி யறிவு.	चित्तैकार्ग्यम् சித்தம் ஒரு முனைப்படுதல்.

ஆறுதர்சனங்களின் ஸாரத்தைக்காட்டும் பத்திரம்

முற்றிற்று.

உ

ஓம் கணேசாய நம:

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

முதற்கலை.

மங்கலம்.

ஐங்கரனல் வாணிபருட் குரவ னம்மையெழிற்
சங்கரனு மாவார் சரண்.

அந்தமி லின்ப மேதன் னருளிடு லுருவு
கொண்டு, பந்தம தொழியும் வண்ணம் படியி
னிலுள்ளார் யார்க்குஞ், சந்தத மின்ப மூட்டுஞ்
சங்கரப் பெயரார் றோன்றிற், றந்தநற் பொரு
ளின் பாத மறுதினஞ் சிந்தை செய்வாம். 4)

இந்திரை மணைப் பேரெம் மெழிற்குந் சூ
ணம் போற்றி, யிந்திரன் முதலா னோர்க் கொய்
திடற் கரிய தூய, சந்தரப் பொருளைச் செவ்வே
துலக்கிடு நல்வி சார, சந்திரோதயமா நுலைச்
சாற்றுவன் றமிழில் யார்க்கும். (2)

* க. உபோற்காதவர்ணநம்.

புருடன திச்சைக்கு விடயமா மதனைப்
 புருடார்த்த மென்பர் புலவர்க ளாதுதான்
 னுன்ப வொழிவு மின்ப வடைவுமா
 மோக்ஷம தென்று மொழியப் படுமப்
 பிரம வுணர்ச்சியே யதன்கா ரணமது
 பரோக்ஷமோ டபரோக்ஷ மென்றிரு கூற
 மபரோக்ஷ மதிடந் திடமென் றிரண்டாந்
 திடமே நேரின் முத்திகா ரணமா
 மத்திட வுணர்ச்சிக் கேது வான்மா
 பிரம முலகெனு மிவற்றின் விசார
 முவகைப் பொருளுஞ் சிற்சுடத் தடங்கு
 மித்தையா மாயை ஜடமே யாகலீற்
 பிரமஞ் சித்தது நானெனக் கொள்ளே. (க)

* க. சொல்லத்தக்க அர்த்தத்தை மனதில்வைத்துக்
 கொண்டு அதன்பொருட்டு அந்நிய ஆர்த்தத்தைச் சொ
 ல்லுதல் உபோற்காதமாம். ஒருவனுக்கு அந்நியன் வீட்
 டிலிருந்து மோர் வாங்கவேண்டியிருக்குமானால், அப்
 போது அவன் அந்த வார்த்தையை மனதில் வைத்துக்
 கொண்டு, அதன்பொருட்டு ‘உங்கள் பசு பால் கறக்கி
 றதா? இல்லையா?’ என்னு மிவைமுதலிய அந்நியவா
 ர்த்தங்களைச் சொல்லுதல் உபோற்காதம். அதுபோல
 இங்கே சொல்லத்தக்க விசாரத்தை மனதில் வைத்துக்
 கொண்டு, அதன் ஆரம்பத்தின்பொருட்டு அந்நியமாகிய

க. வினா:—புருஷார்த்தமென்பது யாது?

விடை:—சகல புருஷர்களின் இச்சைக்கும்
எது விஷயமோ அது *உ. புருஷார்த்தமாம்.

உ. வினா:—சகல புருஷர்களுக்கும் எதில் இ
ச்சையுண்டாகிறது?

விடை:—சகலபுருஷர்களுக்கும் சர்வதுக்க
நிவிருத்தி பரமானந்தப்பிராப்தியில் இச்சையுண்
டாகிறது.

௩. வினா:—சர்வதுக்கநிவிருத்தி பரமானந்த
ப்பிராப்தி யென்பது யாது?

விடை:—சர்வ *௩. துக்க *ச. நிவிருத்தி

மோக்ஷமுதலிய பதார்த்தங்களைக் கூறுதல் உபோற்
காதம். உபோற்காதம் = பாயிரம்.

* உ. அறம் பெருள் இன்பம் வீடு என்னும் இங்
கான்கிற்கும் புருஷார்த்த மென்று பெயர். அவற்றுள்
முதல்மூன்றும் கெணைமாதையால் அவற்றை விட்டு,
இங்கே சடைசிவசிய முக்கியபுருஷார்த்தம் கொள்ளப்
பட்டது. (முக்கியமல்லாதது கெளணம்). புருஷர்களால்
அர்த்திக்கப்படுவது அதாவது விரும்பப்படுவது புருஷா
ர்த்தம் என்பது பதப்பொருள்.

* ௩. அஞ்ஞானத்தோடு ஜனனமாணதிகள் துக்க
மெனப்படும்.

* ச. மித்தியாக் தவ (பொய்யென்னும்) நிச்சயமா
சிய பாதம் நிவிருத்தி யெனப்படும்.

*ரு. பரமாநந்தப் *சு. பிராப்தியென்பது

*எ. மோக்ஷத்தின் சொருபம்.

*ரு. பரமப்பிரேமையின் (மிகுந்த பிரியத்தின்) விஷயம் பரமாநந்தமாம்.

“परप्रेमास्पदतया मानभूवमहं सदा भूयासमिति यो दृष्टसोहं विष्णुर्मुनीश्वर.

முநீசுவர! எது யான் இல்லாதிருக்கலாகாது எப்போதாயிருக்கவேண்டும் என்று மேலானபிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையாகக் காணப்படுகின்றதோ, அதுவே விஷ்ணுவாகிய யான்.” என்னும் வராகசுருதியால் பரமாநந்தம் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவாம்.

*சு. இங்கே காணாதேடியபோத, கிடைத்தகழுத்திலுள்ள ஆபரணத்தைப்போன்ற நித்தியப்பிராப்தத்தின்பிராப்தி (என்றும் அடையப்பட்டுள்ளதன் அடையாடல்) ஒப்பப்பட்டிருக்கிறது.

*எ. “स्वरूपावस्थितिर्मुक्ति:

தனது ரூபமாக நிலைத்தல் மோக்ஷம்” என்னும் மகோபநிஷதமாகியசுருதியினால் கர்த்தருக்குவரப்பாக்கிருத்துவாதி வேற்றுத்தன்மையை விட்டுத் தனது சொரூபமாக நிலைத்திருத்தல் மோக்ஷமாம். சில ஜனங்கள் சொர்க்கம் வைஞர்தம் கோலோகம் பிரஹ்மலாகமுதலியவற்றின் பிராப்தியை மோக்ஷமென அறிகின்றார்கள்; அது வேதவிரோதமாம்.

சு. வினா :—மோகூதம் எதனு லுண்டாம் ?

விடை :—மோகூதம் *அ. பிரஹ்மஞானத்தா லுண்டாம்.

* அ. கர்ம உபாசனைகளினால் சித்தசுத்தியும் ஏகாக்கி ரத்தன்மையுமாகிய ஞானசுத்தனங்கள் உண்டாம்; மோ கூமுண்டாகாது.

“ब्रह्मविदामोति परम्.

பிரஹ்மத்தை யறிந்தவன் பரத்தை யடைகின்றான்.”
என்னும் தைத்தீரீயம்,

“ज्ञात्वा देवं मुच्यते सर्वपापैः”

தெய்வமாகிய பிரஹ்மத்தை யறிந்து சகலபாசங்களி னின்றும் விடுபடுகின்றான்.” என்னும் சுவேதாசுவ தரம்,

“ब्रह्मवेदनमात्रेण ब्रह्मामोत्येव मानवः

மனிதன் பிரஹ்மஞானமாத்நிரத்தால் பிரஹ்மத்தை யடையவே செய்கின்றான்.” என்னும் கடோபநிஷ த்து,

“अद्वितीयब्रह्मतत्त्वं न जानन्ति यथा तथा ।

आंता एवाखिलास्तेषां क मुक्तिः केह वा सुखम् ॥

அத்வீதீயபிரஹ்மதத்துவத்தை உள்படியே அறியா தவர்கள் யாவரும் பிராந்தர்களே, அவர்களுக்கு முக்தி

யேது? இம்மையிற்றான் சுகமேது? ” என்னும் வரா
கோபநிஷித்து,

“यदा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ।

मायामात्रं जगत्कृत्स्नं तदा भवति निर्वृतिः ॥

எப்போது பரமார்த்தமாய் ஆத்மாநைக் சேவல(எக)
மாகவும், ஜகத்த முழுவதையும் மாயாமாத்திரமாகவும்
காண்கின்றாரோ, அப்போது பரமாந்த முண்டாகின்
றது.” என்னும் தர்சனோபநிஷித்து,

“यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।

तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥

எதில் விசேஷமாயறிதலால் எல்லாப்புகட்களும் ஆ
த்மாவே யாயிற்றோ, அங்கு ஒருமையையறிபவனுக்கு
மோகமேது? சோகமேது? :இல்லை (யென்றபடி)”
என்னும் ஈசாவாஸ்யோபநிஷித்து,

“विद्यया विन्दतेऽमृतम्.

வித்தையினால் அடிர்த்த(மோக)த்தை யடைகிறான்.”
என்னும் கேனோபநிஷித்து,

“यस्तु विज्ञानवान् भवति समनस्कः सदा शुचिः ।

स तु तत्पदसामोति यस्माद्भूयो न जायते ॥ ”

“यज्ञज्ञात्वा मुच्यते जन्तुरमृतत्वं च गच्छति ॥”

கு. வினா:—பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

விடை:—பிரஹ்மஞான மென்பது பிரஹ்ம சொரூபத்தை யதார்த்தமாக அறிதல்.

சு. வினா:—பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—பிரஹ்மஞானம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

எ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

“எவன் மனம் வசப்பட்டவனும், எப்போதும் சுதியாய், பிஞ்ஞானமுடையவனானிருந்தோ, அவன் எதனினின்றும் மறுபடியும் பிறகாவதில்லையோ, சப்பதத்தினை அடைகின்றான்.” “எதனை, பாமாகியபுருஷனை” அறிந்து, ஜந்துகானவன் சம்ஸாரத்தினின்றிடுபடுகின்றானோ, அமிர்த்ததன் - மகிழையு மடைகின்றானோ,” எனபனமுதலிய கூடவல்லியுபநிஷத்து,

“अज्ञानादेव संसारो ज्ञानादेव विमुच्यते.

அஞ்ஞானத்தினாலேயே சம்ஸாரம் ஞானத்தினாலேயே விடுபடுகின்றான்.” என்பது யோகதந்த்யோபநிஷத்து.

ஆகிய இவை முதலிய சுருதிகளால் பிரஹ்மாவின்ன ஆத்மாவின் ஞானமே மோக்ஷத்திற்கு ஏதுவாம்.

விடை:—(க. சோருபம்) “சச்சிதானந்தமாகிப் பிரஹ்மம் இருக்கிறது” என்று அறிதல் * கூ. பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

அ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனு லுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது)சற்குருசற்சாத்நிரவசன ங்களில் விசுவாசம்வைத்தலால் பரோக்ஷப்பிர ஹ்மஞான முண்டாம்.

கூ. வினா:—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

விடை:—(ஈ. பலம்) *கௌ. அசத்துவாபாதக ஆவரணத்தின் நிவீருத்தி யுண்டாம்

*கூ. “अस्ति ब्रह्मेति चेद्वैद परोक्षज्ञानमेव तत्

பிரஹ்மம் இருக்கிறது என்று அறியின், அதுபரோக்ஷஞானமேயாம்.” என்பது வராகோபநிஷத்து. இப் பரோக்ஷஞானம் “தத்துவமலி” மகாவாக்கியத்திலு ள்ள “தத்” என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தை அறிவிக் கிறது. ஆகையால் அது அபரோக்ஷஅத்வைதஞானத்தி ல் உபயோகமுள்ளதாம்.

* கௌ. “பிரஹ்மநிலை” என்பதாகப் பிரஹ்மத்தி னது அசத்தத் (இல்லையெனும்) தன்மையை ஆபாதக ஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் (மறைப்பு) அசத் துவாபாதகஆவரணமாம்.

க0. வினா :—பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை :—(ச. அவதி) பரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் பிரஹ்மநிஷ்டகுரு வேதாந்தசாஸ்திராநுசாரமாகப் பிரஹ்மசொருபத்தை நிச்சயஞ்செய்யப் பூரணமாகும்.

கக. வினா :—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமென்பது யாது?

விடை :—(க. சொருபம்) “சச்சிதானந்தமாகிய பிரஹ்மம் நான்” என்று அறிதல் *கக. அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

கஉ. வினா :—அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம்?

விடை :—(உ. ஏது) “आचार्यवान् पुरुषो वेद
ஆசாரியனையுடைய புருஷன் அறிகிறான்.”
என்னும் சாந்தோக்கியசுருதியினால் குருமுகமாகத் “தத்துவமஸி” முதலிய மகாவாக்கியத்

* கக. “अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस्स उच्यते

யான் பிரஹ்மம் என்று அறியின், அது சாக்ஷாத் காரம் அதாவது அபரோக்ஷஞான மெனப்படும்” என்பது வராகோபநிஷத்து.

தின் சிரவணத்தால் அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

கங. வினா:— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் அகி டம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டு வகையாம்.

கச. வினா:— அகிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞா ன மென்பது யாது?

விடை:— (க. சொருபம்) * கஉ. அசம்பாவனை

* கஉ. க. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பே தம் பிரதிபாதிக்க (சொல்ல) ப்பட்டிருக்கின்றதா? அல் லது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா? என் பது பிரமாணாதசமுசயம்.

உ. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா? அல் லது அபேதம் சத்தியமா?” என்பது பிரமேயாத சமுசயம்.

இவ்விருவகைச்சமுசயமும் அசம்பாவனை யெனப் பிடும். சமுசயம் = ஐயம். அது இரண்டு (பல) கோடி (பகஷ்) களையுடைய ஞானம். அசம்பாவனையினை அபே தமுதலியன சம்பவியாமை (பொருந்தாமை) லக்ஷணமெ னக்கொண்டு சம்சயத்தினும் வேறெனக் கொள்வது முண்டு.

* கந. விபரீதபாவனைகளோடு உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஜீக்கியநிச்சயம் அதிடஅபரோக்ஷப் பிரஹ்மஞானமாம்.

கரு. வினா:—அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாகும்?

விடை:—(உ. ஏது) க. சிறிது *கச. மலவி கேஷபதோஷ முளதாகச் சுருதிநாநாத்துவத்தின் ஞானமும்,

உ. பிரஹ்மத்தின் அத்தைதத்தன்மையின் அசம்பவஞானமும்,

ந. பேதவாதிபாமரபுருஷர்களது சங்கத்தின் சம்ஸ்காரமும்

ஆகிய ஒன்றோடுகூடிய புருஷனுக்குக் குரு முகமாக மகாவாக்சியசிரவணத்தால் அதிடஅபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

கசு. வினா:—அதிடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

கந. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதமும் சத்தியம்; தேகாதிப்பிரஹ்மம் சத்தியம்.” என்னும் விபரீத நிச்சயம் விபரீதபாவனையாம். விபரீதம்=திரிபு.

*கசு. மலம்=பாபம் விகேஷம்=சித்தத்தின் சுஞ்சலத்தன்மை.

தின் சிரவணத்தால் அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

கங். வினா :— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எத்தனை வகையாம் ?

விடை :— அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் அதி டம் (உறுதியில்லாதது) திடம் (உறுதியானது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டு வகையாம்.

கச. வினா :— அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞா ன மென்பது யாது ?

விடை :— (க. சொருபம்) *கஉ. அசம்பாவனை

*கஉ. க. வேதாந்தத்தில் ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பே தம் பிரதிபாதிக்கச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதா ? அல் லது அபேதம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதா ? என் பது பிரமாணகத்சமுசயம்.

உ. “ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பேதம் சத்தியமா ? அல் லது அபேதம் சத்தியமா ? ” என்பது பிரமேயகத சமுசயம்.

இவ்விருவகைச்சமுசயமும் அசரீபாவனை யெனப் பீடம். சமுசயம் = ஐயம். அது இரண்டு (பல) கோடி (பகஷ்)களையுடைய ஞானம். அசம்பாவனையினை அபே தமுதலியன சம்பவியாமை (பொருந்தாமை) லக்ஷணமெ னக்கொண்டு சம்சயத்தினும் வேறெனக் கொள்வது முண்டு.

* கந. விபரீதபாலனைகளோடு உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஜீக்யநிச்சயம் அதிடஅபரோக்ஷப் பிரஹ்மஞானமாம்.

சந. வினா:—அதிட அபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாகும்?

விடை:—(உ. ஏது) க. சிறிது *கச. மலவி கேஷபதோஷ முளதாகச் சுருகிநாநாத்துவத்தின் ஞானமும்,

உ. பிரஹ்மத்தின் அத்வைதத்தன்மையின் அசம்பவஞானமும்,

ந. பேதலாதிபாமரபுருஷர்களது சங்கத்தின் சம்ஸ்காரமும்

ஆகிய இவற்றோடுகூடிய புருஷனுக்குக் குரு முகமாக மகாவாக்கியசிரவணத்தால் அதிடஅபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

கந. வினா:—அதிடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உண்டாவது யாது?

கந. “ஜீவப் பிரஹ்மங்களின் பேதமும் சத்தியம்; தேகாதிப்பிரபஞ்ஜமும் சத்தியம்.” என்னும் விபரீத நிச்சயம் விபரீதபாலனையாம். விபரீதம்=திரிபு.

*கச. மலம்=பாபம் விசேஷம்=சித்தத்தின் சுஞ்சலத்தன்மை.

விடை :— (ந. பலம்) அதிடஅபரோக்ஷஞானத்தால் க. உத்தமலோகப்பிராப்தியும், உ. புனிதமாகிய ஸ்ரீமான்களது குலத்திலேனும் அல்லது நிஷ்காமத்தன்மையால் ஞானவான்களது குலத்திலேனும் ஜன்ம முண்டாம்.

கௌ. வினா :— அதிடஅபரோக்ஷஞானம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை :— (ச. அவதி) சத்து சித்து ஆநந்த முதலிய பிரஹ்மவிசேஷணங்களின் அபரோக்ஷஞானம் உண்டாகியும் சமுசயவிபரீதபாலனைகளிருக்குமாயின், அப்போது அதிட அபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

கஅ. வினா :— திட அபரோக்ஷஞான மென்பது யாது?

விடை :— (க. சோருபம்) அசம்பாவனை விபரீதபாவனைகளில்லாமல் உண்டாகும் பிரஹ்மாத்மஸூகியநிச்சயம் திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானமாம்.

ககூ. வினா :— திடஅபரோக்ஷப்பிரஹ்மஞானம் எதனாலுண்டாம்?

விடை:—(உ. ஏது) குருமுகமாக *கரு. மகா
வாக்கியஅர்த்தத்தின் சிரவணமனநிதித்தியா
சனமாகியவிசாரம் செய்வதால் திடஅபரோக்ஷ
ப்பிரஹ்மஞான முண்டாம்.

உ௦. வினா:—திடஅபரோக்ஷஞானத்தால் உ
ண்டாவது யாது?

விடை:—(ந. பலம்) *கசு. அபானுபாதக ஆ
வரணமும் *கஎ. விசேஷபமுமாகிய காரியத்தோ
டு அவித்தையி (அஞ்ஞானத்தி)ன் நிவிருத்தியு
ண்டாய்ப் பிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய மோக்ஷ மு
ண்டாம்.

உக. வினா:—திடஅபரோக்ஷஞானம் எப்போ
து பூரணமாகும்?

*கரு. ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் பிக்குயத்தை (ஆத்மா
வும் பிரஹ்மமும் ஒன்று என்னுந் தன்மையை) அறிவி
க்கும் வாக்கியம் மகாவாக்கியம்.

*கசு. “பிரஹ்மம் தோற்றவில்லை” என்பதாக அ
பானமாகிய பிரஹ்மத்தின் அப்பிரதி (தோற்றருமை)
யை ஆபாதகஞ்செய்யும் (சம்பாதிக்கும்) ஆவரணம் அபா
னுபாதகஆவரணமாம்.

*கஎ. ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரத்தோடு கூடிய சிதாடாச
னும், அவனது தருமமாகிய கருத்திருத்தவ போத்திரு
த்துவ ஜனனமாணதிகளும் விசேஷமாம்.

விடை :—(ச. அவதி) தேகத்திலுள்ள நானென்னும் ஞானத்தைப் பாதித்து, இதைப்போலப் பிரஹ்மபின்னமாகிய ஆத்மாவில் எப்போது ஞான முண்டாகுமோ, அப்போது திடஅபரோக்ஷஞானம் பூரணமாகும்.

உஉ. வினா :—விசார மென்பதுயாது ?

விடை :—(க. சோருபம்) ஆத்மாநாத்மாக்களையேறுபிரித்தறிதல் விசாரமாம்.

உஉ. வினா :—இந்த விசாரம் எதனு லுண்டாகும் ?

விடை :—(உ. ஏது) இந்த விசாரம் நசுவரன், வேதம், துரு, தனது அந்தக்கரணம் என்னும் *கஅ. இந்நான்கன் கிருபையா லுண்டாகும்.

* கஅ. க. சற்குருமுதலிய ஞானசாமக்கிரி (சாதனம்) களின் பிரபந்தி நசுவரகிருபை.

உ. சாஸ்திரார்த்தத்தின் தாரண (ரூபக) சக்தி வேதகிருபை.

உ. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் தனது அநுபவாநுசாரமாகவும் யதார்த்த உபதேசத்தைச் செய்தல் துருகிருபை.

உ. சாஸ்திராநுசாரமாகவும் குருவாங்கியாநுசாரமாகவும் சாதனங்களைச்சம்பாதித்தல் தனது அந்தக்கரணத்

உச. வினா:—இந்த விசாரத்தாலுண்டாவது யாது?

விடை:—(ந. பலம்) *கக. இந்த விசாரத்தால் திடஅபரோக்ஷஞானம் உண்டாம்.

தீன்கிருபை, குருகிருபை வேண்டுமென்பது மகோபநிஷத்தின் ச.வது அத்தியாயத்திலும், மகாநாராயணோபநிஷத்தின் ௫ வது அத்தியாயத்திலும், பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்திலும், அவ்வயதாரகோபநிஷத்திலும், அந்தக்காணக்கிருபை வேண்டுமென்பது,

“चित्तस्य हि प्रसादेन हन्ति कर्म शुभाशुभम् ।
प्रसन्नात्मात्मनि स्थित्वा सुखमव्ययमश्नुते ॥

சித்தத்தின் பிரசாதத்தினாலேயே சபாசுபமான கர்மத்தினைக் கெடுக்கின்றான். பிரசன்னந்தக்காண முடையவன் ஆத்மாவில் நிலைத்து அவ்வயசுகத்தை யதுபவிக் கின்றான்.” என்று மைத்திராயணியுபநிஷத்தின் ச.வது பிரபாடகத்திலும், மைத்திரேயோபநிஷத்தின் முதலத்தியாயத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க ஈசுவர கிருபையும் வேதகிருபையும் வேண்டுமென்பது பிரசித்தம்.

* கக. “अविचारकृतो बंधो विचारान्मोक्षो भवति ।
तस्मात्सदा विचारयेत् । अध्यारोपापवादतस्स्वरूपं
निश्चयीकुरुं शक्यते ॥

உரு. வினா :—இந்த விசாரம் எப்போது பூரணமாகும்?

விடை :—(ச. அவதி) இந்த விசாரம் திடஅபரோக்ஷஞான முண்டாகுமாயின் பூரணமாகும்.

உசு. வினா :—எதை விசாரிக்கவேண்டும்?

விடை :—(ரு. விஷயம்) க. நான் யார்? உ. பிரஹ்மமென்பது யாது? உ. பிரபஞ்சமென்பது யாது? என்று *உ௦. இம்முன்று வஸ்துக்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

உஎ. வினா :—இம்முன்று வஸ்துக்களின் சாதாரணவடிவம் யாது?

அவிசாரத்தினாலாகியது பந்தம். விசாரத்தினால் (திடாபரோக்ஷஞானவாயிலாக) மோக்ஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும். அத்தியாரோபாயவாதத்தினால் சொரூபம் (தனதுவடிவம்) நிச்சயஞ்செய்யக்கூடியதாம்.”என்னும் பைங்கலகருதியினால் விசாரமே ஞானவாயிலாக மோக்ஷஹேது வென்பது பெறப்படுகின்றது.

* உ௦. “तस्मात्सदा विचारयेज्जगज्जीव रमात्मनः॥

ஆதலால், ஜகத்து ஜீவன் பரமாத்மா இம்முன்றையும் எப்போதும் விசாரிக்கவேண்டும்.” என்பது பைங்கலகருதி.

விடை :—“க. நானும், உ. பிரஹ்மமும், சை
தன்னியம்; ந. *உக. பிரபஞ்சம் ஜடம்.”

உஅ. வினா :—சைதன்னிய மென்பதுயாது?

விடை :—

(க) எது ஞானவடிவமாய்,

(உ) சகலகடாதிப் பிரபஞ்சங்களையும் அறி
கிறதோ,

(ஈ) எதை அந்நியமாகிய மன இந்திரியாதிக
ளெவையும் அறியமாட்டாவோ,

அது சைதன்னியம்.

உக. வினா :—ஜடமென்பது யாது?

விடை :—

(க) தன்னை யறியாததும்,

(உ) மற்றவைகளை யறியாததுமான

* உக. சமஷ்டி. வியஷ்டி. ஸ்தூல ரூக்ஷ காரண தே
சங்களும், அவற்றின் அவஸ்தைகளும், தர்மங்களும் பிர
பஞ்ச மெனப்படும்.

* உஉ. அஞ்ஞானமும், அதனது காரியமாகிய
* உங். பூத * உச. பௌதிகபதார்த்தங்களும் ஜ
டமாம்.

ங. வினா:—மேற் கூறப்பட்ட மூன்று வஸ்துக்களின் விசாரம் எந்தவிதமாக உபயோகப்படும்?

விடை:—(ங. உபயோகம்) க. “தத்துவமஸி” மகாவாக்யத்திலுள்ள “ஹம்” பத “தத்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய * உரு. ஜீவ * உங். நசுவரர்களது * உச. உபாநிபாயிய

* உஉ. “யான் அஃமேன்” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய ஆபரணத்தோடுபொருத்தியுடைய அநாத்வரூபம் அஞ்ஞானம்.

* உங். ஆகாசமுதலிய இர்தம் பூதம்.

* உச. புதங்களின் காரியமாகிய பிண்டப்பிரஹ்மண்டாதிகள் பௌதிகம்.

* உரு. கிதாபாசனோடுகூடிய அந்தக்காணத்தோடுகூடாததைதன்னியம் சிவன்.

* உச. கிதாபாசனோடுகூடிய மாயையோடு பிரஹ்மதைதன்னியம் நசுவரன்.

* உங். எது தனது உதயத்தின் சொருபத்திலேயேயாம், அதனும் பதவத்தினின்றும் வேறுபுத்தியத்தோடு அது உபாநிபாயம். அது கடம் தனது

*உஅ. பிரபஞ்சத்தைப் பழுவையில் பாம்புபோலும், கட்டையில் புருஷன்போலும், மருபூமியில் கானற்சலம்போலும் விசாரத்தால் மித்தையென வறிந்து நீக்குதல் பிரபஞ்சவிசாரத்தின் உபயோகமாம்.

உ. “யானாகிய (“துவம்” பதலகூழியார்த்த) ஆத்மா, அந்த (“தத்” பதலகூழியார்த்த)ப் பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்,” என்று *உக. பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியத்தை விசாரத்தினால் சுத்தியமென்றறிந்துமிஞ்சவைத்தல், “நான்யார்?”

ஆசிராமாகிய ஆகாயத்தின் சொருபத்தில் பிரவேசியானது, அக்கடாகாயத்தைப் பிற மகாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவித்தலால் உபாதிபாதல் போலவாம்.

*உஅ. சமஷ்டிவியஷ்டியாகிய மூன்றுசரீரம், பஞ்சகோசம், மூன்றவஸ்தைமுதலிய நாமரூபங்கள் பிரபஞ்சமெனப்படும்.

*உக. “जीवभावजगद्विवोधे प्रत्यनभिन्नब्रह्मैश्वर-
शिष्यते ॥

ஜீவத்தன்மைஐகத்தன்மைகளை யறிந்தகாலத்தில் பிரத்தியகடீசன்னபிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது.” என்னும் பைங்கலகருதியினால் பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் மிஞ்சுதல் காண்க.

“பிரஹ்ம மென்பது யாது?” என்னும் விசாரத்திற்கு உபயோக (பல) மாம்.

நக. வினா:—இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி யாவன்? அவன் என்ன செய்யவேண்டும்?

விடை:—(எ. விசாரத்தினதிகாரி) க. இந்த விசாரத்திற்கு அதிகாரி *நக. உத்தமஜிஞ்ஞாக. உ. அவன் சற்குருகிருபையால் உபோற்காதமு தலிய *நக. பிரக்கிரியைகளை விசாரித்து, “நான்தானே பிரஹ்மமாயிருக்கிறேன்” என்று பிரஹ்மாத்மாவை அபரோகஷமாக அறியவேண்டும்.

நஉ. வினா:—அந்தப் பிரக்கிரியைகளின்பெயர்க ளெவை.

*நக. விவேகம், வைராக்கியம், ஷட்சம்பத்தி, முமுக்ஷுத்தவம் என்னு மிந்நான்கு சாதனங்களோடு கூடினவனாயும், பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருவினது வாக்கியத்திலும் வேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் பரமவிசுவாசமுடையவனாயும், ஒருபோதும் குதர்க்கஞ்செய்யாதவனாயும், சொருபத்தை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையுள்ளவனாயு மிருக்கும் அதிகாரி உத்தமஜிஞ்ஞாக (ஞானவிரூப்பமுள்ளவன்).

* நக. அவ்வைதத்தைப் போதிக்கும் யாதேனும் ஓர் பிரகாரம் (விதம்) பிரக்கிரியையாம்.

விடை:—

க. உபோற்காதம்.

உ. பிரபஞ்சத்தின் ஆரோப அபவாதங்கள்.

ங. தேக முன்றற்கும் நான் திருஷ்டா(பார்க்க
கிறவன்).

ச. நான் பஞ்சகோசாதீதன்.

ரு. அவஸ்தை முன்றற்கும் நான் சாஷி.

சு. பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாதத்தன்மை.

ஈ. ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

அ. சச்சிநாதந்தவிசேஷவர்ணநம்.

க. அவாச்சிபசித்தாந்தவர்ணநம்.

க0. சாமானியசைதன்னியம்; விசேஷசைத
ன்னியம்.

கக. “தத்” பத “துவம்” பதங்களின் வா
ச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களும்; அவ்விரண்டுல
க்ஷியார்த்தங்களினது ஐக்கியமும்.

கஉ. ஞானியின் கர்மவிவிருத்தி.

கங. ஞானபூமி ஏழு.

கச. ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி.

கரு. வேதாந்தப்பிரமேயம்.

கசு. வேதாந்தபதார்த்தங்களின்பெயர் அல்லது இலகுவேதாந்தகோசம்.

இவை * ஊஉ. அந்தப் பிரகிரியைகளின் பெயர்களாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் முதற்கலை

உபேந்தகாதவர்ணநம்

முற்றிற்று.

* ஊஉ. க. பிரபஞ்சத்தின் விசாரம் க-வது, உ-வது, சு-வது, கஉ-வது, கூஉ-வது பிரக்கிரியை (கலை)களிலும்,

உ. பிரபஞ்சத்தோடு “நான் யார்?” என்னும் விசாரம் உ-வது, சு-வது, கஉ-வது, பிரக்கிரியைகளிலும்,

க. “பரமாத்மா யார்?” என்னும் விசாரம் கஉ-வது பிரக்கிரியையிலும்,

ச. பிரஹ்மாத்மாக்க ளிருவர்களது சொரூபத்தின் விசாரம் எ-வது, அ-வது, க-வது, கக-வது, கச-வது பிரக்கிரியைகளிலும்,

ரு. பிரபஞ்சபிரஹ்மாத்மாக்களது சொரூபவிசாரம் கரு-வது பிரக்கிரியையிலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சகலப்பிரக்கிரியைகளுக்கும் “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் உபாதனமும், அவற்றின் கிங்குடபிச்சயமும் பிரயோஜனமாம்.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

இரண்டாங்கலை.

* க. பிரபஞ்சரோபாபவாதம்.

பிரபஞ்ச மதஞ் சோபா பவாத
 மெனுமிவை தம்மா னிட்டிர பஞ்ச
 வத்துவே பிரஹ்ம மஹைமா யானி
 யவத்துவென் றன்ப வலிவாய் நீயே. (க)
 பிரமம் மாயை யவற்றி ன் னியைபு
 சீவனோ டுச னவற்றின் பேத
 மென்பவை யானு மநா யோசு
 மவற்றிற் பிரம மநந்த மெனப்படும். (உ)
 வத்துவி லவத்துவைக் கூறலா ரோபம்
 பாதித் தவத்துவை வத்துவை யியம்ப
 லபவாத மென்றே யறையப் படுமேற்
 குரவ னருளி* னிப் பொருந்துமா றுணர்ந்து
 தமத்துக னொழித்துத் தனையே யுணர்க. (ஈ)

*க. இதனைப் பைங்குலகருதியிற் காண்க.

* (இப்பொருந்துமாறு-இந்தயுத்தி)

௩௩. வினா :—சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின் * உ. ஆரோபம் எப்படி உண்டாயிருக்கிறது?

விடை :— * ௩. அநாத் சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் * ச. அநாத் * ௩. கற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டு. அந்தப் பிரகிருதிக்குப் பிரஹ்மத்தோடு அநாத் கற்பிததாதாத்மிய (கற்பிதபேதத்தோடு வாஸ்தவ அபேதமாகிய) சம்பந்த முண்டு.

அந்தப்பிரகிருதி, க. மாயை, உ. அவித்தை, ௩. தமப்பிரதானப் பிரகிருதியெனப் பிரிவை அடைகின்றது. அவற்றுள்,

க. * சு. சுத்தசத்துவகுணத்தோடு கூடியது மாயை.

உ. * எ. மலினசத்துவகுணத்தோடு கூடியது அவித்தை.

௩. தமோகுணத்தின் முக்கியத்தன்மையோடு கூடியது தமப்பிரதானப்பிரகிருதி.

* உ. வஸ்துவி (பிரஹ்மத்தி)ல் அவஸ்துவை (அஞ்ஞானத்தையும் அதன் காரியத்தையும் கூறுதல் ஆரோபமாம்; இதனையே அந்நியாரோபமென்றும் கூறுவர். வஸ்து = மெய்ப்பொருள். அவஸ்து = பொய்ப்பொருள்.

*௩. அநாதிசுத்தப்பிரஹ்மத்தில் அநாதிகற்பிதமாகிய பிரகிருதி உண்டி என்பதற்கு,

“तस्मिन्महशुक्तिकास्याणुस्फटिकादौ जलरौप्य-
पुरुषरेखादिवल्लोहितशुक्लकृष्णगुणमयी गुणसाम्याऽनि-
र्वाच्या मूलप्रकृतिरासीत् ॥

அவ்வத்விதியப்பிரஹ்மத்தில் காணல் சுத்தி தாணு பழக முதலியவற்றில் நீர் வெள்ளி புருஷன் இரேகை முதலியவற்றைப்போல வெண்மை செம்மை கருமை யென்னும் குணமயமானதும், குணசாய்மியமும், அநிர் வாச்சியமு(இத்தன்மையதென்று உறுதியாய்ச்சொல்ல முடியாதது)மான மூலப்பிரகிருதி இருந்தது.” என்னும் பைங்கலகருதியும், மற்றக் கோபாலதாபநீயம், வராகம், நிராலம்பம், ஸர்வசார முதலிய சுருதிகளும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*௪. உற்பத்தியில்லாத பொருள் சொருபமாக அநாதியாம். அப்படிப்பட்டவை சுத்தப்பிரஹ்மம், பிரகிருதி, அவற்றின் சம்பந்தம், ஈசுவரன், ஜீவன், அவற்றின் பேதம் என்னும் ஆறுமாம். பிரவாகருபமாகப் பிரபஞ்சமும் அநாதியாம்.

* ௫. எது இல்லாததாய்ச் சொப்பனபதார்த்தங்களைப்போலப் பிராந்தியினால் விளங்குகின்றதோ, அது கற்பிதமாம் (கற்பிக்கப்பட்டதாம்). மாயை கற்பிதமென்பதனைப் பாசுபதோபநிஷத்திற் காண்க.

* சு. “சுद्धास्वप्रधानायां मायायां विवितोद्यजः ।
सत्त्वप्रधाना प्रकृतिर्मायिति प्रतिपाद्यते ॥ सा माया
स्ववशोपाधिस्सर्वज्ञस्येश्वरस्य हि । वश्यमायस्वोक्तत्वं स-
र्वज्ञत्वं च तस्य तु ॥

சுத்தசத்துவப்பிரதானமான மாயையில் பிரதிபிம்பித்
தவரே அஜர் அநாவது ஈசுவரன் சுத்துஉப்பிரதானப்
பிரகிருதி மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்த
மாயை சர்வஞ்ஞானிய ஈசுவரனுக்குத் தன் வசப்பட்ட
உபாதி யாம். ஆதலால் துவக்கவானுக்கு வசப்பட்ட மா
யையினை யுடைமையும், ஏதக்கர் மையும், சர்வஞ்ஞத்த
ன்மையும் உண்டு.” என்னும் சரஸ்வதீரண்ஸ்யோப
நிஷித்தீர் கச-கதி வாக்கியத்தால் சுத்தசத்துவப்பிரதா
னம் மாயை யென்பதும், அநித்பிரதிபிம்பித்ததன் ஈசு
வரன் என்பதும், அவன் சர்வஞ்ஞன் ஏத போன்பதும்
காண்ட. கூத்திரியகுத்திரர்களாகிய மந்திரிகளால் அமி
ழ்த்தப்பட்டத பிராஹ்மணனாகிய இராஜாவைப்போல,
இரஜோதமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்டது தான் அ
வற்றை அமிழ்த்தியிருப்பதாகிய சுத்துவகுணம் கூந்த
சத்துவகுணமாம்.

* எ. இரஜோதமோகுணங்களை அமிழ்த்தாமல் குத்திரர்
களாகிய இரண்டு இராஜகுமாரர்களால் அமிழ்த்தப்படும்
பிராஹ்மணனாகிய ஒரு மந்திரியைப்போல, இரஜோ

க. * அ. மாயையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டான (பிரஹ்ம) தத்துவமும்

தமோகுணங்களால் தான் அமிழ்த்தப்பட்டிருப்பதாகிய சத்துவகுணம் மலினசத்துவகுணமாம்.

* அ. “ ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयमाश्रित्य लोकान् सृष्ट्वा प्रविश्यान्तर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीन्द्रियनियन्तृत्वादीश्वरः । ” “ ईश्वर एव ब्रह्मविष्ण्वीशानेंद्रादीनां नामरूपद्वारा स्थूलोद्भूतित्यध्यासवशाज्जीवः ॥ सोऽयमेकोऽपि देहारंभकभेदवशाद्बहुजीवः ॥ ”

“ பிரஹ்மமேபிரகிருதி யென்னும் பெயருடைய தனதுசக்தியினை ஆசிரயித்து அதாவது இடமாகக்கொண்டு உலகங்களைச் சிருஷ்டித்து, பிரவேசித்து, அந்தரியாமித்தன்மையாகப் பிரஹ்மாமுதலியோரின் புத்தீந்திரியங்களை நியமிப்பதாயிருத்தலால் ஈசுவரமும்.” “ ஈசுவரனே பிரஹ்ம விஷ்ணு ஈசான இந்திராதியரின் நாமரூபவாயிலாகத் தூலன் யான் என்னும் அத்தியாசவசத்தால் ஜீவ ஞானஞான். அத்தன்மைய இவன் ஒருவனாயினும், தேகாரப்பகபேதவசத்தால்வெகுஜீவ ஞவன்.” என்னும் சுக்கிலயஜுர்வேதத்திலுள்ள நிராலம்போபநிஷத்தும்,

“ममत्वेन भवेज्जीवो निर्ममत्वेन केवलः ।

(யான்) என்தெனூந்தன்மையால் ஜீவ. னுகின்றான் என்தெனூந்தன்மையின்மையால் கெடல (சிவ) னுகின்றான்.” என்னும் யோகநூடாமணியுபநிஷத்தும்,

“पशुपतिरहंकाराविष्टसंसारी जीवः स एव पशुः ॥
सर्वज्ञः पंचकृत्यसंपन्नस्सर्वेश्वर ईशः पशुपतिः ॥

பசுபதியே அகங்காரத்திற் பிரவேசித்துச் சம்சாரி ஜீவனாய், அவரே பசுவாகின்றார். சர்வஞ்ஞாய்ப்பஞ்சகிருத்தியத்தோடு கூடிய சர்வேசுவரரான ஈசன் பசுபதியாவார்.” என்னும் சாமவேதிய ஜாபாலியுபநிஷத்தும்,

“अहंकाराभिमानेन जीवस्स्याद्धि सदाशिवः

அகங்காராபிமானத்தினால் சதாசிவன் ஜீவனுகின்றான்.” என்னும் திரிசிகிபிராஹ்மணோபநிஷத்தும்,

“शक्तिद्वयं हि मायाया विक्षेपावृतिरूपकं ॥ विक्षेपशक्ति-
लिंगादिब्रह्माण्डांतं जगत्सृजेत् । अंतर्दृश्ययोर्भेदं बाहिश्च
ब्रह्मसर्गयोः ॥ आवृणोत्यपरा शक्तिस्सा संसारस्य
कारणम् । साक्षिणः पुरतो भातं लिंगदेहेन संयुतम् ।
चित्तिच्छायासमावेशाज्जीवस्स्याद्यावहारिकः । अस्य जी-
वत्वमारोपात्साक्षिण्यप्यवभासते ॥

மாயைக்கு விகேபம் ஆவாண மென்னும்இரண்டு சக்திகளுண்டு. அவற்றுள், விகேபசக்தி இலிங்காதிப்

பிரஹ்மாண்டாந்தமான ஜகத்ரைச் சிருஷ்டிக்கின்றது. மற்றைச்சக்தி உள்ளில் திருக்குத்திருசியங்களின் பேதத்தையும், வெளியில் பிரஹ்மசர்க்கங்களின் பேதத்தையும் மறைக்கின்றது. அது ஸம்சாரத்திற்குக் காரணம்; சாக்ஷிக்குமுன் விளங்குகின்றது; இவ்விங்கதேகத்தோடு கூடியதாய் இருக்கின்றது. அதில் சிற்சாயையின் பிரவேசத்தால்வியாவகாரிகளீவ ஓகின்றான். இதன்ஜீவத்துவம் ஆரோபத்தினால் சாக்ஷியினிடத்துத் தோற்றுக்கின்றது.” என்னும் ருக்வேதத்தின் சாஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“ घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ ।

एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥

கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாகாசமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.” என்னும் யஜுர்வேதிய வராகோபநிஷத்தும்,

“ मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ॥

என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதமாம்; உண்மையாக இல்லை.” என்னும் ருக்வேதிய சாஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“ सर्वज्ञेशो मायालेशसमन्वितो व्यष्टिदेहं प्रविश्य ।
तया मोहितो जीवत्वमगमत् । शरीरत्रयतादात्म्यात्क-

*க. மாயையுடனும் கூடி ஜகத்கர்த்தாவாகிய சர்வஞ்ஞாசுவர னெனப்படும்.

तृत्वभोक्तृत्वमगमत् । जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिमूर्छीमरण धर्म-
युक्तो घटीयंत्रवदुद्विग्नो जातो मृत इव कुलालचक्रन्या-
येन परिभ्रमति ॥

சர்வஞ்ஞாசுவரன் மாயாலேசத்தோடு கூடியவனாய் வி
யஷ்டிதேகத்திற் பிரவேசித்து, அந்நால் மோகிக்கப்ப
ட்டவனாய், ஜிவத்தன்மையை அடைந்தான் ; சரீரத்திர
யதாதாத்மியத்தால் கர்த்திருத்தன்மை போக்திருத்தன்
மையை யடைந்தான். ஜாக்மிர சொப்பன சுழுத்தி மூர்
ச்சா மாணதர்மங்களோடு கூடியவனாய்ச் சலசங்கன்கட்
டிய ஏற்றம் போல் சலக்கமுடையவனாய்ப் பிறந்தவன்
இறந்தவன்போலக் குலாலசக்கரநியாயத்தால் (குயவன்
சக்கரம்போலச்) சுழல்கின்றான்.” என்னும் பைங்க
லோபநிஷத்துமாகிய இவைமுதல்ய சுருதிகள் பிரஹ்
மமே ஜகத்துக்குக் காரணமென்பதற்கும், பிரஹ்மமே
மாயை அலித்ததயுபாதிசொல் னதனும் ஜிவனுமா மென்
பதற்கும், ஜீவசுவரர் சுற்பிதர்என்பதற்கும், மாயைக்கு
ஆவரணம் விசேஷ மென்று இரண்டு சந்திகளுண்டு
னபதற்கும், அவை சொருபத்தை மறைத்துப் பிரபஞ்
சத்தைக் காட்டுமென்பதற்கும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*க. இக்கே மாயை யென்னும் சத்தத்தால் மாயை
யும் தமப்பிராணப்பிரகிருதியுமாகிய இவ்விரண்டு னச
வரனது உபாதிஞர் கொள்ளப்படும் ஆவற்றுள்,

உ. அவித்தையிலுள்ள பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பம், அதிஷ்டானத்து (கூடஸ்தரு)டனும் அவித்தையுடனும் கூடிப்போக்தாவாகிய அற்பஞ்ஞஜீவ னெனப்படும்.

அந்த ஈசுவரஜீவர்களும் அநாதிகற்பிதராவர்.

அவர்களுள்,

க. ஈசுவரனது உபாதிபாகிய மாயை ஏகமா (ஒன்றும்)யும் *கூ. ஆபேக்ஷிகவியாபகமாயு மிருத்தலால் ஈசுவரனும் ஏகமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றனர்.

க. மாயையாகிய உபாதியைக்கொண்டு ஈசுவரன் குலாலனைப்போல ஐகத்திந்து நிமித்தகாரணமும்,

உ. தமப்பிரதானப்பிரதிருதியைக்கொண்டுமென்போல ஐகத்திந்து உபாதாகாரணமாயினார்.

*கூ. ஒன்றன் அபேக்ஷயால் வியாபகமாயும் மற்றொன்றன் அபேக்ஷயால் பரிச்சின்னமாயு மிருப்பது அபேக்ஷிகவியாபக மெனப்படும். வீடானது கடாடிகளின் அபேக்ஷயால் வியாபகமாயு, கிராமத்தின் அபேக்ஷயால் பரிச்சின்னமாயுமிருக்கின்றது ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம். அதுபோல மாயையும்

உ. ஜீவனது உபாதியாகிய அவித்தை நானா வாயும் பரிச்சின்னமாய் மிருத்தலால் ஜீவனும் நானாவும் பரிச்சின்னமுமாம்.

அந்த ஜீவேசுவரர்களுக்கு அநாதிகற்பிதபே த முண்டு.

க. சிருஷ்டிக்கு முன்னே, அந்த ஜீவர்களது உபாதியாகிய அவித்தை ஜீவர்களது கர்மத்து டனே மாயையில் ஒடுங்கி யிருக்கிறது. அந்த மாயை சுழுத்தியில் அவித்தையைப்போலப் பிரஹ்மத்துக்கு வேறாய்த் தோற்று (சித்திக்)கிற தில்லை. ஆகையால் *கக. சிருஷ்டிக்கு முன்னே சஜாதீயவிஜாதீயசுவகதபேத மில்லாத ஒரே அத்துவிதீயசச்சிதானந்தப் பிரஹ்ம மிருந்தது.

பிருதிவிமுதலியவற்றின் அபேக்ஷயால் வியாபகமா (அநிக தேசத்திலுள்ளதாயும், பிரஹ்மத்தின் அபேக்ஷயால் பரிச்சின்னமா (குறைந்தவிடத்துள்ளதாயு) மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆபேக்ஷிகவியாபகமாம்.

* கக. இதனை “सदेव सौम्येदमग्र आसीदिकमेवा-
द्वितीयं तद्व एक आहुः ॥

உ. அந்தப் பிரஹ்மத்திற்குச் சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் ஜீவர்களது பரிபக்குவப்பட்ட கர்

சௌமியனே ! இது முன் ஒரே அத்விதீயப்பிரஹ்மமான சத்தாகவே இருந்தது. அதனை நிச்சயமாக ஒன்றென்று கூறுவர்.” என்னும் சாந்தோக்கியம் ஆறாவது பிரபாடசத்தின் முதல் கண்டமும்,

“आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीन्नन्यत् किंचन मिषत् ॥

இது முன் நிச்சயமாக ஒரே ஆத்மாவாயிருந்தது ; ஒரு சிறிதும் வியாபாரமுடையதாய் வேறு இருந்ததில்லை.” என்னும் ஐதரேயத்தின் முதலத்தியாயம் முதல் கண்டமும்,

“आत्मैवेदमग्र आसीत् ॥

இது முன் ஆத்மாவாகவே இருந்தது.” என்னும் பிரகநாரணியகம் முதல் அத்தியாயம் நான்காவது பிரஹ்மணம் முதலாவது சுருதிவாக்கியமும்,

“सदेव सौख्येदमग्र आसीत् ॥

சௌமியனே ! இது முன் சத்தாகவே யிருந்தது.” என்னும் பரிபாகலத்தின் முதலத்தியாயமும், மற்றும் அநேக சுருதிகளும் கூறுதல் காண்க.

மமாகிய நிமித்தத்தால் “ *கஉ. ஒன்றாகிய யான் அநேகரூப மாவேன்.” என்னும் இச்சை யுண்டாயிற்று.

௩. அந்த இச்சையினால் பிரஹ்மத்தின் உபாதிமாகிய மாயையில் *கங. கேதாபமுண்டாய்க்

*கஉ. “सोऽकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा । इदं सर्वमसृजत यदिदं किञ्च । तत्सृष्ट्वा । तदेवानुप्राविशत् ।

அவர் வெகு ஆவேன் அநேகமாகப் பிறப்பேன் என்று விரும்பினார். அவர் ஆலோசனையைச் செய்தார். அவர் ஆலோசனையாகிய தபத்தைச் செய்து, இவ்வெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தார். யாதொரு இந்த ஜகத்துண்டோ அதனைச் சிருஷ்டித்து, அதன்கண்ணேயே பிரவேசித்தார்.” என்னும் தைத்தீரீயம் உ-வதுவல்லி சு-வது அநுவாகத்தினாலும், இவ்வாறே சாந்தோக்கியம் சு-வது பிரபாடகம் உ-வதுகண்டத்தினாலும், ஐதரேயம் முதல் அத்தியாயம் முதல் கண்டத்தினாலும், பிரச்சுனோபநிஷத்து ஆருவதுபிரசினத்தினாலும், முண்டகோபநிஷத்து முதல் முண்டகம் முதல் கண்டத்தினாலும், மஜு-ர்வேதத்தின் யோகச்சிகோபநிஷத்து முதல் அத்தியாயத்தினாலும் பிரஹ்மத்தில் சிருஷ்டிக்குக் காரணமான ஈக்ஷணம் அதாவது சங்கற்பம் உண்டானமை காண்க.

*கங. காரியமாதற் கெதிர்ப்பமே நிலைமையினை கேதாப மென்றும், கலக்க மென்றும் கூறுவர்.

கிரமமாக ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருத்திவி
யென்னும் பஞ்சமகாபூதங்களும் உண்டாயின,

ச. அவற்றிற்குப் * கச. பஞ்சீகரணமுண்டா
கா திருந்தது; அப்போது அவை * கரு. அபஞ்
சீகிருதமா யிருந்தன. அவற்றினின்றும் சமஷ்
டிவியஷ்டியாகிய சூக்ஷ்மசிருஷ்டி யுண்டாய்ப்,
பின்னர் ஈசவரனது இச்சையால் அவற்றிற்குப்
பஞ்சீகரண முண்டானகாலத்து அவை பஞ்சீகி

* கச. அவ்வைந்தாகச் செய்தலைப் பஞ்சீகரண மெ
ன்பர். அவ்வைந்தாக்கப்பட்டதினைப் பஞ்சீகிருத மென்
பர். பஞ்சீகரணம் செய்தலை ௩-வது கலையிற் காண்க.

* கரு. பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவினின்றும் அபஞ்சீகி
ருதபூதங்க ஞுண்டாயின என்பதற்கு

“ब्रह्मभूतात्मनस्तस्मादेतस्माच्छक्तिमिश्रितात् । अप-
चीकृत आकाशस्संभूतो रज्जुसर्पवत् । आकाशाद्वायुसं-
शस्तु ॥

அந்த இந்தச் சக்தியோடுகலந்த பிரஹ்மவடிவ ஆத்
மாவினின்றும் பழுதையிற் பாம்புபோல அபஞ்சீகிருத
ஆகாய முண்டாயிற்று. ஆகாயத்தினின்றும் வாயுவென்
னும் பெயருடைய துண்டாயிற்று.” என்னும் கடுப
நிஷித்ரு, பைங்கலம் முதலத்தியாயம், தைத்திரீயம்
இரண்டாவது வல்லி முதல் அதுவாக முதலியனவும்
பிரமானமாதல் காண்க.

ருத மாயின. *௧௬. அவைகளினின்றும் சமஷ்டி-
வியஷ்டியாகிய ஸ்தூலசுருஷ்டி உண்டாயிற்று.

௩. அவற்றில் சமஷ்டி ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணப்
பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி, ஜீவனது பார்வை
யால் ஈசுவரனும், விபஷ்டி ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரண
ப்பிரபஞ்சத்திற்கு அபிமானி ஜீவனுமாவர். அவ
ர்சளுள், ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞனாயிருத்தலால் நித்
தியமுத்தனும், ஜீவன் அற்பஞ்ஞனாயிருத்தலால்
பெத்தனு மாவர்.

இவ்வாறு சுத்தப்பிரஹ்மத்தில் பிரபஞ்சத்தின்
ஆரோப முண்டாயிருக்கிறது.

௩௪. வினா:—இவ்வாரோபம் சத்திபமா? மித்
தையா?

விடை:—இவ்வாரோபம் பழுதையில் பாம்பு
போலவும், சாக்கியில் சொப்பனம் போலவும்,

*௧௬. இதனை “ईशः पञ्चीकृतमहाभूतलेशानादाय
व्यष्टिसमष्ट्यात्मकस्थूलशरीराणि यथाक्रममकरोत् ।

ஈசுவரன் டஞ்சிகிருதமகாபூதங்களின் இலேசங்களைக்
கொண்டு வியஷ்டி சமஷ்டிவடிவஸ்தூலசரீரங்களைக்கி
ழப்படி செய்தார்.” என்னும் பைஸ்துனோபநிஷத்திற்
காண்க.

கண்ணாடியில்கூரப்பிரதிபிம்பம்போலவும்* கன.
மித்தையாம்.

* கன. ஆரோபம் மித்தையா மென்பதற்கு,

“अथ कतिपदार्था इति । सदसन्मिथ्या चेति त्रयः ।
सदेव तत्र ब्रह्म असत्तुच्छं । जगत्कल्पितं ब्रह्मण्यसत्यं
मिथ्या ॥

இனிப்பதார்த்தங்கள் எத்தனையெனின், அவை சத்து
அசத்து மித்தையெனமூன்றாம். அவற்றுள், சத்தே பிர
ஹ்மம். அசத்து துச்சம் அதாவது ஒன்று மில்லாததாம்.
மித்தை யென்பது பிரஹ்மத்தின்கண் இல்லாததாய்க்
கற்பிக்கப்பட்டுள்ள ஜகத்தாம்.” என்னும் சர்வநாரோ
பநிஷித்தம்,

“स्वप्नजगदभ्रगजादितुल्यं । तद्रज्जुसर्पवत्कल्प-
तम् ॥

அந்த ஜகத்து சொப்பனஜகத்தையும் மேகத்திற்கு
ன்றும்யானே முதலியவற்றையும் ஒத்ததாம். அது இரஜ்
ஜு-சர்ப்பம்போற் கற்பிதமாம்” என்னும் ருக்வேதத்
தின் நிரீவாணோபநிஷித்தம்,

“लीलया कल्पयामास चित्रासंकल्पतः प्रजाः ।
नानाचारसमारंभा गंधर्वनगरं यथा ” “विरिंचिरूपान्म-

௩௫. வினா:—இவ்வாரோபம் எதனுண்டாகிறது?

விடை:—இவ்வாரோப மஞ்ஞானத்தினாலுண்டாகிறது.

௩௬. வினா:—இவ்வாரோபம் எக்காலத்தது? ஏனுண்டாயிருக்கும்? என்னும் விசாரம் எப்படியுண்டாகும்?

விடை:—ஓர் புருஷனது வஸ்திரத்தில் எண்ணைக்கறை பட்டிருக்குமாயின், அதை அறிந்து நீக்குதற்கு உபாயந் தேடவேண்டும்; அப்படிக்கில்லாமல் “இக்கறை எக்காலத்தது? எப்படிப்பட்டிருக்கும்?” என்று விசாரித்தலால் ஒரு பிரயோஜனமு மில்லாதது போல, “இந்தப்பிரபஞ்

नसः कल्पितत्वाज्जगत्स्थितेः । तावत्स्थितिरियं प्रोक्ता
तन्नाशे नाशमाप्नुयात् ॥”

“நாநா ஆசாரத்தோடுகூடியவர்களாய்ப் பலவித பிரஜைகளைக் கந்தர்வநகரம் போலத் தமது சங்கற்பத்தால் விளையாட்டாகக் கற்பித்தார்.” “பிரஹ்மவடிவ மனதினின்றும் கற்பிக்கப்பட்டதாயிருக்கலின் ஜகத்தின் ஸ்திதிக்கு அதுவரையிலுமே இந்த ஸ்திதி சொல்லப்பட்டுள்ளது. அம்மனதின் நாசத்தில் நாசத்தினை யடைகின்றது.” என்னும் மகோபநிஷித்தும் பிரமாணமாம்.

சத்தின் ஆரோபம் எக்காலத்தது? ஏன் உண்டா யிருக்கும்?" என்று விசாரித்தலாலும் ஒரு பிர யோஜனமு மில்லை. ஆனால் இதை நிவர்த்திக்க உபாயம் செய்தல் தகுதியாம்.

௩௭. வினா:—இவ்வெல்லா ஆரோபங்களும் எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—

க. பிரஹ்மஞானத்தால் மாயை அவித்தைக ளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

உ. அதனால் காரியத்தோடு பிரகிருதியின் நி விருத்தி உண்டாகின்றது.

௩. அதனால் பிரகிருதிப்பிரஹ்மங்களின் சம் பந்தவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௪. *கஅ. அதனால் ஜீவத்தன்மை ஈசுவரத்த ன்மைகளின் நிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

௫. அதனால் ஜீவஈசுரர்களின் பேதநிவிருத்தி உண்டாகின்றது.

*கஅ. “मायातत्कार्यविलये नैश्वरत्वं न जीवता ।

(பிரஹ்மஞானத்தால்) மாயையும் அதன் காரியமும் நீங்கியபோது ஈசுவரத்தன்மையுமில்லை; ஜீவத்தன்மை யுமில்லை.” என்பது வாகோபநிஷத்து,

சு. அதனால் பந்தநிவிருத்தி உண்டாய் மோ
கூடும் சித்த மாகின்றது.

இவ்வாறு ஓரேகாலத்தில் சகலஆரோபங்களி
ன் நிவிருத்தியாகிய * கக. அபவாத முண்டா
கின்றது.

ஙஅ. வினா :—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் எத
னால் உண்டாகும்?

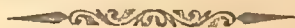
விடை :—இந்தப் பிரஹ்மஞானம் மேற் சொ
ல்லப்படும் விசாரத்தால் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் இரண்டாங்கலை
பிரபஞ்சாரோபாவாதம்
முற்றிற்று.

* கக. : சர்ப்பத்தையும் அதனது ஞானத்தையும்பாதித்
தலால் இரஜ்ஜுவாகிய அதிஷ்டானம் அகசேஷமா
(மிஞ்சு)வது போலப் பிரபஞ்சத்தையும் அதனது ஞான
த்தையும் பாதித்தலால் அதிஷ்டானமாகிய சுத்தப்பிர
ஹ்மம் மிஞ்சுதல் அபவாதமாய். பாதித்தல் = மித்தை
(பொய்)யென நிச்சயித்தல்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

மூன்றங்கலை.

* க. தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா.

முவகை யுடலையுங் காண்பவன் யானே
தூலஞ் சூக்குமங் காரண மெனுமம்
மூவுட றிருசிய மநான்மா வென்றுணர். (க)

அவ்வைந் தாகிய வைம்பெரும் பூதத்
தைந்தோ டிருபான் றத்துவத் தினதாந்
தூலம் போகா யதந மெனப்படு
மையைந் தாக்கப் படாதவைம் பூதப்
பதினெழு தத்துவத் தினதாஞ் சூக்குமம்
போகசா தநமாப் போற்றப் படுமஃ
தறியாமை காரண தேகங் குடம்போற்
றிருசிய மிதனைக் காண்பான் யானென்
றுணர்ந்து திருசிய மொழித்திடு வாயே. (உ)

* க. இந்த ஸ்தூலதேகமுதலியன நானல்லஎன்பதற்கு,

நக. வினா :— முதற்பிரக்கிரியை “மூன்று தேகங்களுக்கும் நான் திருஷ்டா.” அம்மூன்று தேகங்கள் எவை?

விடை :—ஸ்தூலதேகம் சூक्ष்மதேகம் காரணதேகம் என்னுமிவை மூன்றுதேகங்களாம்.

க. ஸ்தூலதேகத்திந்த நான் திருஷ்டா.

சு0. வினா :—ஸ்தூலதேக மென்பது யாது?

“नाहं देहो न च प्राणो नेंद्रियाणि मनो नहि ।

सदा साक्षिस्वरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः ॥

யான் தேகமல்லன்; பிராணனல்லன்; இந்திரியங்களல்லன்; மனதல்லன். எப்போதும் சாக்ஷிசொருபமாயிருத்தலால் சிவமே நான்.” என்னும் தர்சனோபநிஷத்து,

“स्थूलदेहविहीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः कारणादिविहीनात्मा ।

ஆத்மா ஸ்தூலதேக மில்லாதது, சூக்ஷ்மதேக மில்லாதது, காரணதிக மில்லாதது.” என்னும் தேஜோபநிஷதாபநிஷத்து,

“अकायमव्रणमस्त्राविरँ ॥

அவ்வாதமா சரீரமில்லாதது, புண்ணில்லாதது, நாம் மில்லாதது”. என்னும் ஈசாவாஸ்யம் முதலிய அநேக சுருதிகள் பிரமாணமாதல் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சங்

விடை :— *உ. ஸ்தூலதேகம் பஞ்சீகிருதப
ஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்
களினதாம்.

சுக. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்கள் எவை ?

விடை :—ஆகாயம், வாயு, தேயு, ஜலம், பிரு
திவி என்னும்இவை பஞ்சமகாபூதங்களாம்.

சஉ. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்
தைந்து தத்துவ(பதார்த்த)ங்கள் எவை ?

சு-ரு. விடை :—ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவ
ங்கள் :—சோகம், *ந. காமம், குரோதம், *ச.
மோகம், பயம் என்பனவாம்.

சு-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—நட
த்தல், இருத்தல், ஓடல், விரிதல் (கிமிர்ந்தல்), சு
ருங்குதல் (வளைதல்) என்பனவாம்.

*உ. ஸ்தூலசரீரம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமகாபூதங்களி
ன் இருபத்தைந்து தத்துவமா யிருத்தலையும், அவற்றி
ன் கூறுபாட்டையும் இந்நூலிற் கூறியபடியே சரீர
கோபநிஷத்தும், பைங்கலோபநிஷத்தின் உ-வது
அத்தியாயமும் கூறுதல் காண்க.

*ந. யாதேனும் ஓர் போகத்தின் இச்சை காம மெ
னப்படும்.

*ச. அகந்தை மமதை வடிவமாகிய புத்தி மோக
மாம். அகந்தை=யானெனல். மமதை=எனதெனல்.

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
பசி, தாகம், சோம்பல், நித்திரை, காந்தி(ஒளி)
என்பனவாம்.

கக-உ௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்—
சுக்கிலம்(வீரியம்), சோணிதம் (உதிரம்), உமிழ்
நீர்(வாய்நீர்), மூத்திரம், சுவேதம் (வியர்வை)
என்பனவாம்.

உக-உரு. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள் :—
எலும்பு, மாமிசம், நாடி(நரம்பு), தோல், உரோ
மம் என்பனவாம்.

இவை பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து
தத்துவங்களின் பெயர்களாம்.

சங். வினா :—பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்கள்
எவை?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்குப் *ரு. பஞ்சீ
கரண முண்டாயிருக்கிறதோ, அவை பஞ்சீகிரு
தபஞ்சமகாபூதங்க ளெனப்படும்.

சசு. வினா :—பஞ்சீகரண மென்பது யாது?

*ரு. முதலில் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களிருந்
தன. அவற்றிற்கு ஈசுவர இச்சையால் ஸ்தூலசிருஷ்டி
வாயிலாக ஜீவர்களது போகத்தின்பொருட்டு ஒன்றற்
கொன்று கலத்தலாகியபஞ்சீகரண முண்டாயிருக்கின்
றது.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சரு

விடை :— * சு. ஐந்து பூதங்களினின்றும் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு பாகஞ் செய்ய, அவை பத்தாயின. அவற்றினின்றும் முதல் ஐந்து பாகங்களையும் நிறுத்திவிட்டு, மற்ற ஐந்து பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் நந்நான்ற பாகமாக்கி, அந்த நந்நான்கு பாகங்களையும் ஆகாயாதி பூதங்களின் யாதொரு தத்தம் அரை அரை முக்கிய பாகங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றிற்சேர்க்காமல் தத்தம்மின் வேறுகிய நான்குபூதங்களின் அரை அரைப்பாகங்களில் சேர்த்தல் பஞ்சீகரண மெனப்படும்.

சரு. வினா :—பஞ்சபூதங்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படிக் கலப்புண்டாகிறது?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—ஓர் ஐந்து சிநேகிதர்கள் மா வாழைமுதலிய ஒவ்வொரு பழத்தை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துத்தின்னத் தொடங்கிச் சகலரும் தங்கள் தங்கள் பழத்தை இரண்டிரண்டாகச் செய்து, அரை அரைப்பாகத்தைத் தங்கள் பொருட்டு வைத்துக்கொண்டு, மிஞ்சிய அரை அரைப்பங்கை நந்நான்காக்கி, நான்கு சிநேகித

* சு. இவ்விதத்தினைப் பைங்கலோபநிஷத்து ௨.௦ வது அத்தியாயத்திற் காண்க.

ர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பார்களாயின், அப்போது ஐந்துபழங்களுக்கும் ஒன்றற் கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சித்தாந்தம் :—

க. அதுபோல ஆகாயத்தை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் ஆகாயத்திற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை வாயுவினும்,

[உ] ஒன்றைத் தேயுவினும்,

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியினுமாகச் சேர்த்த ஸ்வேண்டும்.

உ. இப்படியே வாயுவை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்குபாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் வாயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்தினும்,

[உ] ஒன்றை அக்கினியினும்,

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சள

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்த
ல்வேண்டும்

ஈ. இப்படியே தேயுவை இரண்டுபங்கு செ
ய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்
து, அவற்றினின்றும் தேயுவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[ஈ] ஒன்றை அப்புவினும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்த
ல்வேண்டும்.

ச. இப்படியே அப்புவை இரண்டுபங்கு செ
ய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து,

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்
து, அவற்றினின்றும் அப்புவிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[ஈ] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[ச] ஒன்றைப் பிருதிவியிலுமாகச் சேர்த்தல் வேண்டும்.

௩. இப்படியே பிருதிவியை இரண்டுபங்கு செய்து, அவற்றுள்,

(க) ஒருபாகத்தை வைத்து;

(உ) மற்றப் பாகத்தை நான்கு பாகஞ்செய்து, அவற்றினின்றும் பிருதிவியிற் சேர்க்காமல்,

[க] ஒன்றை ஆகாயத்திலும்,

[உ] ஒன்றை வாயுவிலும்,

[ஈ] ஒன்றை அக்கினியிலும்,

[ச] ஒன்றை அப்புவினுமாகச் சேர்த்தல்வேண்டும்.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் உண்டாவதனால் பஞ்சமகாபூதங்களுக்கு ஒன்றற்கொன்று கலப்புண்டாகிறது.

சக. வினா :—பஞ்சமகாபூதங்களின் இருபத்தைந்து தத்துவங்கள் எப்படி யுண்டாயின?

விடை :—சகலபூதங்களுக்கும் தத்தம் முக்கியபாகம் ஒன்றும், மற்றப்பூதங்களினது அமுகியபாகங்கள் நான்கும் சேர்ந்திருக்கின்றன. அதனால் ஒவ்வொருபூதத்திற்கும் ஐந்து ஐந்து தத்துவங்கள் ளாயின. அவைகளால்லாங் சேர்ந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்களாயின.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சசு

சஎ. வினா :—ஸ்தூலதேகத்தில் இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் எப்படி யிருக்கின்றன ?

விடை :—

க-ரு. *எ. ஆகாயத்தின் ஐந்துதத்துவங்கள்:—
(க) சோகம், (உ) காமம், (ங) குரோதம், (ச) மோகம், (ரு) பயம் என்பனவாம். அவற்றுள்,

*எ. சில நூல்களில் சிரம், கண்டம், இதயம், உதரம், இடை என்னும் இடங்களிலுள்ள ஆகாயங்கள் ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்க ளெனப்படும். அவற்றுள்,

க. அநாகத(அடித்தல் முதலிய நிமித்தமின்றி எழும்) சப்தத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால், சீர்த்திலுள்ள ஆகாயம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

உ. சுவாசப் பிரசுவாசங்களுக்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால், கண்டதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் வாயுவின் பாகமாம்.

ங. பித்தத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால், இதயதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் தேயுவின் பாகமாம்.

ச. குடிக்கப்பட்ட ஜலத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால், உதாதேசத்திலுள்ள ஆகாயம் ஜலத்தின் பாகமாம்.

ரு. கந்தத்திற்கு ஆசிரயமாயிருத்தலால், இடை யிலுள்ள ஆகாயம் பிருதிவியின் பாகமாம்.

இவ்வாற்றால் சோககாமக்குரோதாதிகள் ஸ்தூலதேகத்தின் தத்துவங்களன்று; ஆனால் இலிங்கதேகத்தின்

க. *அ. சோகம் :—ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனில், சோகமுண்டாகும்போது சரீரம் சூரியம்போல லாகின்றது ; ஆகாயமும் சூரியம்போல் நிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

(உ). *கூ. காமம் :—ஆகாயத்தில் வாயுவின் பாகம்சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காமமாகிய

தருமங்களாம். அந்நியகிரந்தத்தின் கிரமமாகவோ சோகாதிகள் இலங்கதேகத்தின் முக்கியதர்மங்களாம் ; குடத்தில் நீரினது குளிர்ச்சியின் ஆவேசம்போல இவற்றின் ஆவேசம்ஸ்தூலதேகத்தில் உண்டாகிறது. ஆதலால்ஸ்தூலதேகத்திற்கும் கௌணதர்மங்க ளெனப்படும்.

*அ. வாயுமுதலிய பூதங்களின் பாகங்களிலும் ஆகாயத்தின் அந்நிய நான்கு பாகங்களினின்றும் ஒவ்வொரு பாகஞ் சேர்ந்திருக்கிறது ; அவை ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்படாவிடினும், சோகத்திற்கும் ஆகாயத்திற்கும் சமானத்தன்மை இருத்தலால், சோகம் ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாம்.

சிலவிடத்தில் உலோபமும் ஆர்யத்தைப்போல பதார்த்தங்களின் பிராப்தியால் நிறைவில்லாததாயிருத்தலால், ஆகாயத்தின் முக்கியபாகமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்படியே மற்றப் பூதங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக. *கூ. பிதாவிற்குச் சமானமாகப் புத்திரன் இருத்தல் போலக் காமம் வாயுவிற்குச் சமானமாக யிருக்கின்றது.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௧

விருத்தி சஞ்சலமாம்; வாயுவும் சஞ்சலமாம்.
ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௩) குரோதம் :—ஆகாயத்தில் தேயுவின்பா
கம்சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், கோபம் வரு
ம்போது சரீரம் கொதிப்புடையதாகின்றது;
தேயுவும் கொதிப்புடையதாயிருக்கிறது. ஆகை
யால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௪) மோகம் :—ஆகாயத்தில் ஜலத்தின்பாக
ம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மோகம் புத்
திராதிகளிடத்தில் பரவுகின்றது; ஜலபிந்துவா
கிய நீர்த்துளியும் பரவுகின்றது. ஆகையால் இ
து ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௫) பயம் :—ஆகாயத்தில் பிருதிவியின் பா
கஞ் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், பயம் உண்
டாகும்போது சரீரம் ஜடமா(செயலற்றதா)கின்
றது; பிருதிவியும் ஜடத்தன்மையாகிய சுபாவ
முடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாக
மாம்.

சு-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(அ)
விரிதல், (எ) ஒடுதல், (அ) இருத்தல், (சு) நடத்
தல், (க0) சுருங்குதல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

ஆகையால் அது வாயுவின்பாகமாம். இப்படியே மற்ற
தத்துவங்களிலும் அறிந்துகொள்க.

(சு) விரிதல் :—வாயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், விரித லென்பது பரவுதற்காம்; ஆகாயமும் பரவியிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(எ) ஓதேல் :—வாயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், ஓதெ லென்பது விரைவாய்ச் செல்லுதற்காம்; வாயுவும் விரைவாய்ச் செல்லுகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் முக்கியபாகமாம்.

(அ) இருத்தல் :—வாயுவில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், இருத்த லென்பது சரீரத்தின் நிமிர்ச்சிக்காம்; தேயுவின் பிரகாசமும் நிமிர்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(க) நடத்தல் :—வாயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நடத்த லென்பது போகுதற்காம்; ஜலமும் போகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(க௦) சுருங்குதல் :— வாயுவில் பிருதிலியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சுருங்குதலென்பது சங்கோசம் செய்தற்காம்; பிருதிலியும் சங்கோசத்தை (குவிதலை) அடைந்திருக்கிறது. ஆகையால் இது பிருதிலியின் பாகமாம்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௩

கக-கௌ. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—(கக) நித்திரை, (கஉ) தாகம், (கங) பசி, (கச) காந்தி, (கரு) சோம்பல் என்பனவாம். அவற்றுள்,

(கக) நித்திரை :—தேயுவில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நித்திரை வரும்போது சரீரம் சூரியமாகின்றது; ஆகாயமும் சூரியத்தன்மையுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(கஉ) தாகம்:—தேயுவில் வாயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தாகம் கண்டத் தை உலர்த்துகின்றது. வாயுவும் ஈரவஸ்திர முதலியவற்றை உலர்த்துகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(கங) பசி :—தேயுவின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், பசி உண்டாகும்போது எதைச்சாப்பிடுகிறோமோ அது பஸ்மமாகிறது; அக்கினியிலும் எதைப் போடுகிறோமோ அது பஸ்பமாகிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் முக்கியபாகமாம்.

(கச) காந்தி :—தேயுவில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், காந்தி வெயிலால் குறைகின்றது; ஜலமும் வெயிலால் குறைகின்றது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௧௩) சோம்பல்:—தேயுவில் பிருதிவியின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோம்பல் வரும்போது சரீரம் ஜடமாய்ப் போகின்றது; பிருதிவியும் ஜடசபாவமுடையது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

௧௪-௨௦. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—
(௧௬) உமிழ்நீர், (௧௭) வியர்வை, (௧௮) மூத்திரம், (௧௯) சுக்கிலம், (௨௦) சோணிதம் என்பன வாம். அவற்றுள்,

(௧௬) உமிழ்நீர்:—ஜலத்தில் ஆகாயத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், உமிழ்நீர் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது; ஆகாயமும் மேலுங்கீழுமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் இது ஆகாயத்தின் பாகமாம்.

(௧௭) வியர்வை:—ஜலத்தில் வாயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், வியர்வை உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது; வாயுவும் விசிறிமுதலியவற்றால் உழைப்பதனால் உண்டாகின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௧௮) மூத்திரம்:—ஜலத்தில் தேயுவின்பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மூத்திரம் சூடா யிருக்கிறது; தேயுவும் சூடா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான்திருஷ்டா. ௫௫

(கக) சுக்கிலம்:—ஜலத்தின் முக்கியபாகமா
ம். ஏனெனின், சுக்கிலம் (வீரியம்) வெண்ணிற
மாயும் கருப்பத்திற்கு ஏதுவாயு மிருக்கின்றது;
ஜலமும் வெண்ணிறமாயும் விருக்ஷத்திற்கு ஏது
வாயும் இருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின்
முக்கியபாகமாம்.

(௨௦) சோணிதம்:—ஜலத்தில் பிருதிவியின்
பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், சோணி
தம் (இரக்தம்) சிவப்பு வர்ணமாம்; பிருதிவியும்
ஒவ்வோரிடத்துச் சிவப்பா யிருக்கிறது. ஆகை
யால் இது பிருதிவியின் பாகமாம்.

௨௧-௨௫. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்கள்:—
(௨௧) உரோமம், (௨௨) தோல், (௨௩) நாடி, (௨௪)
மாமிசம், (௨௫) எலும்பு என்பனவாம். அவற்
றுள்,

(௨௧) *௧௦. உரோமம்:—பிருதிவியில் ஆகா
யத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின்,
உரோமம் சூரியமாயிருக்கிறது. அதை வெட்டு
வதால் துக்க முண்டாகிற தில்லை; ஆகாயமும்
சூரியமா யிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஆகாய
த்தின் பாகமாம்.

* ௧௦. கேசம் (தலையிர்) உரோமத்தி(சரீரத்தின்ம
யிரி)லடங்கும்.

(௨௨) தோல் :—பிருதிவியில் வாயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், தோலால் சீதம், உஷ்ணம், வன்மை, மென்மை, யெனும் பரிசங்கள் அறியப்படுகின்றன ; வாயுவும் பரிசு குணமுடையதாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது வாயுவின் பாகமாம்.

(௨௩) நாடி :—பிருதிவியில் தேயுவின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், நாடியால் தாபத்தின் பரிட்சை உண்டாகின்றது; தேயுவும் தாப ரூபமாயிருக்கின்றது. ஆகையால் இது தேயுவின் பாகமாம்.

(௨௪) மாமிசம் :—பிருதிவியில் ஜலத்தின் பாகம் சேர்ந்திருக்கிறது. ஏனெனின், மாமிசம் ஈரமாயிருக்கிறது ; ஜலமும் ஈரமாயிருக்கிறது. ஆகையால் இது ஜலத்தின் பாகமாம்.

(௨௫) * கக. எலும்பு :—பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம். ஏனெனின், எலும்பு கடினமாயும் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது; பிருதிவியும் கடினமாயும் சிலவிடத்தில் மஞ்சள் நிறமாயுமிருக்கின்றது. ஆகையால் இது பிருதிவியின் முக்கியபாகமாம்.

* கக. நகமும் பல்லும் எலும்பி லடங்கும்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௭

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்தில் இருபத்தைந்து தத்துவங்க ளிருக்கின்றன.

ச.அ. வினா:—இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோசன மென்ன?

விடை:—

க. இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல;

உ. என்னுடையவு மல்ல;

ங. இவைபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம்;

ச. இவற்றையறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நிச்சயஞ்செய்தல் இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோசனமாம்.

ச.க. வினா:—“ இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவு மல்ல ” என்று அறிவ தெப்படி?

விடை:—

க-ரு. ஆகாயத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

க. (க) சோகம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சோகம் உண்டாகாதபோது அதன்*கஉ. அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாய் ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ. (க) காமம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) காமம் உண்டாகாதபோது அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காமம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

*கஉ. அபாவம் இன்மை. இதனை நால்வகையாக நவீனரும், ஐவகையாகப் பிராசீனரும் கொள்வர். இதன் இலக்கணம் இதன் பதினொருவது கலையிற் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௫௯

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காமம் நானல்ல என்னுடையதும
ல்ல வென்றறிக.

௩. (க) குரோதம் உண்டாகும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) குரோதம் உண்டாகாதபோது அதன்
இன்மையையும் நான் அறிகின்றேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் குரோதம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு குரோதம் நானல்ல என்னுடைய
து மல்லவென்றறிக.

௪. (க) மோகம் உண்டாகும்போதும் நான்
அறிகிறேன்.

(உ) மோகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் அபாவத்தையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மோகம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையதுமல்ல ;

(ஈ) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் க டதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மோகம் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

நு. (க) பயம் உண்டாகும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) பயம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பயம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ஈ) இது ஆகாயத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் க டதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான்திருஷ்டா. கூக

இவ்வாறு பயம் நானல்ல என்னுடையதுமல்
லவென் றறிக.

கூ-க0. வாயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்,

கூ. (க்) விரிதல்:—சரீரம் விரியுங்காலத்தும்
நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் விரியாதகாலத்து அவ்விரிதலின்
இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விரிதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு விரிதல் நானல்ல என்னுடையது
மல்லவென் றறிக.

எ. (க) ஒதேல் :—சரீரம் ஒடும்போதும் நா
ன் அறிகிறேன்.

(உ) ஓடாதகாலத்து அவ்வோடுதலின் இன்
மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ் வாடுதல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு ஒடுதல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென்றறிக.

அ. (க) இருத்தல் :—சரீரம் இருக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) அது இராதகாலத்து அவ்விருத்தவின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இவ்விருத்தல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சுந

இவ்வாறு இருத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

சு. (க) நடத்தல்:—சரீரம் நடக்கும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் நடவாதகாலத்து அந்த நடையின் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நடை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ந) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நடத்தல் நானல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

க0. (க) சுருங்குதல்:—சரீரம் சுருக்கத்தை அடையும்போதும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) சரீரம் சுருக்கத்தை அடையாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இச்சுருங்குதல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது வாயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுருங்குதல் நான்ல்ல என்னுடையது மல்லவென் றறிக.

கக-கரு. தேயுவின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கக. (க) நித்திரை உண்டானால் அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) நித்திரை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்னமையையும் நான் அறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நித்திரை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, கரு

இவ்வாறு நித்திரை நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

கஉ-(க) தாகம் உண்டானால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) தாகம் உண்டாகாதகாலத்து அதன் இ
ன்மையையும் நான்றிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தாகம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறுபி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தாகம் நானல்ல என்னுடையதும
ல்ல வென் றறிக.

கங-(க) பசி உண்டானால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(உ) பசி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நான்றிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தப் பசி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு பசி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென்றறிக.

கச-(க) காந்தி உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) காந்தி உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தக் காந்தி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு காந்தி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென்றறிக.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. சுள

கரு-(க) சோம்பல் உண்டானால் அதையும்
நானறிகிறேன்.

(உ) சோம்பலுண்டாகாதகாலத்து அதன்
இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தச் சோம்பல் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது தேயுவினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேராயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோம்பல் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

கக-உ. ஜலத்தின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

கக-(க) உமிழ்நீர் ஒழுக்கினால் அதையும் நான
றிகிறேன்.

(உ) உமிழ்நீர் ஒழுகாதகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உமிழ்நீர் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாய் ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உமிழ்தீர் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கௌ-(ச) வியர்வை உண்டானால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) வியர்வை உண்டாகாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த வியர்வை நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ஈ) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாய் ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வியர்வை நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௧௧

௧௮-(௧) முத்திரம் வந்தால் அதையும் நான்
றிகிறேன்.

(௨) முத்திரம் வராதகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௩) இந்த முத்திரம் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனிலும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு முத்திரம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென்றறிக.

௧௯-(௧) சுக்கிலம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால்
அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) சுக்கிலம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தச் சுக்கிலம் நானல்ல;

(௨) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு வீரியம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ௦-(௧) சோணிதம் சரீரத்தில் அதிகரித்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

(௨) சோணிதம் குறைந்தகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(௧) இந்தச்சோணிதம் நானல்ல ;

(௨) என்னுடையது மல்ல ;

(௩) இது ஜலத்தினுடையதாம்.

(௪) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சோணிதம். நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ௧-௨௩. பிருதிவியின் ஐந்து தத்துவங்களில்:—

உ௧-(௧) உரோமம் அதிகமா யிருந்தால் அதையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எக

(உ) உரோமம் குறைந்தகாலத்து அதன் குறைவையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த உரோமம் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதீவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு உரோமம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உஉ.-(க) தோல் பரிசுத்தைக் கிரகிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) பரிசுத்தைக் கிரகியாதகாலத்து அந்தக் கிரகணஞ்செய்தவின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்தத் தோல் நானல்ல ;

(உ) என்னுடையது மல்ல ;

(ங) இது பிருதீவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு தோல் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

உ௩-(க) நாடி நடக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) நடவாதகாலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த நாடி நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(௩) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு நாடி நானல்ல என்னுடையதுமல்ல வென் றறிக.

உ௪-(க) மாமிசம் அதிகரிக்குமாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) அது குறையுங்காலத்து அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, எங்.

ஆகையால்,

(க) இந்த மாமிசம் நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மாமிசம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

உரு-(க) எலும்பு ஒழுங்கா யிருக்குமாயின்
அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) ஒழுங்கா யிராதகாலத்து அதன்இன்மை
யையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால்,

(க) இந்த எலும்பு நானல்ல;

(உ) என்னுடையது மல்ல;

(ங) இது பிருதிவியினுடையதாம்.

(ச) இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

இவ்வாறு எலும்பு நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

இவ்வாறு இருபத்தைந்து தத்துவங்களும்நா
னல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வென் றறிக.

சக. வினா :— “இருபத்தைந்து தத்துவங்
களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல” என்று
அறிதலால் என்ன நிச்சய முண்டாயிற்று ?

விடை :— ஸ்தூலதேகமும், அதன் தர்மங்
ளாகிய க. பெயர் உ. ஜாதி ந. ஆசிரமம் ச. வ
ருணம் (கிறம்) ரு. சம்பந்தம் க. பரிமாணம்
(வடிவம்) எ. ஜனனமரணம் என்பவைகளும்
நானல்ல ; *கந. என்னுடையவு மல்ல என்னும்
நிச்சய முண்டாயிற்று.

ரு. வினா :— க. பெயர் நானல்ல ; என்னுடை
யது மல்லவென் றறிவ தெப்படி ?

*கந. ஜாதி ஆசிரமமுதலிய ஸ்தூலதேகதர்மங்கள்
ஆத்மாவிற் கில்லை யென்பதனை தேஜோபித்தூபநிஷ
த்து, வராகோபநிஷத்தின் இரண்டாம் ஆத்தியாயமு
தலியவற்றில் காண்க. ஆச்சுரிகிகளிற்ருனே சூக்ஷ்ம
காரணதேகங்களின் தர்மங்களில்லை யென்பதனையும்
காண்க.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எரு

விடை:—க. பிறப்பதற்கு முன் பெயரில்லை.

உ. பிறந்த பிறகு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ங. அன்றியும் சரீரத்தின் வேறு வேறுகிய அவயவங்களிலும் விசாரிக்குமிடத்துப் பெயர் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்தப் பெயர் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இது ஸ்நானதேகத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பெயர் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

ருக. வினா:—உ. ஜாதிக்(வருணம்) நானல்ல; என்னுடையது மல்லவென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிராஹ்மணன்முதலிய ஜாதிக் ஸ்நானதேகத்தின் தர்மமாம்; சூத்ரமதேக ஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது. ஏனெனின், முந்தேகத்திலிருந்த இலிங்கதேகமும் ஆத்மாவும் இந்த

வர்த்தமானதேகத்திலும் இனிவரும் தேகத்திலு மிருக்கின்றன. ஜாதியோ முன்தேகத்திருந்தது இந்தத் தேகத்திலில்லை ; இந்தத் தேகத்திலிருப்பது இனிவரும் தேகத்திராது. ஆகையால் ஜாதி ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மமா மன்றிச் சூக்ஷ்மதேகஆத்மாக்களின் தர்மமாகாது.

உ. சரீரத்தின் அவயவங்களில் விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து *கச. ஜாதி யென்பது ஸ்தூலதேகத்திலும் அகப்படுகிறதில்லை.

ஆகையால்,

க. இந்த ஜாதி நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இது ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனிலும் வேறாயிருக்கிறேன்.

* கச. பிராஹ்மணத்வாதிஜாதி ஸ்தூலதேக முதலிய வற்றி லில்லை யென்னும் விசாரத்தினை வஜ்ரதூசிகோ பநிஷத்திற் காண்க.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. என்

இப்படி*கரு. ஜாதி நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

ருஉ. வினா:—ஈ. ஆசிரமம் நானல்ல; என்னு
டையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிரஹ்மசாரி, கிருகஸ்தன், வா
னப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்னும் நான்கு ஆ
சிரமங்களையும் வேறு வேறு கர்மத்தைச் செய்
விக்கும்பொருட் டாரோபித்து ஸ்தூல தேகத்
தில் ஒப்பியிருக்கிறார்கள்.

உ. அவைகளும் மனிதர்மாத் திரத்தில் சம்
பவிக்கிறதில்லை.

*கரு. “जातिगुणविवाहीनम् ।

ஜாதிகுணக்கிரியைகளின்றியது.” என்பது வர்ண
சூசிகோபநிஷத்து.

“तस्मादन्यगता वर्णा आश्रमा अपि नारद ।

आत्मन्यारोपिताः सर्वे भ्रान्त्या ते नात्मवेदिना ॥

ஆதலால் நாரதரே! வர்ணங்களும் ஆசிரமங்களும்
பிறவற்றி லிருப்டனவாயினும், யாவும் பிராந்தியினால்
ஆத்மாவி லாரோபிக்கப்பட்டனவாம். அவை ஆத்ம
ஞானிகளுக்கில்லை.” என்பது நாரதபரிவராஜகோப
நிஷத்து.

ஆகையால்,

க. இவ்வாசிரமங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிரு
க்கிறேன்.

இப்படி ஆசிரமம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

ரு. வினா:—ச. வருணம்(நிறம்) நானல்ல ;
என்னுடையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. வெண்மை, கருமை, செம்மை,
பொன்மை முதலிய நிறங்கள் ஸ்தூலதேகத்தில்
பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேக மல்லாமையால்,

க. இந்த நிறங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய
நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும்
வேறு யிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. எக

இப்படி வருணம் நானல்ல என்னுடையது
மல்ல வென் றறிக.

சுச. வினா:—ரு.சம்பந்தம் நானல்ல ; என்னு
டையது மல்ல வென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—

க. பிதா புத்திரன், குரு சிஷ்யன், ஸ்திரீ
புருஷன், எஜமானன் சேவகன் என்னுடையது
முதலிய ஸ்தூலதேகத்தின் சம்பந்தத்தை ஒரு
வருக்கொருவர்பிரதித்தமாய்மித்தையாகக்கொ
ண்டிருக்கிறார்கள்.

உ. அவற்றை விசாரித்துப் பார்க்குமிடத்து
அகப்படுகிறதில்லை.

ங. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் அச
ங்கனாயிருத்தலால்,

க. இச்சம்பந்தங்கள் நானல்ல ;

உ. என்னுடையது மல்ல ;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தில் ஆரோபிதமாம்.

ச. இவற்றை அறியும்திருஷ்டாவாகியநான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு
யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சம்பந்தம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

நடு. வினா:—க. பரிமாணம்(வடிவம்) நானல்ல; என்னுடையதுமல்லவென் றறிவதெப்படி?

விடை:—க. நெட்டை, குட்டை, பருமன், மெலிவு, கோணல், ஒழுங்கு இவை முதலியவடிவங்களும் பிரசித்தமாக ஸ்தூலதேகத்தில் காணப்படுகின்றன.

உ. நான் ஸ்தூலதேகத்திற்கு வேறாய் திராகாரனாயிருத்தலால்,

க. இந்த ஆகார(வடிவ)ங்கள் நானல்ல;

உ. என்னுடையது மல்ல;

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்தினுடையவாம்.

ச. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிப் பரிமாணம் நானல்ல என்னுடையது மல்ல வென் றறிக.

நக. வினா:—எ. நான் ஜனனமாணமுடையவனல்லன்; எனக்கு ஜனனமாண முண்டாகாதென் றறிவ தெப்படி?

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அக

விடை:—க. ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்பு
வோமாயின், ஆத்மா அசித்தியமாகும். இந்த
வார்த்தை மீமாம்ஸகன் முதலாயுள்ள பரலோக
வாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கும் உடன்பாட
ல்ல; ஏனெனின், ஆத்மா உற்பத்தியுடைய தா
குமாயின் நாசமுடையதுமாகும். அதனால்,

(க) பூர்வஜன்மத்திற் செய்யப்படாத கர்மத்
தால் சுகதுக்கங்களின் அநுபவமும்,

(உ) இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மம்
அநுபவமின்றி நசித்தலுமாகிய,

இவ்விரண்டு தோஷங்களும் உண்டாகும்.

ஆகையால் கர்மவாதிகளின் மதப்படி ஆத்மா
வைக் கர்த்தா போக்தாவென பொப்பினாலும்
ஜனனமரணமில்லாததற்கவே ஒப்பவேண்டிய
தாகும்.

உ. அன்றியும், ஆத்மாவின் ஜன்மத்திற்கு
யாதொருகாரணமும் சம்பவிக்கவில்லை. ஏனெ
னின், ஆத்மாவிற்குக் காரண மிருக்குமாயின்;
அது ஆத்மாவைவிட வேறாகவே யிருக்கவேண்
டும்.

(க) ஆத்மாவிற்கு வேறாகவோ அநாத்மவா
கிய நாமரூபங்க ளிருக்கின்றன; அவைகள் ஆத்

மாவில் இரஜ்ஜு சர்ப்பம்போலக் கற்பிதமாயி
ருத்தலால் காரணமாகா.

(உ) பிரஹ்மமோ கடாகாயத்தின் சொரூப
மாகிய மகாகாயம்போல ஆத்மாவைவிட வேறு
காமல் அதன் சொரூபமாகவே யிருத்தலால் கா
ரண மாகாது.

அதனால் ஆத்மாவிற்கு ஜன்ம மில்லை.

ங. ஜன்மமில்லாமையால் மரணமு மில்லை.

ச. ஆத்மாவினிடத்தில் ஜனனமரண மில்லா
மையால், அது க. பிறப்பு, உ. இருப்பு, ங. வள
ர்ச்சி, ச. விகாரம், டு. குறைவு, சு. மரணம் என்
னும் ஆறுவிகாரங்களும் இல்லாததாயிருக்கின்
றது.

ஆகையால்,

க. நான் ஜனனமரண முடையவ னல்லன்.

உ. என்னிடத்து ஜனனமரண முண்டாகிற்
தில்லை.

ங. இவை ஸ்தூலதேகத்திற்குக் கர்மத்தின
லுண்டாகின்றன.

ச. இவற்றை யறியும் திருஷ்டாவாகியநான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அந்

இப்படி நான் ஜனனமரணமுடையவனன் ; எனக்கு ஜனனமரண முண்டாகா வெனவறிக.

நா. வினா:—பஞ்சமகாபூதங்களின் நிவிருத்தியில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :— ஒருவனுக்குப் பூதம் பிடித்திருக்குமாயின், அவன் பூசாரியை அழைத்து, உடுக்கடிப்பித்து, உப்புமுதலிய ஐந்து பதார்த்தங்களைச் சேர்த்து, அதற்குப் பவி கொடுத்துப் பூசத்தை நிவர்த்திக்கிறான்.

சித்தாந்தம் :— அதுபோல ஆகாயமுதலிய பஞ்சமகாபூதங்கள் பரீரூபமாய் ஜீவனைப்பிடித்திருக்கின்றன. அவற்றின் நிவிருத்தியின்பொருட்டுப் பிரஹ்மநிஷ்டகுருவாகிய பூசாரியை *கச.

*கச. வ்வேசமுதலியநற்குணங்களோடு மோக்ஷிச்சையுள்ளவனான அதிகாரி.

க. கையில் சந்திப்புக்குரிய பதார்த்தங் பத்திரபுஷ்ப பலாதி, களைக் கொண்டு குருவைச் சாணம்புகுந்து,

உ. சாஷ்டாங்கநமஸ்காரஞ்செய்து,

நா. “யியனே, எனக்குப் பிரஹ்மவித்தையை உபதேசஞ்செய்தருளுவீராக” என்று சொல்லி, “பந்தமென்பது யாது? மோக்ஷமென்பது யாது? அவித்தையென்பது யாது?” என்று மிவைமுதலிய பிரசுனைகளைச் செய்து,

விதியோடு சாணர்புகுந்து, வேதசாஸ்திரமாகிய உடுக்கடிப்பித்து, மேற்கூறப்பட்ட இருபத்தைந்து தத்துவங்களிலிருந்து ஐந்து ஐந்து தத்துவங்களாகிய பலியை ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் தன் தன் பாகத்தைக்கொடுத்து, நானிந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களுக்கும் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன் என்று இப்படி நிச்சயம் செய்வதால் இந்தப் பஞ்சமகா பூதங்களுக்கும் *கரு. அத்தியந்தநிலிருத்தி உண்டாகின்றது.

இவ்வாறு ஸ்தூலதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன்.

உ. சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

௩-அ. வினா:—சூக்ஷ்மதேக மென்பது யாது?

விடை:—சூக்ஷ்மதேகம் அபஞ்சகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் பதிகேனமூதத்துவங்களினதாம்.

ச. குருவினது சந்தோஷத்தின் பொருட்டுச் சரீரம், மனம், தனம், வாக்கு என்பனவகளை அர்ப்பணஞ்செய்து சேவைசெய்யவேண்டும்.

இது பிரஹ்மவிதையைக் கைக்கொள்ளும் விதியாம்.

* கரு. மறுபடியும் தொடராதிருத்தல் அத்தியந்தநிலிருத்தி.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அநு

ருசு. வினா:—சூக்ஷ்மதேகத்தின் பதினேழு
தத்துவங்க ளெவை?

விடை:—க-ரு. ஐந்து ஞானேந்திரியம்,
சு-க0. ஐந்து கர்மேந்திரியம், கக-கரு. ஐந்து பி
ராணன், கசு. மனம், கஎ. புத்தி என்னு மிவை
* கசு. பதினேழுதத்துவங்களாம்.

சு0. வினா:—ஐந்து *கஎ. ஞானேந்திரியங்
கள் எவை?

விடை:—க-ரு. சுரோத்திரம், துவக்கு, ச
க்ஷு, சிங்குவை, கிராணம் என்னு மிவ்வைந்து
ம் ஞானேந்திரியங்களாம்.

* கசு. “बुद्धिकर्मेन्द्रियप्राणपंचकैर्मनसा धिया ।

शरीरं सप्तदशभिस्सूक्ष्मं तल्लिगमुच्यते ॥

ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரிய பிராணபஞ்சகங்கள்
மனது புத்தி என்னும் பதினேழினால் சூக்ஷ்மசரீரமா
ம். இது இலங்கமெனப்படும்.” என்பது யோகசிகோ
பநிஷத்து.

* கஎ ஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம்
ஞானேந்திரியம்.

அசு ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம். [௩-ங்

௬௧. வினா :—ஐந்து *௧௮. கர்மேந்திரியங்க
ளெவை ?

விடை :—௬-௧௦. வாக்கு, பாணி, பாதம், உப
ஸ்தம், குதம் என்னும் இவ்வைந்தும் கர்மேந்தி
ரியங்களாம்.

௬௨. வினா :—ஐந்து பிராணன் (பஞ்சவாயு)
எவை ?

விடை :—௬௧-௬௩. பிராணன், அபானன், ச
மானன், உதானன், வியானன் என்னு மிவை
பஞ்சவாயுக்களாம்.

௬௩. வினா :—மனமென்ப தெது ?

விடை :—௬௪. சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி
மன மெனப்படும்.

௬௪. வினா :—புத்தியென்ப தெது ?

விடை :—௬௫. நிச்சயரூபமாகிய விருத்தி
புத்தி யெனப்படும்.

௬௫. வினா :—அபஞ்சீகருதபஞ்சமகா பூத
மென்ப தெது ?

விடை :—எந்தப் பூதங்களுக்கு முன் சொன்
னபடி பஞ்சீகரண முண்டாக வில்லையோ,

* ௧௮. கர்மத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியம்
கர்மேந்திரியம்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அள

க. அந்தப் பூதங்கள் அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகா பூதங்க ளெனப்படும்.

உ. அவற்றையே சூக்ஷ்மபூதங்க ளென்றும்,

ங. தன்மாத்திரைக ளென்றும் கூறுவர்.

கக. வினா:—அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங் களின் பதினேழுதத்துவங்களை அறிவ தெப்படி?

விடை:—

ஞானேந்திரியகர்மேந்திரியபஞ்சகங்களில் :—

க. ஆகாயத்தின் * கக. சத்துவகுணபாகம் சுரோத்திரம்.

உ. ஆகாயத்தின் இரஜோகுணபாகம் வாக்கிந்திரியம்.

(க) சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தைக்கேட் கின்றது.

(உ) வாக்கிந்திரியம் சப்திக்கின்றது.

(க) சுரோத்திரம் ஞானேந்திரியம்.

* கக. சர்வபதார்த்தங்களிலும் சாத்துவிகம், இராஜத ம், தாமதமென மூன்றுகுணங்க ளிருக்கின்றன. கூறிய இக்குணவிவரங்களைப் பைங்கலகருதியிற் காண்க. எம்மாற்செய்யப்பட்டுள்ள அஷ்டாங்கியோகருத்திற் தின் குறிப்புரையிலும் விரிவாய்க் காணலாம்.

(உ) வாக்கு கர்மேந்திரியம்.

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

ந. வாயுவின் சத்துவகுணபாகம் துவக்கு.

ச. வாயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாணி.

(க) துவக்கிந்திரியம் பரிசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாணிந்திரியம் அதை நிருவாகம் செய்கின்றது.

(க) துவக்கு ஞானேந்திரியம் ;

(உ) பாணி கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

ந. தேயுவின் சத்துவகுணபாகம் சக்ஷு.

சு. தேயுவின் இரஜோகுணபாகம் பாதம்.

(க) சக்ஷு இந்திரியம் உருவத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) பாதேந்திரியம் நடக்கின்றது.

(க) சக்ஷு ஞானேந்திரியம் ;

(உ) பாதம் கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

எ. ஜலத்தின் சத்துவகுணபாகம் சிங்ஙுவை.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. அக

அ. ஜலத்தின் இரஜோகுணபாகம் உபஸ்தம்.

(க) சிங்நுவேந்திரியம் இரசத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) உபஸ்தேந்திரியம் இரசத்தை விடுகின்றது.

(க) சிங்நுவை ஞானேந்திரியம் ;

(உ) உபஸ்தம் கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

கூ. பிருதிவியின்சத்துவகுணபாகம் கிராணம்.

கௌ. பிருதிவியின் இரஜோகுணபாகம் குதம் (பாயுரு).

(க) கிரானேந்திரியம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கின்றது.

(உ) குதேந்திரியம் கந்தத்தை விடுகின்றது.

(க) கிராணம் ஞானேந்திரியம் ;

(உ) குதம் கர்மேந்திரியம் ;

இவ்விரண்டற்கும் சிநேக முண்டு.

பஞ்சப்பிராணமனோபுத்திகளில்:—

கக-கரு. இந்தப் பஞ்சமகாபூதங்களின்

* ௨0. இரஜோகுணபாகங்கள் சேர்ந்து பஞ்சப் பிராண னாயின.

சு௧-௧௭. இந்தப் பஞ்சபூதங்களின் * ௨௧. சத்து வகுணபாகங்கள் சேர்ந்து அந்தக்கரணமாயின. இவ்வந்தக்கரணமே மனரூபமாயும் புத்திரூபமாயு மிருக்கின்றது.

இங்கே சித்தமும் அகங்காரமும் மனதிலும் புத்தியிலு மடங்கும்.

இப்படி அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களின் காரியமாகிய பதினேழுதத்துவங்களையும்றித.

சு௧௭. வினா :—பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜன மென்ன ?

விடை :—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல ; இவைகள் அபஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களுடையனவாம் என்பது இப்பதினேழுதத்துவங்களையும் அறிதற்குப் பிரயோஜனமாம்.

சு௨௧. வினா :—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வென்றறிவ தெப்படி ?

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௬௧

விடை:—இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களையும் நான் அறிகிறவனாயிருக்கிறேன். எவன் எதை அறிகிறானோ, அவன் அதனினும் வேறாவன் என்பது நியமமாகையால், இந்தப் பதினேழுதத்துவங்களும் நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல வென்றறியவேண்டும்.

௬௬. வினா:—இதில் அறிபத்தக்க திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(க) நாடகசாலை யிலுள்ள (உ) தீபமானது, (ங) இராஜா, (ச) மந்திரி, (ரு) வேலைக்காரன், (சு) நாயகி, (ஏ) வாத்தியகாரர்கள், (அ) மற்றச் சபையிலுள்ள ஜனங்க ளென்னும், (கூ) இவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தால் அப்போதும் பிரகாசிக்கிறது. (கடு) எல்லோரும் எழுந்து போனகாலத்துச் சூரியமாகிய வீட்டையும் பிரகாசிக்கிறது

சித்தாந்தம்:—அதுபோல (க) ஸ்தூலதேகமாகிய நாடகசாலையில் (உ) சாஸ்தியாகிய நான் தீபமாயிருக்கிறேன்; (ங) அந்த நான், சிதாபாசனாகிய இராஜா, (ச) மனமாகிய மந்திரி, (ரு) பஞ்சப்பிராணனாகிய சேவகர்கள், (சு) புத்தியாகிய நாயகி(கூத்தாடிச்சி), (ஏ) தசேந்திரியங்களாகிய வாத்தியகாரர், (அ) சப்தமுதலிய பஞ்ச

விஷயமாகிய சபையின் ஜனங்க ளென்னு (க)
மிவர்கள் ஜாக்கிரதாப்பனசமயங்களில் இருந்
தால் அப்போது இவர்களை அறிகிறேன்; (க௦)
சுழுத்திசமயத்தில் இவர்களில்லாதபோது இவ
ர்களில்லாமையையும் நான் அறிகிறேன்.

என்றிப்படி இதில் சொல்லப்பட்ட திருஷ்டா
ந்தத்தை அறிக.

எ௦. வினா:—அதை எப்படி அறியலாம்?

விடை:—க. ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரிய
அந்தக்கரணங்க ளிரண்டினது உதவியால் நான்
அறிகிறேன்;

உ. சொப்பனாவஸ்தையில் இந்திரியமின்றி
அந்தக்கரணமாத் திரத்தின் சகாயத்தினால் நா
ன் அறிகிறேன்;

ங. சுழுத்தியவஸ்தையில் இந்திரியம் அந்த
க்கரண மென்னும் இரண்டினது சகாயமின்றி
யான்மாத் திரமே அறிகிறேன்.

எக. வினா:—இதில் வேறு திருஷ்டாந்தம்
யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—(க) ஐந்து துவா
ரமுள்ள குடத்திற்குள் பாத்திரம் திரிகளோடு
தீபம் எரிகிறது.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௯௩

(௨) அந்தத் தீபமானது பாத்திரம், எண்ணெய், திரி, குடத்தின் உள்ளவயவம், குடத்தின் துவாரங்க ளென்னும் இவற்றைப் பிரகாசிப்பதாய்க் குடத்திற்கு வெளியில் துவாரங்க ளுக்கு நேரே வைக்கப்பட்டுள்ள வினை, புஷ்பக்கொத்து, இரத்தினம், இரசபாத்திரம், அத் தர்ப்புட்டி யென்னும் இவை எல்லாவற்றையும் துவாரத்தின்வழியாகப் பிரகாசிக்கிறது.

(௩) சூரியரூபமாகச் சகல பிரஹ்மாண்டத் தையும் பிரகாசிக்கிறது.

(௪) மகாதேஜாமயமாகிய சாமானியரூபத் தால் சுருவவியாபியா யிருக்கிறது.

சித்தாந்தம்:—அதுபோல, (௧) பஞ்சரூபே ந்திரியமாகிய துவாரமுள்ள ஸ்தூலதேகமாகிய குடத்தினுள் இதயதாமரையாகிய பாத்திரத்தில் மனமாகிய எண்ணெயும் புத்தியாகிய திரியும் இருக்கின்றன. அதன்பேரில் ஆரூடமாயுள்ள ஆத்மாவாகிய தீபம் இருக்கிறது.

(௨) அது இதயமாகிய பாத்திரத்தையும், மனமாகிய எண்ணெயையும், புத்தியாகிய திரியையும், தேகத்தின் உள்ளவயவங்களையும், இந்திரியமாகிய துவாரங்களையும் அறிவதாய், இந்திரி

யங்களோடு சம்பந்தமுள்ள சத்தமுதலிய விஷயங்களையும் இந்திரியவாயிலாக அறிகிறது.

(௩) ஈசுவரரூபமாகப் பிரஹ்மாண்டமுதலிய சகல வெளிப்பிரபஞ்சத்தையும் அறிகிறது.

(௪) சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மரூபத்தால் சருவவியாபியா யிருக்கிறது.

இஃது இதில் வேறு * ௨௨. திருஷ்டாந்தமாம்.

எ௨. வினா:—இப்படிச் சொல்லுவதால் என்ன நிச்சயமுண்டாயிற்று?

விடை:—மேற் கூறப்பட்டுள்ள பதிகேனமுதத்துவங்களும் யானல்ல; இவை என்னுடையவுமல்ல; இவை பஞ்சமகாபூதங்களினுடையவாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன் என்னும் நிச்சய முண்டாயிற்று.

எ௩. வினா:—பதிகேனமுதத்துவங்களும் நானல்ல என்னுடையவுமல்ல வென் றறிவதெப்படி?

* ௨௨. இங்கே வேறு யாகசாலையின் திருஷ்டாந்தம் உண்டு. அது மேல் எழுவது கலையில் உபதிருஷ்டாவென்னும் ஆத்மாவினது விசேஷணத்தின் பிரசங்கத்திற் சொல்லப்படும்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, கூடு

விடை :—க-ரு. ஞானேந்திரியமைந்தில்,

க. சுரோத்திரம்

(க) சத்தத்தைக் கேட்குமாயின், அதையும்
நானறிகிறேன் ;

(உ) கேளாதகாலத்து, அக்கேட்டவின் இன்
மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சுரோத்திரம் நானல்ல ;
என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடை
யதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்
கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயி
ருக்கிறேன்.

உ. துவக்கு

(க) பரிசுத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும்
நானறிகிறேன் ;

(உ) கிரகிபாதகாலத்து, அந்தக் கிரகித்தவி
ன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தத்துவக்கு நானல்ல ; என்
னுடையது மல்ல; இது வாயுவினுடையதாம்.
இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிரு
ஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கி
றேன்.

ந. சகசு

(க) உருவத்தைப் பார்த்தால், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) பாராதகாலத்து, அப்பார்த்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சகசு நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

ச. சிங்நுவை

(க) இரசத்தின் உருசியைக் கிரகித்தால், அதையும் நானறிகிறேன் ;

(உ) உருசியைக் கொள்ளாதகாலத்து, அந்த உருசியைக் கொள்ளாதலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தச் சிங்நுவை நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது அப்புவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான்கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௯௪

௩. கிராணம்

(க) கந்தத்தைக் கிரகிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) கிரகியாதகாலத்து, அந்தக் கிரகணம் செப்தலின் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் கிராணம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இதுபிருதிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

௪-௧௦. கர்மேந்திரியம் ஐந்தில்,

௬. வாக்கு

(க) வசனிக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) வசனியாதகாலத்து, அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தவாக்குநானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஆகாயத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

௭. பாணி (கை)

(க) கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தால், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) செய்யாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பாணி நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது வாயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

அ. பாதம்

(க) நடந்தால், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) நடவாதகாலத்து, அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பாதம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது தேயுவினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

கூ. உபஸ்தம்

(க) இரசத்தை(முத்திரவீரியங்களை) விடுமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) விடாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா, ௯௯

ஆகையால் இந்த உபஸ்தம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஜலத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

௧௦. குதம்

(க) மலத்தை நீக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ.) நீக்காதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தக் குதம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது பிரகிவியினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன்.

௧௧-௧௪. பிராண அந்தக்கரணங்களில்,

௧௧-௧௨. பஞ்சப்பிராணன்

(க) கிரியையைச் செய்யுமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(உ) கிரியையைச் செய்யாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் பிராணன் நானல்ல; இது

என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

௧௬. மனம்

(௧) சங்கற்பவிகற்பஞ் செய்யுங்காலத்து, அதையும் நானறிகிறேன்;

(௨) சங்கற்பவிகற்பம் செய்யாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன்.

௧௭. புத்தி

(௧) நிச்சயஞ்செய்யுமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்;

(௨) நிச்சயஞ்செய்யாதகாலத்து, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் புத்தி நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது சேர்ந்துள்ள பஞ்சமகாபூதத்தினுடையதாம். இதை அறியும் திருஷ்டா

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௧௦௧

வாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்போல இதனி
னும் வேறாயிருக்கிறேன். இவ்வாறு இந்தப்பதி
னேழுதத்துவங்களும் நானல்ல ; என்னுடைய
வு மல்ல வென் றறிக.

எசு. வினா :—இப்படிச் சொல்லுவதனால் எ
ன்ன நிச்சயம் உண்டாயிற்று ?

விடை:—௧. இலிங்கதேகமும், அதன் தர்ம
மாகிய புண்ணியபாவங்களின் கர்த்திருத்துவமு
ம், அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போ
க்திருத்துவமும்,

௨. இகலோகபரலோகங்களில் கமனாகமன மு
ம் (போக்கு வரவும்),

௩. வைராக்கியசமதமாதி சாத்துவீகவிருத்
திகளும் ; இராகத்துவேஷஹர்ஷாதி இராசதவி
ருத்திகளும், நித்திரை சோம்பல் மறதிமுதலிய
தாமதவிருத்திகளும்,

௪. அப்படியே பசி, தாகம், அந்தமந்தபடுத்
துவ (குருட்டுத்தன்மை மந்தத்தன்மை தெளி
வு) முதலியவைகளும்,

நானல்ல ; என்னுடையவுமல்ல என்னும் நிச்
சயம் உண்டாயிற்று.

எடு. வினா:—புண்ணியபாவங்களின் கர்த்தாவும் அவற்றின் பலமாகிய சுகதுக்கங்களின் போக்தாவும் நானல்ல ; அக்கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் என்னுடைய தர்மமூமல்லவென்றறிவ தெப்படி ?

விடை:—க. எந்த வஸ்து விகாரியோ அது கிரியையுடையதா யிருத்தலால் கர்த்தா வெனப்படும். நான் நிர்விகாரகூடஸ்தனா யிருத்தலால் கிரியைக்கு ஆசிரயனல்லன். அதனால் புண்ணியபாவமாகிய கிரியைக்குக் கர்த்தாவு மல்லன். எவன் கர்த்தா வல்லனோ, அவன் போக்தாவு மல்லன். ஆகையால் இவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம் ; என்னுடைய வல்ல. இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப் போல இவற்றினும் வேறா யிருக்கிறேன் என்றிப்படி. அறிக.

எசு. வினா:—இசுலோசபரலோசங்களில் கமனாகமனம் என்னுடைய தர்ம மல்ல வென்றறிவது எப்படி ?

விடை:—உ. அந்தக்கரணம் (இலிங்கதேகம்) பரிச்சின்னமா யிருக்கிறது. அதற்குப்பிராரப்த கர்மத்தின் வலியால் கமனாகமனம் சம்பவிக்கிறது. நான் ஆகாயத்தைப்போல வியாபகமா யிரு

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௧௦௩

க்கிறேன். ஆகையால்கமனாகமனம் என்னுடைய தர்ம மல்ல என்றிப்படி யறிக.

எள. வினா :—சாத்துவீக இராசத தர்மதவி ருத்திகள் நானல்ல ; என்னுடையவு மல்ல வெ ன் றறிவ தெப்படி ?

விடை:—௩. திருஷ்டாந்தம்:— (க) ஓர் அர ண்மனையில் உட்கார்ந்திருக்கும் (உ) இராஜாவி ன் விநோதத்தின் பொருட்டு (௩) ஓர் மாயாவி (௪) நீர்க்குழல் ஒன்று செய்து, (௫) அதன் து வாரத்தைத் திறக்குங்கால் அதினின்றும் மூன் று நீர்த்தாரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (௬) அந் த மூன்று தாரைகளினின்றும் பிரவாகரூபமாக அநேகம் தாரைகள் எழும்புகின்றன. (௭) அந் தத் துவாரத்தை அடைக்கும்போது அம்மூன் று தாரைகளும் தடைப்பட இராஜாமாத் தீரம் தனித்து மிஞ்சுகிறுன்.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோல ஸ்தூலசரீரமா கிய அரண்மனையில் (உ) அதிஷ்டான கூடஸ்த சௌரூபமாயுள்ள பரமாத்மாவாகிய இராஜா வி ருக்கின்றார். அவருடைய விநோதத்தின் பொ ருட்டு (௩) மாயையா(அஞ்ஞானமா)கிய மாயா வி, (௪) அந்தக் கரணமாகிய நீர்க்குழலைச்செய்து, (௫) சாக் கிரசொப்பனங்களில் அதன் பிராரத்

துவமாகிய துவாரத்தைத்திறக்க, அதினின்று
 ம் மூன்றுகுணத்தின் பிரவாகமாகிய மூன்றுதா
 ரைகள் வெளிப்படுகின்றன. (சு) அந்த மூன்று
 தாரைகளினின்றும் அளவில்லாத விருத்திகள்
 எழும்புகின்றன. (எ) சுமுத்தியில் பிராரத்துவ
 கர்மமாகிய துவாரங்கள் தடைப்படவே, அந்த
 விருத்திகளின் பாவாபாவம் (உண்மையின்மை)
 களை அறியும் ஆந்தசொருபகேவலபரமாத்மா
 வாகிய இராஜா மிஞ்சுகிறார். அவரே நானாகை
 யால், இந்தச் சாத்துவிக இராசத தாமத விரு
 த்திகள் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இவை
 அந்தக்கரணத்தினுடையவாம். இவற்றை அறி
 யும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடதிருஷ்டாவைப்
 போல இவற்றினும் வேறு யிருக்கிறேன் என்றி
 ப்படி அறிக.

எஅ. வினா:—அந்த மந்தபடுத்துவங்கள் நான
 ல்ல; என்னுடையவுமல்லவென்றறிவ தெப்படி?

விடை:—ச-(சு) நேத்திரமுதலிய இந்திரிய
 ங்கள் தத்தம் விஷயங்க ளொன்றையும் (எதனை
 யும்) கிரகியாதிருத்தல் அவற்றின் அந்தத்துவம்.
 அதையும் நானறிகிறேன்.

(உ) விஷயங்களைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல் அ
 வற்றின் மந்தத்துவம், அதையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] தேகமுன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. ௧௦௮

(௩) விஷயங்களைத் தெளிவாகக் கிரகித்தல் அவற்றின் படுத்தல். அதையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் இவை நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல; இவை இரத்திரியங்களின் தர்மமாம். இவற்றை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கடத்திருஷ்டாவைப்போல இவற்றினும்வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படிச் சூக்ஷ்மதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டாவாயிருக்கிறேன்.

௩. காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்டா.

எசு. வினா:—காரணதேக மென்பது யாது?

விடை:—க. புருஷன் சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த காலத்து, “எனக்கு இன்றைக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை.” என்று சொல்லுவதனால்,* ௨௩. சுழுத்தியில் அஞ்ஞான மிருக்கிறதெனச்சித்திக்கிறது. அன்றியும்,

௨. ஜாக்ரத்திலும் “நான் பிரஹ்மத்தை அறியேன்; என்னுடையது எனக்குத் தெரியவில்

*௨௩ சுழுத்தியினின்றும் எழுந்த புருடனுக்கு “எனக்கு ஒன்றுந்தெரியவில்லை.” என்னும் ஞானம் உண்டாகிறது அந்த ஞானம் அதுபவரூப மன்று. ஆனால் அது சுழுத்திகாலத்து அதுபவிக்கப்பட்ட அஞ்ஞானத்தின் ஸ்மிருதியாம். அந்த ஸ்மிருதிக்கு விஷயம் சுழுத்திகாலத்தின் அஞ்ஞானமாம்.

லை; நான் இதை அறிவேன்.” என்னும் அதுபவத்திற்கு விஷயம் அஞ்ஞானமாம்.

௩. அன்றியும் சொப்பனத்திற்குக் காரணமும் நித்திரையாசிய அஞ்ஞானமாம். இப்படிப்பட்ட அஞ்ஞானம் எதுவோ, அது *உச, காரணதேகமாம்.

அ௦. வினா:—காரணதேகம் நான் அல்ல; என்னுடையது மல்ல வென் றறிவது எப்படி?

விடை:—“நான் அறிகிறேன்” “எனக்குத்தெரியவில்லை.” என்றிப்படி உண்டாகும் அந்தக்காணத்தின் விருத்திகளை ஞாத (அறியப்பட்ட) அஞ்ஞாத (அறியப்படாத) வஸ்துக்களாகிய விஷயங்களோடு நான் அறிகிறேன். ஆகையால்

* உச. க. அஞ்ஞானத்தை ஸ்தூலகுக்ஷதேகங்களுக்குக் காரணமா யிருத்தலால் காரண மென்றும்,

உ. தத்துவஞானத்தால் தகிக்கப்படுவதால் தேகமென்றும் கூறுவர்.

இந்த அஞ்ஞானம் கருப்பக்கிரகத்தின் இருளைப்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஆசிரிதமாய்ப் (பிரஹ்மத்தை இடமாகக்கொண்டு) பிரஹ்மத்தையே ஆவரணஞ்செய் (மறைக்க) கிறது.

இதனையே சுவாசிரயசுவவிஷய மென்பர்.

கலை.] தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா. கௌ

இந்தக் காரணதேகம் நானல்ல; என்னுடையது
மல்ல; இது * உடு. அஞ்ஞானத்தினுடையதா
ம். இதை அறியும் திருஷ்டாவாகிய நான் கட
திருஷ்டாவைப்போல இதனினும் வேறு யிருக்
கிறேன் என்றிப்படி அறிக.

இவ்வாறு காரணதேகத்திற்கு நான் திருஷ்
டாவா யிருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் மூன்றாங்கலை

தேகமூன்றற்கும் நான் திருஷ்டா வென்பது

முடிந்தது.

* உடு. காரணதேகமே அஞ்ஞானமா யிருக்க, அதை
“ அஞ்ஞானத்தினுடைய ” தென்ப கூறியது இராகு
வையே இராகுவின் தலையென்று கூறுவது போலாம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

நான்காங்கலை.

* க. நான் பஞ்சகோசர்த்தீதன்.

கோச மைந்துங் கடந்தவன் யானே

† மயச்சொ றொடர்ந்த வந்தம் பிராணன்
மந்தே விஞ்ஞாந மாநந்த மெனப்படு

* க. “आत्मा पञ्चकोशविवर्जितः ।

ஆத்மா பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறானவன்.” என்
பது தேஜோபிந்தாபநிஷத்து மற்றும் தைத்திரீயம்
கடோபநிஷத்து முதலிய உபநிஷத்துக்களிலும் இவ்
விஷயத்தினைக் காண்க.

† மயச்சொற்றொடர்ந்த அந்தம் என்பவற்றை
அந்தமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம்
ஆநந்தமயம் என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

மைந்து கோசமு மான்மா வன்றித்
 தூல வுடலே வந்ந மயமாம்
 பிராணம் மநமே விஞ்ஞாந மெனமுக்
 கோசமாக் கூறுவ ரிஷிங்கந் தன்னைக்
 காரண மாநந்த மயமா மிவைதாங்
 காரியஞ் சடமே விகாரி விராசி
 வியபிசாரி யாகவி னநாத்மா வாரு
 மவற்றை யறியு மாத்மா யானே
 பிறப்பிலன் சித்த விகாரி நித்திபன்
 வியபிசார மிலனா பிருத்தலி னானே.

அக. வினா :—பஞ்சகோசாதீதன் என்றால் என்ன?

விடை :—பஞ்சகோசாதீதன் என்பது நான் பஞ்சகோசங்களுக்கும் அத்தமா (வேறு) பிருக்கிறேன் என்பதாம்.

அஉ. வினா :—கோச மென்பது யாது?

விடை :—கோச மென்பது க. கீத்தியிலுறைக்கும், உ. திர சியப்பொக்கிஷத்திற்கும், ஈ. கோசகார மென்னும் புழுஷின் கூட்டிற்குமாம்.

*உ. அதுபோலப் பஞ்சகோசங்கள் ஆத்மாவை மறைத்திருக்கின்றன. ஆகையால் அந்நமயாதிகளும் கோச மெனப்படுகின்றன.

அங். வினா:—பஞ்சகோசங்களின் பெயர்களைவை?

விடை:—க. அந்நமயகோசம், உ. பிராணமயகோசம், ங். மனோமயகோசம், ச. விஞ்ஞானமயகோசம், ஞ். ஆநந்தமயகோசம் என்னுமியை பஞ்சகோசங்களின் பெயர்களாம்.

அச. வினா:—க. அந்நமயகோசம் என்பது யாது?

விடை:—க. *ங். மாதாபிதாக்கள் உண்டாந்ந்தினால் உண்டாகிப் சுரோணிதசுக்கிலங்க ளால் மாதாவின் உதரத்தில் உற்பத்தியாய்,

*உ. “कोशकारकमिरिव स्वेच्छया याति बन्धनम्

ஆத்மகோசகாரப்புமுல்னைப் போலத் தனது இச்சையினால் பந்தனத்தை அடைகின்றது.” என்பது மஹோபநிஷத்து

*ங். “अन्नरसेनैव भूत्वान्नरसेनाभिवृद्धिं प्राप्यान्नरसमयपृथिव्यां यद्विलीयते सोऽन्नमयकोशस्तदेव स्थूलशरीरम् ॥

அந்நரசத்தினாலேயே உண்டாய், அந்நரசத்தினால்

உ. ஜனித்தபிறகு பால்முதலிய அந்நத்தால் விருத்தியடைந்து,

ங. மரித்தபின் அந்நமயமாகிய பிருதிவியில் ஒடுங்கும் ஸ்தூலதேகம் அந்நமயகோசமாம்.

அரு. வினா:—அந்நமயகோசம் எப்படி இருக்கிறது?

விடை:—சுகதுக்கங்களின் அநுபவமாகிய போகத்திற்கு இடமாயிருக்கிறது.

அசு. வினா:—அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறு யிருக்கிறேன் என் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. பிறத்தற்கு முன்னும் மரித்த பின்னும் அந்நமயகோசம்(ஸ்தூலசரீரம்)இல்லை. ஆகையால் இது உற்பத்திநாசமுடையதாயிருத்தலால் கடத்தைப் போற் காரியமாம்.

உ. நான் எப்போதும் உண்மைவடிவ(பாவ ரூப)மாயிருக்கிறேன். அதனால் உற்பத்தி நாச

அபிவிருத்தியடைந்து, அந்நாசமயப்பிருதிவியில் எது ஒடுங்குகின்றதோ, அது அந்நமயகோசம். அதுவே ஸ்தூலசரீரம்.” என்று பைங்குலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே ஸர்வசாரோபநிஷத்திலும் இவ்விலக்கணம் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

மில்லாதவனாயிருக்கும் நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த அந்நமயகோசம் நானல்ல; இது என்னுடையது மல்ல; இது ஸ்வாவதீதமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாயி நான் இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன். இப்படி அந்நமயகோசத்திற்கு நான் வேறாயிருக்கிறேனென்றாகுக.

அ. வினா:—௨. பிராணமயகோச மென்பது யாது?

விடை:—* ௪. கர்மேந்திரியம் நீந்துடன்கூடிய பஞ்சப்பிராணன் பிராணமயகோசமாம்.

அ. வினா:—கர்மேந்திரியம் நீந்தும் பஞ்சப்பிராணனும் எவை?

விடை:—கர்மேந்திரியம் நீந்தும் பஞ்சப்பிராணனும் முன் குக்தமதேகத்தின் பிரச்சிரிப்பைவிடச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

* ௪. “कर्मैन्द्रियैस्सह प्राणादिवक्त्रं प्राणमयकोशः॥

கர்மேந்திரியங்களுடன் கூடப் பிராணாதி நீந்தும் பிராணமயகோசமாம்.” என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே கர்வசாநோபநிஷத்திலும் கூறியிருத்தல் காண்க.

அக. வினா:—பஞ்சப்பிராணனது ஸ்தானங்
களும் கிரியைகளும் எவை?

விடை:—க. பிராணவாயு

(க) இருதயஸ்தானத்திலிருக்கின்றது;

(உ) பசுவிரவாகியஒவ்வொருநாளும் ௨௧௬௦௦
உசவாசநிசுவாசங்களைக் கொள்ளுதலாகிய கிரி
யையைச் செய்கின்றது.

உ. அபானவாயு

(க) குதஸ்தானத்திலிருக்கின்றது;

(உ) மலமுத்திரங்களை நீக்குவதாகிய கிரியை
யைச் செய்கின்றது.

ங. சமானவாயு

(க) நாபிஸ்தானத்திலிருக்கின்றது;

(உ) கிணற்றுநீரைத் தோட்டத்திற் செலுத்
தும் தோட்டக்கமாரனைப் போல, உண்ட அந்நா
சத்தை எடுத்து நாடியின் வழியாய்ச் சரீரமுழு
வதிலும் செர்ப்பித்தலாகிய கிரியையைச் செய்
கின்றது.

ச. உதானவாயு

(க) கண்டஸ்தானத்திலிருக்கின்றது;

(௨) உண்ணப்பட்டனவும் பருகப்பட்டனவுமாகிய அந்நஜலங்களின் விபாகத்தைச் செய்கின்றது. அப்படியே சொப்பனம் இழுப்பு விக்ரம் முதலியவைகளைக் காட்டுதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

௫. வியானவாயு

(௧) சுருவாங்கமாகிய ஸ்தானத்தி லிருக்கின்றது;

(௨) சுருவ அங்கங்களின் மூட்டுகளையும் திருப்புதலாகிய கிரியையைச் செய்கின்றது.

இப்படிப் பஞ்சப்பிராணனுக்கு முக்கியஸ்தானங்களும் கிரியைகளு மிருக்கின்றன.

௯௦. வினா :—பிராணவிவாயுக்கள் சரீரத்திலென்ன செய்கின்றன?

விடை :—

௧. பிராணவிவாயுக்கள் சரீரத்தில் நிரம்பிச் சரீரத்திற்கு வல்லமைவைத் தருகின்றன.

௨. அன்றியும், இவ்விவாயுக்கள் தத்தம் காரியங்களில் பிரவிருத்தி யினை விநியக்ருச் சாதனமாயு மிருக்கின்றன.

௯௧. வினா :—இவ்விவாயுக்கள்தொகுநான் வேறுபிடுக்கிறேன். எவ்வாறு பிடிக்கப்படும்?

விடை:—

க. புருஷன் தூங்குங்காலத்துப் பிராணன் விழிப்பாயிருந்தபோதிலும், அப்போது ஓர் சிநேகன் வருவானாயின், அவனுக்கு உபசாரம் செய்தெறது மில்லை;

உ. திருடன் நகைகளைக்கொண்டு போவானாயின், அவனைத் தடுக்கெறது மில்லை.

அதனால் இந்தப் பிராணவாயு கடத்தைப் போல ஐடமாம். சைதன்னியநுபமாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். ஆகையால் இந்தப் பிராணமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்மதேகவடிவமாம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இவ்வாறு பிராணமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேன் என்றறிக.

கஉ. வினா:—ங. மனோமயகோச மென்பது யாது?

விடை:— * இ. ஞானேந்திரியம் ஐந்துடன் கூடிய மனது மனோமயகோசமாம்.

* இ. “ज्ञानेन्द्रियैः सह मनो मनोमयकोशः ॥

ஞானேந்திரியங்களோடு கூட மனம் மனோமயகோசமாம்” என்று பைங்கலோபநிஷத்திலும், அவ்வாறே

கூட. வினா :—ஞானேந்திரியம் ஜீந்தும் மனமும் எவை ?

விடை :—இவை முன் சூக்ஷ்மதேகத்தின் பிரகீரணையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

கூச. வினா :—மனம் எப்படி இருக்கிறது ?

விடை :—தேகத்தில் அகந்தையும் பிரகமுத வியவற்றில் மமதையுமாகிய அபிமானத்தைச் செய்து கொண்டு, இந்திரியவாயிலாக வெளியே செல்லுவதாய்த் காணரூபமா யிருக்கின்றது.

கூரு. வினா :—மனோமயகோசத்திற்கு நான் வேறா யிருக்கிறேன் என் றறிவ தெப்படி ?

விடை :—ஓ. காமக்குரோதாதி விருத்திக ளோடு கூடியிருத்தலால் மனம் நியமமில்லாத சபாவமுடையதா யிருக்கிறது. அதனால் விகாரியாம்.

நான் சகல விருத்திகளுக்கும் சாஷியாகிய நிருவிகாரனா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்த மனோமயகோசம் நானல்ல; என்னுடையதுமல்ல; இதுசூக்ஷ்மதேகரூபமாம்.

சர்வசாரோபநிஷத்திலும் இதன் இலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனினும் வேறா யிருக்கிறேன். இப்படி மனோமயகோசத்தினும் நான் வேறா யிருக்கிறேனென் றறிக.

௧௧. வினா:—ச. விஞ்ஞானமயகோச மென்பது பாது?

விடை:—* ௧. ஞானேந்திரியம் கீந்துடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

௧௨. வினா:—ஞானேந்திரியமும் புத்தியும் எவை?

விடை:—இவை முன் இலிங்கதேகப்பிரக்கிரிப்பையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

௧௩. வினா:—புத்தி எப்படி யிருக்கிறது?

விடை:—௧. சுழுத்தியில் சிதாபாசனோடு புத்தி இலயமா (ஒடுங்கி) யிருக்கின்றது.

* ௧. “ज्ञानेन्द्रियैः सह बुद्धिर्विज्ञानमयकोशः ।
एतत्कोशत्रयं शिवाशरीरम् ॥

ஞானேந்திரியங்களுடைய கூடப் புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாம். இந்த (பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் என்னும்) கோசமூன்றும் லிங்கசரீரமாம்.” என்று ஸபங்கலத்திலும், அவ்வாறே சர்வசாரத்திலும் இதனிலக்கணம் கூறியிருத்தல் காண்க.

உ. ஜாக்கிரத்தில் நக நுனிமுதல் சிகைவரை யிலும் சரீரத்தில் வியாபித்திருப்பதாய்க் காத்தாளுபமா யிருக்கின்றது.

கக. வினா:— விஞ்ஞானமயகோசத்திற்கு நான் வேறு யிருக்கிறேன் என் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க. புத்தியானது ரூடமுதலியவற் றைப்போல இலயமுதலிய அவஸ்தைகளையுடையதா யிருத்தலால் விவாசியா(நாசமுடையதா)ம்.

உ. நான் இலயமுதலிய அவஸ்தை யில்லாதவனா யிருத்தலால், இந்தப் புத்திக்கு விலக்கினை மாகிய அவிவாசியா யிருக்கிறேன்.

ஆகையால் இந்தப் புத்தி நானமயகோசம் நான் ல்ல ; என்னுடையது ல்ல ; இது சூக்ஷ்ம தேக ரூபமாம். இதுதான் அதன் ஆத்மாவாயே நான் இதனினும் வேறு யிருக்கிறேன். இப்படி * எ

* எ. க. திபத்தின் பி.காசமும் ஆகாசமும் அபின்னமாய்த் தோற்றிவரும் பின்னமாகவே யிருத்தல்போனும்,

உ. காய்ச்சிய இருப்பால் அக்கிளிபும் இருப்பும் அபின்னமாய்த் தோற்றிவரும் பின்னமாகவே யிருத்தல் போனும்,

ஆத்மாவும் அந்தந்தானமும் அபின்னமாய்த் தோற்றிவரும் பின்னமாகவே யிருக்கின்றன ; ஏனெ

கிஞ்ஞானமயகோசத்தினும் நான் வேலுபிடுக்
கிறேனென் றறிவ.

க௦௦. வினா:—௩. ஆந்தமயகோச மென்பது
யாது?

விடை:—க. புண்ணியகன்மபலத்தை அதுப
விக்குங்காலத்து, ஒருகால்புத்திவிருத்தி அந்தர்
முகமாய், ஆத்மசொருபமாகிய ஆந்தத்தின்
விரிபிழம்பத்தை யடைகின்றது.

உ. பிரியமோதப் பிரமோதருபமாகச் சொல்
வப்படுகின்றது.

ங. அந்த விருத்திபே, புண்ணியகன்மபல
போகம் நிவிருத்தியாகும்போது நித்திரைவடி
வமாக விசினமா(ஒடுங்கு)கின்றது;

• அந்த விருத்தி *அ. ஆந்தமயகோசமாம்.

க௦௧. வினா:—ஆந்தமயகோச மெப்படி யி
ருக்கிறது?

னின், கழுத்தியில் அந்தங்காணம் இலயமா பிருக்க, ஆ
த்மா அஞ்ஞானத்திற்குச் சாக்ஷியாகத் தோற்றுவதால்.

*அ “स्वरूपाज्ञानानन्दमयकोशः । तत्कारण-
वरीरम् ॥ சொருபாஞ்ஞானம் ஆந்தமயகோசமாம்.

விடை:—க. எதற்கு இஷ்டவஸ்துவின் தரிசு
னத்தால் உண்டாகிய பிரியவிருத்தி சிரசாயும்,

உ. இஷ்டவஸ்துவின் இலாபத்தா லுண்டாகி
ய மோதவிருத்தி ஒரு (வலது) சிறகாயும்,

ங. இஷ்டவஸ்துவின் அறுபவத்தால் உண்
டாகிய பிரமோதவிருத்தி இரண்டாவது (இட
து) சிறகாயும்,

ச. புத்திவிருத்தியில் அல்லது அஞ்ஞானவி
ருத்தியில் உள்ள ஆத்மசொருபமாகிய ஆநந்தத்
தின் பிரதிபிம்பம் சொருபமா(உடலா)யும்,

௮. ஆத்மாவின் சொருபமாகிய பிம்பாகந்தம்
* கூ புச்ச(ஆதார)மாயு மிருக்கிறதோ,

அது காணாச்சீரம்". என்று லைங்கலத்திலும், அவ்
வாதே கர்வசாதத்திலும் இதனிலக்கணம் கூறியிருத்
தல் காண்க.

“जहत्वप्रियमोदत्वघर्माः कारणदेहगाः ॥

ஐடத்துவ பிரியமோதத்துவதர்மங்கள் காரணதேகத்
துள்ளனவாம்.” என்பது ஜதம்போதோபநிஷத்து

* கூ பிரஹ்மமாகிய ஆநந்தம் ஆதாரமா யிருத்தலால்
ஐதத்திரியசருதியின் இ-வது அதுவாதத்தில் அது புச்ச
சத்தத்தாத் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படிப்பட்ட பக்ஷிமாகிய போக்தாவாய்
* ௧௦. ஆநந்தமயகோச மிருக்கிறது.

௧௦௨. வினா:—ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான்
வேறாயிருக்கிறேனென்று அறிவ தெப்படி ?

விடை:—

௧. ஆநந்தமயகோசம், மேகமுதலிய பதார்
த்தங்களைப்போல ஒவ்வொன்றாலத்தி லுண்டா
வதாகையால், அது கஷணிகமாம்.

௨. நான் எப்போது மிருத்தலால் நித்யன்.
ஆகையால் இந்த ஆநந்தமயகோசம் நானல்ல;
என்னுடையது மல்ல; இது காணதேகரூபமா
ம். இதை அறியும் ஆத்மாவாகிய நான் இதனி
னும் வேறாயிருக்கிறேன்.

இப்படி ஆநந்தமயகோசத்திற்கு நான் வேறா
யிருக்கிறேனென்று றறிக.

* ௧௦. இப்படியே மற்ற நான்கு கோசங்களின் பக்ஷி
ரூபத்தவமும் தைத்தீய உபபிஷத்தின் உரை ஆகத்
வல்லி ௧—௫ றதுவாகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற
து. இச்சையுள்ளவர்கள் அங்கே பார்த்துக்கொள்ளுக.
எம்மாள் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தமிழ் ஸ்ரீபாலபோதம்
எவது உபதேசத்திலும் காணலாம்.

௧௦௩. வினா :—இருப்பனவாகிய அந்நமயாதி
கோசங்கள் ஆத்மா வல்லவெனின், அப்போது
ஆத்மா வென்பது யாது?

விடை :—

௧. புத்திமுதலியவற்றிற் பிரதிபிம்பரூபமா
யுள்ளதும்,

௨. பிரியமுதலிய சொற்களால் சொல்லப்படு
வதுமாகிய

ஆநந்தமயகோசத்திற்குப் பிம்பரூபகாரண
மாயுள்ள ஆநந்தம், நித்தியமா யிருத்தலால் ஆ
த்மாவாம்.

௧௦௪. வினா :—பஞ்சகோசங்கள் தான் அநுப
வத்தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறாக ஓர்
ஆத்மா அநுபவத்தில் வாராமையால், ஆத்மா
பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாய் இருக்கிறதென்னு
ம் நிச்சயம் எப்படி உண்டாம்?

விடை :—பஞ்சகோசங்கள் தான் அநுபவத்
தில் வருகின்றன. இவற்றிற்கு வேறாய் ஓர் ஆத்
மா அநுபவத்தில்வரவில்லை என்னும் வார்த்தை
சத்தியம். ஆயினும், எந்த அநுபவத்தால் இந்த
ப் பஞ்சகோசங்களும் அறியப்படுகின்றனவோ,
அந்த அநுபவத்தை நிவர்த்திக்கக்கூடியவன்

யாவன் ? ஒருவனும் இல்லை. ஆகையால் * கக
பஞ்சகோசங்களின் அநுபவரூபமாகிய சைதன்

* கக. “अस्मिन्मात्रादिरूपोयं शरीरं भाति देहिनां ।

योयमन्नमयो ह्यत्मा भाति सर्वशरीरिणः ।

ततः प्राणमयो ह्यत्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः ॥

ततो मनोमयो ह्यत्मा विभिन्नश्चांतरस्थितः ।

ततो विज्ञान आत्मा तु ततोऽन्यश्चांतरस्थितः ।

ज्ञानन्दमय आत्मा तु ततोऽन्यश्चांतरस्थितः ॥

योयमन्नमयस्सोयं पूर्णः प्राणमयेन तु ।

मनोमयेन प्राणोऽपि तथा पूर्णस्त्वभावतः ।

तथा मनोमयो ह्यत्मा पूर्णो ज्ञानमयेन तु ॥

ज्ञानन्देन सदा पूर्णस्सदा ज्ञानमयस्सुखं ।

तथானन्दमयश्चापि ब्रह्मணोऽन्येन साक्षिणा ।

सर्वातिरेण पूर्णश्च ब्रह्म नान्येन केनचित् ॥

यदिदं ब्रह्मपुच्छारुयं सत्यज्ञानाद्वयात्मकम् ।

सारमेव रसं लब्ध्वा साक्षाद्देही सनातनम् ।

सुखी भवति सर्वत्र अन्यथा सुखता कुतः ॥

னியம் யாதோ, அது பஞ்சகோசத்திற்கு வேராகிய ஆத்மாவாம்.

எனும்பு நரம்புமுதலியவடிவமாகிய இச்சரீரம் தேகிகளுக்குத் தோற்றுகின்றது. யாதொரு இவ்வந்தமயமாகிய ஆத்மா சர்வசரீரிகளுக்கும் தோற்றுகின்றதே, அதனினும் பிராணமய ஆத்மா வேறுபட்டதாயும் உள்ளாயுமிருக்கின்றது. அதனினும் மனோமய ஆத்மாவேறாயும் உள்ளாயுமிருக்கின்றது. அதனினும் விஞ்ஞானமய ஆத்மா வேறாயும் உள்ளாயுமிருக்கின்றது. ஆநந்தமய ஆத்மாவோ அதனினும் வேறாயும் உள்ளாயுமிருக்கின்றது. யாதொரு இந்த அந்தமயமுண்டோ, அது பிராணமயனால் பூர்ணமா யிருக்கின்றது. பிராணமயனோ அப்படியே மனோமயனால் சபாவமாகப் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. அப்படியே மனோமய ஆத்மாவும் விஞ்ஞானமயனால் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. விஞ்ஞானமயம் ஆநந்தமயனால் எப்போதும் சுகமே பூர்ணமாயிருக்கின்றது. அப்படியே ஆநந்தமயமும் தனக்கு வேறான பிரஹ்மமாகிய சாக்ஷியினால் பூர்ணமாயிருக்கின்றது. எல்லாவற்றினும் உள்ளாயிருத்தலால் பூர்ணமாயிருக்கும் பிரஹ்மம் வேறொன்றினால் பூர்ணமாகிறதுதல்லை. யாதொரு இந்தப் பிரஹ்மபுச்ச மென்னும் பெயருடையதும், சத்தியஞானவடிவவடிவினதும் பழைமையானதுமாகிய சாரமான இரஸத்தினையே சாக்ஷாதாக அடைந்து, தேகி என்றும் சுகி யாகின்றான்; வேறுவகையால் சுகத்தன்மை எது? இல்லையென்றபடி.” என்னும் யஜுர்வேதத்தின் கடோபநிஷத்தின் வாக்கியத்தினால்

க00. வினா:—ஆத்மா எப்படி பிடுக்கிறது?

விடை:—சத்து சித்து ஆனந்தமுதலிய சொரு
பமாயிடுக்கிறது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் நான்காவது

நான் பஞ்சகோசாதீதன் என்பது

முடிந்தது.

ஆத்மா பஞ்சகோசத்திற்கு வேரான அதுபலவாழலு நா
தல் என்க, அவ்வாறே ஐதரீயம்
என்க.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஜீந்தாங்கலை.

* க. முன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி.

அவத்தை முன்றற்கு மாண்மா சாக்ஷி
யவ்வய மிதுவா மலற்றின் வியபிகாரம்
வெதிரேக மெனப்படு மீரேத் திரிபுடி
வியவகார மெதன்கண் விளக்கமா மதுவே
சாக்ஷி மதுபொய் திருசிய மெனவேசர். (க)
கண்ட கேட்ட வத்துவா தனையால்
வெளிப்படையின் விளங்கு மெதனி
லதுசொப் பநமா மதனை யுலகினர்
பொய்யெனப் புகல்வர் கண்ண மியாவு

* க. “जाग्रत्प्रसुप्तप्रादिपञ्च यत्प्रकाशते ।
तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥
त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ता भोगश्च यद्भवेत् ।
वेम्भो विरक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः ॥

மொடுங்கு மவத்தை சுழுத்தி யாகுந்
துரியமே பிரத்தியக் கென்று துணிக. (உ)

“मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ।

मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्वहम् ॥

ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி முதலிய பிரபஞ்சத்
தினை எது பிரகடிகின்றதோ, அந்தப் பிரஹ்மம் என்
கன்று அறிந்து, சர்வபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகி
ன். மூன்று அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போன்றா போ
கிய போகங்க ளுண்டோ, அவற்றினும் வேருள சாக்ஷி
யான சின்மாத்திராவிய யான் சதானென். என்னிடத்
திலேயே யாவும் உண்டாகின்றன; என்னிடத்திலே
யே கிலைத்துள்ளன; என்னிடத்திலேயே இலயத்தை
யடைகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மாந்வயமா யிருக்
கின்றேன் யான்.” என்பது கைவலியகநுதி.

“एक एवात्मा मन्तव्यो जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।

स्थानप्रविवर्तीत्य पुनर्जन्म न विद्यते ॥

ஜாக்கிரசொப்பனசுழுத்திகளில் ஒரே ஆத்மா மதித்
தத்தக்கம். மூன்றவஸ்தைகளையும் கடந்தவனுக்கு ம
றுபடியும் பிறப்பில்லை.” என்பது திரிபுரநாபதிபுபதி
ஷித்துந், பிரஹ்மபிந்நாபதிஷித்துமாய். இவ்வாதே
சர்வசாரோபதிஷித்து முதலியவற்றிலும் கூறியிருத்
தல் காண்க. ‘சாக்ஷியதன்மங்கள் விஷணுமான சாக்ஷி
னைப் பற்றி’ வெண்பது முதலியவற்றைக் குண்டிகோ
பதிஷித்துக் கூறுதல் காண்க.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கஉக

க௦௬. வினா :—மூன்றவஸ்தைகள் எவை ?

விடை :—க. * உ. ஜாக்கிரம், உ. * ந. சொப்பனம், ந. * ச. சுழுத்தி என்னு மிவை மூன்றவஸ்தைகள்.

க. ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

க௦௭. வினா :—ஜாக்கிராவஸ்தை என்பது யாது ?

விடை :—

க. பதினான்கு இந்திரியங்கள் * ந. அத்தியாத்மமும்,

* உ. சொப்பனசுழுத்திகளுக்கு வேறாய், இந்திரியந்ரியஞானத்திற்கும் இந்திரியஜந்ரியஞானசம்ஸ்காரத்திற்கும் ஆதாரகாலமாயிருப்பது ஜாக்கிராவஸ்தையெனப்படும்.

* ந. இந்திரியத்தினு லுண்டாகாத விஷயகோசர அந்நக்கரணத்தினது அபரோக்ஷவிருத்தியின் காலம் சொப்பனாவஸ்தை யெனப்படும்.

* ச. சுக்லகோசாமு(சுத்ததை விஷயஞ்செய்வது)ம் அவித்தியாகோசாமுகிய அவித்தியாவிருத்தியின் காலம் சுழுத்தியவஸ்தை யெனப்படும்.

* ந. ஆத்மாவை ஆசிரயித்திருக்கும் வர்த்தமான இந்திரியாதிகள் அத்தியந்ம மெனப்படும்.

உ. அவற்றின் பதினான்கு தேவதைகள் * கூ.
அதிதேய்வமும்,

ங. அவற்றின் பதினான்கு விஷயங்கள் * எ.
அதிபூதமுமாம்.

இந்த நார்பத்திராண்டு தத்துவங்களால் எதில்
வியவகார முண்டாகிறதோ, அது * அ. ஜாக்
கிராவஸ்தை.

* கூ. சுவசங்காதத்தி(தனது தேகமுதலியவற்றி)
ற்கு வேறாய் நேத்திரேந்திரியத்திற்கு விஷயமாகாதது
எதுவோ, அது அதிதேய்வ மெனப்படும்.

* எ. சுவசங்காதத்திற்கு வேறாய் நேத்திரமுதலிய
இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாவது எதுவோ, அது அதி
பூத மெனப்படும்,

* அ. இது ஸ்தூலதிருஷ்டியுடைய புருஷர்கள் அறி
தற்குரிய ஜாக்கிரலக்ஷணம்.

“मन आदिचतुर्दशकरणैः पुष्कलैरादित्याद्यनुगृ-
हीतैः शब्दादीन्विषयान् स्थूलान् यदोपलभते तदात्मनो
जागरणम् ॥

ஆதித்தியன் முதலிய அதிதேய்வங்களால் அதுக்கிர
கிக்கப்பட்ட ஏராளமான மனமுதலிய பதினான்கு கர
ணங்களால் ஸ்தூலமான சப்தாதிவிஷயங்களை எப்போ

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. காடக

க-அ. வினா :—பதினான்கு இந்திரியங்களெவை ?

விடை :—

க-ரு. * கூ. ஞானேந்திரியம் ஐந்து :—

க. சுரோத்திரம், உ. துவக்கு, ஈ. சக்ஷு, ச. சிங்நுவை, ரு. கிராணம் என்பனவாம்.

க-கௌ. கன்மேந்திரியம் ஐந்து :—

து அறிகின்றதோ, அவ்வஸ்தை ஆத்மாவுக்கு ஜாக்ஷிமாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷத்தும்,

“तत्तद्देवताऽनुग्रहान्वितैः श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियैः शब्दाद्यर्थविषयग्रहणज्ञानं जाग्रदवस्था भवति ॥

அந்த அந்த அதிதேவதையின் அதுக்கிரகத்தோடுகூடிய சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களால் சப்தமூதலிய அர்த்தமாகிய விஷயங்களைக் கவரும் உணர்ச்சி ஜாக்ஷிமாவஸ்தை யாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபநிஷத்தும் இதுற் பிரமாணமாதல் காண்க.

* கூ. இவ்வாறே ஞானேந்திரியகன்மேந்திரியஅந்தக் கரணங்களும், அவற்றின் விஷயங்களும், தேவதைகளும் பைங்கலகருதியின் உ-வது அத்தியாயத்திலும், வரா கோபநிஷத்தின் முதல் அத்தியாயத்திலும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.

சு. வாக்கு, எ. பாணி, அ. பாதம், கூ. உபஸ்தம், க௦. குதம் என்பனவாம்.

கக-கச. அந்தக்கரணம் நான்கு :—

கக. மனம், கஉ. புத்தி, கங. சித்தம், கச. அகங்காரம் என்பனவாம்.

இப்பதினான்கு இந்திரியங்களும்

அத்தியாத்மிகமாம்.

க௦கூ. வினா :—பதினான்கு இந்திரியங்களுக்கும் பதினான்கு தேவதைக ளெவை ?

விடை :—

க-ரு. ஞானேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள் :—

க. சுரோத்திரேந்திரியத்திற்குத் தேவதை திக்கு (திக்குப்பாலகர்).

உ. துவக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாபு,

ங. சக்ஷு இந்திரியத்திற்குத் தேவதை சூரியன்.

ச. சிங்ஹவேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வருணன்.

ரு. கிரானேந்திரியத்திற்குத் தேவதை அசுவினிகுமாரர்.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கருட

கூ-க0. கர்மேந்திரியமைந்தின் தேவதைகள்:—

கூ. வாக்கிந்திரியத்திற்குத் தேவதை அக்
கினி.

எ. பாணீந்திரியத்திற்குத் தேவதை இந்தி
ரன்.

அ. பாதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாம
னர்.

கூ. உபஸ்தேந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிர
ஜாபதி.

க0. குதேந்திரியத்திற்குத் தேவதை இய
மன்.

கக-கச. * க0. அந்தக்கரணம் நான்கின் தே
வதைகள்:—

கக. மனவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை சந்தி
ரன்.

கஉ. புத்தியிந்திரியத்திற்குத் தேவதை பிர
ஹ்மன்.

கங. சித்தவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை வாசு
தேவன்.

கச. அகங்காரவிந்திரியத்திற்குத் தேவதை
உருத்திரன்.

* க0. உள்ளிந்திரியம் அந்தக்கரணம்.

இப்பதினான்கு தேவதைகளும் அதிதேய்வ
மெனப்படும்.

கக௦. வினா :—பதினான்கு இந்திரியங்களின்
பதினான்கு விஷயங்க ளெவை ?

விடை :—

க-௫. ஞானேந்திரியபஞ்சகங்களின் விஷயங்
கள் :—

க. சத்தம், உ. பரிசம், ங. உருவம், ச. இர
சம், ஞ. கந்தம் என்பனவாம்.

க-க௦. கர்மேந்திரிய பஞ்சகங்களின் விஷயங்
கள் :—

சா. வசனம், எ. ஆதானம் (ஏற்றல்), அ. கம
னம் (நடத்தல்), கூ. இரகிபோகம், க௦. மலநீக்
கம் என்பனவாம்.

கக-கசு. அந்தக்கரணம் நான்கின் விஷயங்
கள் :—

கக. * கக, சங்கற்பவிகற்பம், கஉ. நிச்சயம்,
கங. சிந்தித்தல், கசு. அகந்தை என்பனவாம்.

* கக. மனதிற்கு சங்கற்பவிகற்பம் விஷய மன்று.
ஆனால் எந்த வஸ்துவின் சங்கற்ப முண்டாகின்றதோ,
அந்தவஸ்து விஷயமாம். இப்படியே புத்தி சித்த அகந்
தாரகர்மேந்திரியங்களிலும் அறிவு.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கரு

இப்பதினான்கு விஷயங்களும் அதிபூதங்க
ளாம்.

ககக. வினா :—அத்தியாத்மம், அதிதெய்வம்,
அதிபூதம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து என்ன
வென்று சொல்லப்படுகின்றன?

விடை :—அத்தியாத்மமுதவிய மூன்றுபுட
(ஆகார)ங்களும் சேர்ந்து திரிபுடி எனப்படுகின்
றன.

ககஉ. வினா :—பதினான்கு திரிபுடிகளையும்
அறிவதெப்படி?

விடை :—

க-ரு. ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள் :—

அத்தியாத்மம். அதிதெய்வம். அதிபூதம்.
இந்திரியம். தேவதை. விஷயம்.

க. சுரோத்திரம். திக்கு. சத்தம்.

உ. துவக்கு. வாபு. பரிசம்.

ங. சக்ஷு. சூரியன். உருவம்.

ச. சிங்ஹவை. வருணன். இரசம்.

ரு. கிராணம். அசுவினிகுமாரர். கந்தம்.

கக-க௦, கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடிகள் :—

கூ, வாக்கு,	அக்கினி,	வசனம் (கிரிமை).
எ, பாணி,	இந்திரன்,	ஏற்றலிடுத ல்.
அ, பாதம்,	வாமனர்,	கமனம்.
கூ, உபஸ்தம்,	பிரஜாபதி,	இரதி போகம்.
க௦, குதம்,	இயமன்,	மலரீக்கம்.

கக-கசு, அந்தக்கரணநான்கின் திரிபுடிகள் :—

கக, மனம்,	சந்திரன்,	சங்கற்ப விதற்பம்.
கஉ, புத்தி,	பிரஹ்மா,	நிச்சயம்.
கங, சித்தம்,	வாகுதேவன்,	சிந்தித்தல்.
கசு, அகங்காரம்,	உருத்திரன்,	அகந்நத.

இப்படிப் பதினான்கு திரிபுடிகளையும் அறிக.

ககங, வினா :—இந்தத் திரிபுடிகளின் சுபாவ
மென்ன?

விடை :—மும்முன்று பதார்த்தங்க ளுள்ள
திரிபுடிகளில் ஒன்றில்லையாயின், அதனதன் வி
யவகாரம் நடவாது.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாகுதி. கருள்

க. இந்திரியமும் தேவதையு மிருந்து அதன் விஷயமில்லையாயின் வியவகாரம் நடவாது ;

உ. விஷயமும் இந்திரியமு மிருந்து தேவதையில்லாவிடினும் வியவகாரம் நடவாது.

இதனைச் சகலதிரிபுடிகளிலும் அறிக.

ககச. வினா:—என்னுடைய சுபாவம் யாதென் றறிவ தெப்படி?

விடை :—

க. திரிபுடி பூரணமாயிருக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. பூரணமாயிராதாயி னதையும் நானறிகிறேன்.

ங. அப்படியே திரிபுடியின் வியவகாரம் நடக்குமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

ச. வியவகாரம் நடவாதாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

இப்படி என் சுபாவம் இருக்கிற தென் றறிக.

ககரு. வினா:—இதனால் என்ன சித்தித்தது?

விடை :—எதில் திரிபுடியினால் வியவகாரம் நடக்கிறதோ, அப்படிப்பட்டது ஜாக்கிராவஸ்தையெனச் சித்தித்தது.

ககசு. வினா :—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனது ஸ்தானமும், வாக்கும், போகமும், சக்தியும், குணமும், ஜாக்கிராபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை ?

விடை :—ஜாக்கிராவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. *கஉ. நேத்திரம் ஸ்தானம்.

உ. வைகரி வாக்கு.

ங. ஸ்தூலம் போகம்.

ச. கிரியை சக்தி.

ரு. இராசதம் குணம்.

சு. ஜாக்கிராபிமானத்தால் விசுவ னென்பது பெயர்.

* கஉ. ஜாக்கிராத்தி லிந்தச் சிதாபாசனாகிய ஜீவனுக்கு நகமுதல் சிகைபரியந்தம் வியாப்தி (நிறைவு) இருந்த போதிலும், பிரதானமாக நேத்திரத்தி லிருத்தலால், அவனுக்கு நேத்திரம் ஸ்தான மெனப்படுகிறது. இதனை,

“ तत्र भूमध्यंगतो जीव आपादमस्तकं व्याप्य कृषि-
वाणिज्यश्रवणाद्यखिलक्रियाकर्ता भवति ॥

அந்த ஜாக்கிராவஸ்தையில் புருவநடுவிலிருப்பவனாய், ஜீவன் பாதமுதல் சிரசுபரியந்தம் வியாபித்து, கிருஷி வாணியும் சிவணமுதலிய சகலக்கிரியைகளையும் செய்யவனுகின்றான்.” என்று பைங்கலசுருதி உவது அத்தியாயம் கூறுதல் காண்க.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாஷி. கருக

ககள. வினா :—ஜாக்கிராவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது ?

விடை :—

க. ஜாக்கிராவஸ்தை உண்டாகு மாயின் அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. சொப்பனசுழுத்திகளில் அதனின்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் * கரு. ஜாக்கிராவஸ்தை நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது ஸ்தூலதேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாஷிபாகிய நான் கடசாஷியைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேனென்பது ஜாக்கிராதைச் சொல்லுதலாற் சித்தித்தது.

இவ்வாறு ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு நான் சாஷியாய் இருக்கிறேன்.

* கரு. “बुद्धेः पूर्णविकाशोयं जागरः परिकीर्त्यते विकारादिविहीनत्वाजागरो मे न विद्यते ॥

புத்தியின் பூர்ணவிகாசமாகிய இது ஜாக்கிர மெனப்படுகின்றது. விகாராதிகளின் நியதன்மைபால் எனக்கு ஜாக்கிர மில்லை.” என்பது வராகோபநிஷத்து உ-வது அத்தியாயம்.

உ. சோப்பனாவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

ககஅ. வினா:—சோப்பனாவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—ஜாக்கிராவஸ்தையில் எந்தப் பதார்த்தங்கள் பார்க்கப்பட்டும் கேட்கப்பட்டும் அநுபவிக்கப்பட்டும் இருக்கின்றனவோ, அவற்றின் சம்ஸ்காரமானது ரோமத்தின் ஆயிரத்தி லோர் மடங்கு மெல்லிதாய்க் கண்டத்திலிருக்கும் ஹிதை யென்னும் நாடியி லிருக்கின்றது. அந்தச் சம்ஸ்காரத்தால் நித்திரைக்காலத்தில் பஞ்சவிஷயமுதலிய பதார்த்தங்களும் அவற்றின் ஞானமும் உண்டாகின்றன. அவற்றால் எதில் வியவகாரம் உண்டாகின்றதோ, அது * கச. சோப்பனாவஸ்தை.

* கச. “करणोपरमे जाग्रत्संस्कारो प्रबोधवद्ग्राह्य-
ग्राहकरूपस्फुरणं स्वभावस्था भवति ॥

காணங்கள் ஒடுங்கியபோது ஜாக்கிரசம்ஸ்காரத்தால் அர்த்தஞானமுடையதான கிரகிப்பது கிரகிக்கப்படுவது என்னும் ஸ்புராணம் சோப்பனாவஸ்தையாகின்றது.” என்னும் பைங்குலோபநிஷத்தும்,

“तद्वासनासहितैश्चतुर्दशकरणैश्शब्दाद्यभावेपि वा”

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்கி. கசக

ககக. வினா :—சொப்பனாவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும், வாக்கும், போகமும், சத்தியும், குணமும், சொப்பனாபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

விடை :—சொப்பனாவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு க. கண்டம் ஸ்தானம்.

உ. மத்திமை வாக்கு.

ங. சூக்சிமம் (வாசனாமயம்) போகம்.

ச. ஞானம் சக்தி.

ரு. * கரு. சத்துவம் குணம்.

கூ. சொப்பனாபிமானத்தால் தைஜஸ நேன் பது பெயர்.

सनामयांश्शब्दादींस्तत्कालिकानप्रतिभासमानान्यदोष-
लभते तदा स्वप्नम् ॥

அவ்வாசனையோடு கூடிய பதிகளான்கு காணங்களால் சப்தாதிக எல்லாதிருக்கினும், தோற்றுகின்ற தற்காலத்தனவாகிய வாசனாமயசப்தமுதவியவற்றை எப்போது அறிகின்றதோ, அப்போது சொப்பனமாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷித்தம் இவ்விலக்கணமே கூறுதல் காண்க.

* கரு. சிலர் இராசதம் குண மென்றும் கூறுவர்.

கஉ௦. வினா :—சொப்பனாவஸ்தையைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை :—

க. சொப்பனாவஸ்தை உண்டாகுமாயின், அதையும் நானறிகிறேன்.

உ. ஜாக்கிரதமுத்திகளில் அஃது இல்லாதபோது, அதன் இன்மையையும் நானறிகிறேன்.

ஆகையால் * கச. இந்தச் சொப்பனாவஸ்தை நானல்ல; என்னுடையது மல்ல; இது சூக்ஷ்ம தேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும் சாக்ஷியாகிய நான் கடசாக்ஷியைப்போல இதனினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்பது சொப்பனத்தைச் சொல்லுதலாற் சித்தித்தது.

இவ்வாறு சொப்பனாவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷியாயிருக்கிறேன்.

* கச. “सूक्ष्मनिष्ठो सञ्चारो बुद्धेः स्वप्नः प्रजायते । सञ्चारधर्मरहिते मयि स्वप्नो न विद्यते ॥

புத்தியானது சூக்ஷ்மநிஸ்தர்களில் சஞ்சரித்தல் சொப்பனமாகின்றது. சஞ்சாரதர்மமில்லாத என்னிடத்தில் சொப்பன மில்லை.” என்பது ஷாரகோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்தியாயம்.

கலை.] முன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கஉக.

ந. சுமுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாக்ஷி.

கஉக. வினா:—சுமுத்தியவஸ்தை என்பது யாது?

விடை:—புருஷன் நித்திரையினின்றும் விழித்தெழுந்தகாலத்து, சுமுத்தியில் அறுபவித்த சுகத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் நினைத்து “நான் இன்று ஒன்றுந் தெரியாமல் சுகமாய்த் தூங்கினேன்.” என்று சொல்லுகிறான். இந்தச் சுக அஞ்ஞானங்களின் பிரகாச(ஞான)ம், சாக்ஷி சேதனமாகிய அறுபவத்தால் எதில் (எந்த அவஸ்தையில்) உண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட புத்தியின் விலயாவஸ்தை * கஎ. சுமுத்தியவஸ்தையாம். (விலயம்=ஒடுக்கம்.)

கஉஉ. வினா:—சுமுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு ஸ்தானமும், வாக்கும், போகமும், சக்தியும், குணமும், சுமுத்தியபிமானத்தால் அந்த ஜீவனது பெயரும் எவை?

* கஎ. “चित्तैककरणा सुषुप्त्यवस्था भवति ।

சித்தவொடுக்கம் சுமுத்தியவஸ்தையாகின்றது.” என்னும் பைங்கலோபநிஷத்து இரண்டாம் அத்தியாயமும்,

விடை :—சுழுத்தியவஸ்தையில் ஜீவனுக்கு

க. இருதயம் ஸ்தானம்.

உ. பைசந்தி வாக்கு.

ங. ஆநந்தம் போகம்.

ச. திரவியம் சக்தி.

ரு. தாமதம் குணம்.

சு. சுழுத்தியபிமானத்தால் பிராஞ்ஞ னேன் பது பெயர்.

கஉங. வினா :—சுழுத்தியவஸ்தையில் திருஷ்டாந்தம் யாது ?

விடை :—முதல் திருஷ்டாந்தம் :—(க) கிணற்
றில் விழுந்திருக்கும் ஓர் ஆபரணத்தை யெடுக்க,
அக்கிணற்றில் முழுகிய புருடன், அவ்வாபரணம்
அகப்பட்டதையும் அகப்படாததையு மறிகிற
ன்.

“चतुर्दशकरणोपरमाद्विशेषविज्ञानाभावाद्यदा श-
ब्दादी(न्विषया)न्नोपलभते तदात्मनः सुषुप्तम् ॥

பதினான்கு காரணங்களின் ஒக்கத்தால் விசேஷவிஞ்
ஞான மின்மையால், எப்போது சப்தாதிவிஷயங்களை
அறிகிறதில்லையோ, அப்போது ஆத்மாவிற்குச் சுழுத்
தியவஸ்தையாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷித் தும்
இவ்வாறே கூறுகின்றன.

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கசடு

(உ) ஆனால் அதைச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய வாக்கிந்திரியத்தின் தேவதையாகிய அக்கினிக்கு ஜலத்தோடு விரோதமிருத்தலால், அது விரோதாதானமாயி (மறைந்தி)ருக்கின்றது. ஆகையால் அவன் அங்கே அதைச் சொல்லுகிறதில்லை.

(ங) ஜலத்திற்கு வெளியே வந்தகாலத்துச் சொல்லுதற்குச் சாதனமாகிய தேவதையையாகிய வாக்கிந்திரியமிருத்தலால், நகை இடைத்தது இடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறான்.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோல, சுழுத்தியவஸ்தையில் சுக அஞ்ஞானங்களின் சாக்ஷிசேதனமாகிய சாமானிய ஞான மிருக்கின்றது.

(உ) ஆனால் விசேஷஞானத்தின் சாதனமாகிய இந்திரியமும் அந்தக்காணமும் மில்லாதிருத்தலால் சுக அஞ்ஞானங்களின் விசேஷஞானம் உண்டாகிறதில்லை.

(ங) புருஷன் விழித்தகாலத்து, விசேஷஞானத்திற்குச் சாதனமாகிய இந்திரியமும் அந்தக்காணமும் இருத்தலால், சுழுத்தியில் அதுபலிக்கப்பட்ட சுக அஞ்ஞானங்களின் ஸ்மிருதியா (பிணை)யிய விசேஷஞான முண்டாகிறது.

இரண்டாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) வெய்யிலில் உருகிய நெய்யானது

(உ) நிழலிலிருக்குமாயின் கட்டியாகின்றது ;

(ங) மறுபடியும் வெய்யிலி லிருக்குமாயின் உருகுகின்றது.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலச் சுழுத்தியி லுள்ள காரணசரீரமாகிய அஞ்ஞானம்

(உ) ஜாக்கிரசொப்பனங்களில் புத்திவடிவ மாகின்றது.

(ங) மறுபடியும் சுழுத்தியில் அஞ்ஞானவடி வ மாகின்றது.

மூன்றாவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) ஒரு குழந்தை சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடப்போகிறான்.

(உ) அவன் சிரமம் (இளைப்ப)டையுங்காலத் துத் தாயின் மடியில் தூங்கி வீட்டின் சுகத்தை அனுபவிக்கிறான்.

(ங) மறுபடியும் சிறுவர்கள் கூப்பிடுங்காலத் து வெளியே போய் விளையாடுகிறான்.

சித்தாந்தம் :—(க) அதுபோலக் காரணசரீரமா கிய அஞ்ஞானம் தாய், அதற்குப் புத்தியானது

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்ஷி. கசள

குழந்தை. அக்குழந்தை கர்மமாகிய சிறுவர்க
ளோடு ஜாக்கிரசொப்பனமாகிய வெளிப்பூமியி
ல் விபவகாரமாகிய விளையாட்டைச் செய்து,

(உ) விசேஷபமாகிய சிரமத்தை அடையும்
போது, சமுத்தியவஸ்தையாகிய கிரகத்தில் அ
ஞ்ஞானமாகிய தாயினிடத்து விலீனமாய் (ஒடு
ங்கி)ப் பிரஹ்மாநந்தத்தை அநுபவிக்கிறான்.

(ங) மறுபடியும் கர்மமாகிய சிறுவர்கள் அ
ழைக்குங்காலத்து, ஜாக்கிரசொப்பனமாகிய வெ
ளிப்பூமியில் விபவகாரமாகிய விளையாட்டைச்
செய்கிறான்.

நான்காவது திருஷ்டாந்தம் :—

(க) சமுத்திரஜலத்தால் நிரப்பிய ஓர் குடத்
தைக்,

(உ) கழுத்திற் கயிறுகட்டிச் சமுத்திரத்தில்
அமிழ்த்தினால்,

(ங) அப்போது குடத்திலுள்ள ஜலம் சமுத்
திரஜலத்தோடு ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதி
லும்,

(ச) கடமாகிய உபாதிபால் வேறுபோன்றி
ருக்கிறது.

(௫) மறுபடியும் கயிற்றை இழுக்குங்காலத் துப் பேதத்தை அடைகிறது.

(சு) ஆனால் ஜலத்தோடுகூடிய குடத்திற்கும் சுழுத்திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய ஆகாசம் வே றுகாமல்,

(எ) முன்னுதலத்தும் ஏகாசமா யிருக்கின் றது.

சித்தாந்தம் :—(ச) அதுபோல அஞ்ஞானமா கிய சுழுத்திரஜலத்தால் நிரம்பிய இலிங்கதேக மாகிய கடம்.

(உ) அதிருஷ்ட(புண்ணியபாவ)மாகிய கயிற் றுற் கட்டப்பட்டுச் சுழுத்திகாலத்திலும், அத ன் அவாந்தரபேதமாகிய மானம் முர்ச்சை பிர ளய மென்னும் காலங்களிலும், சமஷ்டியஞ்ஞா னமாகிய ஈசுவரோபாதிபான மாயையில் ஒடுங் குகின்றது.

(ஐ) அப்போது அந்த விவஷ்டியஞ்ஞானமா கிய ஜீவோபாதிபான அநித்தை சமஷ்டியஞ்ஞா னத்தோடு ஐக்கியத்தை அடைந்தபோதிலும்,

(ச) இலிங்கசீரத்தின் கம்ஸ்காரமாகிய உபா தியினால் வேறுபோன் றிருக்கின்றது ;

கலை.] மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாக்கி. கசக

(ரு) மறுபடியும் அதிருஷ்டமாகிய கயிற்றை அந்தரியாமி பிரேரிக்குங்கால் பேதத்தை யடைகின்றது.

(சு) ஆனால் வியஷ்டியஞ்ஞானமாகிய ஜலத் தோடுகடிய இலிங்கதேகமென்னும் குடத்திற்கும், சமஷ்டியஞ்ஞானமாகிய சமுத்திரத்திற்கும் ஆதாரமாகிய சிதாகாசம் வேறுகாமல்,

(எ) மூன்று காலத்திலும் ஏகாசமா யிருக்கின்றது.

கஉச. வினா:—சமுத்தியைச் சொல்லுதலால் என்ன சித்தித்தது?

விடை:—(ச) சமுத்தியவஸ்தை உண்டாகுமாயின், அதையும் நான் அறிகிறேன்.

(உ) ஜாக்ஜிரசொப்பனங்களில் அது இல்லாத போது, அதன் இன்மையையும் நான் அறிகிறேன். ஆகையால் * கஅ. இந்தச் சமுத்தியவ

* கஅ. “सुषुप्तिकाले सकले विलीने तमसावृते स्वरूपं महानन्दं भुङ्क्ते दृश्यविनर्जितः । अविशेषेण सर्वं तु यः पश्यति चिदन्वयात् । स एव साक्षाद्विज्ञानी स शिवः स हरिविधिः ॥

எல்லாம் ஒடுங்கித் தமவினல் குழப்பட்டிருக்கும் சமு

ஸ்தைந் நானல்ல ; என்னுடையது மல்ல ; இது
காரண தேகத்தினுடையதாம். இதை அறியும்
சாஸ்திரியாகிய நான் கடசாஸ்திரியப்போல இதனி
னும் வேறு யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு சுழுத்தியவஸ்தைக்கு நான் சாஸ்திரி
யா யிருக்கிறேன்.

த்திகாலத்தில் திருசியம் நீங்கியவனாய்த் தனது வடிவ
மான மகாநந்தத்தைப் புசிக்குகின்றான். சிதந்வயத்தினால்
அதாவது சித்தினுண்மையால் எவன் எல்லாவற்றையும்
பேதமின்றி அறிகின்றானோ, அவனே விஞ்ஞானி ;
அவனே சிவன் ; அவனே விஷ்ணு ; பிரஹ்மா. ” என்
பது வராகோபநிஷத்து இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஐந்தாங்கலை

மூன்றவஸ்தைக்கும் நான் சாஸ்திரி என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஆரங்கலை.

பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம்.

திருசிய மியாவுமத் தியாச மென்றொழித்
துலகா தாரத் தொன்றுவி சித்தம். (க)

சாக்கிர மாதியாச் சாற்றுமு வவத்தை
யெல்லா வுலகி னிவைவே றலவே. (உ)

இப்பியில் வெள்ளி யாகிப விருப்பபோ
லிருப்ப பிரமத் தவத்தை மூன்றும். (ங)

வெள்ளி யாகியிற் றிருசியம் பொய்யாங்
கினிஞ்சின் *முதலபோற் பிரமமெய்யாம். (ச)

வெள்ளி யாகிய வொன்றற் கொன்று
வியபி சரித்தலின் வெதிரேக மிவற்றிற்

குளது சுத்தி † சூத்திர மொத்தது
கதமா யொன்று மதுபோற் பிரம

‡ மதுவிருத்தி யுடைய தாகுஞ் சுத்தியின்

*முதலவென்பதனால் கயிறுமுதலியன கொள்ளப்படும்.

† மணிகளினுள் நூலைப்போல் நுழைந்திருப்பது.

‡ அதுவிருத்தி = தொடர்ந்திருப்பது.

முக்க மெங்ஙன மங்ஙன முக்க
 றஜடப் பிரமத் தாமவற் றுள்ளே
 மெய்யென் றிரண்டு கூற்றை யுணர்ந்து
 மூன்றங் கூற்றை முற்றத் துறப்பின்
 வீடு காதல விளங்கனி யாமே. (ரு)
 பேதப் பிரம முதலா மைவகை
 பவமு மூவித தாபத் தெரியு
 வநமா மதனை யீவகை யுத்திப்
 பாசு கொடுநல் விசார மென்னுஞ்
 சேதஞ் செய்தே யச்சந் தவிர்ப்பாய். (சு)
 எதன்கண் யாதிலைக் கால மூன்றினு
 மதனிடத் திப்பியில் வெள்ளியே போல
 விடையிற் றோற்று மதுவேயத் தியாசம். (எ)
 அது * பொரு † னுணர்ச்சியென் றிருவகை
 [யாகும். (அ)
 அவ்விரு வகையுந் தனித்தனி யிரண்டாம். (இ)
 அறுவகை யாகவு மறையப் படும்பொருள். (ஐ)
 உலகினிற் காணு மொவ்வொரு மயக்கு
 மிதனு ளடங்க வினிச்சி தான்மாவைப்
 பிரமமென் றுணர்ந்தெலாப் பிரம மூலங்
 கெடுத்துப் பரமா நந்தமே தானென்
 றுணர்ந்து நீயு மொப்பில்வீ டடைவாய். (கக)

* பொருள் = ஆர்த்தாத் தியாசம்.

† உணர்ச்சி = னுணுத்தியாசம்.

கஉரு. வினா:—ஆத்மாவின் மூன்று அவஸ்தைகள் எதைப்போலத் தோற்றுகின்றன?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:-க. இப்பிரகம்(கிளிஞ்சிலி)ல் வெள்ளி அல்லது அப்பிரகம்(பூவிந்து நாதம்) அல்லது காகிதம் என்னும் இம்மூன்று ம் இப்பிரகம் அஞ்ஞானத்தால் கற்பிதமாகத் தோற்றுகின்றன.

க. அந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்றும் இப்பிரகமும் வெதிரேகமும்,

உ. இப்பிரகம் மூன்று வஸ்துக்களிலும் அந்வயமு முண்டு.

எப்படியெனின்:—

க. (க) இப்பிரகம் வெள்ளி தோற்றுங்காலத்து அப்பிரகமும் காகிதமும் தோற்றுகிறதில்லை;

(உ) அப்பிரகம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் காகிதமும் தோற்றுகிறதில்லை;

(ங) காகிதம் தோற்றுங்காலத்து வெள்ளியும் அப்பிரகமும் தோற்றுகிறதில்லை. இது மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள வெதிரேகம் (இன்மை).

இப்பிரகம் முதலிலும் நடுவிலும் ஈற்றிலும் இந்த மூன்று வஸ்துக்களுக்கும் வியாவகாரிக

மும் பாரமார்த்திகமுமாகிய அத்தியந்தாபாவ
மிருக்கிறது. இஃது அந்த மூன்று வஸ்துக்களு
க்கும் இப்பியிலுள்ள வேதிரேகம்.

உ. பிராந்திகாலத்தில்,

(க) “இது வெள்ளி”

(உ) “இது அப்பிரகம்”

(ங) “இது காகிதம்”

என்பதாக இப்பியின் இதுவேன்னும் அமிச
ம் அந்த மூன்று வஸ்துக்களிலும் அநுசூதமா
(உள்ளீடா)ய் விளங்குகின்றது. இஃது அந்த மூ
ன்றுவஸ்துக்களிலு முள்ள இப்பியின் அந்வயம்.

இங்கே இப்பியின் மூன்று அமிசங்கள் :—

க. சாமானிய அமிசம், உ. விசேஷ அமிசம்,

ங. கற்பிதவிசேஷ அமிசம் என்பனவாம்.

க. இதந்தை (இஃது எனுந்தன்மை) சாமானி
ய அமிசம். ஏனெனின், எது அதிககாலத்தில்
தோற்றுகிறதோ, அது சாமானிய அமிசம்.
இதந்தையானது

(க) பிராந்திகாலத்திலும்,

(உ) இது இப்பி என்று பிராந்தியில்லாத கா
லத்திலும் தோற்றுவதால் சாமானிய அமிசமாம்.
இது ஆதாரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கருநி

உ. நீலபிருஷ்ட(கருமையான பின்புற)த்தையும்கோணத்தையுமுடைய இப்பி, விசேஷ அமிசம். ஏனெனின், எது நியூன (அற்ப)காலத்தில் தோற்றுகிறதோ, அது விசேஷ அமிசம்.

(க) பிராந்திகாலத்தில் இந்த நீலபிருஷ்ட முதலியவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நீங்குகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இது அதிஷ்டான மென்றும் சொல்லப்படும்.

ங. வெள்ளிமுதலியவைகள் கற்பிதவிசேஷ அமிசம். ஏனெனின், எது அதிஷ்டானத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ, அது கற்பிதவிசேஷ அமிசம்.

(க) வெள்ளி முதலியவைகள் இப்பியின் அஞ்ஞானகாலத்தில் தோற்றுகின்றன ;

(உ) இப்பியின் ஞானகாலத்தில் இவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(ங) அதனால் இப்பியோடு வியபிசாரமு(மாறுதலு)டையனவா யிருக்கின்றன.

ஆகையால் இது கற்பிதவிசேஷ அமிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும்.

சித்தாரந்தம் :—அதுபோல

அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவில் ஜாக்கிரம், அல்லது சொப்பனம், அல்லது சுழுத்தி என்னும் இம்முன்று பிராந்தியும் ஆத்மாவை அறியாததால் உண்டாகின்றன.

க. அவற்றிற்கு ஒன்றற்கொன்றும், அதிஷ்டானமாகிய ஆத்மாவோடும் *க. வெதினோகமும்,

உ. ஆத்மாவிற்கு அவற்றில் *உ. அந்நுவயமுமுண்டு. எப்படியெனின் :—

க. (க) *ங. ஜாக்கிரம் தோற்றுங்காலத்துச் சொப்பனசுழுத்திகள் தோற்றுகிறதில்லை.

*க. அபாவம் (இன்மை) அல்லது வியாவிருத்தி (எதிர்மறை)வெதினோகமாம்.

*உ. பாவம்(உண்மை)அல்லது அதுவிருத்தி(உடன்பாடு)அந்வயமாம்.

*ங. “स्वप्ने जागरितं नास्ति जागरे स्वप्नता न हि । द्युयमेव लये नास्ति त्रयमेव भवेन्मिथ्या गुणत्रयविनिमित्तम् । अस्य दृष्टा गुणतीतो नित्यो येष चिदात्मकः

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணம். ௧௫௭

(௨) சொப்பனம் தோற்றுங்காலத்து ஜாக்கிர
சுழுத்திகள் தோற்றுநெறவில்லை.

(௩) சுழுத்தி தோற்றுங்காலத்து ஜாக்கிர
சொப்பனங்கள் தோற்றுநெறவில்லை. இது மூன்
றவஸ்தைகளுக்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேதி
ரேகம்.

அதிஷ்டானத்தில் இந்த மூன்றவஸ்தைகளு
க்கும் பாரமார்த்திக அத்திவஸ்தாபாலம் (சித்தி
யநிலிருத்தி) இருக்கிறது. இது மூன்றவஸ்தை
க்கும் அதிஷ்டானத்திலுள்ள வேதிரேகம்.

यद्वन्मृदिषट्प्रातिश्रुतौ हि रजताक्षितिः । तद्वद्वाणि
जीवत्वं वीक्ष्यमाणे विनश्यति ॥

ஜாக்கிரம் சொப்பனத்தி லில்லை ; சொப்பனத்தன்
மை ஜாக்கிரத்தி லில்லை ; இரண்டினே நிலயமாகிய சு
ழுத்தியி லில்லை, மூன்றுமே முக்குணங்களாலாக்கப்பட்
டனவாய் மித்தையாக. இவ்வுஷ்டானவாகிய இச்சிற
சொருபன் குணத்தினும் நித்தியமேனாவான். எப்படி
மண்ணில் கடப்பிராந்தியும் சுத்தியில் இராஜதத்தின் ஸ்
த்தியும் தோற்றுவின்றனோ, அதுபோல இவ்வுலகம்
நிலைத்திருத்தலின் பிராந்தமத்தையறியுங்கால் ஜீவத்தன்
மை நசிக்கின்றது." என்பது யோகிகோபநிஷத்து.

உ. ஆத்மா இந்த மூன்றவஸ்தைகளிலும் அநுசூதமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றன. இது மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஆத்மாவிற்குள்ள அந்வயம்.

இங்கே ஆத்மாவிற்கு அவித்தையாகிய உபாதிவினால் ஆரோபிக்கப்பட்ட மூன்றமிசங்கள்.

க. சாமானிய அமிசம்,

உ. விசேஷ அமிசம்,

ங. கற்பித விசேஷ அமிசம் என்பனவாம்.

க. சத்துருபம் (இருப்பு) சாமானிய அமிசம்.

ஏனெனின்,

(க) “ஜாக்கிர மித்யாபேதது.” “சோப்பனமிருக்கிறது.” “சுழுத்தியிருக்கிறது.” என்றிப்படி ஆத்மாவின் இருப்பானது பிராந்திகாலத்திலும் தோற்றுகிறது ;

(உ) பிராந்தி நீங்கியகாலத்தும் “நான் சத்தாயிருக்கிறேன், நான் சித்தாயிருக்கிறேன், நான் ஆனந்தமாயிருக்கிறேன், நான் பரிபூரணனாயிருக்கிறேன், நான் அசங்கனாயிருக்கிறேன், நான் நித்தியமுக்தனாயிருக்கிறேன், நான் பிரஹ்மமா

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கருகூ

பிருக்கிறேன்.” என்றிப்படி ஆத்மாவின் இருப்பானது தோற்றுகின்றது.

ஆகையால் இந்தச் சத்துருபம் சாமானிய அமிசமாம். இது ஆதார மென்றும் சொல்லப்படும்.

உ. சேதனத்துவம் ஆநந்தத்துவம் அசங்கத்துவம் அத்துவிதத்துவமுதலிய ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் விசேஷ அமிசம்.

(க) ஏனெனின், பிராந்திகாலத்தில் இவைகள் தோற்றுகிறதில்லை.

(உ) ஆனால் இவற்றின் தோற்றத்தால் பிராந்தி நிவிருத்தி யாகின்றது.

ஆகையால் இவை விசேஷ அமிசமாம். இவை அதிஷ்டான மென்றும் சொல்லப்படும்.

ங. முன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பித விசேஷ அமிசம். ஏனெனின்,

(க) பிரஹ்மாபின்னமாகிய ஆத்மாவை அறியாதகாலத்தில் தோற்றுகிறது;

(உ) “நான் பிரஹ்மம்” என்பதாக ஆத்மாவை அறியுங்காலத்து ஆத்மாவிற்கு வேறுகச்சு கத்துத் தோற்றுகிறதில்லை.

ஆகையால் இந்த மூன்றவஸ்தையாகிய பிரபஞ்சம் கற்பிதவிசேஷ அயிசமாம். இது பிராந்தி என்றும் சொல்லப்படும். இவ்வாறு இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் ஆத்மாவில் மித்தையாகத் தோற்றுவின்றன.

கஉக. வினா :—ஆத்மாவினிடத்தில் மித்தையாகிய பிரபஞ்சம் தோற்றுவதில் இப்படியில் வெள்ளி திருஷ்டாந்தத்தினும் வேறான திருஷ்டாந்தங்க ளெவை ?

விடை :—

க. கடனையில் புருடனும்,

உ. சாக்ஷியில் சொப்பனமும்,

ங. மருபூமியில் ஜலமும்,

ச. ஆகாசத்தில் கருமையும்,

டு. பழதையில் பாம்பும்,

சு. ஜலத்தில் தலைகீழாகிய புருஷன் அல்லது விருக்ஷமும்,

ஊ. கண்ணாடியில் நகரமும் தோற்றுவின்றன. அவை மித்தையாம்.

அதுபோல ஆத்மாவில் தனது அஞ்ஞானத்
தால் பிரபஞ்சம் தோற்றுகிறது ; * ச. அது

“*ச. यथा मृदि घटो नाम कनके कुण्डलाभिधा ।

शुक्तौ हि रजतरुयातिर्जीवशब्दस्तथा परे ॥

यथैव व्योम्नि नीलत्वं यथा नीरं मरुस्थले ।

पुरुषत्वं यथा स्थानौ तद्वद्विश्वं चिदात्मनि॥

यथैव शून्ये वेताळो गंधर्वाणां पुरं यथा ।

यथाकाशे द्विचन्द्रत्वं तद्वत्सत्ये जगस्थितिः ॥

यथा तरंगकलोलैर्जलमेव स्फुरत्यलं ।

घटनाम्ना यथा पृथ्वी पठनाम्ना हि तंतवः ।

जगन्नाम्ना चिदाभाति सर्वं ब्रह्मैव केवलं ॥

यथा वंध्यासुतो नास्ति यथा नास्ति मरौ जलं ।

यथा नास्ति नभोवृक्षस्तथा नास्ति जगस्थितिः ।

गृह्यमाणे घटे यद्वन्मृत्तिका भाति वै बलात् ।

वीक्ष्यमाणे प्रपञ्चे तु ब्रह्मैवाभाति भासुरं ॥

सदैवात्मा विशुद्धोस्ति ह्यशुद्धो भाति वै सदा ।

यथैव द्विधा रज्जुर्ज्ञानिनोऽज्ञानिनोनिशं ।
 यथैव मृण्मयः कुम्भस्तद्वेहोपि चिन्मयः ।
 आत्मानात्मविवेकोयं मुधैव क्रियते बुधैः ।
 सर्पत्वेन यथा रज्जूर जतत्वेन शुक्तिता ।
 विनिर्णीता विमूढेन देहत्वेन तथात्मता ।
 वटत्वेन यथा पृथ्वी जलत्वेन मरीचिका ।
 गृहत्वेन हि काष्ठानि खड्गत्वेनैव लोहता ।
 तद्वदात्मनि देहत्वं पश्यत्यज्ञानयोगतः ॥

மண்ணில் குட மென்னும் பெயரும், காகத்தில் கு
 ண்டல மென்னும் பெயரும், சுத்தியில் இராஜத மென்
 னும் பெயரும் இருப்பதுபோலப் பரமாத்ம ஆத்மாவில்
 ஜீவனென்னும் பெயரிருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் கரு
 மைபோலவும், மருபூமியில் ஜலம்போலவும், கட்டையி
 ல் புருஷத்தன்மைபோலவும், சிதாந்மாவில் உலகம்
 தோன்றுகின்றது. சூரியதேசத்தில் வேதாளமும், கந்
 தர்வாகரமும், ஆகாசத்தில் இரட்டைமதித்தன்மையும்
 தோற்றுவது போலச் சத்தியமாகிய ஆத்மாவில் ஜகத்தி
 ன் ஸ்திதி தோற்றுகின்றது. எப்படி அலைநுரையாதிக
 ளாக ஜலமே ஸ்புரிக்கின்றதோ, எப்படிச் கடமென்னும்
 பெயரால் பிருதிவியும், பட மென்னும் பெயரால் தந்
 துக்களும் தோற்றுகின்றனவோ, அதுபோலச் சித்தே

ஐகத்து என்னும் பெயரால் தோற்றுகின்றது. ஆதலால் யாவும் பிரஹ்மமாத்திரமேயாம். எப்படி மலடிமைந்தன் இல்லையோ, எப்படி மருபுமியில் ஜல மில்லையோ, எப்படி ஆகாசவிருக்ஷ மில்லையோ, அவ்வாறு ஐகத்தின் ஸ்திதி இல்லை. கடத்தில் கிரகிக்குமிடத்து எப்படி மண்ணே வலிந்து விளங்குகின்றதோ, அதுபோலப் பிரபஞ்சத்தை நோக்குமிடத்து விளக்கமான பிரஹ்மமே விளங்குகின்றது. எப்படி இராஜ்ஜுவானது ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் இருக்கையாய்த் தோன்றுகின்றதோ, அதுபோல எப்போதும் மிகச்சுத்தமாயிருந்தும் அஞ்ஞானிகளுக்கு எப்போதும் அசுத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. கடம் மண்மயமாயிருப்பதுபோலத் தேகமும் சின்மயமாம். ஆத்மாநாதம் விவேகமாகிய இஃது அறிஞர்களால் அடிக்கடி செய்யப்படுகின்றது. இராஜ்ஜு சர்ப்பத்தன்மையாகவும், சுத்தி இராஜதத்தன்மையாகவும் நிர்ணயிக்கப்படுவதுபோல, அறிவீனனால் ஆத்மத்தன்மையானது தேகத்தன்மையாக நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. பிருதிவி கடத்தன்மையாகவும், கானல் ஜலத்தன்மையாகவும், மாங்கள் வீட்டுத்தன்மையாகவும், இரும்புத்தன்மை கத்தித்தன்மையாகவும் பார்க்கப்படுவதுபோல, ஆத்மாவ்னிதத்துத் தேகத்தன்மையை அஞ்ஞானசம்பந்தத்தால் காண்கின்றான்.” என்பது யோகசிகோபநிஷித்து சுவது அத்யாயம்.

“ सर्पादौ रज्जुसत्तेव ब्रह्मसत्तेव केवलं ।

प्रपञ्चाधाररूपेण वर्तते जगन्नहि ।

यथैश्वरससंव्याप्ता शर्करावर्तते तथा ।
 अद्वयब्रह्मरूपेण व्याप्तोहं वै जगत्त्रयं ।
 ब्रह्मादिकीटपर्यन्ताः प्राणिनो मयि कल्पिताः ।
 बुद्बुदादि विकारान्तास्तरंगास्सागरे यथा ॥

பாம்புமுதலியவற்றில் பழுதையின்சத்தையே யிருப்
 பது போலப் பிரபஞ்சாதாவடிவமாகக் கேவலம் பிரஹ்
 மசத்தையே யிருக்கின்றது ; ஜகத்தில்லை. எப்படிச் சர்
 க்கரை கரும்பின் ரஸத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதாகின்
 றதோ, அதுபோல யான் மூன்றுலகத்தையும் அத்வயப்
 பிரஹ்மவடிவமாக வியாபித்திருக்கின்றேன். குமிழிமு
 தல் விகாரபரியந்தமான அலைகள் சுமுத்திரத்திற் கற்பி
 க்கப்படுவதுபோலப் பிரஹ்மாதி டேபரியந்தமான பிரா
 ணிகள் என்னிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்டனவாம்.” என்
 பது ஆத்மபோதோபநிஷத்து.

“अनित्यं जगद्यज्जनितं स्वप्नजगदभ्रगजादितुल्यम् ।
 तथा देहादि संघातं मोहगुणजालकलितं तद्रज्जुसर्प-
 वत्कल्पितम् ॥

அநித்தியமான ஜகத்து யாது தோன்றியிருக்கிறதோ,
 அது சொப்பனஜகத்துக்கும் மேகத்திற்குள்ளும் யா
 னைமுதலியவற்றிற்கும் சமானமாம். அவ்வாதேதேகாதி

சங்காதமும் மோககுணக்கூட்டங்களால் ஆக்கப்பட்டதாம். அது இரஜ்ஜுசர்ப்பம்போல் கற்பிதமாம்.” என்பது நிர்வானோபநிஷத்து.

“अनेककोटिब्रह्माँडं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ।

அநேக கோடி பிரஹ்மாண்டங்கள் யாவும் மித்தையென்று நிச்சயஞ் செய்.”

“दृश्यते जगति यद्यद्यज्जगति वीक्ष्यते ।

वर्तते जगति यद्यत्सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ॥

ஐகத்தில் யாது யாது அறியப்படுகின்றதோ, ஐகத்தில் யாது யாது பார்க்கப்படுகின்றதோ, ஐகத்தில் யாது யாது இருக்கின்றதோ, அது முழுவதும் மித்தையென்று நிச்சயஞ்செய்.” என்பன தேஜோபிந்தாபநிஷத்தினது ஐந்தாவது அத்தியாயத்தின் வாக்கியங்கள். அன்றியும் ஐகத்து மித்தை யென்பதன் ஈச திருஷ்டாந்தங்களை அந்தத் தேஜோபிந்து உபநிஷத்தின் ஐந்தாவது அத்தியாயத்திற் காண்க. தமிழில் காண விரும்புவோர் ரிபுக்ஷிதை நுக-வது அத்தியாயத்தில் காண்க.

“एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ।

तस्माद्ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं बाधितम् ॥

ஒரே அவ்வயப்பிரஹ்மம் உள்ளது. இங்கு காநாவென்பது சிறிது மில்லை. ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறுகிய யாவும் பாதிக்கப்பட்டனவாம்.”

“ मिथ्याभूतान्स्वप्नतुल्यान्विषयभोगाननुभूय ।

சொப்பனசமானமாய் மித்தியாவடிவமான விஷயங்
களை யறுபவித்து.” என்பன மகாநாராயணோபநிஷத்
வாக்கியங்கள்.

“ यथा कटकशब्दार्थः पृथग्भावो न काञ्चनात् ।

न हेमकटकात्तद्वज्रगच्छब्दार्थता परे ।

तेनेयमिन्द्रजालक्रीडागतिः प्रवितन्यते ॥

எப்படிச் கடகசப்தத்தின் பொருள் பொன்னைவிட
வேறன்றோ, பொன் கடகத்தின் வேறன்றோ, அது
போல ஜகத்துசப்தத்தின்பொருள் பாத்தி விருக்கின்ற
து. அதனால் இவ்விந்திரஜாலக்கிரீடாகதி(விளையாட்டு)
விரிக்கப்படுகின்றது.” என்பது மஹோபநிஷத் வாக்கி
யம்.

“ यत्रैषा जगदाभासो दर्पणांतःपुरं यथा ।

तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥

பாபமற்றவனே ! எதில் இந்த ஜகத்தானது கண்ணு
டியிழ்ப்பாரம்போல ஆபாசமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்
தப் பிரஹ்மம் நான் என்று அறிந்து கிருதகிருத்தியை
வாய்.” என்பது அத்யாத்மோபநிஷத்து.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். ௧௧௭

மித்தையாம். இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் மித்தியாத்துவத்தை நிச்சயம் செய்தலே பிரபஞ்சத்தின் *௫. பாதமாம்.

௧௨௭. வினா:—பிராந்தியாகிய சமுசாரம் எத்தனை வகையாம்?

விடை:—

௧. *௬. பேதப்பிராந்தி,

௨. *௭. கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி,

* ௫. மித்தியாத்துவநிச்சயத்திற்குப் பாத மென்று பெயராம். அது சாஸ்திரீயம் (சாஸ்திரசம்பந்தம்), யௌக்திகம் (யுக்திசம்பந்தம்), அபரோக்ய மென்னும் பேதத்தால் முன்றுவகையாம்.

* ௬. ஜீவேசுரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பரஸ்பர பேதம், ஜடங்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜீவஜடபேதம், ஈசஜடபேதம் என்னு மிவை ஐவகைப்பேதப்பிராந்தி.

* ௭. அந்தக்காணத்தின் தர்மமாகிய கருத்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவினிடத்தில் தோற்றுதல் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி.

ங. *அ. சங்கப்பிராந்தி,

ச. *கூ. விகாரப்பிராந்தி,

ரு. பிரஹ்மத்திற்கு பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி என்று *கௌ. ஐந்துவிதமாம்.

*அ. ஆத்மாவிற்குத் தேகாதிகளில் அகந்தையும், கிரகாதிகளில் மமதையுமாகிய சம்பந்தமாவது அல்லது சஜாதீயவிஜாதீயசுவகதவஸ்துக்களோடுள்ள சம்பந்தமாவது தோற்றுதல் சங்கப்பிராந்தி.

*கூ. பாலின் விகாரம் தயிராதல்போலப் பிரஹ்மத்தின் விகாரம் ஜீவனும் அப்படியே ஜகத்துமாம் என்னும் தோற்றம் விகாரப்பிராந்தி.

“*கௌ. ஞம: பञ्चविधो भाति तदेवेह समुच्यते ।

जीवेश्वरौ भिन्नरूपाविति प्राथमिको ஞம: ।

आत्मनिष्ठं कर्तृगुणं वास्तवं वा द्वितीयक: ।

शरीरलयसंयुक्तजीवस्संगी तृतीयक: ।

जगत्कारणरूपस्य विकारित्वं चतुर्थक: ।

कारणाद्विन्नजगतस्सत्यत्वं पञ्चमो ஞம: ।

கஉஅ. வினா:—ஐவகைப்பிராந்தியும் எந்தத் திருவந்தாந்தங்களால் நிவிருத்தியாகும்?

விடை:—

पञ्चभ्रमानिवृत्तिश्च तदा स्फुरति चेतसि ।

बिंबप्रतिबिंबदर्शनेन भेदभ्रमो निवृत्तः ॥

स्फटिकलोहितदर्शनेन पारमार्थिककर्तृत्वभ्रमो नि-
वृत्तः । घटमठाकाशदर्शनेन सङ्गीतिभ्रमो निवृत्तः ॥

रज्जुसर्पदर्शनेन विकारित्वभ्रमो निवृत्तः ॥

कनरुचकदर्शनेन कारणाद्भिन्नजगत्सत्यत्वभ्रमोनि-
वृत्तः ॥

तदा प्रभृति मच्चित्तं ब्रह्माकारमभूत्स्वयम् ॥

பிரமம் ஐந்துவிதமாகத் தோற்றுகின்றது. அதுவே இங்குச் செவ்வையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது:—க. ஜீவேசுவரர்கள் இருவரும் பின்னவடிவுடையோர் என்பது முதலாவது பிரமம். உ. ஆத்மாவீனிடத்துள்ள கர்த்திருத்துவம் வாஸ்தவ மென்பது இரண்டாவது பிரமம். கூ. சரீரமூன்றுடன் கூடிய ஜீவன் சங்க முடையவன் என்பது மூன்றாவது பிரமம். ச. ஜகத்தின் காரணவடிவம் விகாரி யென்பது நான்காவது பிரமம். ஞ. காரணத்

க. *கக. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத் தால் பேதப்பிராந்தியும்,

உ. ஸ்படிகத்தில் சிவப்புவஸ்திரத்தின் செந்நிறம் தோற்றமும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத் துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தியும்,

திற்கு வேறான ஜகத்துசத்தியமென்பது ஐந்தாவது பிரமம். பஞ்சப்பிரமநிலிருத்தியும் அப்போது சித்தத்தில் ஸ்புரிக்கின்றது :— க. பிம்பப்பிரதிபிம்பதரிசனத்தால் பேதப்பிரமம் நீங்கியது, உ. ஸ்படிகத்தின் செம்மையைக் காணுதலால் பாரமார்த்திககர்த்திருத்துவப்பிரமம் நீங்கியது, ங. கடமடாசாசதரிசனத்தால் சங்கி(யான் சங்கமுடையவன்) என்னும் பிரமம் நீங்கியது, ச. இரஜ்ஜுசர்ப்பதரிசனத்தால் விகாரித்தன்மைப்பிரமம் நீங்குகின்றது, டு. கனககுண்டல தரிசனத்தால் ஜகத்தின் சத்தியத்தன்மைப்பிரமம் நீங்கியது. அக்காலந்தொட்டு என் சித்தம் சுவயம் பிரஹ்மாகார மாயிற்று.” என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷத்து.

* கக. சூத்திரபாஷியத்திற்குப் பஞ்சபாதிகை யென்னும் உரை பதுமபாதாசாரியரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்சப்பாதிகையின் வியாக்கியானமாகிய விவரண மென்னும் கிரந்தத்திற்குக் கர்த்தா, ஸ்ரீ பிரகாசாத்மசரண ரென்னும் ஆசாரியர். அவரது முறையை அது சரித்துள்ளது மேலெழுதப்பட்டுள்ள இந்தப் பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தம்.

ந. கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தியும்,

ச. இரஜ்ஜுவிற்கற்றிதமாகிய சர்ப்பதிருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியும்,

ரு. கனகத்திற் குண்டலம் தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகிய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தியும் நிவிருத்தியாகும்.

கஉக. வினா :—க. பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் பேதப்பிராந்தி எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

விடை :—திருஷ்டாந்தம் :—(க) * கஉ. கண்

* கஉ. “सत्येवाभाति चिच्छाया दर्पणे प्रतिबिम्बवत् ।

சிற்காயையானது கண்ணாடியில் பிரதிபிம்பம்போலச் சத்தியமானதுபோல் தோற்றுவின்றது.” என்பது சர்வதீரணஸ்யோபநிஷத்து.

“एक एव हि भूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ।

एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रवत् ॥

ஒரே பூதாத்மா பூதங்கள்தோறும் இருப்பவராய் ஜலசந்திரனைப் போல ஒருவகையாயும் பலவகையாயும் காணப்படுகின்றார்.” என்பது திரிபுரதாபநீயுபநிஷத்து, பிரஹ்மபிந்தூபநிஷத்துமாம்.

ஹ்ருதயில் தோற்றும் முகத்தின் பிரதிபிம்பம் அக்கண்ணாடியில்லை. ஆனால் கண்ணாடியைப்பார்க்கும்பொழுட்டு வெளிப்பட்ட நேத்திரவிருத்தி அந்தக் கண்ணாடியைப் பரிசித்து(தீண்டி), மறுபடியும் திரும்பி, முகத்தையே பார்க்கின்றது. ஆகையால் பிம்பமாகிய முகத்தோடு பிரதிபிம்பம் அபின்னமாம். அதனால் பிரதிபிம்பம் மித்தை யன்று ; சத்தியமாம்.

(௨) பிரதிபிம்பத்தின் தர்மமாகிய பிம்பத்தினும்வேறாதன்மையும், கண்ணாடியிலிருக்குந்தன்மையும், பிம்பத்தினும் எதிர்முகமாந்தன்மையுமாகிய இந்த மூன்றும், அவற்றினது தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(௩) ஆகையால் இந்தத்தர்மங்களின் மித்தியாத்துவநிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு என்றும் அபேதமாகிய நிச்சயம் உண்டாகின்றது.

சித்தாந்தம்:-(௧) அதுபோலச் சுத்தப்பிரஹ்மம் பிம்பமாம். ஜீவனாகிய அதனது பிரதிபிம்பம் அஞ்ஞானமாகிய கண்ணாடியில் தோற்றுகின்றது. அவற்றுள் சொப்பனத்தைப்போல் ஒரு ஜீவன் முக்கியமாம். மற்றவை ஸ்தாவரா ஜங்கம

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். கௌ.

மாகிய நானாஜீவர்களாகத் தோற்றுகின்றன. அவை ஜீவாபாசங்களாம். அந்த ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பம் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்தோடு எப்போதும் அபின்னமாம்.

(உ) ஆனால் மாயையின் வலியாலாம் அந்த ஜீவனது தர்மமாகிய பிம்பமாம் ஈசுவரனினும் வேறந்தன்மை, ஜீவத்துவம், அற்பஞ்சுத்துவம், அற்பசக்தித்துவம், பரிச்சின்னத்துவம், நானாத்துவமுதலியனவும், அவற்றின் தோற்றமாகிய ஞானமும் பிராந்தியாம்.

(ஈ) ஆகையால் அவற்றின் மித்தியாத்துவ நிச்சயமாகிய பாதத்தைச் செய்வதனால், ஜீவனாகிய பிரதிபிம்பத்திற்கும் ஈசுவரனாகிய பிம்பத்திற்கும் என்றும் அபேதமாகிய நிச்சய முண்டாகின்றது.

இவ்வாறு பிம்பப்பிரதிபிம்பதிருஷ்டாந்தத்தால் * கௌ. பேதப்பிராந்தி நிவர்த்தியாகின்றது.

* கௌ. முக்கியமாகிய ஜீவேசுவரபேதநிவேதத்தால் அதனுடங்கிய நான்கு பேதங்களின் நிவேதமும் இயல்பாகவே சித்திக்கின்றது. சகலபேதமும் உபாதியினையிருக்கின்றன. உபாதிகள் யாவும் மித்தையாகையால், அவற்றாலாகிய பேதங்களும் மித்தையாம். ஆகவே வாஸ்தவமாகிய அத்தைதப்பிரஹ்மமே மிஞ்சுகின்றது.

கந௦. வினா :—உ. படிசுத்தில் சிவப்புவஸ்தி ரத்தின் செந்நிறம்தோற்றும் திருஷ்டாந்தத்தால் கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

“यदा ह्येष एतस्मिन्नल्पमप्यन्तरं नरः ।
विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः ॥

எப்போது இந்நான் இங்ங் சிறிதேனும் பேதத்தை யறிகின்றாளுே, அப்போது அவனுக்குப் பயமுண்டாகின்றது; இதிற சந்தேகமில்லை.” என்பது கடோபநிஷித்தம்மகோபநிஷித்து ச-வது அத்தியாயமுமாம்.

“अद्वितीये परे तत्त्वे निर्विशेषे भिदा कुतः ।
एकात्मके परे तत्त्वे भेदकं तत् कथं वसेत् ॥

நிர்விசேஷ அகாவது பேதமின்றிய அத்விதீயபாதத்துவத்தில் பேதமேது? ஒருவடிவமான பாதத்துவத்தில் அப்பேதத்தைச்செய்வது எப்படி வசிக்கும்?” என்பது அத்யாத்மோபநிஷித்து.

“यदा ह्येष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते । अथ तस्य भयं भवति ॥

எப்போது இவன் இதன்கண் சிறிதேனும் வேதத்தினைச் செய்கின்றாளுே, அதனால் அவனுக்குப் பயமுண்டாகின்றது.” என்பது ஐதீந்திரீயம் பிரஹ்மாந்தவல்லி.

விடை:—(க) சிவப்புவஸ்திரத்தின்மேல் வைக்கப்பட்ட படிசூழணியில் வஸ்திரத்தின் செந்நிறம் சையோகசம்பந்தத்தால் தோற்றுகிறது.

(உ) ஆனால் அது வஸ்திரத்தின் தர்மமாம்.

(ங) வஸ்திரமும் படிசூழும் பிரிந்தகாலத்து, அது படிசூழத்தில் தோற்றுகிறதில்லை.

(ச) ஆனால் அது படிசூழத்தின் தர்ம மன்று.

(ரு) ஆனால் படிசூழத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகிறது.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோல அந்தக்கரண தர்மமாகிய கருத்திருத்துவபோக்திருத்துவங்கள் ஆத்மாவில் தாதாத்மியசம்பந்தத்தால் தோற்றுகின்றன.

(உ) ஆனால் அவை அந்தக்கரணத்தின் தர்மமாம்.

(ங) சுழுத்தியில் அந்தக்கரணமும் ஆத்மாவும் பிரிந்தகாலத்து அவை ஆத்மாவினிடத்திற் தோற்றுகிறதில்லை.

(ச) ஆகையால் ஆத்மாவின் தர்ம மன்று.

(ரு) ஆனால் ஆத்மாவினிடத்தில் பிராந்தியினால் தோற்றுகின்றன.

இவ்வாறு படிக்கத்திற் செந்நிறம்தோற்றமும் திருஷ்டாந்தத்தால் கர்த்திருத்துவபோக்திருத்து வப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

கருக. வினா:—ந. கடாகாயதிருஷ்டாந்தத் தால் சங்கப்பிராந்தி எப்படி நிவர்த்தியாகும்?

விடை:—(க) கடவுபாதிபையுடைய ஆகாயம் கடாகாய மெனப்படும்.

(உ) அந்த ஆகாயம் கடத்தோடு தோற்றிய போதினும்,

(ங) கடத்தின் தர்மமாகிய உற்பத்திநாசம் க மனாகமனமுதலியவை ஆகாயத்தைப் பரிசிக்கி றதில்லை.

(ச) ஆகையால் ஆகாயம் அசங்கமாம்.

(ரு) ஆகாயத்திற்குக் கடத்தோடு சம்பந்தம் தோற்றுதல் பிராந்தியாம்.

சித்தாந்தம்:—(க) அதுபோலத் தேகமுதலி யசங்காதமாகிய உபாதியையுடைய ஆத்மா ஜீவ னெனப்படும்.

(உ) அந்த ஆத்மா சங்காதத்தோடு கூடியதர் கத் தோற்றியபோதினும்,

கலை.] பிரபஞ்சமீத்தியாவர்ணநம், கௌ

(௩) சங்காதத்தின் தர்மமாகிய ஜனன மாண திகள் ஆத்மாவைப் பரிசியா. ஏனெனின், சங்காதம் திருசியம்; ஆத்மா திருஷ்டா.

(ச) அதனால் ஆத்மா சங்காதத்தினும் வேறாகிய அசங்கனம்.

(ரு) ஆத்மா சங்காதரூபமல்லாத தாகையால் ஆத்மாவிற்குச் சங்காதத்தோடு அகந்தையாகிய சம்பந்த மில்லை. ஆத்மா சங்காதமாகாமல், அந்தச் சங்காதமும் பஞ்சபூதத்தினதாயிருத்தலால், ஆத்மாவிற்கு மமதையாகிய சம்பந்தமு மில்லை.

ஆத்மா சங்காதத்திற்கு வேறு யிருத்தலால் ஆத்மாவிற்குச் சங்காதத்தின் சம்பந்திகளாகிய ஸ்திரீபுத்திரகிரகாதிகளோடு மமதையாகிய சம்பந்தமு மில்லை. இவ்வாற்றால் ஆத்மா அசங்கன். இவ்வாத்மாவிற்கு சங்காதத்தோடுள்ள அகந்தை மமதையாகிய சம்பந்தம் பிராந்தியாம்.

இவ்வாறு கடாகாசதிருஷ்டாந்தத்தால் சங்கப்பிராந்தி நீங்குகின்றது.

க௩. வினா :—ச. இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தி எப்படி நீங்கும்?

விடை :-(க) மந்தாரந்தகாரத்தில் இரஜஜுவா
னதிருக்க, அதைப் பார்க்கும்பொழுட்டு நேத்த
ரத்துவாரத்தால் அந்தக்கரணவிருத்தி வெளிப்ப
டுகின்றது. அந்தவிருத்தி இருள் முதலிய தோ
ஷத்தால் இரஜஜுவின் ஆகாரத்தை அழைத்தி
தில்லை. ஆகையால் அந்தவிருத்தியால் இரஜஜு
வின் ஆவரணம் பங்கமாகித்தில்லை. அப்போது
இரஜஜுவை உபாதிபாகவுடைய சைதன்னியத்
தை ஆசிரயித்திருந்த *கச. தூலாவித்தை சேஷ
ப(கலக்க)த்தை அடைந்தது சர்ப்பரூப விகாரத்
தை அடைகின்றது.

(உ) அந்தக்கரணம் மூலின் பரிணாமம் கி
தயிரையினால் அவித்தையின் பரிணம்மும்,

(ஈ) இரஜஜுவை உபாதிபாகவுடைய சைத்
ன்னியத்தின் விவாதம்முதலாம்; பரிணம்(விகார)
மனது.

சித்தாந்தம் :-(க) அதுபோலப் பிரஹ்மசைத்
ன்னியத்தின் ஆசிரதமாயிருக்கும் *கரு.

*கச. கடமுதலிய உபாதிபாகவுடைய சைதன்னியத்
த்தை ஆவரணஞ்செய்யும் அவித்தை தூலாவித்தை.

*கரு. சித்தப்பிரஹ்மத்தையும் ஆத்மாவையும் ஆவ
ரணஞ் செய்யும் அவித்தை மூலாவித்தை.

கலை.]

பிரபஞ்சமீத்தியாவர்ணம்.

சுரு

வித்தை, பிராரப்தமுதலிய நிமித்தத்தால் *கசு.
கோபத்தை அடைந்து, ஜடசேதன(சிதாபாச)
ப்பிரபஞ்சமாகிய விகாரத்தை அடைகின்றது.

(உ) அந்தப் பிரபஞ்சம் அவித்தையின் *கசு.
பரிணாமமும்,

(ங) *கஅ. அதிஷ்டானப்பிரஹ்மசைதன்னி

*கசு. காரியமாதற்கு எதிர்ப்படுதலை(காரியாபிமு
காவஸ்தையை)கோப மென்பார்.

*கசு. க. முன் உருவத்தை விட்டு வேற்றுருவத்தை
அடைதல் பரிணாமம்.

உ. அல்லது உபாதானத்தின் சமானசத்தையுடைய
வேற்றுருவம்(உபாதானத்தினும் வேறுவிதமாகிய
வடிவம்)பரிணாமமாம் ; பாலின் பரிணாமமாகிய தயிர்
போல. இதனையே விகார மென்றும் கூறுவர்.

*கஅ. எது தான் நிருவிகாரவடிவமாயிருந்திருக்கொ
ண்டு, அவித்தையினாலாகிய கற்பிதகாரியத்திற்கு ஆசிர
யமாகின்றதோ, அது அதிஷ்டானமாம் ; கற்பிதகா
ர்ப்பத்திற்கு அதிஷ்டானமாகிய இரசசுபோல. இதனையே
பரிணாமியுபாதானத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய விவ
ர்த்தஉபாதான மென்றும் கூறுவர்.

பிரஹ்மமே சகலத்திற்கும் அதிஷ்டானம், அந்தப்
பிரஹ்மசைதன்னியத்தின் விவர்த்தமே இவ்வுலகு
ன்பதற்கு.

யத்தின் *ககூ. விவர்த்தமுமாம் ; பரிணாமமன்று.

இவ்வாறு இரஜ்ஜுவில் கற்பிதமாகிய சர்ப்ப திருஷ்டாந்தத்தால் விகாரப்பிராந்தியின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

கங்ங. வினா:—ந. கனகத்தில் குண்டலந்தோற்

“सर्वाधिष्ठानमद्वंद्वं परं ब्रह्म सनातनम् ।

सच्चिदानंदरूपं तदवाङ्मानसगोचरम् ॥

சர்வத்திற்குமதிஷ்டானமும், துவந்துவயில்லாதும், பரப்பிரஹ்மமும், சநாதனமும், சச்சிதானந்தமுமாகிய அது வாக்குமனத்திற் கெட்டாததாம்.” என்னும் அந்நபூர்ணோபநிஷத்தும்,

“चिद्विवर्तजगतोस्य कारणं तत्सदाहमिति मौनमाश्रय ।

சித்தின் விவர்த்தமான இச்சகத்திற்குக் காரணமான அந்தப் பிரஹ்மம் எப்போதும் யான் என்று மௌனத்தை ஆசிரயஞ்செய்.” என்னும் வராகோபநிஷத்தும் பிரமாணமாதல் காண்க.

*ககூ. அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தை(அற்பமும் பின்னமுமாகிய சத்தை)யுடைய அந்நியதாருபம் (வேறுவிதமாகிய வடிவம்)விவர்த்தமாம் ; இரஜ்ஜுவின் விவர்த்தமாகிய சர்ப்பம்போல. இதனையே கற்பிதகாரிய மென்றும், கற்பிதவிசேஷ மென்றும் கூறுவர்.

கலை.] பிரபஞ்சமீத்தியாவர்ணநம். கஅக

றும் திருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்கு வேறு
கிய ஜகத்தினது சத்தியத்தன்மையின் பிராந்தி
எப்படி நிவிருத்தியாகும்?

விடை:-(க) கனகத்திற்கும் குண்டலத்திற்கு
ம் காரியகாரணத்தன்மையால் தோற்றும் பேதம்
கற்பிதமாம்;

(உ) கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்டலத்தின்
சொருபம் காணப்படாமையால்.

(ங) வாஸ்தவ அபேத மிருக்கிறது.

(ச) அதனால் கனகத்திற்கு வேறுகக் குண்ட
லத்திற்குச் சத்தை யில்லை.

சித்தாந்தம்:-(க) *௨௦. அதுபோலப் பிரஹ்

*௨௦. காரணத்தைவிடக்காரியம் வேறுகாமையால்
காரணமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு வேறுய்க் காரியவாடிவ
ஜகத்து சத்தியமா யில்லை. ஆதலால் ஜகத்து மித்தை
என்பதனை பின்வரும் சுருதிகள் காட்டுமாறு காண்க.

“ कारणाभिन्नरूपेण कार्ये कारणमेव हि ।

तद्रूपेण सदा सत्यं भेदेनोक्तिर्मृषा खलु ।

तच्च कारणमेकं हि न भिन्नं नोभयात्मकम् ।

भेदस्सर्वत्र मिथ्यैव धर्मादेरनिरूपणात् ।

கலை.]

பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம்.

கஅந

பாடல்]

வயதாவதிசேஷாசனம்

சுபா

ரினாலும் விசேஷணத்தினாலும் தோற்றம்பேதம்
கற்பித்தமும். இது பஞ்சபருகாபபருகிசேஷம் (உ)

சுபாசனம் உத்தமம் (சுபாசனம்) பரிபெய்த

कुन्तनेन सर्वे काष्णायसं विज्ञातं स्याद्वाचिरंभणं विकारो

नामधेय कृष्णायसमित्येव सत्यमेव सोम्य स आदेशो

भवति. ॥

எதனால் கேட்கப்பட்டதாது கேட்கப்பட்டதாகின்ற

தேவமணினஞ்செய்யப்பட்டதாது மண்ணஞ்செய்யப்பட்

பட்டதாகின்றதோ, அறியப்பட்டதாது அறியப்பட்டதாகின்

றதோ, என்பதாம். பகவானே! அவ்வபதேசம் எவ்வா

றுமெனச் சொளையினே! எப்படி ஒரு மண்திரளால் எ

ல்லாம் மண்வடிவமாய் அறியப்பட்டதாமோ, கடமும்

தலிய நாமதேயம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமா

மோ, மண்மாத்திரம் சத்தியமாமோ, எப்படிச் சொ

ழியினே! ஒரே உலோகமணியினால் யாவும் உலோகம

யமாக அறியப்பட்டதாமோ, மணிமுதலிய நாமதேய

ம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ, உலோகமே

சத்தியமாமோ, எப்படி ஒரு நகம் வெட்டும் கத்தி(இ

ரும்புய்யமாய்) அறியப்பட்டதாயின, யாவும் இரும்பு

யமாக அறியப்பட்டதாமோ, சத்திமுதலிய நாமதே

யம் வாக்கின் செய்கையான விகாரமாமோ, இரும்பே

சத்தியமாமோ, அது போலச் சொளையினே! அவ்வு

பதேசமாகின்றது அதாவது ஒரு நாமரூபவடிவ வஸு

(2) விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து அஸ்தி பாதிப்பிரிய(சச்சிதானந்த)த்திற்கு வேறாக நாமரூப ஜகத்துச் சத்தியமாகச் சித்திக்கிறதில்லை. ஆனால் மித்தையாகச் சித்திக்கிறது. எந்தவஸ்து எதற்கற்பிதமாமோ, அந்தவஸ்து அதனினும் வேறாகச் சித்திக்கிறதில்லை.

நாமதேயமான வாக்கின் செய்கையாகிய விகாரமாம். சத்தாகிய பிரஹ்மமே சத்தியமாம்.” என்பது சாந்நோக்கியம் ஆறவது பிரபாடகத்தின் முதல் கண்டமாம்.

“ ब्रह्मव्यतिरिक्तं सर्वं नश्वरम् ॥

பிரஹ்மத்திற்கு கந்தியமான யாவும் அசத்தியம்.” என்பது நாரதபரீவிராஜகோபநிஷத்து.

“ यथा पश्यति चात्मानं केवलं परमार्थतः ।

मायामात्रं जगत्कृत्स्नं सदा भवति निर्वृतिः ॥

எப்போது பரமார்த்தமாக ஜகத்து முழுவதையும் மாயாமாத்திரமாகவும் ஆத்மாவைக் கேவலமாகவும் அறிகின்றானோ, அப்போது சுக முண்டாகின்றது.” என்பது தர்கோபநிஷத்து பத்தாவது கண்டம்.

கலை.] பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம். சுஅநி

(௩) ஆகையால் பிரஹ்மத்திற்கும் ஜகத்திற்கு
ம் வாஸ்தவ அபேதமுண்டு.

(ச) அதனால் ஜகத்திற்குப் பிரஹ்மத்தினும்
வேறுகிய சத்தையிலலை.

இவ்வாறு கனகத்தில் குண்டலந்தோற்றமும் தி
ருஷ்டாந்தத்தால் பிரஹ்மத்திற்குப் பின்னமாகி
ய ஜகத்தின் சத்தியத்துவப்பிராந்தி நிவர்த்தியாகி
ன்றது.

க௩ச. வினா :- பிராந்தி யென்பது யாது?

விடை :- பிராந்தி யென்பது அத்தியாசமாம்.

க௩ரு. வினா :- அத்தியாச மென்பது யாது?

விடை :- பிராந்தி (மயக்க) ஞானத்திற்கு விஷய
மாகிய மித்தியாவஸ்துவிற்கும், பிராந்தி ஞானத்
திற்கும் அத்தியாச மென்று பெயராம்.

க௩சு. வினா :- அந்த அத்தியாசம் எத்தனை வி
தமாம்?

விடை :- ஞானாத்தியாசம் அர்த்தாத்தியாசமெ
ன்னும் பேதத்தால் அத்தியாசம் இரண்டுவிதமா

ம். அவற்றுள், அர்த்தாத்தியாசமானது *உக.
கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், *உஉ. சம்பந்தசகித
சம்பந்தியத்தியாசம், *உந. கேவல தீர்மானத்தியா

*உக. வெள்ளியில் சுத்தியினது தாதாதியசம்பந்
தத்தின் அத்தியாச முண்டாவதுபோல் அநாத்மாவி
ல் ஆத்மாவின் அத்தியாசம் உண்டாகின்றது. அநாத்
மாவில் ஆத்மாவின் தாதாதியசம்பந்தம் அத்தியஸ்
தமாகின்றது. ஆத்மாவின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமா
கிததில்லை. ஆகையால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் கே
வலசம்பந்தாத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உஉ. சுத்தியில் வெள்ளியின் சம்பந்தமும் அதன்
சொரூபமும்மாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாவதுபோ
ல ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தமும் சொரூபமு
மாகிய இரண்டும் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகையால்
ஆத்மாவில் அநாத்மாவின் சம்பந்தசகிதசம்பந்திய
னத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உந. பழகத்தில் சிவப்பு கருப்பு முதலிய நான்கு
த்திரம் சிவப்புப்பழக முதலியனவாக அத்தியஸ்த
மாவதுபோல யான் வெள்ளையன், குருடன், செவிட
ன் முதலியவடிவாக ஸ்தூலதேகத்தின் வெண்மைமு
தலியனவும் இந்திரியங்களின் பார்வைமுதலியனவு
மாகிய தர்மங்கள்மாதிரம் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்த
மாகின்றன ; அவற்றின் சொரூபம் அத்தியஸ்தமாகி
தில்லை. ஆகையால் ஆத்மாவில் தேகேந்திரியங்களது
கேவலதர்மத்தினத்தியாச முண்டாகின்றது.

சம், *உச. தாம்சகித்தார்மியத்தியாசம், *உரு. அந்
நியோநியாத்தியாசம், *உசு. அந்நியதராத்தியா
சம் என்னும் பேதத்தால் ஆறுவிதமாம். அல்ல
து *உன். சொருபாத்தியாசம், *உஅ. சம்சர்க்கா

*உச. சுத்தியில் வெள்ளித்தனமைத்தருமமும் அவ்
வெள்ளியின் சொருபமும் இரண்டும் அத்தியஸ்தமா
வதுபோல, அந்தக்கரணத்தின் கருத்திருத்திவாதி த
ராமங்களும் அவ்வந்தக்கரணத்தின் சொருபமுமாகிய
இரண்டும் ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்றன. ஆகை
யால் ஆத்மாவில் அந்தக்கரணத்தின் தாம்சகித்தார்
மியின் அத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உரு. இருமபும் அக்கினியும்போல, ஆத்மாவில் அ
நாத்மாவின் அத்தியாசமும் அநாத்மாவில் ஆத்மாவி
ன் அத்தியாசமும் இருத்தல் அந்நியோநியாத்தியா
சமாம்.

*உசு. அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சொருபம் அத்
த்யஸ்தமாகாது. ஆனால் ஆத்மாவில் அநாத்மாவின்
சொருபம் அத்தியஸ்தமாம். இதுவே அந்நியதராத்தி
யாசமாம். இரண்டில் ஒன்றன் அத்தியாசம் அந்நியத
ராத்தியாச மெனப்படும்.

*உஎ. ஞானத்தினால் பாதமாகத்தக்க வஸ்து அதி
ஷ்டானத்தில் சொருபமாக அத்தியஸ்தமாகின்றது.
தேகாதி அநாத்மாவிற்கு அதிஷ்டானஞானத்தால்
பாதமுண்டாகின்றமையால் ஆத்மாவில் அதன் சொ
ருபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

*உஅ. பாதிக்கத்தகாத வஸ்துவின் சொருபம் அத்

த்தியாசம் என்னும் பேதத்தால் அர்த்தாத்தியாசம் இரண்வேகப்படும்.

க. முன்சொல்லப்பட்ட ஆறுபேதங்களும் இதில் *உக. அடங்கும்.

தியஸ்தமாகாது. ஆனால் அதன் சம்பந்தம் அத்தியஸ்தமாகும். ஆகையால் அநாத்மாவில் ஆத்மாவின் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. இதனையே சம்பந்தாத்தியாச மென்றும் கூறுவர்.

*உக. கேவலதர்மாத்தியாசம், தர்மசகிததர்மியினத்தியாசம், அந்நியதராத்தியாசம் என்னு மிம்மூன்றும் சொரூபாத்தியாசத்தி லடங்கும். கேவலசம்பந்தாத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசமேயாகும். சம்பந்தசகிதசம்பந்தியினத்தியாசம், சம்சர்க்காத்தியாசசகித சொரூபாத்தியாசமாம். அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தி ல் சம்சர்க்காத்தியாசம் சொரூபாத்தியாச மென்னு மிரண்டு முண்டு. ஏனெனின், ஆத்மாவின் சொரூபம் சத்திய மாகையால் அஃது அத்தியஸ்தமாகாது. ஆனால் அதன் சம்சர்க்க மெனப்படும் தாதாத்மியசம்பந்தம் அநாத்மாவில் அத்தியஸ்தமாம். ஆகையால் அதன் சம்சர்க்காத்தியாச முண்டாகின்றது. அநாத்மாவின் சொரூபமே ஆத்மாவில் அத்தியஸ்தமாகின்ற மையால், அதன் சொரூபாத்தியாச முண்டாகின்றது.

அதனால் அந்நியோந்நியாத்தியாசம் இவ்விரண்டி உமடங்கும்.

கலை.] பிரபஞ்சமீத்தியாவர்ணநம். கஅக

உ. மேலெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்திமுதலிய ஐவகைப்பிராந்தியும் இதனுள் *நூ. அடங்கும்.

ந. இனி அடுத்துச்சொல்லப்படும் ஆத்மாநாத மாக்களினது விசேஷணங்களின் அந்நியோந்நியாத்தியாசமும் இதிற்குளே அடங்கும். அஃது அதன் டிப்பணத்தில் (விளக்கவுரையில்) காட்டப்படும்.

கநௌ. வினா:-அகங்காராதி அநாத்மாக்களையும, ஆத்மாவையும் அறிவதில் விசேஷ உபயோகமுள்ள அத்தியாச மெது?

விடை :-அந்நியோந்நியாத்தியாசமாம்.

கநஅ. வினா :-அந்நியோந்நியாத்தியாசமென்பது யாது?

விடை--பரஸ்பரத்தில் பரஸ்பரத்தின்(ஒன்றி

*நூ. முன்னெழுதப்பட்டுள்ள பேதப்பிராந்தி முதலிய ஐவகைப்பிராந்திகளில் சங்கப்பிராந்திரீங்கியமற்ற நால்வகைப்பிராந்தியும் சொரூபாத்தியாசத்திலடங்கும். ஐந்தாவது சங்கப்பிராந்தி சம்சர்க்காத்தியாசத்தி லடங்கும்.

ல் ஒன்றன்) அத்தியாசத்திற்கு *நக. அந்நியோந்
நியாத்தியாச மென்று பெயர்.

கநக. வினா:—ஆத்மாநாதமாக்களுக்குப் பரஸ்
பரம் (ஒன்றற்கொன்று) எப்படி அத்தியாசமுண்
டாகிறது?

*நக. இங்கே சகல அத்தியாசங்களினது சொரு
பத்தையும் உதாரணத்தையும் விரியுமென றஞ்சி வி
சேஷமாய் எழுதாமல் சம்க்ஷேப (சுருக்க) மாய் எழுதி
யிருக்கின்றன. அவற்றை விசேஷமாய் அறிய விரும்பு
வோர் விருத்திப்பிரயாகரகிரந்தத்திற் தூண்ட ஆன
ல் அந்நியோந்நியாத்தியாசத்தினை சொரூபம், விசே
ஷ உபயோகமுள்ளதென் றறிந்து ஸபஷ்டமா (தெ
ளிவா) யக்களப்படுத்தியிருக்கின்றன. அதில் (1) அ
நாத்மாவின் தர்மமாகிய துக்கமும் துவைதசகிதத்து
வமும், ஆத்மாவின் ஆநந்தத்திலும் அத்வைதத்தன்
மையிலும் சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய், அவற்றை
மறைக்கின்றன.

(2) ஆத்மாவின் தர்மமாகிய சத்தம சித்தம் அநா
த்மாவின் அசத்தவத்திலும் ஜடததுவத்திலும் சம்ச
ர்க்க (சம்பந்த) வாயிலாக அத்தியஸ்தமாய், அவற்றை
மறைக்கின்றன. (3) அந்நியோந்நியாத்தியாச
காரியசகித அஞ்ஞானத்தால் மறைக்கப்படுவது
அதிஷ்டான மெனப்படும்.

இவ்வாறு ஆத்மாநாதமாக்களின் அந்நியோந்நியா
த்தியாசமாகிய இதுவும் சம்சர்க்காத்திறுக்கெனப்பட
த்தியாசங்களி லடங்கும்.

கலை.] பிரபஞ்சமீத்தியாவாணநம்.

ககச

“நாந் ஆநந்தரூபஸ்யுபயோகம்” (1)
விடை :-க-ச. சத்து சித்து ஆநந்தம் அத்வை
தத்துவம் என்னு மிந்நான்கு விசேஷணங்களும்
ஆத்மாவின் இயல்பினவாம். க-ச. அசுத்தி ஜடம்
துக்கம் துவைதசகிதத்துவம் (துவைதத்தோடு
புயுதன்மை) என்னு மிந்நான்கு விசேஷணங்
களும் அநாத்மாவின் இயல்பினவாம். அவற்றுள்

க-உ. துக்கம் துவைதசகிதத்துவம் என்னும்
இவ்விரண்டு அநாத்மவிசேஷணங்களும் ஆத்மா
வின் ஆநந்தத்தையும் அத்வைதத்துவத்தையும் ம
றைக்கின்றன. அதனால் ஆத்மாவில்,

(க) “நான் ஆநந்தரூபஸ்யும் அத்வைதரூபஸ்யு
மிருக்கிறேன்.” என்னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) “நான் துக்கியாயும் ஈசுவராதிகளினும்
வேறாயு மிருக்கிறேன்.” என்னும் ஞானம் உண்
டாகிறது.

ங-ச. ஆத்மாவின் சத்து சித்து என்னும் இர
ண்டு விசேஷணங்களும் அநாத்மாவின் அசத்து
வத்தையும் ஜடத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன.
அதனால் *ங-உ. அநாத்மாவாகிய அகங்காராதிக
ளில்,

“अनात्मा तु सजीवो वियदादिप्रपञ्चः ॥

அநாத்மாவோ ஜீவனோடு ஆகாயமுதலிய பிரபஞ்
சமாகும்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷத்து.

(க) “அசத்தாயும் ஜடரூபமாயு மிருக்கிறது.”
என்னும் ஞான முண்டாகாமல்,

(உ) “ இருக்கிறது, விளங்குகிறது.” என்னு
ம் ஞான முண்டாகிறது.

இவ்வாறு ஆத்மாநாத்மாக்களுக்குப் *ந.ந. ப
ரஸ்பர அத்தியாச மிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஆரூங்கலை

பிரபஞ்சமித்தியாவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

*ந.ந. பிரஹ்மநசுவரர்களுக்கும் கூடஸ்தஜீவர்க
ளுக்கும் உள்ள பரஸ்பர அத்தியாசம் மேல் பதினா
ருவது கலையிற் சொல்லப்படும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஏழாங்கலை.

ஆத்மாவின் விசேஷணம்.

ஆன்ம விசேடண மாமிரு வகையே
விதேய நிஷேத்திய மென்றவை யாவுந்
குரவ னூல்வழிக் குறைவற ஞ்ணரிற்
றனது நிஜவுரு தானே யாகுவன். (க)

சத்துச் சித்தா நந்தம் பிரமஞ்
சுவயம் பிரகாசங் கூடத்தன் சாக்கி
திருஷ்டா வுபதிருஷ்டா வொன்றென லாதிய
விதேய விசேஷண மெனவிறை கொள்ளே.()

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்வய
வஜ்ரம் மவிதாநி யாதா மில்ல
தவ்விபந்த மப்பிர மெய மவ்யய
மக்கா மாதிய நிஷேத்திய மென்றோர். (ங)

கஃ. வினா :—ஆத்மாவின் விசேஷணம் எத்த
னை வகையாம்?

விடை:—*க. ஆத்மாவின் விசேஷணம் *உ. விதேயம்(சாக்ஷாத்போதகம்) *ஈ. நிஷேத்தியம்(பிரபஞ்சத்தின் நிஷேதவாயிலாக அறிவிப்பது) என்னும் பேதத்தால் இரண்டுவகையாம்.

*க. “अथ कस्मादुच्यते आत्मेति । यस्मात्सर्व-
गामोति सर्वमादत्ते सर्वमत्ति च तस्मादुच्यते आत्मेति ॥

இனி எதனால் ஆத்மா என்று சொல்லப்படுகின்றது? எதனால் எல்லாவற்றையும் அடைகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் கொள்ளுகின்றதோ, எல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றதோ, அதனால் ஆத்மா வென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்னும் சாண்டில்யோபநிஷத்து மூன்றாவது அத்யாயவாக்கியமும்,

“परमात्मेति च । देहादेः परतरत्वाद्ब्रह्मैव पर-
मात्मा ॥

பரமாத்மா வென்றுமாம். ஆத்மா வெனப்படும்தேகாதிகளுக்கு மேலானதா யிருத்தலால் பிரஹ்மமே பரமாத்மா.” என்னும் நீராலம்போபநிஷத்தும் பிரஹ்மத்தினையே ஆத்மா வென்று கூறுதல் காண்க.

*உ. சுமங்கலி என்னும்சொல் அமங்கலியாகிய ஸ்திரீயை நிஷேதித்து, சுவாஹி(நல்வாசமுள்ள)ஸ்திரீயை நேரே அறிவிப்பதா யிருத்தல்போல, “சத்து” முதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் “அசத்து” முத

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். கசுரு

கசுசு. வினா:-ஆத்மாவின் விதேயவிசேஷணங்
கள் எவை?

விடை:-க. சத்து, உ. சித்து, ஈ. ஆநந்தம், ச.
பிரஹ்மம், ரு. சுயம்பிரகாசம், கூ. கூடஸ்தர், எ.
சாக்ஷி, அ. திருஷ்டா, கூ. உபதிருஷ்டா, கௌ. ஏ
கம் என்னு மிவைமுதலியன.

கசுஉ. வினா:-ஆத்மா எப்படிச் சத்தாம்?

விட. பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணங்களை நிஷேதித்து,
சத்துமுதலியவடிவினதாகிய பிரஹ்மத்தை நேரே அ
றிவிப்பனவா யிருக்கின்றன. ஆகையால் “விதேய”
மெனப்படுகின்றன.

*க. அவிதவை என்னும் சொல் விதவையாகிய ஸ்
திரீயை நிஷேதித்து, அர்த்தத்தினால் அவருக்கு வி
லக்ஷணமாகிய சுவாசினி ஸ்திரீயை அறிவிப்பதா யி
ருத்தல்போல, அநந்தமுதலிய நிஷேத்தியவிசேஷ
ணங்கள் அந்தமுதலிய பிரபஞ்சத்தின் தர்மங்களை
நிஷேதித்து, அர்த்தத்தினால் அவற்றிற்கு விலக்ஷண
மாகிய பிரஹ்மத்தை அறிவிப்பனவா யிருக்கின்றன
ஆகையால் “நிஷேத்திய” மெனப்படுகின்றன.

விடை :-க. *ச. ஞானத்தினாலேனும் மற்றொன்றினாலேனும் எதனது நிவிருத்தி யுண்டாகிறதில்லையோ, அது சத்து.

*ச. “सदिति श्रौतप्रीतिलक्ष्यं सत्यं । असदित्यवाच्यं सत्यं । त्रिकालावाध्यं सत्यं । त्रिकालानुस्यूतं सत्यं । यदास्ति तत्सत्यं । एकमेवाद्वितीयं सत्यं । सजातिविजातिभेदरहितं सत्यं । सर्वकल्पनाधिष्ठानं सत्यम् ॥

சத்து அதாவது இருப்பது என்று கேட்கப்படும் உரைச் செக்குல்கூறியமாயுள்ளது சத்தியமாம். அல்லது அசத்து என்று சொல்லக்கூடாதது சத்தியமாம். அல்லது மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது அதாவது பொய் என்று நிச்சயிக்கப்படாதது சத்தியமாம். அல்லது மூன்றுகாலத்தும் கலந்திருப்பது அதாவது உபாயித்திருப்பது சத்தியமாம். அல்லது எது இருக்கிறதோ அது சத்தியமாம். அல்லது ஒரே அத்விதமாயுள்ளது சத்தியமாம். அல்லது சஜாதிவிஜாதி பேதமின்றியது சத்தியமாம். அல்லது சகல கற்பனாக்கும் அதிஷ்டானம் சத்தியமாம்.” என்பதும்,

“सदेव तत्र ब्रह्म ॥

சத்தே அங்குப் பிரஹ்மமாம்.” என்பதும்,

“ब्रह्मैवात्मा ज्ञेयः

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௧௯௮

ஆத்மா ஞானத்தினாலும் மற்றெதனாலும் நிவி
ருத்தியாகாமையால் சத்தாம்.

௧௯௩. வினா :—ஆத்மா எப்படிச் சித்தாம்?

விடை :—௨. *௩. குன்றாத பிரகாசம் சித்து.

பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்று அறிபத்தக்கதாம்.”
என்பதுமாகிய சர்வசாரோபநிஷத்தம்,

“ காலதிரயாபாதிதம் ப்ரஹ்ம சர்வகாலாபாதிதம் ப்ரஹ்ம ॥

மூன்றுகாலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம்.
எக்காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது பிரஹ்மம்.” என்
னும் மகாநாராயணோபநிஷத்தம் சத்தின் இலக்கண
த்தினையும் பிரஹ்மமாகிய ஆத்மாவே சத்து என்பதனை
யும் கூறுகின்றன.

*௩. “ तच्छुभ्रं ज्योतिषां ज्योतिः ॥

அது சுத்தமும் ஜோதிக்கெல்லாம் ஜோதியாய் மு
ள்ளது.” என்னும் முண்டகசூத்திரம்,

“ स्वप्रकाशं ज्ञानं । सर्वप्रकाशकं ज्ञानं । निरावर-
णचिन्मात्रं ज्ञानं । अनाद्यनन्तं निरंतरमवृत्तिवृत्ति साक्षि-
चैतन्यमेव ज्ञानम् ॥

சுலப்பிரகாசம் ஞானமாம். எல்லாவற்றையும் பிர
காசிப்பது ஞானமாம். ஆவரணமின்றிய சின்மாத்தி

ஆத்மா குன்றாத பிரகாசவடிவமா யிருத்தலா ல் சித்தாம்.

கசச. வினா:—ந. ஆத்மா எப்படி ஆனந்தமாம் ?

விடை:—*சு. பரம(எல்லாவற்றினும்திக)ப் பி ரீதிக்கு எது விஷயமோ, அஃது ஆனந்தம். ஆத் மாவினிடத்தில் எல்லோருக்கும் பரமப்பிரீதி யி ருத்தலால், அஃது ஆனந்தமாம்.

ரம் ஞானமாம். அநாதி அனந்தமாய் நிரந்தரம் விரு த்தி யின்றியவிடத்திருக்கும் சாக்ஷிசைதன்னியமே ஞானமாம்.” என்னும் சர்வசாரோபநிஷித்தும் ஆத் மாவின் சித்துவடிவத்திற்கு இலக்கணம் கூறுதல் கா ண்க.

*சு. “अहमेव सुखं नान्यदन्यच्चेन्नैव तत्सुखं ।
अमदर्थं न हि प्रेयो मदर्थं न स्वतः प्रियं । परमेमास्प-
दतया मानभूवमहं सदा । भूयासमिति यो दृष्टसोहं
विष्णुर्मुनीश्वर ॥

யானே ஆனந்தம்; பிதிதல்லன்; பிதிதாயின், அது சுகமே யன்று. பிரியம் என்பொருட்டாகாத தன்னு; என்பொருட்டு மன்னு; தானே பிரியமாம். முநீசுவர ரே! மேலான பிரியத்திற்கு விஷயமாந்தன்மையால் ‘நான் இல்லாதிருக்கலாகாது, எப்போது யிருக்கவே ன்றும்’ என்று எதுகாணப்படுகின்றதோ அந்த நான்

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௧௧௧

கசுநி. வினா :-ஆத்மா எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாம்?

விடை :-ச. (க) *எ. ஆத்மா சச்சிதானந்த வடிவ மென்பது சுருதியுத்தி அறுபவங்களால் சித்திக் கின்றது.

விஷ்ணு." என்னும் வாகோபநிஷத்து ஆநந்தத்தி னிலக்கணத்தையும் ஆநந்தமே ஆத்மா வென்பதனை யும் காட்டியது.

“अभ्यासोऽयं सुखचेतनानामधिष्ठानमित्यशु-
द्धाखण्डाद्वैतचिदानन्दैकरसमानन्दम् ॥

நீர்களுக்கும் சமுத்திரம்போலச் சுகசேதனங்களு க்கு அதிஷ்டானமான நித்திபசுத்த அகண்டாத்வை தசிதானந்தைக்கரசம் ஆநந்தமாம்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷத்து.

*எ. “आत्मसंज्ञिश्चदशुद्ध एक एवाद्वयस्सदा ।

ब्रह्मरूपतया ब्रह्म केवलं प्रतिभासते ॥

ஆத்மா வென்னும் பெயருள்ள ஓரே ஆத்வயமான சுத்தசிவம் எப்போதும் பிரஹ்மவடிவத்தன்மையால் கேவலம் பிரஹ்மமாகச் சேர்ந்துகின்றது.” என்னும் ஆத்மோபநிஷத்து ஆத்மா-பிரஹ்மவடிவ மென்று கூறுகின்றது.

(௨) பிரஹ்மமும் சாஸ்திரங்(உபநிஷத்துக்)களில் சச்சிதானந்தவடிவமெனச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

“மஹதஹ்ங்காரபுதிவ்யஸேஜோவாயுராकाशात्मकत्वेन बृह-
द्रूपेणाङ्कोशेन कर्मज्ञानार्थरूपतया भासमानमद्वितीय-
मखिलोपाधिविनिर्मुक्तं तत्तत्कलसकृत्युपवृंहितमनाद्यन्तं
नित्यं शुद्धं चिवं शान्तं निर्गुणमित्यादिवाच्यमनिर्वाच्यं
चैतन्यं ब्रह्म ॥

மகத்து அகங்காரம் பிருதிவி அப்பு தேபு வாயு ஐக்
காயவடிவத்தன்மைபாடுபெருத்தவடிவமான அண்ட
கோசமாகக் கர்மஞானர்த்தரூபத்தன்மைபால் வி
ளங்கும் அக்விதியமும், சகலவுபாதிகளினின்று விடு
பட்டதும், அவ்வெல்லா சத்திகளோடு கூடியதும், ஐ
தியத்தில்லாததும், நித்திபம் சுத்தம் சிவம் சாங்கம்
நிர்க்ஞனம் என்னும் இவைமுதலிய வாசகப்பொருளு
ம் வாசகப்பொருளல்லாததுமான சைதன்யிபம் பிர
ஹ்மமாம்.” என்றும் நிராலம்போபநிஷத்தும்.

“सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सद्वैतमा-
नन्दममायं ब्रह्म ॥

அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

சுருளோபாதிதளினின்று விடுபட்டதும், நீர்விசேஷமும், சின்மாத்திரமும் சத்தம் அக்வைதமும் ஆந்நமும் மாயையில்லாததுமாயுள்ளது பிரஹ்மம்.”

“ब्रह्मैवात्मा ज्ञेयः ॥

பிரஹ்மமே ஆத்மா வென்றறிபத்தக்கதாம்.” என்றும் சர்வசாரோபநிஷித்தும்,

“यस्माच्च बृहति बृह्ययति च सर्वं तस्मादुच्यते परं ब्रह्मेति ॥

அதனால் பெரிதாகின்றதோ எல்லாவற்றையும் பெரிதாக்குக்கின்றதோ அதனால் மேலான பிரஹ்ம மென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்னும் சாரோபநிஷித்தும்,

“सच्चिदानन्दस्वप्रकाशं ब्रह्म । देशतः कालतो वस्तुतः परिच्छेदरहितं ब्रह्म । सर्वपरिपूर्णं ब्रह्म ॥

“சச்சிதானந்தசொப்பிரகாசம் பிரஹ்மம்.” “சேசந்தினனும் காலத்தினனும் வஸ்தவினனும் பரிச்சேதமில்லாதது பிரஹ்மம்.” “சர்வபரிபூர்ணம் பிரஹ்மம்.” என்றும் மகாநாராயணோபநிஷித்தும் பிரஹ்மத்தினிலக்கணம் கூறுகின்றன.

அல்லது பிரஹ்ம மென்பது வியாபகத்திற்கா
ம். எதற்குத் தேசத்தினால் அந்த மில்லையோ, அ
து வியாபக மெனப்படும்.

(க) ஆத்மா பிரஹ்மத்தினும் வேறு யிருக்கு
மாயின், தேசத்தினால் அந்தமுடையதாகும்.

(உ) எதற்குத் தேசத்தினால் லந்தம் உண்டாகி
றதோ, அதற்குக் காலத்தினாலும் அந்தமுண்டா
கு மென்பது நியமம்.

எதற்குத் தேசகாலங்களினால் அந்த முண்டா
கிறதோ, அஃது அநித்திய மெனப்படும். அதனால்
ஆத்மா அபித்தியமாகும். ஆகையால் ஆத்மா பிர
ஹ்மத்தினும் வேறன்று.

(க) அன்றியும் பிரஹ்மம் ஆத்மாவினும் வே
று யிருக்குமாயின் அஃது அநாத்மாவாகும்.

(உ) அநாத்மாவாகிய கடமுதலியவைகள் ஜட
மாகையால், ஆத்மாவினும் வேறுகிய பிரஹ்மம்
ஜடமாகும்.

இவ்வார்த்தை சுருதிக்கு விரோதமாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு வேறுகப் பிரஹ்மமி
ல்லை. அதனால் ஆத்மா பிரஹ்மவடிவமாம்.

கலை.] . ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௩

கசக. வினா :-ஆத்மா எப்படிச் சுயம்பிரகாசமாம்?

விடை:-நு. (க) எது தீபத்தைப்போலத் தனது பிரகாசத்தில் ஒன்றையும் அபேக்ஷியாது,

(உ) தான் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கிறதாயிருக்கிறதோ, அது சுயம்பிரகாச மெனப்படும்.

இப்படி யிருப்பது ஆத்மாதான். ஆகையால்
*அ. ஆத்மா சுயம்பிரகாசமாம்.

அல்லது,

(க) எது எப்போதும் அபரோக்ஷவடிவமாய்,

(உ) எந்த ஞானத்திற்கும் விஷயமாகாதிருக்கின்றதோ,

*அ. ஆத்மா சுயம்பிரகாச மென்பதனை

“स्वयंप्रकाशमात्मानं नैव सां स्पृष्टुमर्हति ।

சுயம்பிரகாச ஆத்மாவாகிய என்னை ஸ்பரிசித்தற் குரிய தன்று.” என்று வராகோபநிஷத்தும்,

“स्वयंप्रकाशतोऽहमव्ययः ॥

சுயம்பிரகாசமாய் எல்லாவற்றின்கண்ணுள்ளதுமானான் அவிப்பன்.” என்று முக்திகோபநிஷத்து ம், மற்றுமுள்ள சர்வதார பிரகதாரணியது கடவல் யாத் சருதிகளும் கூறுகின்றன.

அது சுயம்பிரகாச மெனப்படும். ஆத்மா எப் போதும் அபரோகூஷவடிவமாயும் பிரகாசவடிவ மாயு மிருத்தலால், எந்த ஞானத்திற்கும் விஷய மாகாததா யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது சுயம் பிரகாசமாம்.

கசுஎ. வினா:-ஆத்மா எப்படிக்கூடஸ்தராம்?

விடை:-கூ. கூட மென்பது கொல்லனது சம் மட்டிக்காம். அதைப்போல நிருவிகாரவடிவமா யிருப்பது கூடஸ்த ரெனப்படும்.

கொல்லன் அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலு ம், சம்மட்டி எப்படியோ அப்படியே(நிருவிகார மா)யிருத்தல்போல, மனமாகிய கொல்லன் வியவ காரமாகிய அநேக அடிகளை அடித்தபோதிலும், ஆத்மா எப்படியோ அப்படியே(நிருவிகாரமா)யி ருக்கிறது. ஆகையால் *கூ. ஆத்மா கூடஸ்தராம்.

*கூ. “नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः

நீதிபமும் எல்லாவற்றினிருப்பதுமான ஆத்மா சோஷமின்றிய கூடஸ்தனாம்.” என்னும் அந்நபூர் னோபநிஷத்தும்,

“ब्रह्मादिपिपीलिकान्तसर्वप्राणिवुद्धिष्वविशिष्टितयो-
पलभ्यमानस्सर्वप्राणिवुद्धिसाक्ष्यविष्ठानात्मास्ति भासते
च स कूटस्थः ॥

கூடஸ்தரென்று சொல்லுதலால் அசலம் அக்கிரியம்(செயலற்றது) என்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கசஅ. வினா :-ஆத்மா எப்படிச் சாக்ஷியாம்?

விடை :- எ. (க) உலகவியவகாரத்தில் [க] உதாசீனமா(இராகத்துவேஷமில்லாததா)ய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக்கும் [ங] சேதனன் சாக்ஷி யெனப்படுவன்.

ஆத்மா, [க] தேகாதிகளோடு உதாசீனமாய்ச் [உ] சமீபத்திலிருக்கும் [ங] சேதன(அஜடப்பிரகாச)மா யிருத்தலால் சாக்ஷியாம்.

(உ) அல்லது அந்தக்கரணமாகிய உபாதியையுடைய சேதனம் சாக்ஷி யெனப்படும்.

(ங) அல்லது அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலுமிருக்கும் சேதனமாத்திரம்(கே

பிரஹ்மாமுதல் எழும்புகடையான சகலப்பிராணிகளது புத்தியிலும் விசிஷ்டமின்றி பதன்மைபாய் அறியப்படுகின்ற சர்வப்பிராணிகளது புத்திக்கும் சாக்ஷியாள அதிஷ்டாநாத்மா இருக்கின்றது; வினங்குபவர்தான். அது கூடஸ்தனும்.” என்னும் சர்வவாரோபநிஷித்தும் ஆத்மா கூடஸ்தனென்று அறிவிக்கின்றன.

வலசேதனம்) சாக்ஷி யெனப்படும். ஆத்மா இப்படி யிருக்கின்றது. ஆகையால் அது *க௦. சாக்ஷியாம்.

கசு. வினா:-ஆத்மா திருஷ்டா வென்பது எப்படி?

விடை:-அ. பார்க்கிறவன் எவனோ அவன் திருஷ்டா வெனப்படுவன். ஆத்மா சகல திருசியங்களையும் பார்க்கிறதா யிருத்தலால் *கக. திருஷ்டாவாம்.

கரு. வினா:-ஆத்மா எப்படி உபதிருஷ்டாவாம்?

விடை:-க. (க) யாகசாலையில் யாககாரியங்களைச் செய்யும் இருத்துவிக்குகள் பதினைந்து பெயர்.

*க௦. “ज्ञातृज्ञानज्ञेयादावाविर्भावतिरोभावज्ञाता स्वयं तदाविर्भावतिरोभावरहितः स्वयं ज्योतिश्चेतनस्साक्षी ॥

அறிபவன் அறிவு அறிவப்படுபொருள் முதலியவற்றின் உற்பத்திநாசங்களை அறிவதாயத் தான் அவ்வுற்பத்திநாசங்களின்றியதாய்ச் சுயஞ்சோதியாயுள்ள சேதனம் எதுவோ அது சாக்ஷியாம்.” என்னும் சர்வசமரோபநிஷத்து ஆத்மா சாக்ஷியாதலை அறிவிக்கின்றது.

*கக. திருஷ்டா = அறிபவன்.

(உ) பதினாறாவது எஜமானன்.

(ஈ) பதினேழாவது எஜமானனுடைய மனைவி.

(ச) பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டா (சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு பார்க்கிறவன்); அவன் ஒரு காரியமும் செய்கிறதில்லை.

அதுபோல,

(௩) *கஉ. ஸ்தூலதேகமாகிய யஞ்ஞசாலையில் ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, பிராணன் ஐந்து என்னு மிப்பதினைந்தும் இருத்து விக்குகள்.

(உ) பதினாறாவது மனம் எஜமானன்.

(ஈ) பதினேழாவது புத்தி அவன் மனைவி.

(ச) இவையெல்லாம் தத்தம் விஷயங்களைக் கிரகித்தலாகிய போகாகார யாககாரியங்களைச் செய்கின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் சமீபத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஆத்மா பதினெட்டாவது உபதிருஷ்டாவாம்.

*கஉ. சரீரமுதலியவற்றை யாகசாலமுதலிபனவாகக் கரிப்போபநிஷத்தும் பிராணக்கிணஹாத்திரவுபநிஷத்தும் கூறுகின்றன.

கருக. வினா :—ஆத்மா எப்படி ஏகமாம் ?

விடை :—க0. ஆத்மாவிற்குச் சஜாதியமாகிய (இனமுள்ள) வேறு ஆத்மா இல்லாமையால் *கருக. ஏகமாம்.

இவை முதலியன ஆத்மாவின் விநேயவிசேஷணங்கள்.

கருக. வினா :—ஆத்மாவின் நிகேதத்தியவிசேஷணங்கள் எவை ?

“॥. “एकं ब्रह्माहमस्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः ॥

ஒன்றாகிய பிரஹ்மம் நானென்று கருதிக்ருத்தியது கின்ருன் முனி.”

“ एकस्सन्निधत्ते भ्रांत्या मायया न स्वरूपतः ॥

ஆத்மா ஒன்றாயிருந்தும் பிராந்தியினால் பேதப்படுகின்றது. அது மாயையினாலும்; சொற்பமாகப் பேதப்படுகிறதில்லை.” என்னும் அந்நியூபநிஷத் கருத்தாகும்.

“ एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म नेह नानास्ति किञ्चन ।

ஒரே அந்விதீபப்பிரஹ்ம முளது. இங்கு நானா வென்பது சிந்தியில்லை.” என்னும் பிருகநாரணியகமுகலிய அநேகசுருதிகளும் ஆத்மா ஏக மென்பதில் பிரமாணமாம். அவற்றை விரிவஞ்சி விடுத்தோம்.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௦௯

விடை:-க. அநந்தம், உ. அகண்டம், ஈ. அசங்கம், ச. அத்துவிதியம், ஞ. அஜன்மம், து. நிருவிதாரம், எ. நிராகாரம், அ. அவ்வியக்தம், கூ. அவ்விபயம், க௦. அக்ஷரம் என்னு மிவைமுதலியனவாம்.

கருஈ. வினா:-ஆத்மா எப்படி அநந்தமாம்?

விடை:-க. (க)ஆத்மா வியாபகமாயிருத்தலால் அதற்குத் தேசத்தினாலும் அந்த மில்லை.

(உ) நித்தியமா யிருத்தலால் காலத்தினாலும் அந்த மில்லை.

(ஈ) ஆத்மா அதிஷ்டானமா யிருத்தலால் எல்லாவற்றினது சொருபமாம். அதனால் அதற்கு வஸ்துவினாலும் அந்த மில்லை.

ஆத்மாவிற்குத் தேசகாலவஸ்துக்களால் அந்த (பரிச்சேத) மில்லாமையால் அஃது *கசு. அநந்தமாம்.

*கசு. “उत्पत्तिनाशरहितमनन्तं । षड्भावविकाररहितमनन्तं । सर्वोपाधिविनिर्मुक्तमनन्तं । मृद्विकारेषु मृदिव स्वर्णविकारेषु स्वर्णमिव तंतुविकारेषु तन्तुरिव अव्यक्ता-

கருச. வினா :-ஆத்மா எப்படி அகண்டமாம்?

விடை :-உ. (க) ஆத்மா ஜீவேசுவரர்களின் பேதம், ஜீவர்களின் பரஸ்பரபேதம், ஜீவஜடங்களின் பேதம், ஜட ஜடபேதம், ஜடாசுவரர்களின் பேதம் என்னும் ஐந்து பேதங்களு மில்லாததாயிருக்கின்றது.

(உ) அல்லது சஜாதீய விஜாதீய சுவகதமென்னும் பேதங்களில்லாததாயிருக்கின்றது.

ஆகையால் அஃது(ஆத்மா)அகண்டமாம்.

दिसृष्टिप्रपञ्चेषु व्याप्य पूर्णमविनाशि चैतन्यमनन्तम् ॥

உற்பத்திராசமின்றியது அநந்தமாம். ஷட்பாவனி காமமின்றியது அநந்தமாம். சர்வோபாதிகளின்றியுந் து அநந்தமாம். மண்ணின் விகார (காரிய)ங்களில் மண்ணைப்போலவும், பொன்னின் விகாரங்களில் பொண்ணைப்போலவும், தூலின் விகாரங்களில் தூலினைப்போலவும் அவ்வியக்தமுதலான சிருஷ்டிப்பிரபஞ்சங்களில் வியாபித்துப் பூர்ணமாய் அவிநாசியாயுள்ள சைதந்தியம் அநந்தமாம்." என்பது சர்வசாரோபநிஷித்து. இவ்வாறே ஆத்மா அகண்டம் அத்துவிதீயமுதலியனவாமென்பதனைப் பிடுகதாரணியகம், முகீதகநீ, மகாநாராயணம், முத்கலம், வராகமுதலிய சுருதிசுவரில் காண்க.

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௧௧

௧௫௫. வினா:-ஆத்மா எப்படி அசங்கமாம்?

விடை :-௩. சங்க மென்பது சம்பந்தத்திற்கா
ம். அச்சம்பந்தம் (௧) சஜாதீயம், (௨) விஜாதீயம்,
(௩) சுவகதமென மூன்றுவகையாம்.

(௧) தன் ஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம்
சஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்கு அந்நியப்பிராஹ்
மணனோடுள்ளதுபோல.

(௨) அந்நியஜாதியுடையதோடுள்ள சம்பந்தம்
விஜாதீயம்; பிராஹ்மணனுக்குச் சூத்திரனோடு
ள்ளதுபோல.

(௩) தன் அவயவ (அங்க)ங்களோடுள்ள சம்ப
ந்தம் சுவகதம்; பிராஹ்மணனுக்குத் தனது அங்
கமாகிய கைகால் முதலியவற்றோடுள்ளதுபோல.

(௧) [௧] ஆத்மா (சேதனம்) ஒன்று யிருத்தலால்
அதற்கு ஜாதி யில்லை. [௨] ஜீவன், ஈசுவரன், பிர
ஹ்மா, விஷ்ணு, சிவன், நான், நீ யென்னும் இவை
முதலிய பேதங்கள் உபாதியினாலானவைகளா யி
ருத்தலால் மித்தையாம்.

ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் சஜாதீய
சம்பந்தம் பொருந்தாது.

அதுபோல,

(உ) ஆத்மா அத்வைதமாயும் சத்தாயு மிருக்கின்றது. அதனினும் வேறாய்த் தோன்றும் மாயையு (அஞ்ஞானமு)ம் அசன் காரியமாகிய ஸ்தூலசூക്ഷ்மப்பிரபஞ்சமும் அசத்தாம். அசத்தென்பது ஓர் பதார்த்த மன்று. ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு எதனோடும் விஜாதீயசம்பந்தம் பொருந்தாது.

(ங) ஆத்மா நிரவயவமாம். சச்சிதானந்த முகவியன ஆத்மாவின் அவயவங்க ளன்று. ஆனால் ஒருவடிவமாயிருத்தலால் ஆத்மாவின் சொரூபமாம். அதனால் ஆத்மாவிற்குச் சுவகதசம்பந்தம் பொருந்தாது.

இவ்வாறு *கரு. ஆத்மா சகல சம்பந்தமு மில்லாததால் அசங்கமாம்.

*கரு. “அசங்கோ ஸ்ரீ பुरुஷ: |

இப்புருஷன் அசங்கன்.” என்பது பிருகதாரணிய கோபநிஷத்து

“அசங்கோ ஹ்யமாநா |

இவ்வாத்மா அசங்கன்.” என்பது திருஸிம்ஹ உத்தாதாபினியுபநிஷத்து. இதில் மற்றும் அநேகசுருதிகள் பிரமாணமாயிருக்கின்றன.

கருசு. வினா:—ஆத்மா எப்படி அத்வைதமாம்?

விடை:—ச. துவைதமாகிய பிரபஞ்சம் சொப் பனம் போலக் கற்பிதமா யிருத்தலால் வாஸ்தவ மன்று. ஆகையால் ஆத்மா துவைதமில்லாததாயி ருத்தலால் அத்வைதமாம்.

கருசு. வினா:—ஆத்மா எப்படி அஜன்மமா(பி ரப்பில்லாததா)ம்?

விடை:—ரு. ஸ்தூலதேகத்தின் தர்மம் ஜன்ம மாம். ஜன்மம் சூक्ष்மதேகத்தின் தர்மமே அல்ல வென்றால் அஃது எப்படி ஆத்மாவின் தர்மமாகு ம்.

அன்றியும் ஆத்மாவிற்கு ஜன்மம் ஒப்புவோ மாயின் மரணமும் ஒப்பவேண்டிவரும். அதனால் ஆத்மா அநித்திய மென்பது சித்திக்கும். அதுபா லோகவாதிகளாகிய ஆஸ்திகர்களுக்கு அநிஷ்ட மா(பிரியமில்லாததா)ம். ஏனெனின்,

(க) ஜனனமரணமுடைய வஸ்துவிற்கு ஆதியி லும் அந்தத்திலும் அபாவ முண்டு. அதனால் பூர் வஜன்மத்தில் ஆத்மா வில்லை; அதனது கர்மமும் இல்லை. அப்போது இந்த ஜன்மத்தில் ஆத்மாவிற் குக் கர்மமின்றிப் போக முண்டாகிறது மன்றி,

(உ) மரணத்திற்குப் பிறகு ஆத்மாவில்லாமை யால், இந்த ஜன்மத்திற் செய்யப்பட்ட கர்மத்திற் கு அதுபவமின்றி நாசமு முண்டாகும். அதனால் வேதோக்ததர்மங்கள் வியர்த்தமாகும். ஆகையா ல் ஜன்மம் ஆத்மாவின் தர்மமன்று. அதனால் ஆத் மா அஜன்மமாம். அஜன்ம மென்றதனால் அஜரம் அமர மென்பதும் அர்த்தத்தினால் சித்தித்தது.

கருஅ. வினா:—ஆத்மா எப்படி நிருவிகாரமாம்?

விடை:—சு. குடத்திற்குப் (க) பிறப்பு, (உ) இ ருப்பு, (ங) வளர்ச்சி, (ச) பரிணாமம், (ரு) கூடியம், (சு) நாசம் என்னும் ஆறு தர்மங்க ளிருக்கின்ற ன். அவை குடத்திலிருக்கும் குடத்தின் வேறா கிய ஆகாயத்தின் தர்மமன்று.

அதுபோல,

(க) “தேகம் பிறக்கிறது” என்பது பிறப்பு.

(உ) “தேகம் பிறந்திருக்கிறது” என்பது இ ருப்பு (முன்னில்லை; இப்போதிருக்கிறது எனல்).

(ங) “தேகம் பாலக னாயிற்று” என்பது வள ர்ச்சி.

(ச) “தேகம் யௌவன மாயிற்று” என்பது பரிணாமம்.

(௫) “தேகம் விருத்த மாயிற்று” என்பது கூடியம்.

(சு) “தேகம் மரண மடைந்தது” என்பது நாசம்.

இந்த ஆறு விகாரங்களும் தேகத்தின் தர்மங்களாம் ; தேகத்தை அறிவதாய்த் தேகத்திற்கு வேறாயிருக்கும் ஆத்மாவின் தர்மமன்று. இப்படி ஆறுவிகாரங்களு மில்லாததாகிய ஆத்மா நிருவிகாரமாம்.

கருக. வினா :-ஆத்மா எப்படி நிராகாரமாம்.

விடை :-எ. (க) ஸ்தூலம், (உ) சூக்ஷ்மம், (௩) நீளம், (ச) குறுகல் என நான்குவிதமான வடிவங்கள் ஜகத்தி லுண்டு.

(க) ஆத்மா இந்திரியத்திற்கும் மனதிற்கும் விஷயமாகாததா யிருத்தலால் சூக்ஷ்மமாம் ; அதனால் ஸ்தூல மன்று.

(உ) ஆத்மா வியாபகமா யிருத்தலால் சூக்ஷ்மம் (அணுவ)ன்று.

(௩-ச) ஆத்மா எங்கும் ஓடிப்புரோதமா(குறுக்கு பெரிக்கா யிருத்தலால், நீளமும் குறுகலுமன்று.

ஆகையால் ஆத்மா நிராகாரமாம்.

கசு௦. வினா:-ஆத்மா எப்படி அவ்வியக்தமாகு
ம்?

விடை:-அ. ஆத்மா, மன இந்திரியாதிகளுக்கும்
அகோசரமா யிருத்தலால் அஸ்பஷ்டமா (வெளி
ப்படையில்லாததா)ம். ஆகையால் அஃது அவ்வி
யக்தமாம்.

கசு௧. வினா:-ஆத்மா எப்படி அவ்வியயமாம்?

விடை:-க. களஞ்சியத்தில் தானியத்தை எடு
த்தலாலும் போடுதலாலும் தானியத்திற்கு வியய
ம் (குறைவு நிறைவு) உண்டாகின்றது. ஆத்மாவி
ற்கு அப்படி வியய முண்டாகாமைபால் அவ்விய
யமாம்.

கசு௨. வினா:-ஆத்மா எப்படி அக்ஷரமாம்?

விடை:-க௦. ஆத்மா க்ஷர (நாச) மில்லாததா யி
ருத்தலால் அக்ஷரமாம். இஹதயே அக்ஷய மென்
றும், அமிருத மென்றும், அவிநாசி என்றும் கூறு
வர். இவைமுதலியன ஆத்மாவின் நிஷேத்திய வி
சேஷணங்கள்.

கசு௩. வினா:-இவ்வாத்மாவின் விசேஷணங்க
ள் எப்படிப் பரஸ்பரம் அபின்னமாம்?

கலை.] ஆத்மாவின் விசேஷணம். ௨௧௭

விடை:-சச்சிதானந்தமுதலியன ஆத்மாவிற்குக் குணமா யிருக்குமாயின் பரஸ்பரம் பின்னமாம்.

இவை ஆத்மாவின் குணமாகாமல் சொருபமா யிருக்கின்றன. ஆகையால் பரஸ்பரம் பின்னமாகாமல் அபின்னமாம்.

(க) ஒரே ஆத்மா நாசரகிதமா யிருத்தலால் சத்தென்றும்,

(உ) ஜடவிலக்ஷணமாகிய பிரகாசவடிவமாய் இருத்தலால் சித் தென்றும்,

(ங) துக்கத்திற்கு விலக்ஷணமாகிய முக்கியப் பிரியத்திற்கு விஷயமா யிருத்தலால் ஆநந்த மென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு சகல விசேஷணங்களிலு மழிக.

திருஷ்டாந்தம் :-ஒரே புருஷன் (க) பிரதாவின் திருஷ்டியால் புத்திர னென்றும்,

(உ) பாட்டனது திருஷ்டியால் பேர னென்றும்,

(ங) பிரதாவின் சகோதரனது திருஷ்டியால் சகோதரனது புத்திர னென்றும்,

(ச) மாமனது திருஷ்டியால் மருமக னென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

ஒரே சன்னியாசி,

(க) பசு ஸ்திரீ கிருகஸ்தன் தண்டமில்லாதவன் என்னு மிவர்களது திருஷ்டியால் மனிதன் புருஷன் துறவி தண்டி என்னும் விதேயவிசேஷணங்களாலும்,

(உ) கடம் பாஷாணம்(கல்)விருகூழ்முதலியவற்றின் திருஷ்டியால் அகடம் அபாஷாணம் அவிருகூழ்முதலிய நீஷேத்தியவிசேஷணங்களாலும் சொல்லப்படுகிறான்.

சித்தாந்தம்:--அதுபோல ஒரே ஆத்மா, பிரபஞ்சத்தின் விசேஷணமாகிய அசத்து ஜடம் துக்கம் அந்தம் கண்டம் சங்கமுதலியவற்றின் திருஷ்டியால் சத்து சித்து ஆநந்தம் அநந்தம் அகண்டம் அசங்கமுதலியனவாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

இவ்வாறு ஆத்மாவின் விசேஷணங்கள் ஒன்றற்கொன்று பின்னமாகாமல் அபின்னமாகின்றன.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஏழாங்கலை

ஆத்மாவின் விசேஷணவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

எட்டாங்கலை.

சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம்.

சச்சிதா நந்த சொரூபமே யானெனச்
சற்குரு முகத்தான் சதுரா யுணர்க. (க)

ஜாக்கிரஞ் சொப்பநஞ் சுழுத்தி யாதியா
மும்மைக் காலத்து முள்ளவன் யானே. (உ)

மும்மைக் காலத்து மிருத்தலின் யானே
சத்து வடிவன் சகலமு மென்னு
லறியப் படுதலி னறிவு வடிவன்பான். (ங)

உடல்சுதன் றூர மொண்பொரு ளாதியிற்
பிரியன் யானே யென்பொருட் டியாவும்
பிரியமா மென்பொருட் டியானே பிரிய
னிதனாற் பிரிய தமனியா னதனாற்
பரமா நந்தன் றுக்கமாம் பிறவே. (ச)

உடற் றசையாதி யொழிந்தவன் வான்மா
பூசணப் பிரம மென்றே போற்றுக. (ரு)

ககூச. வினா :-சத் தென்பது யாது?

விடை :-க. மூன்று காலத்திலும் பாதிக்கப்படாதது சத்து.

ககூரு. வினா :-சித் தென்பது யாது?

விடை :-உ. மூன்றுகாலத்திலும் எல்லாவற்றையும் அறிவது சித்து.

ககூசு. வினா :-ஆநந்த மென்பது யாது?

விடை :-ஈ. மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரேமைக்கு விஷயமாவது ஆநந்தம்.

ககூஎ. வினா :-“ நான் சத் ” தென்றறிவ தெப்படி?

விடை :-மூன்று காலத்திலு மிருத்தலால், நான் சத்தென் றறிக.

ககூஅ. வினா :-மூன்று காலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்தென் றறிவ தெப்படி?

விடை :-க. (க) ஜாக்கிரத்திலும், (உ) சொப்பனத்திலும், (ஈ) சுழுத்தியிலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

உ. (க) காலையிலும், (உ) மத்தியானத்திலும், (ஈ) சாயங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன்.

அதுபோல,

கலை.] சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம். ௨௨௩

௩. (க) பகலிலும், (உ) இரவிலும், (ங) பகல்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௪. (க) மாசத்திலும், (உ) இருதுவிலும், (ங) வருஷத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௫. (க) பாலியாவஸ்தையிலும், (உ) யௌவனவஸ்தையிலும், (ங) விருத்தாவஸ்தையிலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௬. (க) *க. பூர்வதேகத்திலும், (உ) இந்தத்தேகத்திலும், (ங) வருந்தேகத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

௭. (க) யுகத்திலும், (உ) மறுவிலும், (ங) கற்பத்திலும் நானிருக்கிறேன். அதுபோல,

*க. இந்தப் பிரகரணத்தில் “இருந்தேன், இருப்பே” என்று உச்சரிக்கத்தக்க இறந்தகால எதிர்காலங்களும் “இருக்கிறேன்” என்று நிகழ்காலத்தைப்போல உச்சரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது பூதமுதலிய காலங்களின் கற்பனையை (மித்தையாத் துவத்தை)ச் சூசிப்பிக்கும்பொருட்டாம். ஆத்மாவிற்குச் சத்துமுதலிய வடிவம் உண்டென்பதில் சருதிமுதலிய அநேகப் பிரமாணங்களுண்டு. எந்தக்காலத்திலும் அஃது அசத்துமுதலியனவா மென்பதில் பிரமாணமில்லை. ஆகையால் எந்தக் காலத்திலும் ஆத்மா சச்சிதாநந்த வடிவமெனச் சித்திக்கிற தென்றறிக.

அ. (க) இறந்தகாலத்திலும், (உ) நிகழ்காலத்திலும், (ங) வருங்காலத்திலும் நானிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்தேன் றறிக.

க௬க. வினா:—எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்ன வென் றறிதல்?

விடை:—எனக்கு வேறுகிய நாமரூப வஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் அசத்தேன் றறிக.

க௬௦. வினா:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் எத னுண்டாகும்?

விடை:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயம் அந்நுவய வெதிரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

க௬க. வினா:—சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்நுவயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவதெப்படி?

விடை:—க. (அந்) ஜாக்கிரத்திலிருக்கிற நானே சொப்பனத்திலு மிருத்தலால் நான் சத்து.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னிடத்தி லில்லாமையால் இஃது அசத்தாம்.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவாரணம். ௨௨௩

(அந்) சொப்பனத்திலிருக்கிற நானே சுழுத்தியிலுமிருத்தலால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) சுழுத்தியிலிருக்கிற நானே காலையிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சுழுத்தி என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

௨. (அந்) காலையிலிருக்கிற நானே மத்தியானத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) காலே என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) மத்தியானத்திலிருக்கிற நானே சாயங்காலத்திலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மத்தியானம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) சாயங்காலத்திலிருக்கிற நானே பகலிலுமிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சாயங்காலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

ங. (அந்) பகலிலிருக்கிற நானே இரவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பகல் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) இரவிலிருக்கிற நானே பகலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இரவு என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) பகலிலிருக்கிற நானே மாசத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பகலும் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

ச. (அந்) மாசத்திலிருக்கிற நானே இருதுவிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) மாசம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணமும். ௨௨௫

(அந்) இருதுவி லீருக்கிற நானே வருஷத்திலு
மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இருது என்னிடத்திலில்லை. ஆகையால்
எனது அசத்தாம்.

(அந்) வருஷத்திலிருக்கிற நானே பாலியாவஸ்தையிலு
மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருஷம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையால்
எனது அசத்தாம்.

௫. (அந்) பாலியாவஸ்தையிலிருக்கிற நானே
பௌவனாவஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால்
நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பாலியாவஸ்தை என்னிடத்திலில்லை.
ஆகையால் எனது அசத்தாம்.

(அந்) பௌவனாவஸ்தையிலிருக்கிற நானே
விருத்தாவஸ்தையிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால்
நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பௌவனாவஸ்தை என்னிடத்திலில்லை.
ஆகையால் எனது அசத்தாம்.

(அந்) விருத்தாவஸ்தையி லிருக்கிற நானே பூர்வதேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) விருத்தாவஸ்தை என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

சு. (அந்) பூர்வதேகத்திலிருக்கிற நானே இந் தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) பூர்வதேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) இந்தத் தேகத்திலிருக்கிற நானே வருந் தேகத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இந்தத் தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

(அந்) இனிவரும் தேகத்திலிருக்கிற நானே யுத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருந்தேகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா லீஃது அசத்தாம்.

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணகம். ௨௨௭

எ. (அந்) யுகத்திலிருக்கிற நானே மறுவிலு
மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கி
றேன்.

(வெதி) யுகம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) மறுவிலிருக்கிற நானே கற்பத்திலு மி
ருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறே
ன்.

(வெதி) மறு என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) கற்பத்திலிருக்கிற நானே பூதகாலத்தி
லு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்
கிறேன்.

(வெதி) கற்பம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆகையா
லிஃது அசத்தாம்.

அ. (அந்) பூதகாலத்திலிருக்கிற நானே வருங்
காலத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா
யிருக்கிறேன்.

(வெதி) இறந்தகாலம் என்னிடத்தி லில்லை. ஆ
கையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) வருங்காலத்திலிருக்கிற நானே நிகழ்கா
லத்திலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா
யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வருங்காலம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

(அந்) நிகழ்காலத்திலிருக்கிற நானே எல்லாக் காலங்களிலு மிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சத்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) வர்த்தமானகாலம் என்னிடத்திலில்லை. ஆகையா லிஃது அசத்தாம்.

இவ்வாறு சத்தசத்துக்களின் நிச்சயத்தில் அந்நுவய வெதிரோகபுத்திகளை அறிக.

கௌ௨. வினா :-நான் எப்படிச் சித்தா யிருக்கிறேன் ?

விடை :-க. மூன்று காலத்திலும் நானறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

கௌ௩. வினா :-மூன்று காலத்திலும் நானறிந்து கொண்டிருத்தலால் சித்தா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி ?

விடை :-க.

(க) ஜாக்கிரத்தையும்,

(௨) சொப்பனத்தையும்,

(௩) சுழுத்தியையும் நானறிகிறேன்.

கலை.] சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம். ௨௨௬

௨. அதுபோல,

(க) காலையையும்,

(௨) மத்தியானத்தையும்,

(௩) சாயங்காலத்தையும் நானறிகிறேன்.

௩. அதுபோல,

(க) பகலையும்,

(௨) இரவையும்,

(௩) பகலுத்தையும் நானறிகிறேன்.

௪. அதுபோல,

(க) மாசத்தையும்,

(௨) இருதுவையும்,

(௩) வருஷத்தையும் நானறிகிறேன்.

௫. அதுபோல,

(க) பாலியாவஸ்தையையும்,

(௨) யௌவனாவஸ்தையையும்,

(௩) விருத்தாவஸ்தையையும் நானறிகிறே

ன்.

௬. அதுபோல,

(க) பூர்வதேகத்தையும்,

(உ.) இத்தேகத்தையும்,

(ஈ.) வருந்தேகத்தையும் நானறிகிறேன்.

எ. அதுபோல,

(க) யுகத்தையும்,

(உ) மதுவையும்,

(ஈ) சுற்பத்தையும் நானறிகிறேன்.

அ. அதுபோல,

(க) இறந்தகாலத்தையும்,

(உ) வருங்காலத்தையும்,

(ஈ) நிகழ்காலத்தையும் நானறிகிறேன்.

இவ்வாறு எல்லாக்காலத்திலும் நானறிந்து
கொண்டிருத்தலால், நான் சித்தா யிருக்கிறே
னென் றறிக.

கஎச. வினா:—எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்
துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலத்தையும் என்ன
வென் றறிக?

விடை:—எனக்கு வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்க
ளோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் ஜடமென் றறிக.

கஎரு. வினா:—சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் எத
ன லுண்டாகும்?

கலை.] சச்சிதாநந்தவிசேஷவர்ணநம். ௨௩௧

விடை :—சித்துஜடங்களின் நிச்சயம் அந்வய வெதிரேகயுத்திகளா லுண்டாகும்.

களசு. வினா :—சித்துஜடங்களின் நிச்சயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவ தெப்படி ?

விடை :—(அந்) ஜாக்கிரத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கிற நானே சொப்பனத்தையும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் என்னை அறியாது. ஆகையா லீது ஜடமாம்.

(அந்) சொப்பனத்தை அறிந்துகொண்டிருக்கும் நானே சுழுத்தியையும் அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகையால் நான் சித்தா யிருக்கிறேன்.

(வெதி) சொப்பனம் என்னை அறியாது. ஆகையா லீது ஜடமாம்.

இவைமுதலிய மற்றெல்லாக் காலங்களையும் முன்போல அறிக. இவ்வாறு சித்துஜடங்களின் நிரணயத்தில் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

களசு. வினா :—நான் ஆநந்தசொருபனா யிருக்கிறே னென்பது எப்படி ?

விடை :—மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரியனாயிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனாயிருக்கிறேன்.

கள ௮. வினா:—மூன்றுகாலத்திலும் பிரியனா யிருந்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனா யிருக்கிறேனென் றறிவ தெப்படி?

விடை:—க.

(க) ஜாக்கிரத்திலும்,

(உ) சொப்பனத்திலும்,

(ங) சுழுத்தியிலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

உ. அதுபோல,

(க) காலையிலும்,

(உ) மத்தியானத்திலும்,

(ங) சாயங்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

ங. அதுபோல,

(க) பகலிலும்,

(உ) இரவிலும்,

(ங) பகலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

ச. அதுபோல,

(க) மாசத்திலும்,

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணமம். ௨௩௩

(௨) இருதுவிலும்,

(௩) வருஷத்திலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௩. அதுபோல,

(௧) பாலியாவஸ்தையிலும்,

(௨) யௌவனாவஸ்தையிலும்,

(௩) விருத்தாவஸ்தையிலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௪. அதுபோல,

(௧) பூர்வதேகத்திலும்,

(௨) இந்தத்தேகத்திலும்,

(௩) வருந்தேகத்திலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௫. அதுபோல,

(௧) யுகத்திலும்,

(௨) மதுவிலும்,

(௩) கற்பத்திலும் நான் பிரியனாயிருக்கிறேன்.

௬. அதுபோல,

(௧) இறந்தகாலத்திலும்,

(உ) வருங்காலத்திலும்,

(ஈ) நிகழ்காலத்திலும் நான் பிரியனா யிருக்கிறேன்.

இவ்வாறு மூன்றுகாலத்திலும் பரமப்பிரியனா யிருத்தலால் நான் ஆநந்தசொருபனா யிருக்கிறேனென்றறிக.

கஎக. வினா:—என்னினும் வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்று காலமும் என்னவென்றறிதல்?

விடை:—என்னினும்வேறுகிய நாமரூபவஸ்துக்களோடுகூடிய மூன்றுகாலமும் துக்கமென்றறிக.

கஅ௦. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயம் எதனா உண்டாகும்?

விடை:—ஆநந்ததுக்கங்களின்நிச்சயம் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளால் உண்டாகும்.

கஅக. வினா:—ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தின் அந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிவதெப்படி?

விடை:—(அந்) ஜாக்கிரத்தில் (பரமப்)பிரியனா யிருக்கின்ற நானே சொப்பனத்திலும்பிரியனாயி

கலை.] சச்சிதானந்தவிசேஷவர்ணம். ௨௩௫

ருக்கிறேன். *௨. ஆகையால் நான் ஆநந்தசோரு
பன்.

(வெதி) ஜாக்கிரம் எனக்குப் பிரிய மன்று. ஆ
கையால் இது துக்கமாம். இவைமுதலிய மற்றெல்
லாக்காலங்களையும் முன்போல அறிக.

இவ்வாறு ஆநந்ததுக்கங்களின் நிச்சயத்தில் அ
ந்வயவெதிரேகயுத்திகளை அறிக.

கஅ௨. வினா:-நான் பரமப்பிரியனா யிருக்கிறே
னென் றறிவ தெப்படி?

*௨. எந்தெந்த ஜாக்கிரமுதலிய காலங்கள் ஆத்மா
வினிடத்தில் தோற்றுக்கின்றனவோ, அந்தந்தக்காலங்
கள் துக்கவடிவமாயினும்,

(க) அத்திபாசத்தால் அவை ஆத்மாவிற்குச் சிதா
பாசன்வாயிலாகப் பிரிபமாகத் தோற்றுக்கின்றன. அப்
போது அந்நியகாலங்கள் பிரியமாகத் தோற்றுக்கிறதி
ல்லை. ஆகையால் எல்லாக்காலங்களிலும் விபபிசாரமு
(மாறுதலு)டைய பிரியம் இருக்கின்றது, ஆனால் இவை
கள் வாஸ்தவமாகத் துக்கவடிவமேயாம். ஆனால்,

(௨) ஆத்மாவி(தன்)னிடத்து அவ்விபபிசாரப்(எப்
போதும்) பிரிய மிருக்கின்றது. ஆகையால் ஆத்மா ஆ
நந்தவடிவமாம்.

விடை:-க. திருஷ்டாந்தம்:-*௩. புத்திரனது மித்திர (கிநேகித) னிடத்திலிருக்கும் பிரியம் புத்திரன்பொருட்டாம்.

உ. புத்திரனிடத்துள்ள பிரியம் அவனது மித்திரன்பொருட்டன்று.

ஆகையால் புத்திரன் அதிகப்பிரியன். அதுபோல, (க) திரவியம் புத்திரன்முதலியவற்றிலுள்ள பிரியம் ஆத்மாவின் பொருட்டாம்.

(உ) ஆத்மாவினிடத்திலுள்ள பிரியம் திரவிய புத்திராதிகளின் பொருட்டன்று.

ஆகையால் ஆத்மா அதிகப்பிரியன். இவ்வாறு நான் பரமப்பிரியனாயிருக்கிறேனென்றறிக.

கஅ௩. வினா:-பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அறிவதெப்படி?

விடை:-க. ஜாக்கிரத்தில் எல்லாவற்றினும் பிரியமுள்ளது தீரல்யம். ஏனெனின், தனத்தின்பொருட்டுப் புருஷன் தன் தேசத்தைவிட்டு அன்னிய

*௩. இதனைப் பிரகதாரணியகவுபநிஷத்து ஆரூபது அத்யாயம் நு-வது பிராஹ்மணம் விரிவாய் எடுத்துக் கூறுவது காண்க,

கலை.] சச்சிதாந்தவிசேஷவர்ணம். ௨௩௭

தேசத்திற்குப் போய், அநேக நீசகர்மங் (தாழ்ந்த வேலை)களைச் செய்கின்றமையால் திரவியம் பிரியமுள்ளது.

௨. திரவியத்தினும் புத்திரன் பிரியன். ஏனெனின், புத்திரன் துர்ச்செய்கையினால் இராஜக்கிரகத்தில் பந்தனத்தை அடைந்தகாலத்து, அவனைத் தனத்தைக் கொடுத்து விடுவிக்கின்றமையால் தனத்தினும் புத்திரன் பிரியன்.

௩. புத்திரனினும் சரீரம் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், பஞ்சமுண்டாகுங்காலத்துப் புத்திரனை விற்றுச் சரீரநிருவாகஞ் செய்கின்றமையால் புத்திரனினும் சரீரம் பிரியமுள்ளது.

௪. சரீரத்தினும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், யாரேனும் அடிக்க வருங்காலத்து இந்திரியங்களை மறைத்துக்கொண்டு, “என் சரீரத்திலடி; கண் காது மூக்கு முகங்கறில் அடிக்காதே.” யென்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் சரீரத்தினும் இந்திரியம் பிரியமுள்ளது.

௫. இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு, துர்ச்செய்கை செய்ததினால் “இவன் பிராணனை வாங்குக.” என்று இராஜாவின் உத்தரவு உண்டாகுமாயின், அப்

போது அவன் “என் திரவியம் புத்திரன் மனை வி வீடுமுதலியவற்றைக் கொள்ளையிடுங்கள்; என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்.” என்று சொல்லுகிறான். அப்படிச் சொல்லியும் பிராணனைவாங்கும்படியாகவே இராஜன் ஆணையிடுவானாயின், அப்போது “என் காதுமுக்குக்கைகார்களை அடகுத்துவிடுங்கள்; ஆனால் என் பிராணனை வாங்காதீர்கள்.” என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் இந்திரியத்தினும் பிராணன் பிரியமுள்ளது.

௭. பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது. ஏனெனின், ஒருவனுக்கு மிகுந்தவியாதியால் வருத்தம் வந்தகாலத்து “என் பிராணன் நீங்குமாயின், நான் சுகமுடையவனாகிறேன்.” என்று சொல்லுகிறான். ஆகையால் பிராணனினும் ஆத்மா பிரியமுள்ளது.

இவ்வாறு பிரியத்தின் ஏற்றத்தாழ்வை அறிக.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் எட்டாங்கலை

சச்சிதானந்தவிசேஷவார்ணகம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

ஒன்பதாங்கலை.

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணனம்.

வாக்கு மந்திற் ககோசரம் பிரமமென்
 றுரைத்திடுஞ் சாத்திரங் கருதுவர் பெரியோ
 ரிலக்கணை யாதியா லியம்பும் வேதம்
 *விருத்தி வியாத்தியா லுணரும் மநமே
 சத்தாதி விதேய விசேஷண மவைதா
 மசத்தாதி கடம்மின் னறையும் வேறென்
 றுபேக்ஷிக சத்திய மாதிய விரோதி
 யமிச மதற்றி யறிவிக்கும் பரமார்த்தம். (க)

அநந்த மகண்ட மசங்க மத்துவய
 மாதிய நிஷேத்திய மவைபிர பஞ்சமொழித்
 தெஞ்சிய வத்துவை யியம்பு மொழியிலதா
 யிவ்வகைப் பரமான்மா வான்ம தேவனே
 வேத சாத்திர மியாவு மிசைத்திடு
 மாதவி னொழித்திடு வாபா சன்றனை [டாய்.
 யானேனும் விருத்தியா னபரோக்ஷ மெய்தி

*விருத்திவியாப்தியின் இலக்கணத்தை கௌ-வது
 கலையில் வி.பாப்தி-உ. என்பதில் காண்க.

கஅச. வினா:—*க. பிரஹ்மாத்மா வாக்கிற்குவிஷயமாகாதெனின், அது எப்படிச் சச்சிதநந்தமுதலிய விசேஷணங்களாற் சொல்லப்படும்?

விடை:—பிரஹ்மாத்மாவிற்குச் சில *உ. விதேயவிசேஷணங்களாயும், சில *ங. நிஷேத்தியவிசேஷணங்களாயு மிருக்கின்றன. அவற்றுள்,

க. விதேயவிசேஷணங்களாகிய சத்துமுதலியன பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்து, எஞ்சி நிற்கும் பிரஹ்மத்தை *ச. இலக்ஷணையினாலே நேரே அறிவிக்கின்றன.

*க. இங்கே பிரஹ்மாத்மா என்பது பண்புத்தொகை.

*உ. “சத்திருக்கிறது”, “சித்திருக்கிறது”, என்றிவ்வாறு விதிமுகமாகப் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும்பதம் விதேயவிசேஷணமாம்.

*ங. “அநந்தம்(அந்தமுடையதன்று)” “ஆகண்டம்(கண்டமுடையதன்று)” என்றிவ்வாறு நிஷேதமுகத்தால் பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கும்பதம் நிஷேத்தியவிசேஷணமாம்.

*ச. க. (வா)மாயையிலும் பிரபஞ்சத்திலும் ஆபேக்ஷிகசத்தியத்துவமும், பிரஹ்மத்தில் நிரபேக்ஷிக(ஒன்றை முன்னிடாத)சத்தியத்துவமு முண்டு. இரண்டும் சேர்ந்து ‘சத்து’ என்றும் பதத்திற்கு வாக்கியமாம்.

கலை.] அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணம். ௨௪௧

௨. நிஷேத்தியவிசேஷணங்களாகிய அநந்தாதி
கள் சாக்ஷாத்(நேரே) பிரபஞ்சத்தையே நிஷேதி

(ல) மாயையின் சத்தியத்துவத்தைவிட்டுப் பிர
ஹ்மமாத்திரத்தின் சத்தியத்துவம் இலக்யமாம்.

௨. (வா) அந்தக்கரணவிருத்திஞானம் சேதனஞா
னம் என்னு மிரண்டும் சேர்ந்து 'சித்' நேனும் பத
ந்திந்த வாச்சியமாம்.

(ல) விருத்திஞானத்தை விட்டுச் சேதனமாத்
திரமாகிய ஞானம் இலக்யமாம்.

௩. (வா) விஷபாநந்தம் வாசனாநந்தம் பிரஹ்மாநந்
தம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து 'ஆநந்தம்' என்னும்
பதந்திந்த வாச்சியமாம்.

(ல) இரண்டையும் விட்டுப் பிரஹ்மாநந்தம் மா
த்திரம் இலக்யமாம்.

௪. (வா) மாயையிலும் அதன் காரியமாகிய ஆகாசா
திகளிலும் ஆபேக்ஷிக வியாபகத்துவமும், பிரஹ்மத்தி
ல்(ஆத்மாவில்)நிரபேக்ஷிக விபாபகத்துவமு முண்டு.
இரண்டும்சேர்ந்து 'பிரஹ்மம்(விபு)' என்னும் பதந்தி
ந்த வாச்சியமாம்.

(ல) பிரஹ்மம் மாத்திரம் இலக்யமாம்.

௫.(வா)ஸாபாஸ (ஆபாசனோடுகூடிய) புத்தியில்ஆ
பேக்ஷிகசொப்பிரகாசத்தன்மையும், சேதனத்தில்நிர
பேக்ஷிகசொப்பிரகாசத்தன்மையு முண்டு. இரண்டும்

க்கின்றன. அதற்கு விலக்ஷணமாகிய பிரஹ்மாத்
மா அர்த்தத்தினாலே சித்திக்கின்றது. அதனால்

சேர்ந்து 'சுயம்பிரகாசம்' என்னும் பதத்திற் வாச்சியமாம்.

(ல) சேதனம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

சு. (வா) இரஜ்ஜுமுதலியவற்றில் ஆபேக்ஷிகஅவி
காரித்துவமும், சேதனத்தில் நிரபேக்ஷிகஅவிகாரித்
துவமு முண்டு. அவ்விரண்டும் சேர்ந்து 'கூடஸ்த' எ
ன்னும் பதத்திற் வாச்சியமாம்.

(ல) கேவலசேதனம் இலக்ஷியமாம்.

எ. (வா) இலௌகிகசாക്ഷியும் மாயைஅவித்தைக
ளின் உபகிதசேதனமு(பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும்) மாகபு
இரண்டும் சேர்ந்து 'சாக்ஷி' என்னும் பதத்திற் வா
ச்சியமாம்.

(ல) மாயைஅவித்தைகளின் உபகிதசேதனமா
த்திரம் இலக்ஷியமாம்.

அ. (வா) ஸாபாஸ அந்தக்கரணவிருத்தியென்னும்
திருஷ்டியோடு கூடிய சேதனம் 'திருஷ்டா' என்னும்
பதத்திற் வாச்சியமாம்.

(ல) சேதனபாகம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

க. (வா) பாகத்தின் உபதிருஷ்டாவும் பிரத்தியகா
த்மாவும் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து 'உபதிருஷ்டா' என்
னும் பதத்திற் வாச்சியமாம்.

(ல) பிரத்தியகாத்மாமாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

கலை.] அவாச்சியசித்தாந்தவாணம். ௨௪௩

பிரஹ்மாத்மா அவாச்சியமா யிருத்தலால், எந்த விசேஷணத்தினாலும் சொல்லப்படுகிறதில்லை.

கஅரு. வினா:-சத்துமுதலிய விதேயவிசேஷணங்கள் எப்படிப் பிரபஞ்சத்தை நிஷேதித்து மிஞ்சிய பிரஹ்மத்தை அறிவிக்கின்றன?

விடை:-க. சத் தென்பதனால் அசத்து நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துரூபம் இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

௨. சித் தென்பதனால் ஜடம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சத்துரூபம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

க௦. (வா) உலகத்திலுள்ள ஏகாங்கியாகியபுருஷனும் சஜாதீயபேதமில்லாத பிரஹ்மமும் 'ஏகம்' என்னும் பதத்திந்து வாச்சியமாம்.

(ல) பிரஹ்மம் மாத்திரம் இலக்ஷியமாம்.

இப்படியே சொல்லப்படாத மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலும் அறிந்துகொள்ளுக.

இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் 'அசத்து' முதலியவிசேஷணங்களை நிஷேதிக்கும் சத்துமுதலிய பதங்களின் அர்த்தத்திலும் பாகத்தியாகலக்ஷணையின் பிரவிருத்தியிருக்கின்றது.

ந. ஆநந்தம் என்பதனால் துக்கம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் ஆநந்த(சுக)வடிவம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

ச. பிரஹ்மமென்பதனால் பரிச்சின்னம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் வியாபகம் இலக்ஷணையினால் சித்திக்கின்றது.

ரு. சுயம்பிரகாசமென்பதனால் அந்நியப்பிரகாசம் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சுயம்பிரகாசம் இலக்ஷணையால் சித்திக்கின்றது.

சு. கூடஸ்தரோ(அவிகாரியெ)ன்பதனால் விகாரி நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் நிர்விகாரி இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது.

எ-கூ. சாக்ஷி, திருஷ்டா,*ரு.உபதிருஷ்டா என்பவற்றால் சாக்ஷிய திருசிய உபதிருசியங்(சமீபத்தில் காணப்படும் வஸ்துக்)கள் நிஷேதிக்கப்பட, மிஞ்சியிருக்கும் சாக்ஷி திருஷ்டா உபதிருஷ்டா வென்பவை இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றன.

*ரு. “उपद्रष्टाहम् ।

“உபதிருஷ்டா யான்” என்பது பிரஹ்மவிந்யோபநிஷித்து.

கலை.] அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணம். ௨௪௫

க௦. ஏகம் என்பதனால் நானா மென்பது நிஷேதிக்கப்பட, மஞ்சிய ஏக மென்பது இலக்ஷணையினாலே சித்திக்கின்றது,

இவ்வாறு மற்ற விதேயவிசேஷணங்களிலும் மிக.

கஅசு. வினா :- அநந்தாதி நிஷேத்தியவிசேஷணங்கள் பிரபஞ்சத்தை எப்படி நிஷேதிக்கின்றன ?

விடை :- அநந்தம் என்பதனால் தேசகாலவஸ்துக்களாலாகிய பரிச்சேதம் நிஷேதிக்கப்பட, எஞ்சியின்ற அநந்தம் அர்த்தத்தினால் சித்திக்கின்றது.

இவ்வாறு மற்ற நிஷேத்தியவிசேஷணங்களிலும் மிக.

கஅஎ. வினா :- இவ்விசேஷணங்களுக்கு இவ்வாறு பொருள் செய்வதனாலென்ன பிரயோஜனம் ?

விடை :- இவ்விசேஷணங்களுக்கு இப்படிப் பொருள் செய்வதன் பிரயோசனம்,*சு.சேதனம்

*சு. சேதனம் மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகாமை மகோபநிஷத்து நைத்திரீயமுதலியவற்றில் பிரசித்தம்.

மனதிற்கும் வாக்கிற்கும் விஷயமாகா தென்று சொல்லும் சுருதியின் அர்த்தத்திற்கு விரோதமுண்டாகாமையாம். குணம் தொழில் ஜாதி சம்பந்தமுதலிய மனோவாக்குகளின் பிரவிருத்திக்கு ஏதுவாகிய தர்மங்கள் பிரஹ்மத்தி லில்லை.

ஆனால் பிரஹ்மம் தர்மமில்லாததா யிருத்தலால் நிர்விசேஷமாம். ஆகையால் சுருதியும் அதை மனோவாக்குகளுக்கு விஷயமாகாததெனக் கூறுகின்றது.

அல்லது எது பேசவேண்டியதோ, அது துவைதத்தினு லுண்டாகிறது அத்வைதத்தினு லுண்டாகிறதில்லை. ஆகையால் இந்த விசேஷணங் களுக்கு இப்படி அர்த்தஞ் செய்வதால் சுருதிவிருத்தமாகிய துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை; அன்றியும் அத்வைதமும் சுகமாக அறியக்கூடியதாகின்றது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் ஒன்பதாங்கலை

அவாச்சியசித்தாந்தவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

பத்தாங்கலை.

சாமானியவிசேஷசைதன்னியவர்ணநம்.

சமாநம் விசேடமென் டிரண்டே சேதந
மவற்றுட் சத்தியஞ் சமாநமென் றறிக
விசேடங் கற்பிதம் பிராந்தி வடிவமாஞ்
சம்சா ராசிரய மதுவே யெனக்காண். (க)

நீரா தியவற்றி லிரவியி னெதிர்வடி
வெவ்வண மதிப்பர மான்மப் பதிபிம்பம்
கற்பித விசேஷ மெனக்கா ணீயே
ளிகபர லோக வரத்தும் போக்குங்
கன்ம போகம் புசித்தலு மியாவுஞ்
சித்தினு பரஸன் செய்வன் சுத்தமாஞ்
சமாநந் தன்னைச் சாராவ வைதாஞ்
சமாந மத்தி பாதிப் பிரியமா
யெங்குமாம் பூரணப் பிரமமென் றோர்க. (உ)
நாமம் ஞாப மிசண்டுந் தவிர்த்துச்
சுச்சிதா நந்தந் தானெனக் காணே. (ஈ)

௧௮௮. வினா:-விசேஷசைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை:-அந்தக்கரணத்திலும் அந்தக்கரணவிருத்தியிலு முள்ள சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்பரூபசிதாபாசன் *௧.விசேஷசைதன்னியம்.

௧௮௯. வினா:-சிதாபாசன் லக்ஷணம் யாது?

விடை:-௧. சைதன்னிய(பிரஹ்ம)த்தின் லக்ஷணமில்லாததாய்ச்,

௨. சைதன்னியத்தைப்போலத் தோற்றுவது சிதாபாச னெனப்படும்.

௧௯௦. வினா:-இந்தச் சிதாபாசன் எதனால் விசேஷசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது?

விடை:-அற்பதேசத்திலும் அற்பகாலத்திலுமிருக்கும் வஸ்து*௨. விசேஷமெனப்படும். சிதாபாசன் அந்தக்கரணதேசத்திலும், ஜாக்கிரசொப்

*௧. இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற சிதாபாசனாகிய விசேஷசைதன்னியம், ஆறாவது கலையிற் சொல்லப்பட்ட கற்பிதவிசேஷ அம்சத்தி லடங்கும்.

*௨. அதிஷ்டானம் அத்தியஸ்தம் என்னும் பேதத்தால் விசேஷ மிரண்டுவகையாம். அவற்றுள்,

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணம். ௨௪௬

பனகாலங்களிலும் அல்லது அஞ்ஞானகாலத்தி
லுமிருத்தலால் விசேஷசைதன்னிய மென ப்படு
கின்றது.

ககக. வினா :—விசேஷசைதன்னியத்தில் திரு
ஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—

க. சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமானமாயி
னும், பிரதிபிம்பம் எங்கும் உண்டாகிறதில்லை.
எங்கே ஜலம் அல்லது கண்ணாடியாகிய உபாதி
இருக்கின்றதோ, அங்கே பிரதிபிம்பரூபமாக வி
சேஷம் தோற்றுகின்றது.

உ. அல்லது சூரியனது பிரகாசம் எங்கும் சமா
னமாயிருக்கினும், துணி பஞ்சு முதலியவற்றை
எரிக்கிறதில்லை. எங்கே சூரியகாந்தக்கல்லாகிய உ
பாதியிருக்கின்றதோ, அங்கே அக்கினிரூபமாக

(க) எது பிராந்திகாலத்தில் தோற்றுகிறதில்லை
யோ, எது தோற்றுவதால் பிராந்தி நிவர்த்தியாகிள்
ததோ, அஃது அநிஷ்டானமாகிய விசேஷமாம்.

(உ) எது பிராந்திகாலத்தில் தோற்றி, அதிஷ்டா
னத்தை அறியுங்காலத்துத் தோற்றுகிறதில்லையோ,
அஃது அத்தியஸ்தவிசேஷமாம். இதனையே கற்பித்
விசேஷ மென்றும் கூறுவர்.

விசேஷ முண்டாய்த், துணி பஞ்ச முதலியவற்
றை எரிக்கின்றது. அவற்றுள்,

க. சாமானியரூபமானது எங்கும் எப்படியோ
அப்படி(உள்ளபடி)யே இருத்தலால் யதார்த்தமா
(வெகுதூரநிலையுடையதா)ம்.

உ. உபாதியினுல் தோற்றும் விசேஷரூபம் வி
யபிசாரமுடையதா யிருத்தலால் அயதார்த்தமா
(அற்பகாலநிலையுடையதா)ம்.

க. அதுபோல அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமாயி
ருக்கிற சாமானியசைதன்னியம் எங்கும் சமான
மாயிருக்கினும், அதனுல் பேசுதல் நடத்தல் முத
லிய விசேஷவியவகாரங்கள் உண்டாகா.

உ. எங்கே அந்தக்கரணமாகிய உபாதி யிருக்
கின்றதோ, அங்கே சிதாபாசரூபமாகவிசேஷசை
தன்னிய முண்டாய்ப், பேசுதல், நடத்தல், கருத்
திருத்துவபோக்திருத்துவம், பரலோகஇவ்வுலக
ங்களுக்குப் போகுதல் வருதல் முதலிய விசேஷ
விபவகார முண்டாகின்றது.

அவற்றுள்,

க. சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மம் ச
த்தியம்,

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணகம். உருக்

உ. உபாதியினால் தோற்றும் விசேஷசைதன்
னியமாகிய சிதாபாசன் மித்தை.

அதுபோலவே,

க. புண்ணியபாபங்களின் கருத்திருத்துவம்,

உ. சுகதுக்கங்களின் போக்திருத்துவம்,

ங. பரலோக இகலோகங்களுக்குப் போகுதல்
வருதல்,

ச. ஜனனமரணம்,

ரு. எண்பத்துநான்குலக்ஷம் யோனிகளை அ
டைதல்,

இவைமுதலிய சமுசாரதர்மங்களும், சிதாபாச
னுடையனவா யிருத்தலால் மித்தையாம்.

ககஉ. வினா:-விசேஷசைதன்னியத்தை அறி
வதால் நிச்சயிப்பது யாது?

விடை:-க. *ங. விசேஷசைதன்னியமாகிய சி
தாபாசனும்,

*ங. “ विशेष् संपरित्यज्य सन्मात्रं यदलेपकं ।

एकरूपं महारूपं सत्तायास्पदं विदुः ॥

விசேஷத்தினை விட்டுச் சன்மாத்திரமாய் எது பற்
றின்றியதாயும், ஏகரூபமாயும், மகாரூபமாயும், சத்தை
க்கிடமாயுமுள்ளதோ அதனை அறிக.” என்பது அந்ந
பூனோபநிஷத்து.

௨. அவனுடைய தர்மமும் நானல்ல; என்னுடையவுமல்ல; ஆனால் இவை என்னிடத்திற் கற்பிதங்களாம்; இவற்றிற் கதிஷ்டான சாமானியசைதன்னியமாகிய நான்; இவற்றினும் வேறாயிருக்கிறேன் என்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

ககந. வினா:-சாமானியசைதன்னிய மென்பது யாது?

விடை:-க. ஆகாயத்தைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாய்ச்,

௨. சர்வநாமரூபங்களுக்கும் அதிஷ்டானமாய்,

ந. அஸ்தி பாதிப் பிரியரூபமாய்,

ச. நிர்விகாரமாயிருக்கும் பிரஹ்மம்

*ச. சாமானியசைதன்னியம்.

*ச. “ कालसत्ता कलासत्ता वस्तुसत्तेयमित्यपि ।

विभागकलनां त्यक्त्वा सन्मात्रैकपरो भव ।

सत्तासामान्यमेवैकं भावयन्केवलं विभुः ॥

परिपूर्णपरानन्दी तिष्ठापूरितदिग्भरः ।

सत्तासामान्यपर्यते यत्तत्कलनयोज्झितम् ।

पदमाद्यमनाद्यन्तं तस्य बीजं न विद्यते ॥

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். ௨௫௩

ககசு. வினா:—பிரஹ்மம் எதனால் சாமானிய சைதன்னிய மெனப்படுகின்றது?

விடை:—அதிகதேசத்திலும் அதிககாலத்திலும் இருக்கும் வஸ்து சாமானிய மெனப்படும்.

பிரஹ்மம் புத்திகற்பிதமாகியசகலதேசத்திலும் சகலகாலத்திலும் வியாபகமாயிருத்தலால், சாமானியசைதன்னிய மெனப்படுகின்றது.

ககரு. வினா:—சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில் திருஷ்டாந்தம் யாது?

விடை:—திருஷ்டாந்தம்:—ஒரு இரஜஜுவில் பல புருஷர்களுக்கு, ஒருவனுக்குத் தண்டமாகவும், ஒருவனுக்குச் சர்ப்பமாகவும், ஒருவனுக்குப் பிருத்தவியின் இரேகையாகவும், ஒருவனுக்கு ஜல தாரையாகவும் பிராந்தி உண்டாகின்றது. அந்தப் பிராந்தியில் இரண்டமிசங்களிருக்கின்றன.

காலசத்தை கலாசத்தை வஸ்துசத்தை இது என்னும் விபாககற்பனையை விட்டுச் சன்மாதீர மொன்றன்பரனாகுக. கேவலவிபுவாகியசத்தாசாமானிய மொன்றனையே பாவித்துத் திக்குகளெல்லாம் நிரம்பியவ்னாய்ப் பரிபூர்ணபராதந்தியாய் நிற்பாயாக. சத்தா சாமானியபரியந்த முள்ளது எதுவோ அந்தக்கலக்கநீங்கியபதம் ஆதியாம்; ஆதியந்தமில்லாததாம். அதற்குக் காரண மில்லை.” என்னும் அந்நபூர்ணகருதி. சத்தா சாமானியமே மேலான நிலையெனக் காட்டுகின்றது.

க. ஒன்று சாமானியமாகிய இதுவெனும் அமிசம்.

உ. மற்றது சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசம். அவற்றுள்,

க. (க) “இது தண்டம்,

(உ) இது சர்ப்பம்,

(ங) இது பிருதிவியின் இரேகை,

(ச) இது ஜலதாமை.”

என்றிவ்வாறு சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசங்களில் சாமானியமாகிய இதுவெனும் அமிசம், எங்கும் வியாபகமாயிருக்கிறது. அஃது இரஜ்ஜுவின் சொரூபமாயு மிருக்கிறது. அச்சாமானிய அமிசம்,

(க) பிராந்திகாலத்திலும் தோற்றுகிறது;

(உ) பிராந்திரீங்கியகாலத்திலும் “இஃது இரஜ்ஜு” என்பதாகத் தோற்றுகின்றது.

ஆகையால் சாமானிய இதுவெனும் அமிசம் அவ்வியபிசாரியா (பிறழ்ச்சியில்லாததா) யிருத்தலால் சத்தியமாம்.

உ. பாஸ்பர வியபிசாரியாகிய சர்ப்பமுதலிய விசேஷ அமிசங்கள் கற்பிதமாம்.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். ௨௫௫

சித்தாந்தம்:—

அதுபோலச் சகல பதார்த்தங்களிலும் க. அஸ்தி, உ. பாதி, ந. பிரியம், ச. நாமம், ரு. ரூபம் என்னும் *ரு. ஐந்தமிசங்க ஞண்டு.

(க) “குடமிருக்கிறது” என்பது அஸ்தி(சத்து).

(உ) “குடம் விளங்குகிறது” என்பது பாதி(சித்
து).

(ந) “குடம் பிரியமாயிருக்கிறது.” ஏனெனின்,
குடம் நீர் முதத்தற்கு(மொள்ளுதற்கு) உப
யோகமுள்ளதா யிருத்தலால் பிரிய(ஆநந்த)
மாம். பாம்பு சிங்கமுதலியனவும் பெண்பா
ம்பு பெண்சிங்க முதலியவற்றிற்குப் பிரிய
மாம்.

(ச) “குடம்” என்னும் மூன்றெழுத்து நாமம்.

(ரு) “பருத்த உருண்டை வயிறுடைமை” கு
டத்தின் ரூபம்(வடிவம்). இப்படியே குடமு
தலிய சகலபூதங்களிலும் பூதங்களின் காரி
யங்களிலும் அறிக.

*ரு. “अस्ति भाति प्रियं रूपं नाम चेत्यंशपञ्चकम्॥

அஸ்தி, பாதி, பிரியம், ரூபம், நாமம் என்று ஐந்து அம்
சங்க ஞண்டு.” இது சாஸ்வதி ஐஸ்யோபநிஷத்து.

இவ்வாறு பாகிய(வெளிப்)பதார்த்தங்களில்ஐந்து அமிசங்கள் காட்டப்பட்டன. அதுபோல,

க. ஆந்தர(உள்)தேகமுதலியவற்றில்,

(க) “நானிருக்கிறேன்” என்பது அஸ்தி.

(உ) “நான் அறிகிறேன்” என்பது பாதி.

(ங) “எனக்கு நானே பிரியனாயிருக்கிறேன்” என்பது பிரியம்.

(ச) தேகம், இந்திரியம், பிராணன், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம், அஞ்ஞானம், இவற்றின் தர்மம் என்பவை நாமம்.

(ரு) இவற்றிற்கு “உரிய வடிவம்” ரூபம்.

இஃது ஆந்தரபதார்த்தங்களில் ஐந்து அமிசங்களைக் காட்டியதாம்.

உ. இந்தச் சகல நாமரூபங்களையும் விவேகனால்,

(க) “பிருதிவி இருக்கிறது.”

(உ) “பிருதிவி விளங்குகிறது.”

(ங) “பிருதிவி பிரியமாயிருக்கிறது.” ஏனெனின், பிருதிவி இருத்தற்கு இடங்கொடுத்தலால்.

(ச) “பிருதிவி” என்னும் நாம மிருக்கிறது.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம், ௨௫௭

(௫) “கந்தகுணத்தோடுகூடிய” ரூபமிருக்கிறது.

௩. பிருதிவியின் நாமரூபத்தை விவேதனால்,

(க) “ஜலம் இருக்கிறது.”

(௨) “ஜலம் விளங்குகிறது.”

(௩) “ஜலம் பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின, ஜலம் தாகத்தை நீக்குதலால்.

(௪) “ஜலம்” என்னும் நாம மிருக்கிறது.

(௫) “சீதமாகிய பரிசுகுணத்தோடுகூடிய” ரூப மிருக்கிறது.

௪. ஜலத்தின் நாமரூபத்தை விவேதனால்,

(க) “அக்கினி இருக்கிறது.”

(௨) “அக்கினி விளங்குகிறது.”

(௩) “அக்கினி பிரியமா யிருக்கிறது;” ஏனெனின், குளிரையும் இருளையும் போக்குதலால்.

(௪) “அக்கினி” என்னும்பேயர் இருக்கிறது.

(௫) “உஷ்ணமாகிய பரிசுகுணத்தோடுகூடிய” ரூப மிருக்கிறது.

௫. அக்கினியின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (௧) “வாயு இருக்கிறது.”
 (௨) “வாயு விளங்குகிறது.”
 (௩) “வாயு பிரியமாயிருக்கிறது;” ஏனெனின்,
 வாயு வியர்வையை நீக்குதலால்.
 (௪) “வாயு” என்னும் நாம மிருக்கிறது.
 (௫) “உருவமில்லாதபரிசு குணத்தோடு கூடிய”
 ரூப மிருக்கிறது.

௬. வாயுவின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (௧) “ஆகாய மிருக்கிறது.”
 (௨) “ஆகாயம் விளங்குகிறது.”
 (௩) “ஆகாயம் பிரியமாயிருக்கிறது;” ஏனெனின்,
 ஆகாயம் இருத்தற்கும் திரும்பு
 தற்கும் இடங்கொடுக்கிறது.
 (௪) “ஆகாயம்” என்னும் நாம மிருக்கிறது.
 (௫) “சப்தகுணத்தோடு கூடிய” ரூப மிருக்
 கிறது.

௭. ஆகாயத்தின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (௧) “பிறகு இன்னது இருக்கிற தென்னு
 எனக்குத் தெரியவில்லை” என்னும் அஞ்

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணம். ௨௫௯

ஞான மிருக்கிறது.

- (௨) அந்த “அஞ்ஞானம் விளங்குகிறது;”
(௩) “அஞ்ஞானம் பிரியமா யிருக்கிறது;”
ஏனெனின், அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரிய
மாயிருக்கின்றது. அன்றியும், பிரபஞ்சத்
திற்குக் காரணமா யிருத்தலால், ஜீவர்க
ளின் நிருவாகத்தைச் செய்கின்றது.
(௪) “அஞ்ஞானம்” என்னும் நாம மிருக்கி
றது.
(௫) “ஆவரணம் விசேஷப மென்னும் சக்தி
களையுடைய அநாதி அநிர்வசனீயபாவ
ரூப (உண்மைவடிவ)” மென்னும் ரூப
மிருக்கின்றது.

அ. அஞ்ஞானத்தின் நாமரூபங்களை விவேதனால்,

- (க) “ஒன்று மில்லை” எனத்தோற்றுவதாகிய
சகல பதார்த்தங்களின் அபாவ மிருக்
கின்றது.”
(௨) “அபாவம் தோற்றுகிறது.”
(௩) “அபாவம் சூநியத்தியானிகளுக்குப் பிரி
யமா யிருக்கின்றது.”
(௪) இதற்கு “அபாவம்” என்னும் நாம

மிருக்கிறது.

(ரு) “சகல வஸ்துக்களின் அபாவம் (நிஷேத முகப் பிரதீதிக்கு விஷயம்)” என்னும் ரூப மிருக்கிறது.

கூ. அபாவத்தின் *கூ. நாமரூபங்களை விடுவதனால்,

*கூ. “आद्यत्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयं ।

उपक्षय नामरूपे द्वे सच्चिदानन्दतत्परः ।

समाधिं सर्वदा कुर्याद्दृश्येथवा बहिः ॥

சச்சிதானந்தமாகிய முதல்மூன்றும் பிரஹ்மத்தின் வடிவம். மற்ற நாமரூபமாகிய இரண்டும் ஜகத்தின் வடிவம். நாமரூப பிரண்டையும் உபேக்ஷித்து, சச்சிதானந்ததத்பரனாய் இருதயத்திலாவது வெளியிலாவது எப்போதும் சமாதியினைச் செய்யக்கடவன்.” என்னும் சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்தும்,

“यथा नयस्यन्दमाना समुद्रेस्तंगच्छन्ति नामरूपे विहाय । तथा विद्वानामरूपाद्विमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥

எப்படி ஆறுகள் ஓடுகின்றவைகளாய் நாமரூப பிரண்டையும் விட்டுச் சமுத்திரத்தில் மறைகின்றனவோ,

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். உகுக

(க) அபாவத்தன்மையின் சொரூபமான அது
ஷ்டானமாகிய சத்வஸ்துவே மிஞ்சி யிரு
க்கின்றது.

(உ) அது அபாவத்தின் அபாவத்தன்மையைப்
பிரகாசித்தலால் சித்தாம்.

(ஈ) துக்கத்திற்கு வேறு யிருத்தலால் ஆநந்த
மாம்.

இவ்வாறு,

க. சர்வநாமரூபங்களிலும் அறுகுதமாயிருக்
கும் அவ்வியபிசாரியாகிய நாமரூபங்களுக்க
திஷ்டானப்பிரஹ்மம் *எ.சாமானியசை
தன்னியமாம். அது சத்தியமாம்.

அதுபோல வித்துவான் நாமரூபத்தினின்றும் விடுப
ட்டவனாய் மேலானவற்றிற்கும் மேலாய் விளங்கும்
புருஷனாகிய பிரஹ்மத்தை அடைகின்றான்.” என்னும்
முண்டகசூத்திரமும், நாமரூபமிரண்டனையும் விட்டபோ
து மிஞ்சுவது பிரஹ்ம மென்பதனை அறிவிக்கின்றன.

*எ. (க) சுழுத்திமூர்ச்சைசமாதிகளை யறிவது சா
மானியசைதன்னியம்.

(உ) “கடத்தை நானறிகிறேன்” என்பதாகப்பிர
மாதா, பிரமாணம், பிரமேய மென்னும் திரிபுதியை அ
றியும் சாக்ஷி சாமானியசைதன்னியம்.

(௩) ஜாக்கிரமுதலிய அவஸ்தைகளின் சந்திகளை அறிவது சாமானியசைதன்வியம்.

(௪) அதுபோலவே விருத்திகளின் சந்திகளை யறிவது சாமானியசைதன்வியம்.

(௫) அங்குஷ்டத்தின் அக்கிர(நுனிப்)பாகத்தையறிவது சாமானியசைதன்வியம்.

(௬) தேசாந்தரத்தில் விருத்தி சென்றிருக்குங் காலத்து, அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்வியம்.

(௭) சூரியசந்திரவடிவமாக விருத்தி யுண்டாகுங் காலத்து, அதன் மத்தியபாகத்தை யறிவது சாமானியசைதன்வியம்.

(௮) “மேரு எனக்குத் தெரியவில்லை” என அஞ்ஞானவிசிஷ்ட(அறியப்படாத)மேருவை யறிவது சாமானியசைதன்வியம்.

இச்சாமானியசைதன்னியலக்ஷணத்தினை,

“देशादेशान्तरप्राप्तौ संविदः मध्यमेव यत् ।

निमेषेण चिदाकाशं तद्विधिं मुनिपुङ्गव ॥

ஒரு இடத்தினின்றும் மற்றொரு இடத்தில் அறிவு சென்றபோது நிமிஷத்தால் எந்த இடை யிருக்கின்றதோ, அதனை முனிபுங்கவ! சிதாகாசமென்றறி.” என்னும்

மகோபநிஷத்தின் நான்காம் அத்யாயவசனமும்,

“ अर्थादर्थीतरं चित्ते याति मध्ये तु या स्थितिः ।

सा ध्वस्तमननाकारा स्वरूपस्थितिरुच्यते ॥

संशान्तसर्वसङ्कल्पा या शिलावदवस्थितिः ।

जाग्रन्निद्राविनिर्मुक्ता सा स्वरूपस्थितिः परा ॥

अहन्तांशे क्षते शांते भेदनिष्पंदचित्ता ।

अजडा या प्रचकृति तत्स्वरूपमितीरितम् ॥

ஒரு வஸ்துவினின்றும் மற்றொரு வஸ்துவில் சித்
தம் செல்லுங்கால், இடையிலுள்ள நிலை எதுவோ,
அது மனனவடிவ மொழிந்த சோநுபஸ்திதி யெனப்
படுகின்றது. சர்வசங்கற்பங்களொழிந்ததும், கல்லைப்
போன்ற நிலையினதும், ஜாக்கிரசமுத்திகளினின்று வி
டுபட்டதுமாகிய நிலை எதுவோ, அது மேலான சோ
நுபஸ்திதியாம். அகந்தையம்சம்நசித்தொழிந்தவிடத்
து, அசைவொழிந்த சித்தத்தன்மையினதாய் அஜட
மாய் எது பிரகாசிக்கின்றதோ, அது சோநுபஸ்திதி
யென்று சொல்லப்படுகின்றது.”

“ सत्ता सर्वपदार्थानां नान्या संवेदनादृते ।

संबन्धे दृष्टदृश्यानां मध्ये दृष्टिर्हि यद्वपुः ।

दृष्टदर्शनदृश्यादि वर्जितं तदिदं परम् ।
 देशाद्देशं गते चित्ते मध्ये यच्चेतसो वपुः ।
 अजाड्यसांविन्मननं तन्मयो भव सर्वदा ।
 अजाग्रत्स्वप्नानिद्रस्य यत्ते रूपं सनातनम् ।
 अचेतनं चाजडं च तन्मयो भव सर्वदा ॥
 जडतां वर्जयित्वैकं शिलायां हृदयं हि तत् ।
 अमनस्कस्वरूपं यत्तन्मयो भव सर्वदा ॥
 चित्तं दूरे परित्यज्य योसि सोसि स्थिरो भव ॥

சகல பதார்த்தங்களின் சத்தையானது சம்வேத
 ன(ஞான)த்தை விட வேறன்று. திருஷ்டாதிருசியங்
 களின் சம்பந்தத்தில் இடையிலுள்ள திருஷ்டியாகிய
 எச்சாரம் திருஷ்டாதிருசியங்க ளின்றியதோ, அத்த
 ன்மைய இது(சோநபஸ்தி)மேலானதாம். ஒரு தே
 சத்தினின்றும் வேறொரு தேசத்திற்குச் சித்தம் செல்
 லுமிடத்து, இடையிலுள்ள சித்தத்தின் வடிவம் எது
 ஜாட்யம் விருத்திமனன மின்றியதா யிருக்கின்றதோ,
 அத்தன்மையனாகு எப்பொழுதும். ஜாக்கிரசொப்ப
 னசுழுத்திக ளின்றிய உன்னுடைய எந்த வடிவமான
 து பழைமையானதும் சேதனமின்றியதும் ஜடமின்
 றியதுமா யிருக்கின்றதோ, அத்தன்மையனாகு எப்

பொழுதும். சிலையின்(கல்லின்) இதயம் ஒன்றையே ஜடத்தன்மையினை விட்டு, அந்த அமனஸ்க அதாவது மனமிறந்தவடிவம் எதுவோ, அத்தன்மையனாகுதல் எப்பொழுதும். சித்தத்தினைத் தூரவிலக்கி எதுவாயிருக்கின்றாயோ, அதுவாயிருக்கின்றாய்; ஸ்திரமாகுக.” என்னும் மகோபநிஷத்தின் ௫-வது அத்யாயத்தின் வசனங்களும்,

“ आत्मनो जगत्स्यान्तर्दृश्यदशान्तरे ।
दर्शनाख्यं स्वयात्मानं सर्वदा भावयन् भव ।
स्वाद्यस्वादकसंत्यक्तं स्वाद्यस्वादकमध्यगम् ।
स्वादनं केवलं ध्यायन् परमात्ममयो भव ।
अवलंब्य निरालंबं मध्ये मध्ये स्थिरो भव ॥

ஆத்மாவிற்கும்(தனக்கும்)ஜகத்திற்கும் இடையில் திருஷ்டாதிருசியதசையி னிடையில் தரிசன மென்றும் ஆத்மாவாகிய தன்னை எப்போதும் பாவிப்பவனாகுக. உருசிக்கப்படுபொருள் உருசிப்பவன் என்பவற்றை விட்ட உருசிக்கப்படுவது உருசிப்பதென்பவற்றி னிடையி லிருப்பதான கேவல நல்ல உருசிப்பினைத் திபாணித்துப் பரமாத்மமயனாகுக. நீராலம்பத்தினை அவலம்பித்து இடையிடையில் நிலைத்தவனாகுக.” என்னும் மகோபநிஷத்தின் ௬-வது அத்யாயவசனமு ம், மற்றும் கடோபநிஷத்து, அந்நபூர்ணோபநிஷத்து முதலிய உபநிஷத்துக்களும் கூலிதல் காண். க.

உ. குடத்தின் நாமரூபம் படத்தில் இல்லை; ப
டத்தின் நாமரூபம் குடத்தில் இல்லை. அதனால் ப
ரஸ்பர*அ. வியபிசாரமுடைய இந்தநாமரூபங்க
ள் மித்தையாம்.

இது சாமானியசைதன்னியத்தை அறிவதில்
திருஷ்டாந்தமாம்.

ககக. வினா:-முற்கூறிய சாமானியசைதன்னி
யமாகிய பிரஹ்மத்திற்கு எப்படி எல்லாவற்றினு
ம் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மை
யுமிருக்கின்றது?

விடை:-க. யாது யாது காரியமோ, அது அது
ஸ்தூலமும் பரிச்சின்னமுமாம்.

உ. யாது யாது காரணமோ, அது அது சூக்ஷ்
மமும் வியாபகமுமா (அதிக நேசத்திலுள்ளது
மா)மென்பது நியமம்.

பிரஹ்மம்எல்லாவற்றிற்கும் காரணமா யிருத்
தலால், எல்லாவற்றினும் அதிக சூக்ஷ்மமும்

*அ. எந்தப் பதார்த்தம் ஓரிடத்திலிருந்து ஓரிடத்
திலில்லா திருக்கின்றதோ, அது வியபிசாரமு(மாறு
தலு)டையதாம்.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். ௨௬௭

வியாபகமுமா மென்பது இனிக் காட்டப்படுகின்றது.

க. (க) சமுத்திரஜலத்தினின்றும் கடினமாகிய நுரையும் உப்பு முண்டாகின்றன. இதனால் பிருதிவி ஜலத்தின் காரிய மென்று அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் பிருதீவியினும் ஜலம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது பிருதிவியின் அவயவங்களாகிய கல் முதலியவற்றை வஸ்திரத்திற் போட்டால் தங்குகின்றன.

(ஈ) ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதில்லை. அன்றியும்,

(ச) பிருதிவியில் எங்கெங்கே வெட்டிப்பார்த்தாலும், அங்கங்கே ஜலம் வெளிப்படுகின்றது.

(ரு) புராணங்களில் பிருதிவியினும் ஜலம் பத்து மடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் ஜலம் பிருதீவியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

உ. (க) அதுபோல, அக்கினிமுதலியவற்றின் வெப்பத்தால் சரீரத்தில் வியர்வையும், மழையு முண்டாகின்றன. இதனால் ஜலம் அக்கினியின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் ஜல த்தினும் அக்கினி சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, ஜலம் வஸ்திரத்தில் தங்குகிறதி ல்லை; குடத்தில் தங்குகின்றது.

(ங) சூரியன் முதலியவற்றின் பிரகாசம் குடத் திலும் தங்குகிறதில்லை.

(ச) புராணங்களில் ஜலத்தினும் அக்கினி பத் துமடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதிலும் அக்கினி ஜலத்தினும் சூக்ஷ்மமு ம் வியாபகமுமாம்.

ங. (க) அதுபோல, அக்கினியில் உற்பத்தியு ட் நாசமும் காற்றின் அதின(வச)மாம். இதனால் தேயு வாயுவின் காரியமென் றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அக்கினியினும் வாயு சூக்ஷ்மமும் வி யாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, சூரியன் முதலியவற்றின் பிரகா சம், குடமுதலிய பாத்திரங்களில் தங்கு

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். உகக

கிறதில்லை; நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகின்றது. வாயுவோ நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகிறதில்லை.

(௩) புராணங்களில் தேயுவினும் வாயு பத்து மடங் கதிகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் வாயு அக்கினியினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

ச. (க) அதுபோல, வாயுவின் உற்பத்தி திதிலயங்கள் ஆகாயத்திலேயே உண்டாகின்றன. இதனால் வாயு ஆகாயத்தின் காரியமென அறியப்படுகின்றது. ஆகையால் வாயுவினும் ஆகாயம் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(உ) அல்லது, வாயு நேத்திரத்தினால் அறியப்படுகிறதில்லை. ஆனால் துவக்கினால் பரிசுருணாவாயிலாகக் கிரகிக்கப்படுகின்றது. ஆகாயமோ துவக்கினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(௩) புராணங்களில் வாயுவினும் ஆகாயம் பத்து மடங்கு வியாபகமெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது வாயுவினும் சூக்ஷ்மமும் வி
யாபகமுமாம்.

டு. (க) அதுபோல, “ஆகாயத்திற்குமேல் எ
ன்ன இருக்கும்?” என்று விசாரிக்க, “எனக்கு
ஒன்றும் தெரியவில்லை.” எனப் புத்தியின் மழுக
கத்திற்கு ஆசிரய (விஷய) மாகிய அஞ்ஞானம்
தோற்றுகிறது. இதனால் ஆகாயம் அஞ்ஞானத்தி
ன் காரியமென்றறியப்படுகின்றது. ஆகையால் அ
ந்த அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வி
யாபகமுமாம்.

(௨) அல்லது, ஆகாயம் துவக்கினால் கிரகிக்க
ப்படுகிறதில்லை. ஆனால் மனதினால் கிரகி
க்கப்படுகின்றது. அஞ்ஞானம் மனதினா
லும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை.

(௩) சாஸ்திரங்களில் அஞ்ஞானம் ஆகாயத்தி
னும் அநேகமடங் கதிகமெனக் கூறப்பட்ட
பிருக்கின்றது.

இதனாலும் அது ஆகாயத்தினும் சூக்ஷ்மமும்
வியாபகமுமாம்.

கூ. (க) அதுபோல, “எனக்குத்தெரியவில்லை”
என்னு மநுபவத்திற்கு விஷயமாகிய அஞ்ஞான
த்தின் பிரகாசம், அறிவதாகிய சேதனத்தா லு

ண்டாகின்றது.

[க] “அஞ்ஞான மிருக்கிறது;

[௨] விளங்குகிறது;

[௩] அஞ்ஞானிகளுக்குப் பிரியமா யிருக்கின்றது.”

என்றில்வாறு அஞ்ஞானத்தில் அநுசூதமாக அஸ்தி பாதிப் பிரியமாகிய பிரஹ்மசேதனம் விளங்குகின்றது. ஆகையால் அஞ்ஞானம் பிரஹ்மசேதனத்தின் ஆசிரிதமாம். அதனால் பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தினும் சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

(௨) அல்லது, அஞ்ஞானம் மனதினால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் “எனக்குத் தெரியவில்லை” யென்னும் அநுபவமாகிய இலிங்கத்தால் அதன் அநுமான முண்டாகின்றது. பிரஹ்மசேதனம் சுவயம்பிரகாசவடிவமா யிருத்தலால் ஒரு பிரமாணத்திற்கும் விஷயமாகாது.

(௩) சரீரத்திலுள்ள மச்சம்போலப் பிரஹ்மத்தின் ஏகதேசத்தில் அஞ்ஞானமிருக்கின்றது. மிருக்கையிருக்கும் பிரஹ்மம் சுத்தசொப்பிரகாச மென்று சுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனாலும் அந்தப் பிரஹ்மசேதனம் அஞ்ஞானத்தைவிட சூக்ஷ்மமும் வியாபகமுமாம்.

இவ்வாறு சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மத்திற்குச் சகலபிரபஞ்சத்தினும் அதிக சூக்ஷ்மத்தன்மையும் வியாபகத்தன்மையு மிருக்கின்றது.

ககௌ. வினா:-சாமானியசைதன்னியத்தை அறிதலால் நிச்சயம்செய்யவேண்டியது யாது?

விடை:-க. (க) *கூ. அஸ்திபாதிப்பிரிய ரூப சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மமே நான்; (உ) நானே அந்த அஸ்திபாதிப்பிரியரூப சாமானியசைதன்னியமாகிய பிரஹ்மம்;

*கூ. “आत्माहं सर्वभूतानां विभुःसाक्षी न संशयः ।
ब्रह्मैवाहं सर्ववेदान्तवेद्यं नाहं वेद्यं व्योमवातादिरूपम् ।
रूपं नाहं नाम नाहं न कर्म ब्रह्मैवाहंसच्चिदानन्दरूपम् ॥

யான் சர்வபூதங்களின் ஆத்மா விபு சாஹி; சம்சயமில்லை. சர்வவேதாந்தங்களினாலும் அறியத்தக்க பிரஹ்மமே யான். ஆகாயம் வாயுமுதலியவடிவ அறியப்படுபொருள் நானல்லன்; உருவம் யானல்லன்; பெயர் யானல்லன்; கர்மம் யானல்லன்; சச்சிதானந்தவடிவப்பிரஹ்மமேயான்.” என்பது சர்வசாரோபநிஷத்து.

கலை.] சா-வி-சைதன்னியவர்ணநம். ௨௭௩

௨. நாமரூப்பிரபஞ்சம் என்னிடத்திற் கற்பித்தம் என்று நிச்சயஞ்செய்யவேண்டியது.

ககஅ. வினா:-இப்படி நிச்சயஞ் செய்வதால் என்ன உண்டாகும்?

விடை:-*க௦. இப்படி நிச்சயஞ்செய்வதனால் சகல அநர்த்தநிவிருத்தியும் பரமநந்தப் பிரபந்தியுமாயிய மோகந்முண்டாகும்.

*க௧. இதனை இக்கலையின் சு-வது டிப்பணியிலுள்ள முண்டகசூத்திரம்,

“ भिद्यते हृदयग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वमंशयाः ।

श्रीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावरे ॥

அந்தப் பராவரமாகிய பிரஹ்மாத்மாவை யறிந்தபோது இதயமுடிச்சுகள் பேதிக்கின்றன; சர்வமன்ஷயங்களும் அறுகின்றன; கர்மங்கள் நசிக்கின்றன.” என்றும் முண்டகமும்,

“ तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरञ्जनः परमं साम्य-
मुपैति ॥

புருஷனாகிய பிரஹ்மயோனியினை யறிந்தபோது, வித்வான் புண்ய பாபங்களைக்கழவி, நிரஞ்ஜனனாய்

மேலான சாம்யத்தை யடைகின்றான்.” என்னும் ழ
 ண்டகழம் மற்றும் அநேக சுருதிகளும் கூறுதல் க
 ன்க.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பத்தாங்கலை
 சாமானியவிசேஷசைதன்னியவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

பதினோரங்கலை.

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிதூபணம்.

வாச்சிய மிலக்கிய முணர்ந்து தற்பத
துவம்பதந் தம்மினி லக்கிய பிரண்டையு
மொருமைப் படுத்துக வுறுதிய தாக
வெவ்வே ருகிய விடம்பொருள் காலந்
தர்மமென் பவற்றோ ப்பாதி யொழிக்க. (க)

உலக மியாவு மாக்கி நிறுத்தி
யொடுக்கு முற்றறி வுடைய *மாயிக
கீசன் றற்பத வாச்சிய மாவ
னுபாதி யொழிந்த பிரம மிலக்கியம். (உ)

தன்னிற் சம்சாரந் தன்னைக் கொள்ளுஞ்
சுதந்திர மில்லா வனித்யக னுகிய
வற்பஞ்ஞ ஜீவன் வாச்சியந் தொம்பதத்திற்
சூபாதி யொழிந்த சாக்கி யிலக்கியம். (ங)

*மாயிகன் = மாயையை யுபாதிபாக வுடையவன்.

வாச்சிய மிரண்டுந் தம்மில் வேறு
மிலக்கியந் தமக்கிலை வேற்றுமை யிறையு
மில்வகைப் பிரமம் யானென் னுண்ணு
மவனே நிருபாதிகப் பிரம மாகுவன். (ச)

கககூ. வினா:--“தத்” பத மென்பது யாது?

விடை:--சாமவேதத்தினது சாந்தோக்கிய வுப
நிஷத்தின் ஆரூவது பிரபாடக(அத்தியாய)த்தி
ல் சுவேதகேது வென்னும் புத்திரனுக்கு அவர்
பிதாவாகிய உத்தாலகமுனிவர், ஒன்பது முறை
உபதேசித்த,

*க. “तत्त्वमसि ॥ தத்துவமஸி” என்னும் மகா
வாக்கியத்தின் முதற்பதம் “தத்” என்னும் பத
மாம்.

*க. (க) இத்தத்துவமணியினைப் போல

(௨) “प्रज्ञानं ब्रह्म ॥ பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம்.” என்
பது இருக்குவேதத்தின் ஐதரேயவுபநிஷத் மகாவாக்
கியம்.

(௩) “अहं ब्रह्मास्मि ॥ அகம் பிரஹ்மாஸ்மி.” என்பது
எஜுர்வேதத்தின் பிருகதராணியகவுபநிஷத் மகா
வாக்கியம்.

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். ௨௭௭

௨௦௦. வினா:—“துவம்” பதமென்பது யாதா?

விடை:—இதே “தத்துவமஸி” மகாவாக்கியத் தின் இரண்டாவது பதம் “துவம்” பதமாம்.

௨௦௧. வினா:—வாச்சியார்த்தம் இலக்ஷியார்த்த மென்பவை யாவை?

விடை:—சக்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சம் பந்தம் சக்தத்தின் விருத்தி யெனப்படும். அந்த விருத்தி இரண்டு வகையாம்:—

(ச) “अयमात्मा ब्रह्म ॥ अयमात्मा பிரஹ்மம்.” எ ன்பது அதர்வணவேதத்தின் மாண்டீக்கியவுபநிஷத் மகாவாக்கியம்.

(க) “तत्” பதத்திற்று வாச்சியார்த்தமாகிய ஈசுவர னும், இலக்ஷியார்த்தமாகிய சுத்கப்பிரஹ்மமும் முற் கூறிய மூன்று மகாவாக்கியங்களிலுமுள்ள “பிரஹ்ம” பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்களாம்.

(௨) “துவம்” பதத்திற்று வாச்சியார்த்தமாகிய ஜீ வனும், இலக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்தசாக்ஷியுமே மு ற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கியங்களிலுமுள்ள “பிரஹ் மானம்”, “அகம்”, “அபர்” பதத்தோடிகூடிய “ஆ த்மா” என்னும் இம்மூன்றுபதங்களுக்கும் வாச்சியார் த்தலக்ஷியார்த்தங்களாம். அன்றியும் “தத்துவமஸி” வாக்கிய முழுவதிற்குமுள்ள ஜீவப்பிரஹ்மஐக்கியமா

க. ஒன்று சக்திவிருத்தி;

உ. மற்றொன்று இலக்ஷணவிருத்தி.

க. சத்தத்தில் அர்த்தஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சாமர்த்தியமாகிய சத்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள சாக்ஷாத் சம்பந்தமானது சத்தத்தின் *உ. சக்திவிருத்தியாம்.

உ. சக்திவிருத்தியினால் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தின்வாயிலாகச் சப்தத்திற்கு அர்த்தத்தோடுள்ள பரம்பரையாகிய சம்பந்தம் சத்தத்தின் இலக்ஷணவிருத்தியாம்.

க. அவற்றுள், சக்திவிருத்தியினால் எந்த அர்த்தம் அறியப்படுகின்றதோ, அது சப்தத்தின் வாச்சியார்த்த மெனப்படும். இரக்யே சக்கியார்த்த மென்றும், முக்கியார்த்தமென்றும் கூறுவர்.

உ. இலக்ஷணவிருத்தியினால் அறியப்படும் அர்த்தம் சப்தத்தின் இலக்ஷ்யார்த்த மெனப்படும். சப்த அர்த்தமே முற்கூறிய மூன்று மகாவாக்கி பங்களுக்கும் அர்த்தமாம்.

சாந்தோதிபத்தின் ஒன்பதுமுறை உபதேசத்தைத் தத்துவமஸிமகாவாக்கியவுபதேசம் என்றும் எம்மாதிரிச் செய்யப்பட்ட நூலிற் காண்க.

*உ. இந்தச் சக்திவிருத்தியின் இலக்ஷணத்தில்

கலை.] தத்துவம்பதவிக்கியநிருபணம் உளக

உரு. வினா:—இலக்ஷணவிருத்தி எத்தனை வகையாம்?

விடை:—க. ஜஹத்து. உ. அஜஹத்து. ந. பாகத்தியாகம் (ஜஹதஜஹத்து) என்னும் பேதத்தால் இலக்ஷணவிருத்தி மூன்றுவகையாம்.

உரு. வினா:—மூன்றுவிதமாகிய இலக்ஷணையின் இலக்ஷணமும் உதாரணமும் எவை?

விடை:—க. எங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபட்டு, வாச்சியார்த்தத்தின் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது ஜகத்திலக்ஷணை (விட்டலக்கணை) யாம்.

ஒரு புருஷன் ஒருவனை “இடைச்சேரி எங்கே யிருக்கிறது” என்று கேட்க, அதற்கவன் “இடைச்சேரி கங்கையில் இருக்கிறது” என்று சொல்லாவிடின், அங்கே, கங்கை என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய தேவநதியின் பிரவாகத்தில் இடைச்சேரியானது சம்பவியாது. ஆகை

அந்நியமதஸ்தர்கொள்ளைகளும், அவற்றின் கண்டனமும், சித்தாந்தமும் விசாரணாகா விருத்திப்பிரபாகாபிரந்தங்களிற் காண்க.

யால் வாச்சியார்த்தமாகிய தேவந்தியின் பிரவாகம் முழுவதும் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய தீரம்(கரை)கொள்ளப்படுகிறது.

உ. எங்கே வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியானது கிரகிக்கப்படுகின்றதோ, அது அஜஹத்திலக்ஷணை(விடாதலக்கணை)யாம்.

ஒருவன் “சிவப்பு ஓடுகிறது” என்று சொல்வானாயின், அங்கே சிவப்பு என்னும் பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமாகிய செந்நிறத்தில் ஓடுதல் பொருந்தா தாகையால், செந்நிறமுடைய குதிரை ஓடுகிறதென வாச்சியார்த்தம் விடுபடாமல், அதன் சம்பந்தியாகிய குதிரை யென்னும் அதிக அர்த்தம் கிரகிக்கப்படுகின்றது.

ங. எங்கே விரோதமுடைய சில வாச்சிய பாகம் விடுபட்டு, அதன் சம்பந்தியாகிய விரோதமில்லாத சில வாச்சியபாகம் கொள்ளப்படுகின்றதோ, அது பாகத்தீயாகலக்ஷணை(விட்டுவிடாதலக்கணை)யாம்.

முன் ஒரு தேசகாலத்தில் பார்க்கப்பட்ட தேவதத்தன் அந்நியதேசகாலத்தில் பார்க்கப்படுவானாயின், அப்போது அவனைப் பார்க்கும் சோமதத்தனானவன் “அந்தத்(தூர)தேசத்திலும் அந்

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். ௨௮௧

தக்(பூத)காலத்திலும் பார்க்கப்பட்ட தேவதத்தன் எவனோ, அவனே இந்தத்(சமீப)தேசத்தில் இந்தக் (வர்த்தமான)காலத்தில்வந்திருக்கிறான்". என்று சொல்லுகிறான். இங்கே அந்தத் தேசகாலமும் இந்தத் தேசகாலமுமாகிய வாச்சியபாகங்களுக்கு ஐக்கிய விரோதமிருத்தலால், அவற்றின் பார்வை விடுபட்டு, "தேவதத்தன் இவன்தான்" என்னும் விரோதமில்லாத வாச்சியபாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

௨௦௪. வினா:-மூன்றுவித இலக்ஷணைகளில் மகாவாக்கியத்தில் எந்த இலக்ஷணை பொருந்தும்?

விடை:-க.எங்கேவிட்டலக்கணையிருக்கின்றதோ, அங்கே வாச்சியார்த்தம் முழுவதும் விடுபடுகின்றது. மகாவாக்கியத்தில்விட்டலக்கணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

(க) "தத்" "துவம்" பதங்களின் வாச்சியார்த்தத்தில் பிரவேசித்துள்ள பிரஹ்மசைதன்னியசாஷிசைதன்னியங்களுக்கு விடுபாடுண்டாய்,

(௨) அவற்றினும் வேறாகிய அசத்து ஜடது கஞ்ரூபப் பிரபஞ்சம் கொள்ளப்படுவதாகும். அல்லது சமஷ்டிவியஷ்டிப்பிரபஞ்சமயமான உபா

தியி (விசேஷணவடிவ வாச்சியபாகத்தி)னையும்
சேதனத்தோடு விடுவதனால் மிஞ்சு ருக்கும்சூரி
யம் கொள்ளப்படுவதாகும்.

அதனால் பெரும் அநர்த்தத்தி னடைவு உண்
டாகும். அதனால் புருஷார்த்தமும் சித்தியாது.
ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விட்டலக்கணை
பொருந்தாது.

௨. என்கே விடாதலக்கணை யிருக்கின்றதோ
அங்கே வாச்சியார்த்தத்தின் எப்பாகமும் விடுப
டுகிறதில்லை; அதிக அர்த்தம் கொள்ளப்படுகின்
றது. மகாவாக்கியத்தில் விடாதலக்கணையைக்
கொள்ளுவோமாயின், “தத்” “துவம்” பதவா
ச்சியார்த்தங்கள் எப்படியோ அப்படியே யிருக்
கும். அதனோடு சூரிபவடிவ அதிக அர்த்தத்தினை
யும் கிரகிக்கவேண்டியதாகும். அதனால் ஐக்கிய
விரோதம் நீங்காது. அதனால் இலக்ஷணையைச்
செய்ததற்கு ஒரு பிரரோஜனமும் சித்தியாது.
ஆகையால் மகாவாக்கியத்தில் விடா லக்கணை
பொருந்தாது.

௩. என்கே பாகத்தியாகலக்ஷணை யிருக்கின்ற
தோ, அங்கே விரோதமுடைய பாகம் விடுபட்டு,
விரோதமில்லாத பாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். ௨௮௩

மகாவாக்கியத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணையைக் கொள்ளுவோமாயின்,

க. “தத்” “துவம்” பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்களினின்றும் தர்மத்தோடுகூடிய மாயை அவித்தையாகிய விரோதபாகத்தின் விடுபாடுண்டாகிறது.

உ. விரோதமில்லாத அசங்கசுத்தசேதனபாகம் கொள்ளப்படுகின்றது.

அதனால்,

(க) அவற்றிற்கு ஐக்கியமும் பொருந்துகின்றது.

(உ) அதனால் பரமபுருஷார்த்தத்தின் பிராப்தியுண்டாகின்றது.

ஆகையால் மகாவாக்கியார்த்தத்தில் பாகத்தியாக லக்ஷணை பொருந்தும்.

உ௦௩. வினா :—“தத்” பதத்தின் வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்க ளெவை?

விடை :—க. அவ்வியாகிருதமாகிய மாயை நசுவரனுக்குத் தேசமாம்.

உ. உற்பத்தி திதி பிரளய மென்னு மிம்மூன்

ஹம் ஈசுவரனுக்குக் காலங்களாம்.

௩. சத்துவகுணம் இரஜோகுணம் தமோகுணம் என்னு மிம்மூன்றும், ஈசுவரனுக்கு *௩. வஸ்துக்(சிருஷ்டி சாமக்கிரியை)களாம்.

௪. விராட்டு இரணியகருப்பம் அவ்வியாகிருதம் என்னு மிம்மூன்றும் ஈசுவரனுக்குச் சரீரங்கள்.

௫. வைசுவானரன் சூத்திராத்மா அந்தரியாமி என்னும் இம்மூவரும் ஈசுத்தன்மையின் அபிமானிகள்.

*௩. மாயையும் மூன்றுகுணங்களும் ஒரே பதார்த்தமாகையால், ஈசுவரனது தேசவஸ்துசரீரங்களுக்கு ஏகத்துவ முண்டாகின்றது. ஆயினும் குயவனுக்குக் குடத்தைச் செய்ய,

(௧) மிருத்திகைபாகிய பிருதிவி தேச(இட)மாயும்,
(௨) மிருத்திகையின் பிண்டம் (திரள்) வஸ்துவாயும்,

(௩) எலும்புமுதலிய வடிவினதாகிய பிருதிவியின் பாகம் சரீரமாய் மிருக்கின்றன.

அவற்றிற்கு ஏகத்துவம் சம்பவியா தென்ப தில்லை. அதுபோல ஈசுவரனது தேசமுதலியவற்றிற்கும் ஏக

கலை.] தத்துவம்பதஜைக்கியநிருபணம். உஅரு

கூ. “ஒருவனாகியநான் அநேகமாக ஆவேன்.”
என்னும் * ச. பார்வைமுதல் “ஜீவருபமாகப் பிர
வேசித்தார்” என்பதுவரையிலுள்ள சிருஷ்டி ஈச
வரனது காரியமாம்.

எ. க. சருவசக்தித்துவம், உ. சருவஞ்ஞத்து
வம், ஈ. வியாபகத்துவம், ச. ஏகத்துவம், நு. சுத
ந்திரத்துவம், கூ. சாமர்த்தியம், எ. பரோக்ஷத்து
வம், அ. மாயாவுபாதிபுடைமை என்னு மிவ்வெ
ட்டும் ஈசுவரனது தீர்மங்கள்.

க. (க) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடியமாயை,

(உ) அதிலுள்ள சிற்பிரதிபிம்பமாகிய சிநாடா
சன்,

த்துவம் சம்பவியா தென்ப தில்லை.

*ச. “ईक्षणादिप्रवेशान्ता सुष्टिरीशेन कल्पिता ॥

ஈக்ஷணமுதல் பிரவேசபரியந்தமான சிருஷ்டி ஈச
வரனால் உற்பிக்கப்பட்டது.” என்பது மகோபநிஷத்
தம் வராகோபநிஷத்துமாம். ஈக்ஷணமுதல் பிரவே
சபரியந்தமான சிருஷ்டி சாந்நோக்கியம் ஆறாவது ப்
ரபாடகத்திலும் மற்றும் தைத்தீரீயம், ஐத்யோயமுதலி
ய அநேக சுருதிகளிலும் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

(ங) அவற்றிற்குத் திஷ்டானமாகிய பிரஹ்மம் என்னும்

இவை எல்லாம் சேர்ந்து ஈசுவர னெனப்படும்.
*ரு. அது “தத்” பதத்திற்கு வச்சியாந்தமாம்.

*ரு. “तत्रपारोक्ष्यशबलस्सर्वज्ञत्वादिलक्षणो मायो-
पाधिः सच्चिदानन्दलक्षणो जगद्योनिस्तत्पदवाच्यो भव-
ति ॥

அம்மகாவாக்கியங்களில் பரோக்ஷபனமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய லக்ஷணமுள்ள மாயையை உபாதி யாகவுடைய சச்சிதானந்தலக்ஷண ஜகத்காரணமான ஈசுவரன் தத்பதவாச்சியமாம்.” என்பது பைங்குலம்.

“ब्रह्मैव स्वशक्तिं प्रकृत्यभिधेयामाश्रित्य लोकान्-
सृष्ट्वा प्रविश्यान्तर्यामित्वेन ब्रह्मादीनां बुद्धीन्द्रिय-
नियन्तृत्वादीश्वरः ॥

பிரஹ்மமே பிரகிருதி யென்னும் தனது சக்தியினே ஆசிரயித்து, லோகங்களைச் சிருஷ்டித்து, அந்தரியாம் தன்மையால் பிரவேசித்து, பிரஹ்மமுதலியோரின் புத்தீந்திரியங்களை நியமனஞ்செய்கின்றமைபால் இவ்வாறும்.” என்பது நீராலம்பம்.

கலை.] தத்துவம்பதஜீக்கியநிருபணம். ௨௮௭

௨. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடியமாயாதிதா
பாசபாகத்தை விட்டு, மிஞ்சியிருக்கும் விராட்டி
இரணியகருப்ப அவ்வியாகிருதங்களுக்கு அநி
ஷ்டான ஈசுவரசாக்ஷியாகிய சுத்தப் பிரஹ்மம்,
“தத்” பதத்திற்கு இலக்ஷியார்த்த மாம்..

௨௮௭. வினா:—பிரஹ்மத்திற்கும் மாயையில் பி
ரதிபிம்பமாகிய ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பர அக்தி
யாசம் (அந்நியோந்நியாத்தியாசம்) எப்படியிரு
க்கின்றது?

விடை:—அவிசாரதிருஷ்டியால்,

பிரஹ்மத்தினது சத்தியத்தன்மையின் சமுசர்
க்கம் (தாதாத்மியசம்பந்தம்) ஈசுவரனிடத்தூ அத்
தியஸ்தமாகின்றமையால், ஈசுவரன் சத்தியமாகத்
தோற்றுகின்றார்.

“ सत्यज्ञानमनन्तमानन्दं सर्वज्ञत्वाद्युपेतं मायो-
षाधिकं तत्पदार्थः परमात्मा ॥

சத்தியஞான அநந்த ஆனந்தமாயச் சர்வஞ்ஞத் தவ
முதலியவற்றோடுகூடிய மாயோபாதிதன் தற்பதத்தி
ற்கு ஷாச்சியமான பரமாத்மாவாம்.” என்பது சரீவ
சாரம்.

௨. ஈசுவரனது சொரூபமும் அவரது காரணத்தன்மையின் சொரூபமும் பிரஹ்மத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், பிரஹ்மம் ஜகத்திற்குக் காரணமாகத் தோன்றுகின்றது. இதனையே தடஸ்தலக்ஷணத்தை அறிவிக்கும் சுருதிபுராண ஆசாரியர்களது வசனங்கள் அநுவாதஞ் செய்கின்றன.

இவ்வாறு பிரஹ்மத்திற்கும் ஈசுவரனுக்கும் பரஸ்பரஅத்தியாச மிருக்கின்றது.

௨௦௮. வினா :—அவ்வத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம் ?

விடை :—அவ்வத்தியாசம் விவேகஞானத்தால் நிவர்த்தியாம்.

௨௦௮. வினா :—“ துவம் ” பதத்தின் வாச்சியார்த்தலக்ஷியார்த்தங்க ளெவை ?

விடை :—க. நேத்திரம், உ. கண்டம், ஈ. இருதயம்என்னு மிம்மூன்றும் ஜீவனுக்குத் தேசமாம்.

௨. ஜாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி என்னுமிம்மூன்றும் ஜீவனுக்குக் காலமாம்.

௩. ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணம் என்னு மிம்

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். உஅக

மூன்றாம் ஜீவனுக்கு வஸ்துக் (போகசாமக்கிரி)
களாம்.

ச. இதுவே சரீரமுமாம்.

நு. விசுவன் தைஜசன் பிராஞ்ஞனென்னுமீம்
மூவரும் ஜீவத்தன்மைபின் அபிமானிகள்.

சு. ஜாக்கிரமுதல்மோக்ஷபரியந்தமுள்ளபோ
கமாகிய சமுசாரம் ஜீவனது காரியமாம்.

எ. க. அற்பசக்தித்துவம், உ. அற்பஞ்ஞத்து
வம், ஈ. பரிச்சின்னத்தும், ச. நானாத்துவம், நு.
பரதந்திரத்துவம், சு. சாமர்த்தியமின்மை, எ. அ
பரோக்ஷத்துவம், அ. அவித்யோபாதிபுடைமை
என்னு மிவ்வெட்டும் ஜீவனது தர்மங்களாம்.

க. (க) இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய அவித்
தை,

(உ) அதில் பிரதிபிம்பமாகிய சிதாபாசன்,

(ஈ) அவற்றிற்கதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தர்,

என்னு மிவை எல்லாஞ்சேர்ந்து ஜீவ னெனப்
படும். * சு. அது “ துவம் ” பதத்திற்கு வாச்யார்
த்தமாம்.

உ. இவை எல்லாவற்றோடும் கூடிய சிதாபாச

பாகத்தைவிட்டு, மிஞ்சியிருக்கும் ஸ்தூலஞ்சுடம்
காரணசரீரங்களுக்கு அதிஷ்டான ஜீவசாக்ஷி

*சு. “ स एवान्तःकरणसंभिन्नबोधोऽस्मत्प्रत्ययावलं-
घनस्त्वंपदवाच्यो भवति ॥

அவ்விசுவரணே அந்தக்கரணத்தோடு கூடிய அறிவு
டையவனாய், யான் என்னும் விருத்திக்குப் பற்றுக்கோ
டாய்த் துவம்பதவாச்சிய னாகின்றான். ” என்பது
பைங்கலம்.

“ सत्यज्ञानमनन्तमानन्दं सर्वशरीरोपाधिविनिर्मुक्तं
कटकमकुटाद्युपाधिरहितस्वर्णघनवाद्विज्ञानघनाचिन्मात्र-
स्वभावमात्मचैतन्यं ब्रह्म यदवभासते तदविद्योपाधिकं
त्वंपदार्थस्य प्रत्यगात्मा ॥

சத்தியநான ஆனந்த ஆனந்தமாய்ச் சகலசரீரோபா-
திகளினின்றும் விடுபட்டதாய்க் கடகமகுடமுதலிய
உபாதிகளின்றிய பொற்கட்டியினைப்போல நானக
னசின்மாதிரிஸ்வபாவமாயுள்ள ஆத்மசைதன்னிபமா-
ன எந்தப் பிரஹ்மம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அது அவித்
தையை யுபாதிபாகவுடைய துவம்பதவாச்சிபமாம்.
அது பிரத்தியகாத்மாவாம். ” என்பது சரீவசாரம்.

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிருபணம். ௨௯௧

யாகிய கூடஸ்த ஆத்மா “ துவம் ” பதத்திற்கு இலக்கியார்த்தமாம்.

௨௦௯. வினா:—கூடஸ்தருக்கும் புத்தியில்பிரதி பிம்பமாகிய ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசம் எப்படியாகும்?

விடை :—அஸிசாரதிருஷ்டியில்,

க. கூடஸ்தரது சத்தியத்தன்மையின் சமுசார் க்கம் (தாதாத்மிய சம்பந்தம்) ஜீவனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், ஜீவன் மித்தையாகத் தோற்றமல் சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றது.

௨. ஜீவனது சொரூபமும் அதனது கர்த்திரு த்னுவாதி தர்மங்களும் கூடஸ்தரிடத்தில் அத்தியஸ்தமாகின்றமையால், கூடஸ்தர் அகர்த்தாவும் அபொக்தாவும், அசமுசாரியும், நித்தியமுத்தமும், அசங்கமுமாகிய பிஷ்மமாகத் தோற்றமல், அதனிலும் விபரீதமாகத் தோற்றுகின்றார்.

இவ்வாறு கூடஸ்தருக்கும் ஜீவனுக்கும் பரஸ்பர அத்தியாசமாம்.

௨௧௦. வினா:—அந்த அத்தியாசம் எதனால் நிவர்த்தியாம்?

விடை :-அந்த அத்தியாசம் விவேகஞானத் தால் நிவர்த்தியாம்.

உகக. வினா :-“ தத் ” பத “ துவம் ” பதார்த்தங்களுக்கு மகாவாக்கியத்திற் சொல்லப்பட்ட ஐக்கியம் எப்படிச் சம்பவிக்கும்?

விடை :-க. “ தத் ” பத “ துவம் ” பதார்த்தங்களின் வாச்சியார்த்தமாகிய உபாதிசகித சைத ன்னியங்(ஈசுவர ஜீவர்)களின் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

உ. “ தத் ” பத “ துவம் ” பதங்களின் இலக்ஷி யார்த்தமாகிய பிரஹ்மாத்மாக்களின் ஐக்கியத்தி ற்குச் சிறிதும் விரோத மில்லை.

இவ்வாறு “ தத் ” பத “ துவம் ” பதார்த்தங்க ளுக்கு மகாவாக்கியத்திற் கூறிய ஐக்கியம் சம்ப விக்கும்.

உகஉ. வினா :-“ நான் பிரஹ்மம்.” என்னும் பிரஹ்மாத்மவைக்கியஞானம் யாருக் குண்டாகி ன்றது?

விடை :-இந்த ஞானம் சிதாபாசனுக் குண்டா சிின்றது.

கலை.] தத்துவம்பதஃக்கியநிர்ஹம். உகந்.

உகந். வினா:-பிரஹ்மத்துக்கு வேறுகிய சிதாபாசன் தன்னை எப்படிப் பிரஹ்மரூபமாக அறிவன்?

விடை:-க. ஜீவத்தன்மைக்கு அதிஷ்டர்னமாகிய கூடஸ்தருக்குப். பிரஹ்மத்தோடு முக்கிய அபேத மிருக்கின்றது.

உ. புத்தியோடுகூடிய சிதாபாசனுக்குத்தனது சொரூபத்தைப் பாதித்தலால், பிரஹ்மத்தோடு அபேத முண்டாகின்றது.

ஆகையால்,

க. சிதாபாசன் தனது சொரூபத்தைப் பாதித்துத், தன்னை அகம் சப்தத்திற்கு இலக்ஷியார்த்தமாகிய கூடஸ்தராக அறிகிறான்.

உ. தனது நிஜரூபமாகிய கூடஸ்தரை “நான் கூடஸ்தர்” என்றபிமானித்துக்கொண்டு, “நான் பிரஹ்மம்” என்றறிகிறான். இவ்வாறு சிதாபாசன் தன்னைப் பிரஹ்மரூபமாக அறிகிறான்.

உகசு. வினா:-இந்தத் “தத்” “துவம்” பத இலக்ஷியார்த்தங்களின் ஐக்கியத்தில் திருஷ்டார்த்தம் யாது?

விடை :- திருஷ்டாந்தம், க. (க) கடமடவுபா திக்ளையுடைய கடாகாசமடாகாசங்களுக்கு ஐக்கிய விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) கடமடங்களாகிய உபாதிகளின் திருஷ்டியை விட்டு, ஆகாசமாத்திரத்திற்கு ஐக்கிய விரோத மில்லை.

உ. (க) கண்ணாடிப்பாத்திரத்திலும் மண்பாத்திரத்திலும் எரியும் விளக்கின் உபாதிகளாகிய இரண்டு பாத்திரங்களுக்கும் ஐக்கிய விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) அக்கினித்தன்மையால் தீபத்தின் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

ங. (க) இராஜாவுக்கும் இடையனுக்கும் அவர்களின் உபாதிகளாகிய சேனையினாலும் ஆட்டு மந்தையினாலும் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) மனிதத் தன்மையால் ஐக்கியத்திற்கு விரோத மில்லை.

ச. (க) கங்காஜலத்திற்கும் கங்கையின் கலசஜலத்திற்கும் அவற்றின் உபாதிகளாகிய ஆறுகல

கலை.] தத்துவ விபரி ரூப ன . டகடு

சங்களால் ஐக்கியபோதிலும்,

(உ) கங்கைசீர்மத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு
விரோத மில்லை.

நு. (க) சமுத்திரத்திரத்தும் கீர்த்துனிக்கும் அ
வற்றின் உபாதிகளாகிய சமுத்திரதிவலைகளால்
ஐக்கியவிரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) ஜலமாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு விரோ
தமில்லை.

கா. (க) ஓர் புருஷனைப் பிதாவை முன்னிட்டுப்
புத்திரனென்றும், பாட்டனை முன்னிட்டுப்பென
த்திர(பேர)னென்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவ
னது உபாதிகளாகிய பிதாபாட்டன்மார்களால்
ஐக்கியத்திற்கு விரோத மிருந்தபோதிலும்,

(உ) புருஷன்மாத்திரத்தால் ஐக்கியத்திற்கு
விரோத மில்லை.

எ. காசியில் ஓர் அரசுநிருந்தான். அவன் யா
னையில் உட்கார்ந்து பவனிவருவதைச் செவ்வை
யாகப் பார்த்திருந்த ஓர் யாத்திராவாசியாகிய தே
வதக்தன், சிலகாலத்திற்குப் பின் அக்காசியரசனை
ஓர் வெற்றரசன் அவனது இராச்சியத்தைக் கவ

ர்ந்துகொண்டு துரத்திவிட, அவன் கோவணம் தரித்து, அங்கத்தில் விபூதி யணிந்து, சரைக்குடுக்கையும், தண்டமும் கையிற்கொண்டவனாய், வெறுங்காலோடு தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுச் சுற்றிக்கொண்டே தன் கிராமத்திற்கு வரக்கண்டு, அந்நிய யாத்திராவாசியாகிய சோமதத்தனை நோக்கி, நாம் காசியில் எந்த இராஜாவைப் பார்த்தோமோ “அவன்தான் இவன்” என்று சொன்னான்.

அதற்கு அந்நிய யாத்திராவாசியாகிய சோமதத்தன்,

(௧) அந்தத் தேசம் வேறு ; இந்தத் தேசம் வேறு ;

(௨) அந்தக் காலம் (அவஸ்தை) வேறு ; இந்தக் காலம் வேறு ;

(௩) அவனது வஸ்து (சாமக்கிரியை) வேறு ; இவனது வஸ்து வேறு ;

(௪) அவனது அபிமானம் வேறு ; இவனது அபிமானம் வேறு ;

(௫) அவனது காரியம் வேறு ; இவனது காரியம் வேறு ;

கலை.] தத்துவம்பதஜிக்கியநிருபணம். ௨௯௭

(சு) அவனது தர்மம் வேறு ; இவனது தர்மம் வேறு ;

ஆகையால் அந்தக் காசி அரசனுக்கும் இந்தச் சந்நியாசிக்கும் ஐக்கியம் எப்படிக் கூடுமென, அதற்கு அத்தேவதத்தன், அவனுடையவும் இவனுடையவுமாகிய (க) தேச (உ) கால (ங) வஸ்து (ச) அபிமான (ரு) காரிய (க்) தர்மங்களை விட இரண்டிலும் அநுசூதமாயுள்ள புருஷன்மாத்திரம் ஒருவனே என்றான்.

சித்தாந்தம் :—அதுபோல, ஜீவேசுவரர்களது தேசகாலமுதலியவற்றை விட்டால், இருவரிலும் அநுசூதமாயுள்ள சேதனமாத்திரமாகிய பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றேயாம். ஆகையால் “ பிரஹ்மமே நான், நானே பிரஹ்மம். ” என்று திடமாக நிச்சயம் செய்தல் வேண்டும்.

இதுவே தத்துவஞானம். *௭. இதனாலேயே சருவதுக்கரிவிருத்தியும் பரமாநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்ச முண்டாகின்றது.

*௭. தத்துவம்பதங்களின் ஐக்கியத்தையும், மகாவாக்கியத்தினால் அகம் பிரஹ்மாஸ்யி என்னுமிதிராபரோக்சமுண்டாம் என்பதையும், அதனாலேயே சர்வ

துக்கநிலிருத்தி பரமாநந்தப்பிராப்தி யெய் மோகூத
முண்டாம் என்பதையும் அநேகம் சாஸ்திரங்களிலுமிரு
க்கின்றன. அவற்றுள் சில வருமாறு :-

“ यत्परं ब्रह्म सर्वमा विश्वस्यायतनं महत् ।

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं नित्यं तत्त्वमेव त्वमेव तत् ॥

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादि प्रपञ्चं यत्प्रकाशते ।

तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥

त्रिषु धामसु यद्भोज्यं भोक्ताभोगश्च यद्भवेत् ।

तेभ्यो विलक्षणस्साक्षी चिन्मात्रोऽहं सदाशिवः ॥

मय्येव सकलं जातं मयि सर्वं प्रष्ठितम् ।

मयि सर्वं लयं याति तद्ब्रह्माद्वयमस्यहम् ॥

என பரப்பிரஹ்மமாயும், சர்வாத்மாவாயும், விசுவ
த்திற்சுடமாயும், மகத்தாயும், சூக்ஷ்மத்தினும் சூக்ஷ்ம
மாயும் சித்திபமாயு முள்ளதோ, அதுவே நீ; நீயே
அது. சூக்ஷ்மம் சொப்பனம் கருத்திமுதலிய ஜகத்
திலே என பிரகாசிக்கின்றதோ அதாவது அறிகின்ற
கோ, அக்சப் பிரஹ்மம் நான் என்றறிந்து, சர்வபத்
தகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். முப்புரங்களிலும்

அதாவது மூன்று அவஸ்தைகளிலும் எந்தப் போஜ்யம் (புசிக்கப்படுபொருள்) போக்தா போக முண்டோ, அவற்றிற்கு விலக்ஷணமான சாஸ்திரி சின்மாதிரமாகிய யான் சதாசிவன். என்னிடத்திலேயே யாவும் உண்டாயின. என்னிடத்திலேயே யாவும் நிலைத்திருக்கின்றன. என்னிடத்திலேயே யாவும் ஒலிங்குகின்றன. அத்தன்மைய பிரஹ்மமாகிய அத்வயம்பான்.” என்னும் இவை முதலியன கைவல்யகருதி.

“ परमात्मात्मनोरेकत्वज्ञानेन तयोर्भेद एव विभक्तः

सा सन्ध्या ॥

பரமாத்மா ஆத்மா வென்னுமிரண்டன் ஒருமை (ஒன்றெனுந்தன்மை) ஞானத்தினால் அவ்விரண்டன் பேதமே தொலைந்தது. அது சத்தியாவாம். ” என்பது பரமஹம்ஸோபநிஷத்து.

“ सर्वोपाधिविमुक्तं निर्विशेषचिन्मात्रं सदैवैतमानन्दममायं ब्रह्म । तद्धि त्वंपदार्थादौपाधिकात्तत्पदार्थाच्चौपाधिकभेदाद्विलक्षणमभेदमधिष्ठानत्वोपलक्षितं शुद्धं पारमार्थिकं सत्तामात्रमविनाशि ॥

சர்வோபாதிக்களினின்று விடுபட்டதும், நிர்விசேஷ

சின்மாத் திரமும், சத்தும், அத்வைதமும் ஆநந்த முமான மாயையின்றிய வஸ்து பிரஹ்மம். அதுவே உபாதியினாலாகிய தத்பதவாச்சியத்தினும் துவம்பத வாச்சியத்தினும் உபாதியினாலாகிய பேதத்தினும் வே ருன அபேதமும், அதிஷ்டானத்தினால் உபலக்ஷிக்க ப்பட்டதும், சுத்தமும், பாரமார்த்திகமும், சத்தாமா த்திரமும், அவிநாசியுமாம்.” இது சர்வசாரோப நிஷிந்தா.

“तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा ब्रह्म सम्पद्यते भुवम् ॥

நிஷ்கலாதிலக்ஷணமுடைய பிரஹ்மம் யானென்ற நிந்து, நிச்சயமாகப் பிரஹ்மத்தினைப் படைக்கின்றான்.” இது பிரஹ்மபிந்தூபநிஷிந்தா.

“येनेक्षते श्रुणोतीदं जिघ्रति व्याकरोति च ।

स्वाद्स्वादू विजानाति तत्प्रज्ञानमुदीरितम् ॥

चतुर्मुखेन्ददेवेषु मनुष्याश्चगवादिषु ।

चैतन्यमेकं ब्रह्मातः प्रज्ञानं ब्रह्म मयपि ॥

परिपूर्णः परात्मास्मिन्देहे विद्याधिकारेणि ।

बुद्धेः साक्षितया स्थित्वा स्फुरन्नइमितीर्यते ॥

स्वतः पूर्णः परात्मात्र ब्रह्मशब्देन वर्णितः ।
अस्मीत्यैक्यपरामर्शस्तेन ब्रह्म भवाम्यहम् ॥

एकमेवाद्वितीयं सन्नामरूपाविवर्जितम् ।
सृष्टेः पुराधुनाप्यस्य तादृक्तं तदितीयते ॥

श्रोतुर्देहेन्द्रियातीतं वस्त्वत्र त्वंपदेरितम् ।
एकता गृह्यतेऽसीति तदैक्यमनुभूयताम् ।

स्वप्रकाशापरोक्षत्वमयमित्युक्तितो मतम् ।
अहंकारादिदेहान्तं प्रत्यगात्मेति गीयते ।

दृश्यमानस्य सर्वस्य जगतस्तत्त्वमीर्यते ॥
ब्रह्मशब्देन तद्ब्रह्म स्वप्रकाशात्मरूपकम् ।

अनात्मदृष्टेरविवेकानिद्रामहம்மस्வप्னगतिं गतोहं ।
स्वरूपसूर्येभ्युदितैः स्फुटौक्तै-

गुरोर्महावाक्यपदैः प्रबुद्धः ।
वाच्यं लक्ष्यमिति द्विधार्थसरणी वाच्यस्य हि त्वंपदे

वाच्यं भौतिकमिन्द्रियादिरपि यल्लक्ष्यं त्वमर्थश्च सः ।
वाच्यं तत्पदमीशताकृतमतिर्लक्ष्यं तु सच्चित्सुखानन्द-

ब्रह्म तदर्थ एव च तयोरैक्यं त्वसीदं पदम् । त्वमिति
तदिति कार्ये कारणे सत्युपाधौ द्वितयमितरथैकं सच्चि-
दानन्दरूपं उभयवचनहेतू देश कालौ च हित्वा जगति
भवति सोऽयं देवदत्तो यथैकः ॥ कार्योपाधिरयं जीवः
कारणोपाधिरीश्वरः । कार्यकारणतां हित्वा पूर्णबोधोऽव-
शिष्यते ॥

புருஷன் எதுவும் இரண்டேக் காண்கின்றானே, கே
ட்கின்றானே, முகந்துகின்றானே, சொல்லுகின்றானே,
உருகி உருகியின்றாமனை யறிகின்றானே, அது பிரதீ
நான மெனப்படும். சக்தர்முகேந்திரகேவர்களிலும்,
மன்தர் (துதிநா பசு முதல்பவற்றிலும் உள்ள னைத
ன்னிபம் ஒன்றே பிரபுமும். ஆதலால் என்னிடத்தி
லுமுள்ள பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மமாம். பரிபூர்ண பர
மாத்மா இரத்த வித்திபாதிசாரிபாதிப தேகத்தில் புத்
தியின் சாஷித்தன்மையாக இருத்து விளங்குவதாய்
அகம் (யான்) என்று சொல்லப்படுகின்றது. தானே
பூர்ணமான பரமபதம் அகம் பிரஹ்மசப்தத்தினால்
வர்ணிக்கப்பட்டது. அகம் (இருக்கின்றேன்) என்
பது ஐக்கிய சூர பதம். அந்னால் யான் பிரஹ்ம

மாகின்றேன். ஒரே அத்விதீய நாமரூபமின்றிய் சத்
து சிருஷ்டிக்கு முன்னிருந்தது. இப்பொழுதும் இ
தற்கு அத்தன்மை யிருத்தலால் தத் (அஃது) என
ப்படுகின்றது. கேட்பவனது தேகேந்திரியாதீதவஸ்
து இங்குத் துவம்பதத்தாற் சொல்லப்படுவதாம்.
அலி (இருக்கிறும்) என்பதனால் ஐக்கியம் (ஒருமை)
கிரகிக்கப்படுகின்றது. அவ்வைக்கியம் அதுபவிக்கப்
படுக. சுவப்பிரகாசாபரோக்ஷத்துவம் அபம் (இந்த)
என்னும் சொல்லால் கொள்ளப்படுகின்றது. அகங்கா
ரமுதல் தேகபரியந்தமுள்ள பிரத்தியக் கு ஆத்மாவே
ன்று சொல்லப்படுகின்றது. காணப்படுகின்ற சகல
ஜகத்தின் தத்துவம் (உண்மை) பிரஹ்மசப்தத்தினால்
சொல்லப்படுகின்றது அந்தப் பிரஹ்மம் சுவப்பிரகா
ச ஆத்மவடிவமாம். அராத்மதிருஷ்டயினால் அவிவே
கநித்திரையினைபம் யான் எனதெனும் சொப்பனகதி
யையும் அடைந்திருந்த யான் குருவின் வெளிப்படை
வாக்குகளாகிய மகாவாக்கியபதங்களால் சுவரூபகுரி
யன் உதிக்கவே விழித்தேன். வாச்சியலக்ஷிய மென்
து வாக்கியத்திற்கு இருவகைப் பொருட்பாகுபாடு
ண்டு. துவம்பதத்தில் வாச்சியம் பெளதிகமும் இந்தி
ரியாதிகளுமாம்; இலக்ஷியம் நீ என்னும் சொற்பொ
ருள் எதுவோ அதுவே. தத்பதவாச்சியம் ஈசத்தன்
மைபாலாகிய புத்தி; லக்ஷியமோ சச்சிதநந்தப்பிர
ஹ்மமான தத் என்னும் பொருளாம். இந்த அலி (இரு
க்கிறும்) என்னும் பதம் அவ்விரண்டன் ஐக்கியத்
தை அதாவது அவ்விரண்டும் ஒன்றென்பதனை அறி

லிக்கின்றது. துவம் என்றும் தத் என்றும் காரியகாரணங்களாகிய உபாதியுள்ளபோது இரண்டாம். அவை இல்லாதபோது, ஒரே சச்சிதானந்தவடிவமாம். இரண்டி வசனங்களுக்கும் காரணமான தேசகாலங்களை விட்டு, உலகத்தில் அவனே இத்தேவதத்தன் என்று எப்படி ஒருவனே யாகின்றானோ, அதுபோலக் காரியோபாதியுடையவன் இந்தஜீவன்; காரணோபாதியுடையவன் ஈசுவரன். காரியகாரணத்தன்மையைவிடின், பூரணபோதம் மிஞ்சுகின்றது.” என்பது க்கரஹஸ்யோபநிஷத்து.

“जीवात्मानः परस्व्यापि यद्येवमुभयोरपि ।

अहमेव परं ब्रह्म ब्रह्माहमिति संस्थितिः ॥

समाधिं यः तु विज्ञेयस्सर्ववृत्तिविवर्जितः ।

ब्रह्म संपद्यन् योगी न भूयः संसृतिं व्रजेत् ॥

இவ்வாறு ஜீவாத்மா பரமாத்மா இரண்டற்கும் ‘நானேபரப்பிரஹ்மம், பிரஹ்மமே நான்’ என்னும் செவ்வையான நிலையுண்டாயின், அதுவே சகல விருத்திகளுமின்றிய சமாதியென் றறியத்தக்கதாம். அதனாலேயோபி பிரஹ்மத்தை யடைகின்றான்; மறுபடியும் சம்சாரத்தை யடைகிறதில்லை.” இது திரிசிகிப்பிரஹ்மணோபநிஷத்து.

“ जीवः पञ्चविंशकः स्वकल्पितचतुर्विंशतितत्त्वं
परीत्यज्य षड्विंशः परमात्माहमिति निश्चयाज्जीवन्मु-
क्तो भवति ॥

இருபத்தைதந்தாவது தத்துவமாகிய ஜீவன்தன்னுற்
கற்பிக்கப்பட்ட இருபத்துநான்கு தத்துவங்களையும்
விட்டு, இருபத்தாறாவது தத்துவமான பரமாத்மா பா
ன் என்னும் நிச்சயத்தால் ஜீவன்முக்தனாகின்றான்.”
என்பது மண்டலப்பிராஹ்மணசுருதின் முதல் பிரா
ஹ்மணம்.

“तद्वांश्चक्षुरादिबाह्यपञ्चोपरतः विगतप्रपञ्चगंधः
सर्वे जगदात्मत्वेन पश्यन्त्यक्ताहंकारो ब्रह्माहमस्मीति
चिन्तयन्निदं सर्वं यदयमात्मेति भावयन् कृतकृत्यो भव-
ति ॥

அந்தச்சங்கற்பாதி பொழிந்த மனத்தினை யுடைய
வன் நேத்திரமுதலிய வெளிப்பிரபஞ்சோபரதனாய்ப்
பிரபஞ்ச நாற்ற மின்றியவனாய் எல்லா உலகினையும்
தானாகக் கண்டொழித்த அகங்காரமுடையவனாய்ப்
பிரஹ்மம் யானென்று சிந்தித்து, யாதொரு இவ்வெல்
லாம் இவ்வாத்மாவே என்று பாவித்துக் கிருதசுருத்தி
யாகுகின்றான்.” என்பது மண்டலப்பிராஹ்மணசுருதி

யின் இரண்டாவது பிராஹ்மணம்.

“அच्युतोसि महादेव तव कारुण्यलेशतः ।
 विज्ञानघन एवासि शिवोसि किमतः परम् ॥
 न निजं निजवद्भास्यंतःकरणजृम्भणात् ।
 अंतःकरणनाशेन संविन्मात्रस्थितो हरिः ॥
 संविन्मात्रस्थितश्चाहमजोसि किमतः परम् ।
 व्यतिरिक्तं जडं सर्वं स्वप्नवच्च विनश्यति ॥
 चिज्जडानां तु यो द्रष्टा सोच्युतो ज्ञानविग्रहः ।
 स एव हि महादेवरस एव हि महा हरिः ॥
 स एव ज्योतिषां ज्योतिस्स एव परमेश्वरः ।
 स एव हि परं ब्रह्म तद्ब्रह्माहं न संशयः ॥
 जीवश्चिद्विश्वो जीवस्स जीवः केवलश्चिवः ।
 तुषेण बद्धो ब्रीहिस्स्यात्तुपाभावे तु तण्डुलः ॥
 एवं बद्धस्तथा जीवः कर्मनाशे सदाशिवः ।
 पाशबद्धस्तथा जीवः पाशमुक्तस्तदा शिवः ॥

மகாதேவனே ! தம்முடைய கருணையின் இலேசத்
 தால் அச்சுதனாயிருக்கின்றேன்; விஞ்ஞானகனனாகவே

யிருக்கின்றேன்; சிவமா யிருக்கின்றேன். இதன்பேரில் யாதுளது? அந்தக்கரணத்தின் விரிவால் உண்மையானது உண்மைபோல் தோற்றுகிறதில்லை. அந்தக் கரணநாசத்தினால் சம்வீத்து (ஞான) மாத்திரமாய் நிலைத்துள்ள ஹரி யிருக்கின்றார். யான் சம்வீத்து மாத்திரமாக நிலைத்துள்ள அஜ்ஞா (பரஹ்மாவா) யிருக்கின்றேன். இதன்பேரில் யாதுளது? என்னின்வேறுபட்ட ஜடம் முழுவுதும் சொப்பமைப்போல் நசிக்கின்றது. சிற்சடங்களைக் காண்பவன் எவனோ அவன் அச்சதனாகிய ஞானவீக்கிரகம்; அவன்றானே மகாதேவன்; அவன்றானே மகாஹரி; அவனே ஜோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதி; அவனே பரமேசுவரன். அவன்றானே பரப்பிரஹ்மம்; அந்தப்பிரஹ்மம் நான்; சம்சயமில்லை. ஜீவன் சிவன், சிவன் ஜீவன். அந்தஜீவன் கேவலம் சிவம். உயி யினால் கட்டப்பட்டது நெல்லாகின்றது; உயி நீங்கிய போது அரிசியாம். இப்படிப் பந்தப்பட்டபோது அவ்வாறு ஜீவனாகின்றான். கர்மநாசத்தில் சதாசிவனாகின்றான். பாசத்தினால் கட்டப்பட்டவன் அவ்வாறு ஜீவனாகின்றான்; பாசம் நீங்கியவன் அப்போது சதாசிவனாகின்றான்.” என்பது ஸ்கந்தோபநிஷத்து.

“ कार्यकारणोपाधिभेदाज्जीवेश्वरभेदोपि दृश्यते ।

कारणोपाधिरीश्वरः कार्योपाधिरयं जीवः ॥

காரியகாரணவுபாதி பேதத்தால் ஜீவேசுவரபேதமும் காணப்படுகின்றது. காரணோபாதியுடையவன்

நச்சவரன், காரியோபாபாதியுடையவன் இச்சீவன்." என்
பது மகாநாராயணோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம்.

“ तं यथा यथोपासते तथैव भवति । तस्माद्ब्राह्मणः
पुरुषरूपं परं ब्रह्मैवाहमिति भावयेत्तद्रूपो भवति ॥

ய எவ் வேத த்ந்ரஹ் தாபந்ரயாதீதீத் ஷட்கோஷாவிநிர்முத்தீத் ஷடூ-
மிர்வஜிதீத் பத்ரகோஷாதீத் ஷடூபாவிகாரத்ரந்யமேவமாதிச-
ர்வவிலக்ஷணீத் பவதி ॥

அந்தத்தேவனை எப்படி எப்படி உபாசிக்கின்றானோ,
அப்படி அப்படியே ஆகின்றான். ஆதலால் பிராஹ்ம
ணன் புருஷவடிவமான பரப்பிரஹ்மமே யான் என்று
பாவிக்கவேண்டும். எவன் இவ்வாறு அறிகின்றானோ,
அவன் அவ்வடிவமாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மம்தாபத்
திரயாதீதமும், ஷட்கோசங்களி னீங்கியதும் ஷடூர்மி
களின் நியதும், பஞ்சகோசாதீதமும், ஷட்பாவவிகா
ரஞ்நியமும், இதுபோன்றதுமுதலிய மற்றெல்லாவற்
நினும் விலக்ஷணமு மாகின்றது." என்பது முத்தீகலோ
பநிஷத்து.

“ परजीवोपाधी मायाविद्ये विहाय तत्त्वंपदलक्ष्यं
प्रत्यगभिन्नं ब्रह्म तत्त्वमसीत्यहं ब्रह्मास्मीति वाक्यार्थवि-
चारः श्रवणं भवति ॥

கலை.] தத்துவம்பதஐக்கியநிதூபணம். ௩௦௯

தத்தத்துவம்பதவாச்சியர்களான பரஜீவர்களின் உபாதிபான மரையினையும் அவித்தையினையும்விட்டு, தத்துவம்பதலக்ஷியமான பிரத்தியகபின்னபிரஹ்மமாகிய அது நீ என்பதும், யான் பிரஹ்மம் என்பது மான வாக்கியார்த்தவிசாரம் சிரவண மாகின்றது.” என்பதும்,

“अव्यक्तलेशज्ञानाच्छादितपारमार्थिकस्य जीवस्य तत्त्वमस्यादिवाक्यानि ब्रह्मणैकतां जगुः । नेतरयोर्व्या-
वहारिकप्रीतिमासिकयोः ॥

தத்துவமஸிமுதலியவாக்கியங்கள் அவ்விபக்தலே சமான அஞ்ஞானத்தினால் மறைக்கப்பட்ட பரமார்த்திக ஜீவனுக்குப் பிரஹ்மத்தோடி ஒருமையைக்கூறுகின்றன. மற்ற வியாவகாரிகப்பிராதிபர்ஸிக ஜீவர்க ளிருவருக்கும் கூறுகிறதில்லை.” என்பதும்,

“अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥”

“யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்குரியத மாய் மோக்ஷஹேது வாகின்றது.”

“नाहं ब्रह्मेति जानाति तस्य मुक्तिर्न जायते ॥

யான் பிரஹ்மமன் நென்று அறிகிறவன் எவனோ, அவனுக்கு மோக்ஷ முண்டாகாது.” என்பனவும் பை நிகலகருதிகள்.

“ गुरुशास्त्रोक्तमार्गेण स्वानुभूत्या च चिद्घने ।
ब्रह्मैवाहमिति ज्ञात्वा वीतशोको भवेन्मुनिः ॥

முநியானவன் குருசாஸ்திரீங்களால் சொல்லப்பட்ட
டவழியினாலும் சுவானுபூதியினாலும் சிற்கனத்தில் பிர
ஹ்மமே யான் என்றறிந்து சோகநீங்கியவனாவான்.”
என்பதும்,

“ आत्मैकत्वं विदित्वा त्वं तिष्ठाक्षुब्धमहात्रिववत् ॥

ஆத்மா ஒன்றெனுந்தன்மையை யறிந்து, நீ கலக்க
மற்ற மகாசமுத்திரம்போல நிலைத்திருப்பாயாக.”
என்பதும்,

“ अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥

யான் பிரஹ்ம மென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியத
மாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரண மாகின்றது.” என்ப
தும்,

“ यदा ह्येष एतस्मिन्नल्पमप्यन्तरं नरः ।

विजानाति तदा तस्य भयं स्यान्नात्र संशयः ॥

सर्वगं सच्चिदानन्दं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते ।

अज्ञानचक्षुर्नैक्षेत भास्वन्तं भानुमधवत् ॥

प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञानलक्षणं ।

एवं ब्रह्मपरिज्ञानादेव मत्स्योऽमृतो भवेत् ॥

भिद्यन्ते हृदयग्रन्थयश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥

எப்போது இந்நான் இதில் சிறிதேனும் பேதத்தை யறிக்கின்றனோ, அப்போது அவனுக்குப் ப்ப முண்டா கின்றது. இதில் சமுசய மில்லை. எல்லாவற்றினும் ருப் பதாகைய சச்சிதாநந்தத்தினை ஞானநேத்திரமுள்ள வன் காண்கின்றான்; அஞ்ஞானநேத்திரமுள்ளவன் பிரகாசிக்கின்ற ஞாயினைக் குருடன் காணுதுபோலக். காணான். பிரஞ்ஞானமே அந்தச் சத்தியப்பிரஞ்ஞான லக்ஷணப் பிரஹ்மமாம். இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அறி தலினாலேயே மர்த்தியன் (மரணதர்மமுடையவன்) அம்ருதனாகின்றான் அதாவது மரணதர்மமில்லாதவ னாகின்றான். அந்தப்பராவரமாயே பிரஹ்மத்தை அறி ந்தகாலத்து, இருதயக்கிரந்திகள் பேதிக்கப்படுகின்ற னன; சர்வசம்சயங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன; இவ னுடைய கர்மங்கள் க்ஷணமாகின்றன." என்பதும்;

“ नाहं ब्रह्मेति सङ्कल्पात्सुहृदाह्वयते मनः ।

सर्वं ब्रह्मेति सङ्कल्पात्सुहृदान्मुच्यते मनः ॥

யான் பிரஹ்மம் அன்று என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் கட்டப்படுகின்றது. சர்வம் பிரஹ்மம் என்னும் மிகத்திடமான சங்கற்பத்தால் மனம் விடுபடுகின்றது.”

“ नाहं मांसं न चास्तीनि देहादन्यः परोऽस्यहम् ।
इति निश्चितवानन्तः क्षीणाविद्यो विमुच्यते ॥
कल्पितेयमविद्येह अनात्मन्यात्मभावनात् ।
परं पौरुषमाश्रित्य यत्तात्परमया धिया ॥
भोगेच्छां दूरतस्त्यक्त्वा निर्विकल्पसुखी भव ॥

யான் மாம்ஸ மல்லன், யான் எலும்புகளு மல்லன்; தேகத்திற்கு அந்நியமான பரன் யான் என்னும் நிச்சய முடையவன் அவித்தை நசித்தவனாய் முக்த னாகின்றான். இங்கு இவ்வவித்தை அநாத்மாவில் ஆத்மப்ரஸிஷ்யினால் அதாவது தானல்லாததனைத் தானென உணர்தலால் கற்பிக்கப்பட்டதாம். மேலான புருஷத்தன்மையினை ஆசிரயித்து, யத்தனத்தால் மேலான புத்தியினால் போகத்தின் இச்சையைத் தூரமாகத் தள்ளி நிர்விகற்பசுகமுடையவனாவாய்.” என்பதும் மகேச பரிஷித்து சுவது அத்யாயமாம்.

“ कामक्रोधभयञ्चापि मोहलोभमदो रजः ।

जन्ममृत्युश्च कार्पण्यं शोकस्तन्द्रा क्षुधा तृषा ॥

सृष्णा लज्जा भयं दुःखं विषादो हर्षमेव च ।

एभिर्दोषैर्विनिर्मुक्तस्स जीवतिशिव उच्यते ॥

காமம், குரோதம், பயம், மோகம், லோபம், மதம், இர
ஜஸ், ஜன்மம், மரணம், கிருபணத்தன்மை, சோகம்,
தந்திரை அதாவது சுழுத்திக்குமுன் வரும் சோம்பல்,
பசி, தாகம், ஜ்ஜை, வெட்கம், பயம், துக்கம், விஷாதம்
(மனக்கலக்கம்), ஹர்ஷம் (மனக்களிப்பு) என்னும் இத்
தோஷங்களினின்று விடுபட்ட அந்த ஜீவன் சிவன்
எனப்படுகின்றான்." என்பது யோகசிகோபநிஷத்து
முதல் அத்யாயம்.

“ चैतन्यस्यैकरूपत्वाद्भेदो युक्तो न कर्हिचित् ।

जीवत्वं च तथा ज्ञेयं रज्ज्वां सर्पग्रहो यथा ॥

रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्वद्रज्जुर्हि सर्पिणी ।

भाति तद्वच्चित्तिसाक्षाद्विश्वाकारेण केवला ॥

उपादानं प्रपञ्चस्य ब्रह्मणोन्यन्न विद्यते ।

तस्मात्सर्वप्रपञ्चोयं ब्रह्मैवास्ति न चेतारत् ॥

व्याप्यव्यापकता मिथ्या सर्वमात्मेति शासनात् ।

इति ज्ञाते परे तत्त्वे भेदस्यावसरः कुतः ॥
 ब्रह्मणस्सर्वभूतानि जायन्ते परमात्मनः ।
 तस्मादेतानि ब्रह्मैव भवन्तीति विचिन्तय ॥
 ब्रह्मैव सर्वनामानि रूपाणि विविधानि च ।
 कर्माण्यपि समग्राणि विभर्तीति भावय ॥
 सुवर्णज्जायमानस्य सुवर्णत्वं च शाश्वतम् ।
 ब्रह्मणो जायमानस्य ब्रह्मत्वं च तथा भवेत् ॥
 स्वरूपमप्यन्तरं कृत्वा जीवात्मपरमात्मनोः ।
 यस्तिष्ठति स मूढात्मा भयं तस्यापि भाषितम् ॥
 यदज्ञानाद्भवंद्वैतमितरत्तत्प्रपश्यति ।
 आत्मत्वेन तदा सर्वं नेतरत्तत्र चाण्वपि ।
 अनुभूतोप्ययं लोको व्यवहारक्षमोपि सन् ।
 असङ्गो यथा स्वप्न उत्तरक्षणबाधितः ॥

ஐசதன்னியம் ஒருவடிவமாயிருத்தலால் பேதம்கூரி
 டத் தும் பொருந்தாவ தன்று. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பஞா
 னம் சர்ப்படிபோடிப்படி ஜீவத்தன்மை அறியத்தக்க
 தாம். இரஜ்ஜுவஞ்ஞானத்தினால் கூடினத்திலேயே

எப்படி இரஜ்ஜுவானது சர்ப்பமாகத் தோற்றுகின்ற தோ, அதுபோலக் கேவலம் சைதன்னியமானது சா ஸ்நாத் ஜகத்துவடிவமாகத் தோற்றுகின்றது. பிரபஞ் சத்திற்கு உபாதானம் பிரஹ்மத்தைவிட வேறில்லை. ஆதலால் இந்தச் சர்வப்பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மமே; வேறன்று. யாவும் ஆத்மா என்னும் கட்டளைபால் விபாப் பியவியாபகத்தன்மை மித்தையாம். இவ்வாறு பரதத் துவத்தை யநிந்தபோது பேதத்திற்குக் கிட மேது? பர மாத்மாவாகிய பிரஹ்மத்தினின்றும் சகலபூதங்களும் உண்டாகின்றன. ஆதலால் இவை பிரஹ்மமே யாவன் றன என்று சித்திப்பாயாக. பிரஹ்மமே சர்வநாமரூப் றங்களும் நானாவித கன்மங்களும் எல்லாமாகச் சேடி ற்றுகின்ற தென்று பாவி. பொன்னிலிருந்து முண்டா கின்றவைகளுக்குப் பொன்றன்மை சாசுவதமாம். அவ் வாதே பிரஹ்மத்தினின்று முண்டானவற்றிற்குப் பிர ஹ்மத்துவம் சாசுவதமாம். ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களு க்குச் சொற்பமாவது பேதத்தைச் செய்து நிற்பவன் எவனோ அவன்மூடாத்மா; பயமும் அவனுக்குத்தான் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. எதனை யநியாததினால் துவைத முண்டாகின்றதோ, அப்போது அதனை அந் நியமாகக் காண்கின்றான். அதனை ஆத்மாவாகக் கா ணின், அப்போது யாவும் அனுமாத்நிரமும் அந்நிய மாகா. இவ்வுலகம் அதுபல்க்கப்பட்டதாய் விபவகா ரசாமர்த்தியமுடையதாயிருக்கிலும், அது சொப்ப னம் உத்தராக்ஷணத்தில் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத் ரூபமாவதுபோலப் பாதிக்கப்பட்டதாய் அசத்துவடி

வமாம்.” என்பது யோகசிகோபநிஷித்து ச-வது அப்பாயம்.

“एकं ब्रह्माहमस्मीति कृतकृत्यो भवेन्मुनिः ॥

ஏகமாகிய பிரஹ்மம் யானென்று கருதகருத்திய னாவான் முனி.”

“चिन्मात्रमक्षयं शान्तमेकं ब्रह्मास्मि नेतरत् ।
इति मत्वाहमित्यन्तर्मुक्तामुक्तवपुः पुमान् ॥

एकरूपः प्रशान्तात्मा मौनी स्वात्मसुखो भव ॥

சின்மாத்நிரமும் அக்ஷயமும் சாந்தமும் ஏகமுமா ன பிரஹ்மம் யான் ; அந்நியமல்லன் என்று மதித்து உள்ளே விடுபட்டவனும் வெளியில் விடுபடாத சரீர த்தையுடைய புருஷனும் ஏகரூபனும், மிகச்சாந்தசொ ரூபனும், மௌனியும், சுவாத்மசுகமுடையவனும் ஆக க்கடவராய்.”

“ब्रह्म चिद्ब्रह्म भुवनं ब्रह्म भूतपरम्परा ।
ब्रह्माहं ब्रह्म चिच्छत्रुब्रह्म चिन्मित्रवान्धवाः ॥
ब्रह्मैव सर्वमित्येव भाविते ब्रह्म वै पुमान् ।
सर्वत्रावस्थितं शान्तं चिद्ब्रह्मेत्यनुभूयते ।
असंस्कृताध्वगालोके मनस्यन्यत्र संस्थिते ॥

या मतीतिरनागस्का तच्चिद्ब्रह्मास्मि सर्वगम् ।

विगताशेषसंरम्भम् चिदात्मानं समाश्रय ॥

“பிரஹ்மம்சித்து. புவனம் பிரஹ்மம். பூதபரம்பரையு
ம் பிரஹ்மம். பிரஹ்மம் யான். சத்துரு பிரஹ்மசித்து.
மித்திரர் பந்துக்கள் பிரஹ்மசித்து. பிரஹ்மமே யாவு
ம்.” என்று இவ்வாறு பாவிக்கப்பட்டபோது புருஷ
ன் பிரஹ்மமே. எங்கும் நிலைத்துள்ள சாந்தமானசித்
து பிரஹ்ம மென்று அநுபவிக்கப்படுகின்றது. சம்
ஸ்கரிக்கப்படாத மார்க்கத்திலுள்ள பார்வையில் மன
து வேறிடத்துச் சென்றிருக்குங்கால் எந்தப் பிரதிதி
அநாகஸ்கமோ (சூரியனெனியின்றியதோ) அந்தச் சி
த்தமாகிய பிரஹ்மம் யான் என்று எல்லாவற்றிலுள்ள
தும், சகலசெய்கைக ளொழிந்ததுமான சித்தாத்மாவை
ச் செவ்வையாய் ஆசிரயி.”

“ आत्मानं सच्चिदानन्दमनन्तं ब्रह्म सुव्रत ।

अहमस्मीत्यभिध्यायेध्वेयातीतं विमुक्तये ॥

समाधिस्संविदुत्पत्तिः परजीवैकतां प्रति ।

नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः ।

एकस्सन् भिद्यते भ्रान्त्या मायया न स्वरूपतः ॥

तस्मादद्वैत एवास्ति न प्रपञ्चो न संसृतिः ।

यथाकाशो वटाकाशो महाकाश इतीरितः ॥

तथा भ्रान्तौर्द्विधा प्रोक्तो ह्यात्मा जीवेश्वरात्मना ॥

நல்லவிதமுடையோனே! ஆத்மாவும், சச்சிதநாதத்
தமும், அநந்தமும், தியேயாதீதமுமாகிய பிரதீபத்
தினோ யானென்று விசேஷமுத்தியின்பொருட்டித் தி
யானிக்கத்தவாம். பரஜீவர்களின் ஒருமைமையக் குறி
த்த ஞானவுற்பத்தி சமாதிரியாம். நித்தியமும் எல்லா
வந்தீர்நிருபபதம் கூடஸ்தனும் தோஷமின்றிபத மா
ன ஆக்மாஒன்றாயிருந்தும், மாயாமயக்கர்தினால் வே
றுபடுகின்றது; சைநுபமாக இல்லை, ஆதலால் அத்
வைதமே உள்ளது. பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்சாரமு
மில்லை. எப்படி ஆகாயம் ஒன்றே கடாகாயம் மகாகாப
மென்று சொல்லப்படுகின்றதோ, அதேபல ஆக்மா
ஒன்றே பிரபஞ்சமெல்ல ஆவேசவரவடிவ இருவகை
யாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது." இவ்வமுதலியன அந்
நபூரோபதிஷித் வ. சம்பங்கள்.

“सच्चिदानन्दाद्वयविद्वयः सपूर्णानन्दैकबोधो

ब्रह्मैवाहमस्मीत्यनवरतं ब्रह्मणवानुसन्धानेन यः

कृतकृत्यो भवति स परमहंसपरिवाद् ॥

சச்சிதநாதந்த அகலபதிக்கன பூர்ணானந்தைகபோத
மான அந்தம்மென்றே யானென்றும் அநவததம்

கலை.] தத்துவம்பதிக் கியநிருபணம். ௩௨௯

பிரஹ்மம் பிரணவாநுசந்தானத்தினால் எவன் கிருத கிருத்தியஞ்செய்தானோ, அவன் பரமஹம்ஸபரிவிராஜ் டெனப்படுவான்." என்பது பரமஹம்ஸபரிவிராஜ் கோபநிஷத்து.

“यक्षैष जगदाभासो दर्पणान्तःपुरं यथा ।

तद्ब्रह्माहमिति ज्ञात्वा कृतकृत्यो भवानघ ॥

எதில் இவ்வுலகம் கண்ணாடியிற் புரம்போல ஆபாஸமாகத் தோற்றுகின்றதோ, அந்தப் பிரஹ்மம் யான் என்று அறிந்து பாபமற்றவனே! கிருதக்ருத்தியனாக க்கடவாய்." என்பதும்,

“मायाविद्ये विहायैव उपाधी परजीवयोः ।

अखण्डं सच्चिदानन्दं परं ब्रह्म विलक्ष्यते ॥

மாகை அவித்தையாகிய பரஜீவர்களின் உபாதிக ளிரண்டினையும் விட்டு, அகண்டசச்சிதானந்தபரப் பிரஹ்மம் இலக்ஷிக்கப்படுகின்றது."

“न प्रत्यग्रक्षणोर्भेदं कदापि ब्रह्मसर्गयोः ।

प्रज्ञया यो विजानाति स जीवन्मुक्त इष्यते ॥

பிரத்தியக்ருப்பிரஹ்மங்களுக்கும் பிரஹ்மகிருஷ்டிக ளுக்கும் ஒருபோதும் பேத மில்லை யென்று பிரஞ்

ஸூத்ரமினாஸ்வன் அநிகின்றூனோ, அவன் ஜீவன் முகத் தன்னப்படுகின்றான்.”

“ अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पकोटिशतार्जितम् ।
सञ्चितं विलयं याति प्रबोधात्स्वप्नकर्मवत् ॥

யான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞானத்தினால் நூறு கோடி சுற்பங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சித கர்மம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மங்கள் நாசமாகுதுபோல நாசமாகின்றன.”

“ असंगोहमनंगोहमलिंगोहमहं हरिः ।
प्रशान्तोहमनन्तोहं परिपूर्णश्चिरंतनः ।
अकर्ताहमभोक्ताहमविकारोहमव्ययः ।
शुद्धबोधस्वरूपोहं केवलोहं सदाशिवः ॥

அசங்கன் யான் ; அங்கமில்லாதவன் யான் ; அலிங்கன் அதாவது குறியற்றவன் யான் ; ஹரி யான் ; மிகச்சாந்தன் யான் ; அநந்தன் யான் ; மிக்கபரிபூரணன் யான் ; பழமையானவன் யான் ; அகர்த்தா யான் ; அபொக்தா யான் ; அவிகாரன் யான் ; அவ்வியயன் யான் ; சுத்தபோதசொரூபன் யான் ; கேவலம் சதாசிவம் யான்.” இவைமுதலியனவும் அத்தியாக்மோபநிஷத்கருதிகள்.

“லக்ஷ்யாலக்ஷயகாதிம் त्यक्त्वा यस्तिष्ठेत्केवलात्मना ।

शिव एक स्वयं साक्षादयं ब्रह्मविदुत्तमः ॥

जीवन्नेव सदा मुक्तः कृतार्थो ब्रह्मविदुत्तमः ।

उपाधिनाशाद्ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति निर्द्वयम् ॥

शैलूषो वेषसद्भावाभावयोश्च यथा पुमान् ।

तथैव ब्रह्मविच्छेष्ठस्सदा ब्रह्मैव नापरः ॥

घटे नष्टे यथा व्योम व्योमैव भवति स्वयम् ।

तथैवोपाधिविलये ब्रह्मैव ब्रह्मवित्स्वयम् ॥

क्षीरं क्षीरे यथा क्षिप्तं तैलं तैले जलं जले ।

संयुक्तमेकतां याति तथात्मन्यात्मविन्मुनिः ॥

இலக்ஷியாலக்ஷயகதியினை விட்டு, ஆத்மாமாத்மீர
மாக எவன் நிலைக்கின்றானோ, இந்தப் பிரஹ்மவித்தா
கிய உத்தமன் சுவபம் சாக்ஷாத்சிவமே. பிரஹ்மவித்
துத்தமன்ஜீவித்திருந்தே சதாமுத்தனய்க்கிருதார்த்
தனாகின்றான். உபாதிநாசத்தால் பிரஹ்மமாகவே இரு
ந்துகொண்டு, இரண்டாவதற்ற பிரஹ்மத்தினை யடை
கின்றான். வேஷந்தாங்கியவன் (கூத்தாடி) வேஷமுள்
ளபோதும், இல்லாதபோதும், எப்படிப் புருஷனாக
வேயிருக்கின்றானோ, அதுபோலவே பிரஹ்மவித்துச்

சிரேஷ்டன் எப்போதும் பிரஹ்மமே; அந்நிய மல்லன். குடமுடைந்தகாலத்து எப்படி ஆகாயம் சுவயம் ஆகாயமே யாகின்றதோ, அதுபோலவே உபாதிநாசமாகியபோது பிரஹ்மவித்துச்சுவயம்பிரஹ்மமே யாகின்றான். எப்படிப் பாலில் பாலும், தைலத்தில் தைலமும், ஜலத்தில் ஜலமும் விட்டகாலத்துக்கூடி ஒருமையை யடைகின்றனவோ, அதுபோல ஆத்மாவில் ஆத்மாவை யுணர்ந்தவன் கலந்து ஒருமையை யடைகின்றான்.” என்பது ஆத்மோபநிஷத்து.

“ ज्ञाननेत्रं समाधाय स महत्परमं पदम् ।

निष्कलं निश्चलं शान्तं ब्रह्माहमिति संस्मरेत् ॥

ஞானநேத்திரத்தினைச் செவ்வையாகக் கொண்டு அவன் பெரியமேலான பதமும், நிஷ்கலமும், நிச்சலமும், சாந்தமுமான பிரஹ்மம் யானென்று செவ்வைபாய் ஸ்மரிக்கக்கடவன்.” என்பது திரிபுரதாபநியுபநிஷத்து.

“ प्रत्यगात्मानमज्ञानमायाशक्तेश्च साक्षिणम् ।

ज्ञात्वा ब्रह्माहमस्मीति ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥

அஞ்ஞானமாயாசக்தியின் சாక్షியாகிய பிரத்தியகாத்மாவினைப் பிரஹ்மம் யானென் றறிந்து சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான்.” என்பதும்,

“ तद्ब्रह्मानन्दमद्वंद्वं निर्गुणं सत्यचिद्घनं ।

विदित्वा स्वात्मरूपेण न बिभेति कुतश्चन ॥

அந்தப் பிரஹ்மாநந்தமும் துவந்துவமின்றியதும்
நிர்க்குணமுமான சத்தியசுத்தகனத்தினைத் தனதாத்ம
வடிவமாக அறிந்து, எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்
லை.” என்பதும் கடோபநிஷத்து.

“ तयोर्जीवः फलं भुङ्क्ते कर्मणो न महेश्वरः ।

केवलं साक्षिरूपेण विना भोगं महेश्वरः ॥

प्रकाशते स्वयं भेदः कल्पितो मायया तयोः ।

घटाकाशमहाकाशौ यथाकाशप्रभेदतः ॥

कल्पितौ परमौ जीवशिवरूपेण कल्पितौ ।

तत्त्वतश्च शिवस्साक्षाच्चिजीवश्च स्वतस्सदा ॥

चिच्चिदाकारतोऽभिन्ना न भिन्ना चित्त्वहानितः ।

चितश्चिन्न चिदाकाराद्भिद्यते जडरूपतः ॥

भिद्यते चेज्जடோ भेदश्चिदेका सर्वदा खलु ।

तर्कतश्च प्रमाणाच्च चिदेकत्वव्यवस्थितेः ॥

चिदेकत्वपरिज्ञाने न शोचति न मुह्यति ।

अद्वैतं परमानन्दं शिवं याति तु केवलं ॥

अधिष्ठानं समस्तस्य जगतस्सत्यचिद्घनम् ।

अहमस्मीति निश्चित्य वीतशोको भवेन्मुनिः ॥

स्वशरीरे स्वयं ज्योतिस्वरूपं सर्वसाक्षिणम् ।

क्षीणदोषाः प्रपश्यन्ति नेतरे माययावृताः ॥

அவ்விருவாரில் ஜீவன் கர்மத்தின் பயனைப் புசிக்கின் றான்; மகேசுவரன் புசிக்கிற தில்லை. கேவலம் சாக்ஷி ரூபமாகப் போகயின்றி மகேசுவரன் தானே பிரகாசி க்கின்றான். அவ்விருவருக்கும் பேதம் மாயையிற்றை கற்பிக்கப்பட்டது. எப்படி ஆகாயபேதமாகக் கடா காயமடாகாயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவோ, அதுபோ லஜீவ சிவவடிவமாகப் பரமர்களும் கற்பிக்கப்பட்ட னார். உண்மையாகவோ சிவன் சாக்ஷாத்சித்தாம். ஜீவ னும் இயல்பாக எப்போ தும் சித்தாம். சித்தானது சித் துவடிவத்தினும் அபின்னமாம். சித்துத்தன்மைக்குக் கேடுவருதலின் பின்ன மன்று. சித்துவடிவமா யிருத்த லால் சித்தினும் சித்து பேதப்படுகிறதில்லை; ஜடரூப மாதலால். பேதப்படுகின்றதெனின், பேதம் ஜடமாம். எப்போதும் நிச்சயமாகச் சித்து ஒன்றும்; தர்க்கத்தி னாலும் பிரமாணத்தினாலும் சித்தின் ஒருமை வகுக்கப் பட்டிருத்தலால், சித்தின் ஒருமையுணர்ச்சியில் சோ

கிக்கிறது மில்லை ; மோகிக்கிறதுமில்லை ; அத்தைவதப
ராநந்தமான கேவலசிவத்தையடைகின்றான். சகல
ஜகத்திற்கும் அதிஷ்டானமான சத்தியசிற்கனத்தினை
யானென்று நிச்சயித்து முநி சோகநீங்கியவ னாகின்
றான். தனது சரீரத்தில் சுவயம்ஜோதிசொருபமான
சர்வசாக்ஷியினை க்ஷணதோஷமுடையார் காண்கின்
றனர். பிறர்(தோஷநீங்காதவர்) மாயையினால் மறை
க்கப்பட்டவர்களாய்க் காண்பதில்லை.” என்பது ருத்
திரஹ்ருதயோபநிஷத்தும், அந்நபூர்ணோபநிஷத்து
மாம்.

“नित्यस्सर्वगतो ह्यात्मा कूटस्थो दोषवर्जितः ।

एकस्सन्निद्यते आत्मा मायया न स्वरूपतः ॥

तस्मादद्वैतमेवास्ति न प्रपञ्चो न संसृतिः ।

यथाकाशो घटाकाशो मठाकाश इतीरितः ॥

तथा अन्तैर्द्विधा प्रोक्तो ह्यात्मा जीवेश्वरात्मना ।

नाहं देहो न च प्राणो नेन्द्रियाणि मनो नहि ॥

सदा साक्षिरूपत्वाच्छिव एवास्मि केवलः ।

इति धीर्या मुनिश्रेष्ठ सा समाधिरिहोच्यते ॥

நித்தியமாய் எல்லாவற்றினிருப்பதாய்க் கூடஸ்த
னாய்த் தோஷமின்றியதாயுள்ள ஆத்மாவொன்று இருந்து
கொண்டு, மாயாப்பிராந்தியினால் பேதப்படுகின்றது;

சொருபமாகப் பேதப்படுகிறதில்லை. அதனால் அத்வைதமே யிருக்கிறது ; பிரபஞ்சமு மில்லை; சம்சாரமு மில்லை. எப்படி ஆகாசம் கடாகாசம் மடாகாசம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ, அப்படியே பிராந்தர்களால் ஆத்மா ஜீவேசுவரவடிவமாய் இருவகையாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ‘யான் தேக மல்லன்; பிராணனு மல்லன் ; இந்திரியங்களு மல்லன் ; மனமுமல்லன் ; எப்போதும் சாக்ஷிவடிவமா யிருத்தலால் கேவலம் சிவமாகவே யிருக்கின்றேன்’ என்னும்புத்தி எதுவோ, அது முனிசிரேஷ்டரே! இங்கு சமாதியென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது தர்ச்சனோபநிஷத்து கூ-வதுகண்டம்.

“सर्वसाक्षिणमात्मानं वर्णाश्रमविवर्जितम् ।

ब्रह्मरूपतया पश्यन् ब्रह्मैव भवति स्वयम् ॥

भासमानमिदं सर्वं भानरूपं परं पदम् ।

पश्यन्वेदान्तमानेन सद्य एव विमुच्यते ॥

வார்ணசிரமங்களின்றியதும் சர்வசாக்ஷியுமாகிய ஆத்மாவைப் பிரஹ்மவடிவமாகப்பார்த்துச் சுவயம் பிரஹ்மமே யாகின்றான். அறியப்படுகின்ற இவ்வெல்லாம் அறிவுவடிவமான பரமபதமாம். வேதாந்தப்பிரமாணத்தால் இதனை யறிந்து உடனே விடுபடுகின்றான்.” என்பதும்.

“सत्यज्ञानानन्दपूर्णलक्षणं तमसः परम् ।
ब्रह्मानन्दं सदा पश्यन् कथं बध्येत कर्मणा ॥
त्रिधामसाक्षिणं सत्यज्ञानानन्दादिलक्षणं ।
त्वमहंशब्दलक्ष्यार्थमसक्तं सर्वदोषतः ॥
सर्वगं सच्चिदात्मानं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते ।
अज्ञानचक्षुर्नेक्षेत भास्वन्तं भानुमन्धवत् ॥
प्रज्ञानमेव तद्ब्रह्म सत्यप्रज्ञानलक्षणम् ।
एवं ब्रह्मपारिज्ञानादेव मर्त्योऽमृतो भवेत् ॥
तद्ब्रह्मानन्दमद्वन्द्वं निर्गुणं सत्यचिद्घनम् ।
विदित्वा स्वात्मनो रूपं न विभेति कुतश्चन ॥
चिन्मात्रं सर्वगं नित्यं संपूर्णं सुखमद्वयम् ।
साक्षाद्ब्रह्मैव नान्योस्तीत्येवं ब्रह्मविदां स्थितिः ॥

சத்தியஞானநந்தபூரண லக்ஷணமுள்ளதும், தம சாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு மேலானதுமான பிரஹ்ம நந்தத்தை எப்போதும் கண்டு, எப்படிக்காரமத்தினால் கட்டுப்படுவன்? மூன்றவஸ்தைக்கும் சாக்ஷியும், சத்

தியஞ்ஞானந்தாதிலக்ஷணமும், துவம் (நீ) அகம் (யான்) என்னும் பதங்களின் லக்ஷியார்த்தமும், எத்தோஷங்களானும் பற்றப்படாததும், எல்லாவற்றினுமிருப்பதுமான சச்சிதாத்மாவினை ஞானநேத்திரமுடையவன் காண்கின்றான்; அஞ்ஞானநேத்திரமுடையவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணாததுபோற் காணான். அந்தச் சத்தியப்பிரஞ்ஞானலக்ஷணமுள்ள பிரஹ்மம் பிரஞ்ஞானமே. இவ்வாறு பிரஹ்மத்தை அறிதலினாலேயே மர்த்தியன் அதாவது மரணதர்மமுள்ள நான் அயிருதனாகின்றான். அந்தப்பிரஹ்மானந்தமும், துவந்துவமின்றியதும், நிரக்குணமுமான சத்தியசித்தகனத்தினைத் தனது ஆத்மவடிவமாக அறிந்து, எதனினின்றும் பயப்படுகிறதில்லை. சின்மாத் திரமும், எல்லாவற்றிலிருப்பதும், நித்தியமும், சம்பூர்ணமும், சுகமும், அத்வயமுமான சாக்ஷாத் பிரஹ்மமே யுளது; அந்நிய மில்லை யென்பது பிரஹ்மவித்துக்களின் நிலை.” என்பதும்,

“इदं सत्यमिदं सत्यं सत्यमेतदिहोच्यते ।

अहं सत्यं परं ब्रह्म मत्तः किञ्चिन्न विद्यते ॥

இது சத்தியம். இது சத்தியம்; சத்தியம். இது இங் கு சொல்லப்படுகின்றது:—யான் சத்தியமான பரப்பிரஹ்மம். என்னைவிட வேறு சிறிது மில்லை,”

“अहं ब्रह्मेति नियतं मोक्षहेतुर्महात्मनाम् ॥

யான் பிரஹ்மமென்பது மகாத்மாக்களுக்கு நியதமாய் மோக்ஷஹேதுவாம்.”

“घटाकाशमठाकाशौ महाकाशे प्रतिष्ठितौ ।

एवं मयि चिदाकाशे जीवेशौ परिकल्पितौ ॥

या च प्रागात्मनो मेया तथान्ते च तिरस्कृता ।

ब्रह्मवादिभिरुद्धीता सा मायेति विवेकतः ॥

मायातत्कार्थविलये नेश्वरत्वं न जीवता ।

ततश्शुद्धचिदेवाहं व्योमवन्निरुपाधिकः ॥

கடாகாசமடாகாசங்கள் மகாகாசத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சிதாகாசமாகிய என்னிடத்து ஜீவேசர் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். எது தனக்கு முன் அளக்கப்படுவதாயும் அவ்வாறே முடிவில் விலக்கப்படுவதாயுமிருக்கின்றதோ, அது மாயையென்று பிரஹ்மவாதிகளால் விவேகத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. மாயையும் அதன் காரியமும் ஒடுங்கியபோது ஈசுவரத்துவமில்லை, ஜீவத்துவமில்லை. அதனால் ஆகாயம்போல் உபாதியின்றிய சுத்தசித்தேதேயான்.” என்னும் இவைமுதலியனவும் வராகோபநிஷத்து.

“मयि जीवत्वमीशत्वं कल्पितं वस्तुतो नहि ।

इति यस्तु विजानाति स मुक्तो नात्र संशयः ॥

‘என்னிடத்து ஜீவத்துவமும் ஈசத்துவமும் கற்பிதம்; உண்மையாக இல்லை’ என்று எவன் அறிகின்றா

னோ, அவன் முக்தன் ; இதிற சம்சய மில்லை.” என்பது சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்து.

இவ்விஷயத்தில் பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்து, தேஜோபிந்துபநிஷத்து, குண்டிகோபநிஷத்து முதலியவுபநிஷத்துக்களில் பெரும்பாகமும், சாந்தோக்தியம் ஆரூவது பிரபாடகம், பிரகதாரணியகம் ஈ-வது அத்யாயம் ச-வது பிராஹ்மணம், ஐதரேயம், முண்டகம், நாராயணம், அகதிமுதலியனவும் பிரமாணமாதல் காண்க. அவை விஸ்தாரமாயும் ரிபுகிதை, பஞ்சதசிமுதலியவற்றால் பிரசித்தமாயு மிருத்தலின் இங்கு எழுதப்படவில்லை.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பதினேராங்கலை

தத்துவம்பதார்த்தைக்கியநிருபண மென்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பன்னிரண்டாங்கலை.

ஞானியின் கர்மநீலிருத்திவர்ணநம்.

ஆன்ம வடிவ மறியிற் செவ்விதின்
மூவகைக் கன்ம முற்று மொழியும். (க)

* அஞ்ஞாநா வரண மடுத்த சஞ்சித
மியாவு ஞாநத் தீயிற் நீயுஞ்
சடசே தநப்பின்ன னன்கே தொலையுந்
திடரா கத்துவேஷ கஷாயங் கரையும். (உ)

தாமரை யிலையைத் தண்ணீர் போல
வாகாமி கர்ம மணுகா தென்க. (ங)

இவ்வுடற் கேதுவாம் பிராரத்த கன்ம
மின்பத் துன்பமாப் புசித்துத் தொலையும். ()

இவ்வகை யானே யொடுங்கும் பிறப்பு
விமலமார் தன்னுரு விளங்கப் பெறினே. ()

* அஞ்ஞானத்தின் ஆவரணசக்தியை ஆசிரயித்தி
ருக்கும் சஞ்சிதகர்மம்.

உகடு. வினா :-கர்ம மென்பது யாது ?

விடை :- மனோவாக்குக்காயங்களின் கிரியை (செய்கை) கர்மமாம்.

உகசு. வினா :-கர்மம் எத்தனைவகையாம் ?

விடை :-க. சஞ்சிதம், உ. பிராரப்தம், ந. ஆகாமியம் என்னும் பேதத்தால் கர்மம் முன்றுவகையாம்.

உகௌ. வினா :-க. சஞ்சிதகர்ம மென்பது யாது ?

விடை :-க. அநேக அதித(பூத)ஜன்மங்களிற் சஞ்சயஞ்செய்ய(சேர்க்க)ப்பட்ட கர்மம் சஞ்சிதமாம்.

உகஅ. வினா :-உ. பிராரப்தகர்ம மென்பது யாது ?

விடை :-உ. அநேக சஞ்சிதகர்மங்களின் மத்தியில் பரிபக்குவமாகியதும், ஈசுவரஇச்சையினால் இந்தவர்த்தமான தேகத்தின் ஆரம்பத்திற்கு ஏதுவாகியதுமான ஏதேனும் ஓர் சஞ்சித கர்மம் பிராரப்தமாம்.

உகசு. வினா :-ந. ஆகாமியகர்ம மென்பது யாது ?

கலை.] ஞானி கர்மநிலிருத்திவர்ணநம். ௩௩௩

விடை:-௩. ஞானத்திற்கு முன்னாவது பின்னாவது இந்த வர்த்தமான தேகத்தில் மரணபரியந்தம் செய்யப்பட்ட கர்மம் ஆகாமியமாம்.

௨௨௦. வினா:-க. ஞானிகளின் கர்மம் எப்படி நிவர்த்தியாகும் ?

விடை:-க. * க. ஞானத்தினால் அஞ்ஞானத்தின் ஆவரண அமிசம் நிவர்த்தியாகின்றது. ஆவரணம் நிவர்த்தியாகவே, ஆவரணத்தை ஆசிரயித்துள்ள சஞ்சித (முன் அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த)கர்மம் நிவர்த்தியா(நாசமா)கின்றது.

௨. *௨. “நான் அகர்த்தாவும் அபோக்த்தாவும் அசங்கமுமாகிய பிரஹ்மமா யிருக்கிறேன்.”

*க. “अहं ब्रह्मेति विज्ञानात्कल्पाकोटिशताजितम् ।

सञ्चितं विलयं यांति प्रबोधात्स्वमकर्मवत् ॥

யான் பிரஹ்மம் என்னும் விஞ்ஞானத்தினால் தூறுகோடி ஜன்மங்களிற் சம்பாதிக்கப்பட்ட சஞ்சிதம் விழிப்பினால் சொப்பனகர்மம் நாசமாவதுபோல நாசமாகின்றது.” என்பது அத்தியாத்மோபநிஷத்து.

*௨. “स्वमसङ्गमुदासीनं परिज्ञाय नभो यथा ।

न श्लिष्यते यतिः किञ्चित्कदाचिद्भाविकर्मभिः ॥

என்னும் நிச்சயபலத்தால், தனது ஆசிரயமாகிய பிரமஜாதாதாத்தமியம் நாசமாதலாலும், இராகத்து வேஷ மில்லாமையாலும், ஜகத்திலுள்ள தாமரையிலையைப்போல ஞானியை இந்த ஜன்மத்தில் முன்னும் பின்னும் செய்யப்பட்ட ஆகாமியகர்மங்கள் நெருங்கா. ஆனால் ஞானியின் ஆகாமிய(இந்த ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட) சுபாசுபகர்மங்க

न नभो घटयोगेन सुरागन्धेन लिप्यते ।

तथात्मोपाधियोगेन तद्धर्मैर्नैव लिप्यते ॥

தன்னை ஆகாயம்போல அசங்க மாகவும் உதாசீன மாகவும் அறிந்து, யதியானவன் ஆகாமிகர்மங்களால் எப்போதும் சிறிதும் பற்றப்படுகிறதில்லை. எப்படி ஆகாயம் குடசம்பந்தத்தினால் குடத்திருக்கும் கள்ளி ன்வாசனையால் பற்றப்படுகிறதில்லையோ, அதுபோல ஆத்மா உபாதி சம்பந்தத்தினால் அதன்தர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை." என்பது ஆத்மபோதோபநிஷத் து.

“यस्य नेच्छा तथानिच्छा ज्ञस्य कर्मणि तिष्ठतः ।

न तस्य लिप्यते प्रज्ञा पद्मपत्रमिवांबुभिः ॥

கர்மத்தில் நிற்கின்ற எந்த ஞானிக்கு இச்சை யில்லையோ, அதுபோலவே அநிச்சையு மில்லையோ, அவனுடைய பிரஞ்ஞை தாமரையிலையில் நீர்போலக் கர்மங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை." என்பது மகோபநிஷத்து ௫-வது அத்யாயம்,

கலை.] ஞானி கர்மநிவ்ருத்திவர்ணநம். ௩௩௩

னைக் கிரமமாகச் சகாமிகளாகிய பக்தர்களும்துவேஷிகளாகிய நிந்தகர்களும் கிரகிக்கின்றார்கள்.

௩. அஞ்ஞானத்தின் விசேஷபசக்தியை ஆசிரயித்திருக்கும் ஞானியின் *௩. பிராரப்த(முன் ஏதனுமோர் ஜன்மத்தில் செய்யப்பட்டு, இந்த ஜன்மத்தினுரம்பத்திற்கே துவாயுள்ள) கர்மம் போகத்தால் நிவர்த்தியாகின்றது.

அதனால் ஞானி, சகலகர்மங்களினின்றும் முக்தனாகின்றான். இதனாலேயே கர்மத்தாலாகிய ஜன்மமுதலிய சமுசாரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். இவ்வாறு ஞானிக்கு கர்மநிவ்ருத்தி யுண்டாகின்றது.

*௩. “ज्ञानोदयात्पुराणं कर्म ज्ञानान्न नश्यति ।

अदत्त्वा स्वफलं लक्ष्यमुद्दिश्योत्सृष्टवाणवत् ॥

व्याघ्रबुध्या विनिर्मुक्तो बाणः पश्चात्तु गोमतौ ।

न तिष्ठति भिनत्त्येव लक्ष्यं वेगेन निर्भरम् ॥

अजरोऽस्म्यमरोऽस्मीति य आत्मानं प्रपद्यते ।

तदात्मना तिष्ठतोऽस्य कुतः प्रारब्धकल्पना ॥

प्रारब्धं सिध्यति तदा यदा देहात्मना स्थितिः ।

देहात्मभावो नैवेष्टः प्रारब्धं त्यज्यतामतः ॥

प्रारब्धकल्पनाप्यस्य देहस्य भ्रान्तिरेव हि ।

अध्यस्तस्य कुतस्सत्त्वमसत्त्वस्य कुतो जनिः ॥

अजातस्य कुतो नाशः प्रारब्धमसतः कुतः ।

ज्ञानेनाज्ञानकार्यस्य समूलस्य लयो यदि ॥

तिष्ठत्ययं कथं देह इति शंकावतो जडान् ।

समाधातुं बाह्यदृष्ट्या प्रारब्धं वदति श्रुतिः ।

न तु देहादिसत्यत्वबोधनाय विपश्चिताम् ॥

ஞானோதயத்திற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கர்மம் இலக்ஷியத்தை யுத்தேசித்து (குறியை நோக்கி) விடப்பட்ட பாணம்போல் தனது பயனைத் தராமல் ஞானத்தினால் நசியாது. புவியென்னும் புத்தியினால் விடப்பட்ட பாணமானது பின் பசுவென்று மதிக்கப்பட்ட காலத்து நிற்பதில்லை. தாங்காத இலக்ஷியத்தை (பசுவை) வேகமாய்ச்சென்று பேதிக்கவே செய்கின்றது. யான் அஜரன் அமரன் என்று எவன் ஜீத்மாவையறிகின்றானோ, அத்தன்மைய வாத்மாவாக நிலைத்து

கலை.] ஞானி கர்மநிலிருத்திவர்ணநம். ௩௩௭

ள்ள இவனுக்குப் பிராரப்த கற்பனை யேது? எப்போது தேகாத்மாவாக நிலை யிருக்கின்றதோ, அப்போது பிராரப்தம் சித்திக்கின்றது. தேகாத்மத்தன்மை விரு ம்பப்பட்டதேயன்று. அதனால் பிராரப்தம்விடத்தக் கதாம். ஆதலால் பிராரப்தகற்பனையும் இத்தேகத்தி ன்பிராந்தியே யாம். அத்தியஸ்தத்திற்குச் சத்துவா மேது? சத்துவயின்றியதற்குப் பிறப்பேது? பிறவா ததற்கு நாச மேது? அசத்திற்குப் பிராரப்த மேது? ஞானத்தினால் அஞ்ஞானகாரியம் மூலத்தோடு நாச மாகுங்கால் இந்தத்தேகம் எப்படி யிருக்கு மென் னும் சங்கையுடைய ஜடர்களைச் சமாதானஞ்செய்ய வெளிப்பார்வையில் சுருதி பிராரப்தத்தினைக் கூறுகி ன்றது. அறிஞருக்குத் தேகாதிசத்தியத்தன்மையை ப் போதிக்கும் பொருட்டன்று.” என்பது அத்தியா த்மோபநிஷித்து. இவ்வாறே நாதபிந்தாபநிஷித்து இதனை விரிவாய்க் கூறுவது காண்க.

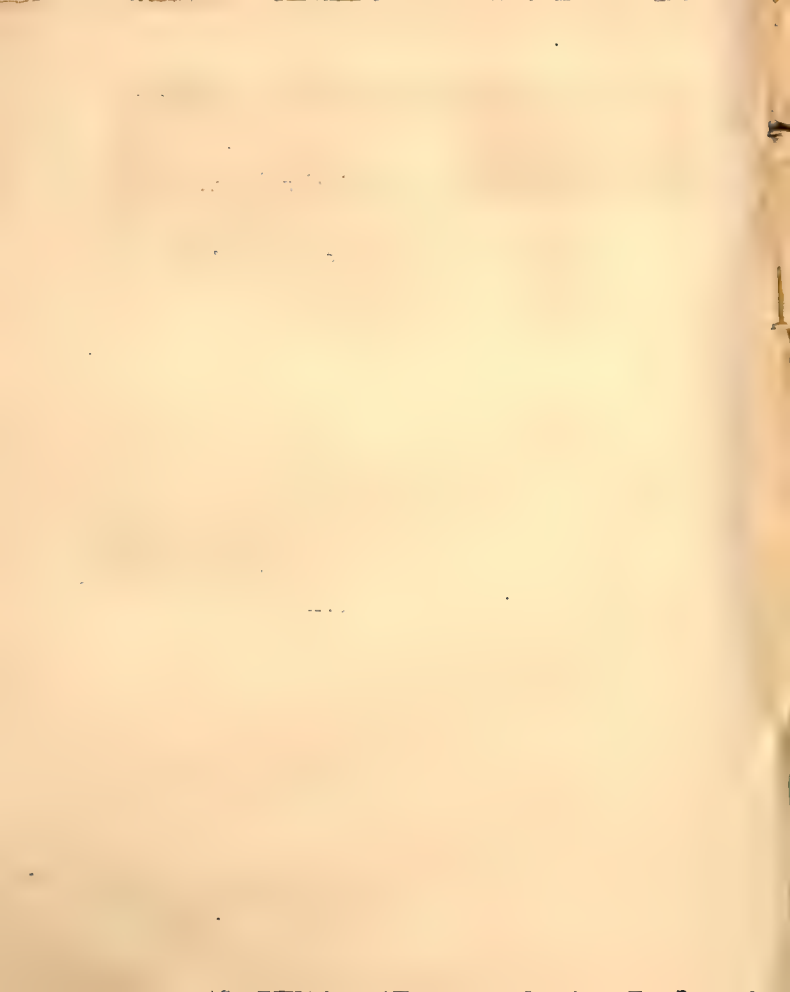
புரீவிசாரசந்திரோதயம்

பன்னிரண்டாங்கலை

ஞானியின் கர்மநிலிருத்திவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதின்மூன்றங்கலை.

ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம்.

ஞான பூமி யோரே மென்றே
நவின்றனர் வசிட்ட முநிவர ரவற்றுட்
சுபசா தநசம் பத்தியே முதலா
மிரண்டா வதுவே சிரவண திவிசார
நிதித்தியா சனமென் பதுவே மூன்றா
மான்மா பரோக்ஷ நான்கா மகந்தை
மமதை யென்பன வொழித லைந்தா
மாறா வதாகு மனைத்துந் தோற்றுமை
யெவற்றினு முயர்ந்த தூரியமே ழாவதே
யெல்லா விருத்தியு மொடுங்கி யிதனிற்
காட சுமுத்தியிற் காணு தொன்றையு
மின்பே வடிவா யிருக்குஞ் சிதான்மா.

௨௨௧. வினா :—எல்லாஞானிகளுக்கும் . நிச்சயமொன்றாயிருக்க, ஸ்திதி (நிலை) வேறாயிருப்பதென் ?

விடை :—சகல ஞானிகளது ஸ்திதியின் பேதமும் ஞானபூமியின் பேதத்தாலாகின்றது.

௨௨௨. வினா :—அந்த ஞானபூமி எத்தனை வகையாம் ?

விடை :—க. சுபேச்சை, உ. சுவிசாரணை, ந. ததுமானசி, ச. சத்துவாபத்தி, ரு. அசம்சக்தி, கூ. பதார்த்தாபாவினி, எ. தூரியம் என்னும் இவ்வேழம் * க. ஞானபூமியாம்.

*க. “ज्ञानभूमिस्सुभेच्छारूपा प्रथमा समुदाहता ।

विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसी ॥

सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका ।

पदार्थाभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यगा स्मृता ॥

ஞானபூமி :—சுபேச்சை யென்பது முதலாவது எனப்படும். விசாரணை இரண்டாவது. ததுமானஸீ மூன்றாவது. சத்வாபத்திநான்காவது. அசம்சக்தி யென்பது ஐந்தாவது. பதார்த்தாபாவனை ஆறாவது.

கலை.] ஞானசப்தபூமியின் வர்ணனம். ௩௪௧

௨௨௩. வினா:—சுபேச்சை என்பது யாது?

விடை:—க. பூர்வஜன்மத்திலாவது இந்த ஜன்மத்திலாவது செய்யப்பட்ட நிஷ்காமகர்மவுபாசனைகளால் சுத்தியும் ஏகாக்ரீரமு முள்ள சித்தமுடைய புருஷர்களுக்கு விவேகம் வைராக்கியம் ஷட்சம்பத்தி முமுக்ஷுத்துவம் என்னும் நான்கு சாதனங்களு முண்டாய், ஆத்மாவை அறியவேண்டுமென்று ண்டாகும் தீவிர இச்சை *௨. சுபேச்சை என்னும் ஞானத்தின் முதற்பூமியாம்.

துரியகா ஏழாவது.” என்று மகோபநிஷத்து ௩-வது அத்தியாயத்திலும், வராகோபநிஷத்து ௪-வது அத்தியாயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் இச்சப்தபூமி அந்நபூர்ணோபநிஷத்து, அகத்யுபநிஷத்து முதலிபவற்றிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

*௨. “किं मूढ एवास्मि प्रेक्षेह वाससजनैः ।

वैराग्यपूर्वमिच्छेति शुभे(खे)च्छेद्युच्यते बुधैः॥

யான் மூடனாகவே யிருக்கிறேனே! சாஸ்திரஸங்ஜனர்களால் தாழ்ப்பேனாக என்று வைராக்கியபூர்வகமாயுண்டாகும் இச்சை அறிஞர்களால் சுபேச்சை(சுதேசசை) பென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது வராகோபநிஷத்து ௪-வது அத்தியாயமும். மகோபநிஷத்து ௩-வது அத்தியாயமுமாம்.

௨௨௪. வினா:-சுவிசாரணை என்பது யாது?

விடை:-௨. ஆத்மாவை அறியவேண்டுமென்னும் தீவிர இச்சையால் பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருவை விதிபூர்வமாகச் சரணமடைந்து, அவர் முகமாக ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் ஐக்கியத்தையறிவிக்கும் வேதாந்தவாக்கியத்தைச் சிரவணம் செய்து, அந்த அர்த்தம் தன் மனதிற்பதியும்பொருட்டு, அநேகயுக்திகளால் மனன(விசார)ம் செய்தல், * ௩. சுவிசாரணை என்னும் ஞானத்தின் இரண்டாம் பூமியாம்.

௨௨௫. வினா:-தநுமானசி யென்பது யாது?

“शास्त्रसज्जनसंपर्कवैराग्यरसरूपिणी ।

प्रथमभूमिकैपोक्ता सुमुक्षुत्वप्रदायिनी ॥

சாஸ் திரஸஜ்ஜனச் சேர்க்கை வைராக்கிய மென்பவற்றில் இரஸவடிவினது முதல் பூமிகை. இது முமுக்ஷுத்துவத்தைத் தருவதென்று சொல்லப்படுகின்றது.” என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷத்து.

* ௩. இவ்வாறே இந்நூலிற் கூறியபடியே இவ்விரண்டாவது முதலிய மற்றப்பூமிகளின் இலக்ஷணங்களும் மேற்கண்ட உபநிஷத்துக்களிற்குமுனை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

கலை.] ஞானசப்தபூமியின் வர்ணநம். ௩௪௩

விடை:-௩. சொரூபசாக்ஷாத்கார (அபரோக்ஷாநுபவ)த்தின் பொருட்டுச், சிரவண மனன வாயிலாக நிச்சயிக்கப்பட்ட பிரஹ்மாத்ம வைக்கியமாகிய அர்த்தத்தை இடைவிடாமல் சிந்தித்த லாகிய நிதித்தியாசனத்தால் ஸ்தூல் (பகிர்முகமாகிய)மனதிற்குச் சூக்ஷ்மத்தன்மை (அந்தர்முகத்துவம்)உண்டாதல் தநுமானசி என்னும் ஞானத்தின் மூன்றும் பூமியாம்.

௨௨௬. வினா:-சத்துவாபத்தி யென்பது யாது?

விடை :-௪. சிரவணமனனநிதித்தியாசனங்களால்சமூசயவிபரீதங்களில்லாத சொரூபசாக்ஷாத்காரமாகிய நிருவிகற்பஸ்திதி யுண்டாவதனால் தத்துவஞானத்தோடுகூடிய மனவடிவசத்துவ(சுத்தாந்தக்கரண)த்தின் எந்த ஆபத்தி (அடைவு) உண்டாகின்றதோ, அது சத்துவாபத்தி என்னும் ஞானத்தின் நான்காம் பூமியாம்.

௨௨௭. வினா:-அசம்சத்தி என்பது யாது?

விடை :-௫. நிருவிகற்பசமாதியினது அப்பியாசத்தின் பரிபக்குவத்தால் தேகத்தில் எல்லா விதத்தாலும் அகந்தைமமதைகள் கரைந்து, தேகமுதலியவற்றில் எவ்விதத்தாலும் ஆசத்தி (பிரி

யம்) உண்டாகா திருத்தல், அசம்சத்தி என்னும்
ஞானத்தின் ஐந்தாம் பூமியாம்.

௨௨௮. வினா:-பதார்த்தாபாவினி என்பது
யாது?

விடை:-சு. நிருவிகற்பசமாதியின் மிகுந்த
அப்பியாசத்தால் தேகமுகலிய சகலபதார்த்தங்க
ளுக்கும் அதிஷ்டானப்பிரஹ்மரூபமாகத் தோற்
றுவதால் எந்த அபாவம்(அப்பிரதிதி) உண்டா
கின்றதோ, அது பதார்த்தாபாவினி என்னும்
ஞானத்தின் ஆறாவது பூமியாம்.

௨௨௯. வினா:-துரிய மென்பது யாது?

விடை:-எ. ஞாதிருஞானஞெயமாகிய திரிபுடி
நான்காம் ஐந்தாம் பூமிகளைப்போலப் பாவரூபமா
கவும், ஆறாம் பூமியைப்போல அபாவரூபமாக
வும் எங்கே தோற்றவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட
தன்னாலும் பிறராலும் எழுதலில்லாத துரியபத
த்திலுள்ள மனதின் நிலை *சு. துரியமென்னும்
ஞானத்தின் ஏழாவது பூமியாம்.

*சு. “एषा जीवन्मुक्तेषु तुर्यावस्तेति विद्यते ।

विदेहमुक्तिविषयं तुर्यातीतमतः परम् ॥

கலை.] ஞானசப்தபூமியின் வர்ணனம். ௩௪௫

௨௩௦. வினா:-இந்த ஏழுபூமிகளும் எதற்குச் சாதனம்?

விடை:-க-வது, ௨-வது, ௩-வது *௫. பூமிகள் தத்துவஞானத்திற்குச் சாதனமாம்.

இது (ஏழாவது பூமி) ஜீவன்முகத்தரிடத்துத் துரியாவஸ்தை பென்று இருக்கின்றது. இதன் பின் விதேகமுகத்திவிஷயமாம் துரியாதிதம்." என்பது மகோபநிஷத்து ௫-வது அத்யாயம்.

*௫. "सप्तभूमिषु जीवन्मुक्ताश्चत्वारः ॥

ஏழுபூமிகளில் ஜீவன் முக்தர் நால்வர்."

“ भूमित्रयेषु विहरन्मुमुक्षुर्भवति ।

तुरीयभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्भवति ॥

पञ्चमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरो भवति ।

षष्ठभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरीयान्भवति ॥

सप्तमभूम्यां विहरन् ब्रह्मविद्वरिष्ठो भवति ॥

மூன்றுபூமிகளிலும் சஞ்சரிப்பவன் முமுக்ஷுவாவன். நான்காவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்தாவன். ஐந்தாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்வராவன். ஆறாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்ம

*சு. நான்காவது பூமி தத்துவஞானவடிவமாயிருத்தலால் ஜீவன்முக்திவிதேக முக்திகளுக்குச் சாதனமாம்.

நு-வது, சு-வது, எ-வது பூமிகள் ஜீவன்முக்தியின் விலகாநுந்தத்திற்குச் சாதனமாம்.

வித்வரியானாவன். ஏழாவது பூமியில் சரிப்பவன் பிரஹ்மவித்வரிஷ்டனாவன்." என்பது வராகோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம்.

*சு. (க) கிருதோபாசனன் (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனையைப் பூரணமாகச் செய்தவன்.)

(உ) அகிருதோபாசனன் (ஞானத்திற்கு முன் உபாசனைசெய்யாதவன்) என்னும் பேதத்தால்

நான்காம்பூமியாகிய ஞானத்திற்கு கதிகாரிக ளிரண்டு வகையாவார். அவர்களுள்,

(க) கிருதோபாசனன் நல்லவைராக்கியாதி சாதனங்களோடு கூடியிருப்பவன். ஞானத்திற்குப் பிறகு சொற்ப அப்பியாசத்தால் சமீதியாக ஐந்தாவது முதலிப்பூமிகளில் லேறுகின்றான்.

(உ) அகிருதோபாசனனிடத்தில் எல்லாச்சாதனங்களும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகிறதில்லை. ஆனால் ஒன்றிரண்டு வெளிப்படையாகவும், மற்றவை மறை

கலை.] ஞானசத்தபூமியின் வர்ணநம். ௩௪௪

வாகவுயிருக்கும். ஆகையால் அவன் புத்தியுடையவ
னாயிருந்தால் நான்காம் பூமியாகிய தத்துவஞானத்
தை அடைகின்றான். ஆனால் வெகுகால அப்பியாசத்
தால் எப்போதாவது ஐந்தாவதுமுதலிய ஏதேனு
மோர் பூமியில் ஆளுட னாகின்றான்; சீக்கிரத்தி லாகி
மதில்லை.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பதின்மூன்றாங்கலை

ஞானசத்தபூமியின் வர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

பதினான்காங்கலை.

ஜீவன்முக்தி விதேகமுக்தி வர்ணநம்.

உண்மை வடிவ முணர்ந்த காலே
பிரம வடிவ பந்த நிவர்த்தியாஞ்
சீவன் முக்தி சமீபித் ததுவா
முடலுடன் பொருந்தியவொருவன் றனக்குநல்
லின்ப வடிவ தியையுமே வீட்டில். (க)

விடினில் வுடலை வித்துவா னன்றே
விதேக முத்தியை மேவுவ னவித்தியா
லேச மழியு மாபாஸ வுலகையும்
விடுவன் சாகா மடைந்த * சரித்தினிற்
சின்மாத் திரமது சேர்ந்து விசேஷ
மொழிந்த சித்தின் சொரூப மடைவ
னில்லை பிறப்ப தெஞ்சுத லவற்கே. (உ)

*சரித்து = ஆறு.

உருக. வினா:—ஜீவன்முக்தி என்பது யாது?

விடை:—தேகாதிப் பிரபஞ்சம் தோற்றிக் கொண்டிருக்கப் பிரஹ்மசொரூபமாக நிலைத்தல் * க. ஜீவன்முக்தியாம்.

*க. ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திலக்ஷணம், ஜீவன்முக்தன்சொரூபம், அவனது ஆசாரம், ஜீவன்முக்தனிடத்துள்ள சித்தம் அகங்காரமுதலியவற்றைக் கூறும் சுருதிகள் வருமாறு:—

“புருஷஸ்ய கர்तृत्वமोक्तत्वसुखदुःखादिलक्षणश्चित्त-
धर्मः क्लेशरूपत्वाद्बन्धो भवति । तन्निरोधनं जीवन्मुक्तिः ।
उपाधिविनिर्मुक्तघटाकाशवत्प्रारब्धक्षयाद्विदेहमुक्तिः ।
जीवन्मुक्तिर्विदेहमुक्तचोरष्टोत्तरशतोपनिषदः प्रमाणम्॥

புருஷனுக்குக் கார்த்திருத்வ போக்திருத்வ சுகது க்காதிலக்ஷண சித்ததர்மம் கிளைசவடிவமா யிருத்த லின் பந்தமாம். அதனை நிரோதித்தல் ஜீவன்முக்தியா ம். உபாதி நீங்கிப் கடாகாயம்போல் பிராரப்தக்ஷயத் தால் விதேகமுக்தி யுண்டாகின்றது. ஜீவன்முக்திவி தேக முக்திகளுக்கு தூற்றெட்டு உபநிஷத்துக்கள் பி ரமாணமாம்.” என்பதும்,

கலை.] ஜீவன்முகத்திவிதேகமுகத்திவர்ணநம். ௩௫௧

“प्रारब्धक्षयपर्यंतं जीवन्मुक्ता भवन्ति ते ।

ततः कालवशादेव प्रारब्धे तु क्षयंगते ।

वैदेहीं मामकीं मुक्तिं यान्ति नास्त्यत्र संशयः ॥

பிராரப்தநாசபரியந்தம் அவர்கள் ஜீவன் முக்தர்க ளாய் இருக்கின்றனர் அதன்பின் காலவசத்தினாலே யே பிராரப்தம் நசித்தபோது எனது விதேகமுகத் தியை அடைவர். இதிற சம்சய மில்லை.” என்பதும் முக்தி கோபநிஷித்து.

“अहं ब्रह्मेति चेद्वेद साक्षात्कारस्स उच्यते ।

यस्मिन्काले स्वमात्मानं योगी जानाति केवलम् ॥

तस्मात्कालात्समारभ्य जीवन्मुक्तो भवत्यसौ ॥

யான் பிரஹ்ம மென்று அறியின், அது சாக்ஷாத் காரமெனப்படும். எந்தக்காலத்தில் கேவலம் தனது ஆத்மாவினை யோகி அறிகின்றானோ, அந்தக்காலமுத் தற்கொண்டு இவன் ஜீவன்முக்த னாகின்றான்.” என்பது வராகோபநிஷித்து.

“न बद्धोऽस्मि न मुक्तोऽस्मि ब्रह्मैवास्मि निरामयम् ।

द्वैतभावविमुक्तोऽस्मि सच्चिदानन्दलक्षणः ।

एवं भावय यत्नेन जीवन्मुक्तो भविष्यसि ॥

‘யான் பெத்தனல்லன், முக்தனல்லன், நிராமயமா
ன பிரஹ்மமா யிருக்கின்றேன், துவைதபாவத்தினின்
றும் விடுபட்டவனாய்ச் சச்சிதானந்தலக்ஷணஞ் சிருக்
கின்றேன்’ என்று இப்படி முயற்சியினால் பாவி. ஜீவன்
முக்த னாவாய்.” என்பது அந்நபூர்ணோபநிஷித்து.

“देहत्रयातिरिक्तोहं शुद्धचैतन्यमस्यहम् ।

ब्रह्माहमिति यस्यांतस्स जीवन्मुक्त उच्यते ॥

தேகமுன்றற்கும் விலக்ஷணன் யான், சுத்த சைத்
ன்னிபம் யான், பிரஹ்மம் யான் என்று எவன் உள்ள
மிருக்கின்றதோ, அவன் ஜீவன்முக்த னெனப்படுகின்
றான்.” என்பதும்,

“इदं चैतन्यमेवेति अहं चैतन्यमित्यपि ।

इति निश्चयशून्यो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥

இது சைதன்யமே என்பதும் நான் சைதன்னி
யம் என்பதுமான இத்தன்மைப நிச்சயமின்றியவன்
எவனோ, அவன் விதேகமுக்தனே.”

“यस्य प्रपञ्चभानं न ब्रह्माकारमपीह न ।

स्वस्वरूपे स्वयंज्योतिः स्वस्वरूपे स्वयं रतिः ॥

दाचामगोचरानन्दो वाङ्मनोगोचरस्स्वयं ।

अतीतातीतभावो यो वैदेहीमुक्त एव सः ॥

கலை.] ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவாணநம். ௩௫௩

‘எவனுக்குப் பிரபஞ்சத்தோற்றமில்லையோ, பிர
ஹ்மாகாரமும் இங்கு இல்லையோ, சுவசொருபமான
சுயஞ்சோதிசுவசொருபத்தில் சுவயம் ரதியுள்ளவனு
ம், வாக்கெற்கெட்டாத ஆரந்தமுடையவனும், சுவயம்
வாக்கு மனதுக்கெட்டுபவனும், அதிதாதிதத்தன்மை
யுடையவனும் எவனோ, அவன் விதேகமுக்தனே.’
என்பது முதலிய ச-வது அத்யாயம் முழுவதும் தே
ஜோபிந்தாபநிஷத்து.

“ जीवन्मुक्ततया स्वस्थो लोके विहर विज्वरः ।

अन्तस्संत्यक्तसर्वाशो वीतरागो विवासनः ॥

बहिस्सर्वसमाचारो लोके विहर विज्वरः ।

बहिः कृत्रिमसंरंभो हृदि संरंभवर्जितः ॥

कर्ता बहिरकर्तान्तर्लोके विहर शुद्धधीः ।

त्यक्ताहंकृतिराश्वस्तमतिराकाशशोभनः ॥

अगृहीतकलंकांको लोके विहर शुद्धधीः ।

उदारः पेशलाचारस्सर्वाचारानुवृत्तिमान् ॥

अन्तस्संगपरित्यागी बहिस्संसारवानिव ।

अन्तर्वैराग्यमादाय बहिराशोन्मुखेहितः ॥

௨௩௨. வினா :-ஜீவன்முகத்தியில் பிரபஞ்சம்
தோற்றுதற்குக் காரணம் யாது?

अयं बंधुरयं नेति गणना लघुचेतसाम् ।

उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुंबकम् ॥

ஜீவன் முகத்தத்தன்மையினால் சுவஸ்தனாய், உலகத்
தில் ஜ்வரம் நீங்கியவனாய்த்திரி. உள்ளே சகலபற்றும்
விட்டவனாய், ராகமின்றியவனாய், வாசனையொழிந்த
வனாய், வெளியில் சகல நல்லொழுக்கமு முள்ளவனா
ய், ஜ்வரம் நீங்கியவனாத்திரி. வெளியில் கிருத்திரு
மமான செய்கையுள்ளவனாய், உள்ளத்தில் ஒரு செய்
கையுமில்லாதவனாய், வெளியிற் கர்த்தாவாய், உள்
ளே அகர்த்தாவாய், சுத்தபுத்தியுள்ளவனாய் உலகத்
தில் திரி. அகங்காரத்தை விட்டவனாய், சுவஸ்தமதி
யுடையவனாய், ஆகாசத்தைப்போல் டீசாபிக்கின்றவ
னாய், களங்கமான குறிகளைக்கொள்ளாதவனாய், சுத்
தபுத்தியுடையவனாய் உலகத்தில் திரி. உதாரனும் பே
சலாசாரமுள்ள (மெத்தென்ற நடையுடைய)வனும் ச
கல ஆசாரங்களையும் தழுவியவனுமாய் உள்ளிற் சங்
கத்தை விட்டு, வெளியில் சம்சாரிபைப்போலும், உ
ள்ளே வைராக்கியத்தைக்கெண்டு, வெளியில் ஆசை
ப்படுபவன்போலும் இருப்பாய். இவன் பந்து இவன்
பந்துவல்லன் என்று கணித்தல் அற்பசித்தமுள்ளவ
ருக்காம். உதாரசித்தமுடையவருக்கு உலகமே குடும்
பமாம்." என்பது ஜீவன்முக்தாசாரத்தைக் கூறும்
மகோபநிஷத்து.

கலை.] ஜீவன்முக்திவிதேக முக்தி வர்ணனம். ௩௫௫

விடை :- ஆவரணம் விசேஷப மென்னுமிரண்
டும் அவித்தையின் சக்திகளாம். அவற்றுள்,

க. ஆவரணசக்தி ஞானத்தால் நாசமாகின்ற
து. அதனால் ஞானிக்கு வேறு பிறப்பில்லை.
ஆனால்,

உ. விசேஷபசக்தி (அவித்தியாலேசம்) பிராப்த
பலத்தால் வறுத்த விதையைப்போல இருக்
கின்றது.

“ अष्टबीजोपमा येषां पुनर्जननवर्जिता ।

वासनारसनाहीना जीवन्मुक्ता हि ते स्मृताः ॥

सत्त्वरूपपरिप्राप्तचित्तास्ते ज्ञानपारगाः ।

अचित्ता इति कथ्यन्ते देहान्ते व्योमरूपिणः ॥

எவர்களுக்கு வறுத்தவிதையினைப்போல் மறுபடி
யும் ஜனித்தலின்றியதான வாசனை யிருக்கின்றதோ,
அவர்கள் வாசனைக் கயிறின்றிய ஜீவன்முக்தர்களெ
ன்றே கருதப்படுவர். ஞானத்தின் கரைகண்ட அவர்
கள் சத்துவவடிவம் பெற்றசித்தமுடையவர்களாவர்.
தேகாந்தத்தில் ஆகாசவடிவினராகிய அவர்கள் சித்த
மில்லாதவர்க ளென்று சொல்லப்படுகின்றனர்.” எ
ன்பது அந்நபூர்ணோபநிஷத்து.

அதனால் ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத்தோற்ற முண்டாகின்றது?

உருங். வினா:-ஜீவன்முக்தியில் பிரபஞ்சத் தோற்றம் எப்படியுண்டாகின்றது?

விடை :-க. இரஜஜ்ஞானத்தால் சர்ப்பப்பி ராந்தி நீங்கிய பின்னும்நடுக்கமுதலியவை தோற் றுவதுபோலும்,

உ. கண்ணாடியை அறிந்தவனுக்குப்பிரதி பிம்பம் தோற்றுவதுபோலும்,

ங். மருஸ்தலத்தை யறிந்தவனுக்குக் கானல் ஜலம் தோற்றுவதுபோலும்,

தத்துவஞானிக்கு ஜீவன்முக்திதசையில் பாதி க்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்ற முண்டாகி ன்றது.

உருச. வினா:-பாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் தோற்றத்தில் வேறு திருஷ்டாந்தம் யானு?

விடை :-திருஷ்டாந்தம் :-மகாபாரத யுத்தத் தில் துரோணசாரியரது மரணத்திற்குப்பின் அசுவத்தாமாவோடு யுத்த முண்டாயிற்று. அன் னுதினம் சத்தியசங்கற்பராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர

கலை.] ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவர்ணநம். ௩௫௪

மாத்மா, “ இன்று யுத்தம் முடிந்து வீட்டுக்குத்
திரும்பும் வரையிலும் இந்த இரதமும் குதிரை
களும் அப்படியே இருக்கக்கடவன. ” வென்று
சங்கற்பித்துக்கொண்டு, யுத்தபூமியில் வந்தார்.
அங்கே அசுவத்தாமா பிரஹ்மாஸ்திரம்(அக்கி
னியஸ்திரம்)போட்டார். அதனால் அக்கணத்தி
லேயே அர்ஜுனனது இரதமும் குதிரைகளும்
பஸ்மமாகியும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவாகிய சார
தியின் சங்கற்பபலத்தால் அப்படியே யிருந்து,
வீட்டிற்கு வந்தவுடனே சாம்பர்க்குவிய லாய்வி
ட்டன.

சித்தாந்தம் :—

அதுபோல,

க. ஸ்தூலதேகம் இரதம்.

உ. அதற்குப் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டு சக்
கரங்கள்.

ங. முக்குணம் கோடி.

ச. பஞ்சப்பிராணன் கயிறு.

ரு. தசேந்திரியங்கள் குதிரைகள்.

கூ. சுபாசுபமாகிய சப்தமுதலிய பஞ்ச விஷய
ங்கள் மார்க்கம்.

எ. மனம் கடிவாளம்.

அ. புத்தி சாரதி(கிருஷ்ணன்).

கூ. பிராரப்தகர்மம் அவரது சங்கற்பம்.

க௦. அகங்காரம் உட்காந மீடம்.

கக. ஆத்மா இரதிக(அர்ஜுன)ன்.

கஉ. அவனது வைராக்கியாதி சாதனங்கள் பாணங்கள்.

அவன் இரகத்தில் ஆநுடனாய்ச் சற்சங்கமாகிய இரணபூமியிற் சென்றான். அவனைக் குருவாகிய அசுவத்தாமா, மகாவாக்கிய உபதேசமாகிய ஸ்ரீமஹிமாஸ்கிரத்தா லடித்தார். அதனால் ஞானமாகிய அக்கினி யுதயமாக, அந்ஸக்ஷணக்திலேயே தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய இரகமுதலிய யாவும் பாசமாயின. என்றாலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாகிய சாரதிஸ்தானத்திலுள்ள புத்தியின் பிராரப்தகர்மமாகிய சங்கற்பபலத்தால் தேகமுதலியவை *உ. நாச

* உ. எசனது நாச முண்டாகின்றதோ, அது நாசத்தின் பிரதியோகியாம்.

(க) நாசத்தால் அந்தப்பிரதியோகியின் தோற்ற முண்டாகிறது.

(உ) பாதத்தில் பிரதியோகியின் தோற்ற முண்டாகித்திலை; ஆனால் மூன்றுகால அபாவம் (மூன்றுகாலத்திலு மில்லாமை) தோற்றுகிறது.

இது நாசத்திற்கும் பாதத்திற்கு முள்ள பேதம்.

கலை.] ஜீவன் முக்திவிதேக முக்திவர்ணநம். ௩௫௯

மாகாமல் பிறகும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்
றன. இதனையே * ௩. பாத்தாநுவிருத்தி என்பர்.

இவ்வாறு இது பாதிதமாகிய பிரபஞ்சத்தோ
ற்றத்தில் திருஷ்டாந்தமாம்.

௨௩௫. வினா:-விதேகமுக்தி யென்பது யாது?

விடை:-க. பிரபஞ்சப்பிரதி யில்லாமல் பிர
ஹ்மரூபமாக நிலைத்திருத்தல்,

௨. அல்லது பிராரப்தகர்மம் போகத்தினால்
நசித்தபிறகு ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீராகாரமாகப் பரி
ணாமத்தை யடைந்த அஞ்ஞானம் சேதனத்தில்
ஒடுங்குதல் *ச. விதேகமுக்தியாம்.

௨௩௬. வினா:-பிராரப்தம் முடிந்தகாலத்தில்
காரியத்தோடு அஞ்ஞானலேசம எந்தச் சாதனத்
தால் விலயமாகின்றது?

விடை:-பிராரப்தகர்மத்தின் முடிவில் அதிக
அல்லது குறைந்த மூர்ச்சைக் காலத்தில் பிரஹ்

*௩. குலாலசக்கிரம், தண்டத்தைச் சுற்றுதலாகிய
மூயற்சியை விட்டபிறகும் வேகத்தின் வலியாற் சுற்று
தல்போல, பாதமுண்டாகிய பிறகும் பிராரப்தகர்மத்
தால் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் தோற்றுதல் பாத்தாநு
விருத்தியாம்.

*ச. ரோகசுண்டலிபுந்ஷத்தி.

மாகாவிருத்தி சம்பவியாது ; வித்துவானுக்கு விதியு மில்லை. என்றாலும் சுமுத்தியைப்போல அந்த மூர்ச்சைக்காலத்திலும் பிரஹ்ம வித்தை யின் சம்ஸ்கார மிருத்தலால், அதில் ஆரூடமா விய சேதனத்தால் காரியத்தோடு அஞ்ஞானலே உம் விலய(நாச)மாகின்றது. காஷ்டத்தி(கட்டை யி)லுள்ள அக்கினியினால் தூரும்பு முதலியவை கள் எரியத் தானும் எரிதல்போல, அந்தச் சம்ஸ்காரத்தில் ஆரூட(உள்ள)சேதனத்தால் பிரபஞ் சம் நாசமாகத் தானும்(ஞானத்தின் சம்ஸ்கார மும்)நாசமாகின்றது.

பிறகு அசங்க சுத்த சச்சிதானந்த சொப்பிர காச தானேதானாகிய பிரஹ்மம் மிஞ்சுகின்றது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்

பதினான்காங்கலை

ஜீவன்முக்திவீதேதகமுக்திவர்ணநம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினெந்தாங்கலை.

*க. வேதாந்தப்பிரமேய(பதார்த்த)வர்ணனம்.

** ஞேபப் பொருளை நீ நன்குணர்ந்து
சகல சமுசய வந்த மொழிப்பாய்
முத்தி யாததன் சாதந மியாதா
மதினைப் பெறுமிடைச் சாதந மியாது
விடயம் ஞாதத்திற் கியாதென வுணர்க. (க)

*க. வேதாந்தசாஸ்திரமாகிய பிரமாணத்தா லுண்
டாகிய ஈகார்த்தஞானம் பிரமாவாம்.

உ. அந்தப்பிரமாவால் அறியத்தக்க பதார்த்தம்
பிரமேயமாம்.

அவைகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆகையால்
இந்தப் பதினெந்தாங்கலையை விசாரித்தலால் பிரமே
யத்திலுள்ள சமுசயம் நிவிருந்தியாகின்றது.

பிரமேயத்திலுள்ள சமுசயத்தை ஸ்ரீபாலபோதம்
என்னும் நூலின் ஒன்பதாவது உபதேசத்திற் காண்க.

** ஞேபம் = அறியத்தக்கது.

நசன் றத்துவம் வேறேனக் கொண்டு
துவம்பதப் பொருளைச் செவ்வே யறிக
தற்பதப் பொருளைத் தனியே நாடுக
பிரம மான்மா வொன்றெனக் கொள்ளே. (௨)

அங்குச் சத்தாதி யைசுவ ரியங்கொடு
சச்சிதா நந்தமா மதென்று முளதெனு
மீவ்வகை ஞானந் தன்னை யுணர்க. (௩)

௨௩௭. வினா:—மோக்ஷத்தின்சொருபம்யாது?

விடை:—க. காரியசகித அஞ்ஞானமாகிய அந
ர்த்த(பந்த)த்தின் நிவிருத்தியும்,

௨. பரமநந்தமாகிய பிரஹ்மத்தின் பிராப்தி
யும் மோக்ஷத்தின் சொருபமாம்.

௨௩௮. வினா:—மோக்ஷத்திற்குச் சாக்ஷாத் சா
தனம் யாது?

விடை:—*௨. பிரஹ்மாத்மவைக்கியத்தின்

*௨. “ज्ञानादेव हि सँसारविनाशो कर्मणा ॥

ஞானத்தினாலேயே சம்சாரவிநாச முண்டாம்; கர்
மத்தினு லன்று.” என்னும் ருத்நிரஹிருதயோபநிஷ
த்.

கலை.] வேதாந்தப்பிரமேயவாணநம். ௩௬௩

அபரோக்ஷஞானம், மோக்ஷத்திற்குச்சாக்ஷாத்
சாதனமாம்.

உநக. வினா:-மோக்ஷத்திற்கு அவாந்திர
(ஞானவாயிலாகச்)சாதனம் யாது?

விடை:-நிஷ்காமகர்மம், உபாசனைமுதலிய
அநேகம் மோக்ஷத்திற்கு அவாந்திரசாதனமாயிரு
க்கின்றன.

உச௦. வினா:-அந்த ஞானத்திற்கு விஷயம்
யாது?

விடை:-ஆத்மப்பிரஹ்மைக்கியம் ஞானத்தி
ற்கு விஷயமாம்.

உசக. வினா:-ஆத்மாவின் சொரூபம் யாது?

விடை:-க. தேகேந்திரியப்பிராணமனோபுத்
தியஞ்ஞானகுணியங்களுக்கு வேறாய், உ. அகர்த்

“अतस्सर्वेषां कैवल्यमुक्तिर्ज्ञानमात्रेणोक्ता न कर्म-
सांख्ययोगोपासनादिभिः ॥

ஆதலால் எல்லோருக்கும் கைவல்யமுக்தி ஞான
மாத்திரத்தினுற் சொல்லப்பட்டதாம். கர்மம், சாங்
கியம், யோகம், உபாசனைமுதலியவற்று லன்று.”
என்னும் முக்திகோபந்ஷித்து முதலிய சுருதிகளும்
இதற் பிரமாணமாதல் காண்க.

தாவும், ௩. அபேகத்தாவும், ௪. அசங்கமும், ௫. வியாபகமுமாகிய ௬. சேதனம் ஆத்மாவின் சொரூபமாம்.

உசஉ. வினா:--பிரஹ்மத்தின் சொரூபம்யாது?

விடை:--௧. நிஷ்பிரபஞ்சமும், ௨. அசங்கமும், ௩. பரிபூரணமுமாகிய ௪. சேதனம் பிரஹ்மத்தின் சொரூபமாம்.

உச௩. வினா:--பிரஹ்மாத்மவைக்கியம் எப்படிப்பட்டது?

விடை:--௧. சச்சிதானந்தமாயும், ௨. ஐசவரிய சொரூபமாயும், ௩. என்முன்னது பிரஹ்மாத்மவைக்கியமாம்.

உச௪. வினா:--ஞானத்தின் சொரூபம்யாது?

விடை:--ஜீவப்பிரஹ்மங்களின் அபேதநிச்சயம் ஞானத்தின் சொரூபமாம்.

உச௫. வினா:--ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்க(சமீபித்த)சாதனம் யாது?

விடை:--பிரஹ்மநிஷ்டராகிய குருமுகமாக மகாவாக்கியார்த்தசிவணம் செய்தல் ஞானத்தின் சாக்ஷாத் அந்தரங்கசாதனமாம்.

கலை.] வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணனம். ௩௬௩

உச௬. வினா :—ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனம் யாது ?

விடை :—க. விவேகம், உ. வைராக்கியம், ௩. ஷட்சம்பத்தி(சமம் தமம் உபாதி திதிக்கை சிரத்தை சமாதானம்), ச. முமுகூஷுத்துவம், ௩. “தத்” பத “துவம்” பதார்த்தங்களின் சோதனை, சு. சிவவணம், எ. மனனம், அ. நிதித்தியாசனம் என்னும் இவ்வெட்டும் ஞானத்திற்குப் பரம்பரையாக அந்தரங்கசாதனமாம்.

உச௭. வினா :—ஞானத்தின் பகிரங்க(தூரத்துள்ள)சாதனம் யாது ?

விடை :—நிஷ்காமகர்மம் நிஷ்காமவுபாசனை முதலியன ஞானத்தின் பகிரங்கசாதனமாம்.

உச௮. வினா :—ஞானத்திற்கு எல்லாம்சேர்த்து எத்தனை சாதனங்களாம் ?

விடை :—ஞானத்திற்கு எல்லாம் சேர்த்து பதினொரு சாதனங்களாம்.

பரீ விசாரசந்திரோதயம்

பதினேந்தாங்கலை

வேதாந்தப்பிரமேயவர்ணனம் என்பது

முடிந்தது.

ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம்.

பதினாறுங்கலை.

வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம் அல்லது

இலகு(சிறிய)வேதாந்தகோசம்.

நிஷ்கள நிஜமெனப் புகலுமே வேதம்
பிரமத் தொருபதோ டாருங் கலையிலை
நிரவய வத்தொடு நிஷ்களங் கமாமெஃ
தென்று மேக ரசமா மதனுக்

கங்கத் தன்மை யணுவு மில்லை. (க)

இரணிய கருப்பஞ் சிரத்தை விண்ணே
யநில மநல நீர்பூ விந்திய

*மந மநமாற்றன் மந்திரந் தவமே

கரும முலகம் பெயரெனு மிவைதாங்
கலைபதி னொறெனக் கண்டுணர் வாயே. (உ)

சடவுபா தியின்றன் றர்மமா மிவற்றுண்
மலர்நூல் போலுட் கலந்தா சிரயமா

நிஜசி தான்மா சத்தென வுணரே. (ஈ)

* மநம்=மநது. அநம்=அந்நம்.

இருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அத்தியாத்மநாபம் உ :- ஆத்மாவை ஆசிரயித் திருக்கும் ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்கள் அத்தியாத்ம மாம். அதிலுள்ளதாபம்(துக்கம்)அத்தியாத்மநா பமாம்.

க. ஆதி:-சித்தவியாகூலத்திற் கேதுவான அ சூயை, மதம், மற்சரம், காமம், குடோதமுதலிய மானஸதாபங்கள்.

உ. வியாதி:-தேவதாசரீரங்களின்றிய சர்வப் பிராணிகளின் பிராரப்தத்திற் கிடாக வெவ்வேறு விதமாக உண்டாகும் ஜ்வரம் குன்மம் இரத்தசூலை முதலான நோஷங்களோடு கூடிய சரீரதாபாதி கள்.

அத்தியாசம் உ :-பிராந்திஞானத்தின்(திரிபுக் காட்சியின்)விஷயமும் பிராந்திஞானமும்.

க. அர்த்தாத் தியாசம்:-பிராந்திஞானத்தின் வி ஷயமாகிய சர்ப்பமுதலியன அல்லது தேகாதிப் பிரபஞ்சம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௩௬௯

உ. ஞானாத்தியாசம் :- பிராந்திஞானம் (சர்ப்பமுதலியவற்றின் அல்லது தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தின் ஞானம்).

க. சம்பந்தாத்தியாசம் :- கற்பிததாதாத்மியசம்பந்தத்தின் அத்தியாசம்.

உ. சொரூபாத்தியாசம் :- சம்பந்தியின் அத்தியாசம்.

அசம்பாவனை உ :- அசம்பவத்தின் ஞானம். இது சம்பவியாது (பொருந்தாது) என்னும் உணர்ச்சி.

க. பிரமாணகதம் :- பிரமாண (வேத)த்திலுள்ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

உ. பிரமேயகதம் :- பிரமேயத்தி (பிரமாணத்தின் விஷயமாகிய மோக்ஷமுதலியவற்றி)லுள்ள அசம்பவத்தின் ஞானம்.

அகங்காரம் உ :-

க. சுத்தம் :- சுவசொரூபத்தின் அகங்காரம்.

உ. அசுத்தம் :- தேகமுதலிய அநாத்மங்களின் அகங்காரம்.

க. சாமானியம்:—தேகாதிதர்மங்களி னுத்தேச மில்லாமல் கேவலம் “நான்” என்று எழும்புதல்.

உ. விசேஷம்:—தேகாதிதர்மங்களி(பெயர் ஜா தி முதலியவற்றி)ன் உத்தேசத்தால் “நான்” என் று எழும்புதல்.

க. *க. முக்கியம்:—தேகமுதலியவற்றோடுகூடி ய சிதாபாசனையும் கூடஸ்தனை(சாக்கியை)யும் ஒன்றுபடுத்தி, அறியாமையால் சகல சங்காதத் திலும் அகம்(“நான்” என்னும்)சத்தத்தைச் சே ர்த்துக்கொண்டு “நான்” என்று எழும்புதல், முக் கிய(சக்திவிருத்தியால் அறியத்தக்க அகம்சப்தத் தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்)அகங்காரம்.

உ. அமுக்கியம் :—விவேகியினால்

(க) வியவகாரகாலத்தில் தேகாதிகளோடு கூடிய சிதாபாசன்மாத்திரத்திலும்,

(உ) பரமார்த்ததசையில் கூடஸ்தன்மாத்திரத் திலும்(“நான்” என்னும்)சத்தத்தைச் சேர்த்து

* க. இம்மூவகையகங்காரமும் இவ்நானேமகோப நீடித்து டு-வது அத்யாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. விரிவஞ்சி இக்கலையில் மூலசுருதிகள் எழுதப்படாமல் இடம் மாத்திரம் குறிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௭௧

க்கொண்டு “நான்” என்று எழும்புதல், இரண்டு விதமாகிய அமுக்கிய (இலக்ஷணவிருத்தியால் அறியத்தக்க அகம்சத்தத்தின் அர்த்தத்தை விஷயஞ்செய்யும்) அநங்காரம்.

அஞ்ஞானம் உ :-

க. சமஷ்டி :-வனத்தைப்போல அல்லது ஜாதியைப்போல அல்லது ஜலாசய(தடாக)த்தைப்போல ஒரு புத்திக்கு விஷயமாவது. இது நகவர உபாதி யென்றும், ரஜோகுண தமோகுணக்கலப்பின்றிய சுத்தசத்துவகுணப் பிரதான உத்திருஷ்ட உபாதி யாயிருத்தலால் மாயை யென்றும், சகலத்திற்கும் காரணமாதலால் காரணசரீரமென்றும், ஆநந்தமிகுதியால் கத்தியின் உரைபோல ஆத்மாவை மறைத்தலால் ஆநந்தமயகோச மென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

உ. வியஷ்டி :-விருக்ஷங்களைப்போல அல்லது வியத்திகளைப்போல அல்லது நீர்த்துளிகளைப்போல அநேக புத்திகளுக்கு விஷயமாவது. இது பிராஞ்ஞான விய ஜீவனது உபாதி யென்றும், ரஜோதமோகுணங்கள் கலந்த மலினசத்துவகுணப்பிரதான நிகிருஷ்ட உபாதியாயிருத்தலால் அவித்தை பென்றும், அநங்காராதிகளுக்குக் கார

ணமானதால் காரணசரீரமென்றும், ஆநந்தமிகு
தியால் கோசம்போல ஆத்மாவை மறைத்தலால்
ஆநந்தமயகோசமென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

க. மூலாஞ்ஞானம்:—சுத்தசேதனத்தை மறை
க்கு மஞ்ஞானம்.

உ. தூலாஞ்ஞானம்:—குடமுதலியவற்றில் வ
ளைபட்ட சேதனத்தை மறைக்கு மஞ்ஞானம்.
இதுவே அவஸ்தாஞ்ஞானமாம்.

க. காரியாஞ்ஞானம்:—பிராந்திஞானமும் அ
தன் விஷயமும்.

உ. காரணாஞ்ஞானம்:—பிராந்திக்கு ஏதுவா
ன அஞ்ஞானம்.

* உ. அஞ்ஞானத்தின் சக்தி உ:—அஞ்ஞானத்
தின் சாமர்த்தியம்.

க. ஆவரணசக்தி:—ஆவரணத்திற்கேதுவான
சக்தி (அதிஷ்டானத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞான
த்திலுள்ள சாமர்த்தியம்).

* உ. சரஸ்வதிரஹஸ்யோபரிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௩௭௩

உ. விசேஷபசக்தி:-விசேஷபத்திற்கேதுவான சக்தி (பிரபஞ்சமும் அதனது ஞானமுமாகிய விசேஷபத்தை உண்டாக்கும் அஞ்ஞானத்திலுள்ள சாமர்த்தியம்).

ஆத்மா உ:-

க. ஜீவாத்மா:- மூன்று தேகங்களோடுள்ள சேதனத்தின் தாதாத்மியத்தினால் சேதனவடிவ ஆத்மா ஜீவனாகப் போக்திருத்தன்மையினை யடைவது.

உ. பரமாத்மா:- சச்சிதானந்தவடிவம்.

ஆவரணம் உ:-

க. அசத்துவாபாதகம்:- நாஸ்தி (இல்லை) என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவான அசத்துத்தன்மையைச் சம்பாதிக்கும் ஆவரணம்.

உ. அபானுபாதகம்:- நபாதி (தோற்றவில்லை) என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவானத் தோற்றமின்மையைச் சம்பாதிக்கும் ஆவரணம்.

உ. இலக்ஷணம் உ:-

க. சோதூபலக்ஷணம்:- எப்போது மிருப்பதாகிய வியாவர்த்தக (வேறு விரித்தறிவிக்கும்) லக்ஷணம்.

உ. தடஸ்தலக்ஷணம்:— ஏதேனும் ஓர்காலத் திருப்பதாகிய வியாவர்த்தகலக்ஷணம். உபலக்ஷணம் என்பதும் இது.

உபாசனை உ:—

க. சதுணம்:— காரணப்பிரஹ்ம (ஈசுவர)காரியப்பிரஹ்மங் (இரணியகருப்ப விராட்டு முதலியவை)களின் உபாசனை.

உ. நீர்க்குணம்:— சுத்தப்பிரஹ்மத்தி னுபாசனை.

கந்தம் உ:—

க. சுகந்தம்(நறுநாற்றம்):—பச்சைக்கர்ப்பூரம் கஸ்தூரி பன்னீர் சந்தன முதலிய பிருதிவீரூபத் திரவியங்களில் பற்பலவிதமாகக் காணப்படுவன.

உ. துர்க்கந்தம்(தீநாற்றம்):— மலமுதலிய திரவியங்களில் பலவாகக் காணப்படுவன.

சுத்தம் உ:—

க. வருண (அகாராதி அக்ஷர)வடிவம்.

உ. ஒலி (ஒசை) வடிவம்.

சுத்தசம்பந்தம் உ:—

க. சக்திவிருத்தி:— சப்தத்திலுள்ள தன் அர்த்தத்தை நேரே யறிவிக்கும் சாமர்த்தியம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௭௫

உ. இலக்ஷணவிருத்தி:— சக்கியார்த்தசம்பந்தியாயும், சொல்வோனுடைய தாற்பரியத்துக்கு விஷயமாயுமிருக்கிற வேறு அர்த்தத்தில் சப்தத்திற்குள்ள பரம்பராசம்பந்தம்.

*௩. சமாதி ௨:—

க. சவிகற்பம்:—ஞாதாஞானஞாயுருபதிரிபுடிவிளக்கத்தோடுகூடிய அத்விதீயப்பிரஹ்மத்திலுள்ள அந்தக்கரணவிருத்தியின் நிலைமை.

உ. நிருவிகற்பம்:— திரிபுடித் தோற்றமில்லாத அகண்டபிரஹ்மாகாரமான அந்தக்கரணவிருத்தியின் நிலைமை.

*ச. க. சம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.

உ. அசம்பிரஞ்ஞாதசமாதி.

சமுசயம் ௨:—

க. பிரமாணகதம். உ. பிரமேயகதம்.

சவிகற்பசமாதி ௨:—

*௩. சரஸ்வதிரஹஸ்யோபநிஷத்து.

*ச. முக்திகோபநிஷத்து.

க. சப்தாநுவித்தம் :- அஹம்பிரஹ்மாஸ்மி
என்னும் சப்தத்தோடுகூடியது.

உ. சப்தாநுவித்தம் :- சப்தத்தோடு கூடாதது.

சம்பத்து உ:—

க. தேய்வசம்பத்து:—

(க) விவேகம்:— நித்தியாநித்தியவஸ்துவிசா
ரம்.

(உ) சமம்:— மனதின் நிக்கிரகம்.

(ங) தமம்:— இர்திரியநிக்கிரகம்.

(ச) உபாதி:— வீட்டவிஷயத்தில் விருப்பமின்
மை.

(ரு) திதிசைஷ:— சீதோஷ்ணங்களைச் சகிக்கு
மியல்பு.

(சு) சிரத்தை:— குருசாஸ்திரவசனங்களை லுள்
ள திடவிசுவாசம்.

(ஏ) சமாதானம்:— சத்ருபயம்பிரஹ்மமாகிய இ
லக்ஷியத்திலுள்ள சித்தத்தின் ஏகாக்ஷிரத்தன்
மை.

(அ) முமுகூதத்துவம்:— மோகூதவிருப்பமு
டைமை.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௭௭

(க௯) தவம் : -தனது தருமத்தி லிருத்தல்.

(௧௦) ஸத்தியம் : -சமதரிசனம்.

(௧௧) தயை : -அந்நிபர் துக்கத்தை நீக்க விரு
ம்புதல்.

(௧௨) ஸ்மிருதி : -மூன் பின் விசாரித்தல்.

(௧௩) துஷ்டி : -கிடைத்ததைக் கொண்டு சந்
தோஷித்தல்.

(௧௪) தியாகம் : -பணத்தைச் செலவிடு மியல்பு,
தகுதியில்லாத செய்கையில் நாணுதல், கொடுக்கு
மியல்பு.

(௧௫) சுவநிர்விருத்தி : -ஆத்மாவின்விடத்துப்
பிரியம்.

(௧௬) மானமின்மை : -தனது குணத்தைப் புக
ழாதிருத்தல்.

(௧௭) இடம்பமின்மை : -தனது தர்மத்தை
வெளியிடாமை.

(௧௮) அஹிம்சை : -பிறருக்குத் துன்பஞ்செ
ய்யாதிருத்தல்.

(௧௯) கூழமை : -பொறை(பொறுத்தல்.)

(௨௦) ஆர்ஜவம் : -வக்கிர(கபட)மின்மை, நேர்
மைமுதலியன.

உ. அசுரசம்பத்து :-

(க) யாகமுதலிய வியாபாரம்.

(உ) மதம்:-தர்ப்பம்(அகங்காரம்).

(ங) பேராசை:-கிடைத்ததில் சந்தோஷமில்
லாமை.

(ச) ஸ்தம்பம் :-கர்வம்(செருக்கு).

(ரு) வாழ்த்து:-பொருள்முதலியவற்றின் இச்
சையால் கடவுள்முதலியோரைப் பிரார்த்தித்தல்.

(சு) பேதம் :-நான் வேறு இது வேறு என்
னும் பேதபுத்தி.

(எ) சுகம்:-விஷயாநுபவம்.

(அ) மதோற்சாகம் :-மதத்தால் யுத்த முதலிய
வற்றில் ஆக்கிரமித்தல்.

(சு) புகழை விரும்புதல்.

(க௦) ஆசியம் :-பரிகாசம்.

(கக) வீரியம்:-பிரபாவத்தைப் பிரகடம் செய்
தல்.

(கஉ) பலமாக முயற்சித்தல்.

(கங்) சுகத்தை விரும்புதல் முதலியன.

சம்பந்தம் உ :-

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவண்ணம். ௩௭௯

க. சையோகம்:—இரண்டு திரவியங்களின் சம்பந்தம்.

உ. தாதாத்மியம்:—கற்பிதபேதத்தோடு கூடிய வாஸ்தவ அபேதம்.

சேளசம் உ:—

க. பாகியம்:—மண் நீர்முதலியவற்றால் கழுவுவது.

உ. ஆந்தரம்:—மனச்சுத்தி.

ஜாதி உ:—அநேகதர்மி(ஆசிரயங்)களிற் கலந்துள்ள ஒரு தர்மம்.

க. பரம்:—“குட மிருக்கிறது” “படமிருக்கிறது” என்றிவ்வாறு எங்கும் கலந்துள்ள சத்தை எதுவோ, அதனை நியாயமதத்தில் பர(சுரேஷ்ட)ஜாதி என்பார்.

உ. அபரம்:—சத்தைக்கு வேறுகிய கடத்துவ முதலிய ஜாதியை நியாயமதத்தில் அபர(சுரேஷ்டமில்லாத)ஜாதி என்பார்.

க. வியாப்பியம்:—வியாபகஜாதிக்குள்ளடங்கிய(அற்பதேசத்திலுள்ள)ஜாதி வியாப்பியஜாதி யாம். அது, மனிதத்தன்மை ஜாதிக்குள் ளடங்

கிய(ஏகதேசத்திலுள்ள) பிராஹ்மணத்துவக்ஷத் திரியத்துவமுதலிய ஜாதிகள் வியாப்பியஜாதிக ளாதல்போல.

உ. வியாபகம்:—வியாப்பியஜாதியினும் அதிக தேசத்திலுள்ள ஜாதி வியாபகஜாதியாம். அது, பிராஹ்மணத்துவ முதலிய வியாப்பிய ஜாதியி னும் அதிகதேசத்திலுள்ள மனுஷத்துவஜாதி வியாபகஜாதியாதல்போல. இந்த வியாப்பியம் வியாபக மென்னும் இரண்டுபேதமும் அபரத்து வஜாதிக்காம்.

சூக்ஷ்மசரீரம் உ:—சூக்ஷ்மபூதங்களின் காரிய மாயும், பாஹிய இந்திரியாதிகளால் கோசரிக்கக் கூடாததாயுமிருத்தலால் சூக்ஷ்மமென்றும், நாச முடையதாயிருத்தலால் சரீர மென்றும் சொல்ல ப்படும்.

க. சமஷ்டி. உ. வியஷ்டி.

துலசரீரம் உ:—

க. சமஷ்டி:—ஜராயுஜ அண்டஜ சுவேதஜ உத் பிஜஜ மென்னும் நால்வகைச் சகலசரீரங்களும், வனத்தைப்போல அல்லது தடாகத்தைப்போல ஒரு புத்திக்கு விஷயமாவதாலும், சமஷ்டி சூக்ஷ் மசரீரங்களை யபேகித்து ஸ்தூலமாதலாலும்,

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩அக

ஸ்தூலபூதங்களின் காரியமாதலாலும் சமஷ்டிஸ் தூலசரீர மெனப்படுகின்றன. இதுவே விராட்புருட உபாதி யென்றும், அந்நாதிகளின் விகாரமாய் ஜீவனது அபேக்ஷையால் கோசத்தைப் போல ஆத்மாவை மறைத்தலால் அந்நமயகோச மென்றும், ஸ்தூலபோகங்களுக் கிடமானதால் ஜாக்கிராவஸ்தை யென்றும் சொல்லப்படுகின்றன.

உ. வியஷ்டி :-நால்வகையினவாகிய சகல சரீரங்களும், ஒரு விருக்ஷத்தைப்போல அல்லது நீர்த்துணிப்போல அநேக புத்திக்கு விஷயமாவதாலும், சூக்ஷ்மசரீரத்தை யபேக்ஷித்து ஸ்தூலமாவதாலும் வியஷ்டிஸ்தூலசரீர மெனப்படுகின்றன. இதுவே விசுவனாகிய ஜீவனது உபாதி என்றும், அந்நாதிகளின் விகாரமாய்க் கோசம் போல ஆத்மாவை மறைத்தலால் அந்நமயகோச மென்றும் ஜாக்கிராவஸ்தை யென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

நிக்கிரகம் உ :-

க. கிரமம் :-இயமநியமாதி எட்டுயோகாங்கங்களால் கிரமமா யுண்டாகும் சித்தநிரோதம்.

உ. ஹடம் :-பிராணநிரோதமாகிய ஹடத்தா

ல் அல்லது சாம்பவிமுதலிய முத்திரைகளுள் ஏ தேனும் ஓர் முத்திரையி னப்பியாசத்தால் உண்டாகும் சித்தநிரோதம் ஹடநிக்கிரகமாம்.

நிர்விகற்பசமாதி ௨ :-

க. அத்துவைதபாவஞரூபம் :- அத்வைதப் பிரஹ்மாகாரமான அந்தக்கரணத்தின் அஞ்ஞாத் விருத்தியோடுகூடியது.

௨. அத்வைதாவஸ்தான ரூபம் :- இந்த மேற்கூறிய சமாதியில் அப்பியாசம் அதிகமாவதனால் பிரஹ்மாகாரவிருத்தியும்சாந்தமாய்விடுகின்றது. ஆதலால் விருத்தியில்லாததான நிருவிகற்பசமாதியுடையதாம்.

பரமஹம்ஸசந்நியாசம் ௨ :-

க. விவிதிஷை :- ஞானவிருப்பத்தால் ஞானத்தை அடையும்பொருட்டுச் செய்துகொள்ளும் சந்நியாசம் விவிதிஷாசந்நியாசமாம்.

௨. வித்துவத் :- ஞானத்திற்குப் பிறகு வாசனாக்ஷயமனோநாசதத்துவஞானங்களின் அப்பியாசவாயிலாக ஜீவன்முக்திவிலக்ஷண ஆநந்தத்தின் பொருட்டுச் செய்துகொள்ளும் சந்நியாசம் வித்துவத் சந்நியாசமாம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௮௩

* ௫. பாதம் ௨:—

க. விஷயவடிவம் :—மித்தியாத்தன்மை அல்லது முக்காலத்தின்மை. இதனையே நித்தியநிவிருத்தி யென்றுகூறுவர்.

உ. விஷயவடிவம் :—மித்தியாத்தன்மை நிச்சயம் அல்லது முக்காலத்தின்மையின் நிச்சயம். இதனையே நித்தியநிவிருத்தத்தின் நிவிருத்தியென்றும் கூறுவர்.

பிரபஞ்சம் ௨:—

க. பாகியம் :—பஞ்சீகிருதபஞ்சபூதங்களினின்றும் ஒன்றற்கொன்று கலத்தல்வாயிலாக பிரஹ்மாண்டமும்,

அந்தப் பிரஹ்மாண்டத்தினுள் ஜீவர்களது வாசத்தின் பொருட்டுப் பிருதிவிக்குக் கீழுள்ள அதலம், விதலம், சுதலம், தாராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாலம்என்னும் ஏழும், பிருதிவிக்கு மேலுள்ள பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மகர்லோகம், ஜனலோகம், தபோலோகம், சூத்திய(பிரஹ்ம)லோக மென்னும் ஏழும்,

௫. இதனைப் பாலபோதம் அ-வது உபதேசத்திற் காண்க.

அவற்றில் உள்ள தேவர்மனிதர்முதலிய ஜராயுஜசரீரங்களும், பக்ஷிமுதலிய அண்டஜசரீரங்களும், விருக்ஷமுதலிய உத்திஜ்ஜசரீரங்களும், பேன்முதலிய சுவேதஜசரீரங்களுமான நால்வகையோனியான ஸ்தூல சரீரமாகிய போகாயதன (போகத்திற்கிட) மும், அந்தந்த லோகங்களில் அந்தந்தச் சரீரங்களுக்கு உபயோகமுள்ள பெயர்வடிவகுண தரும சக்திகளும், போகசாதனமாகிய அன்னமுதலிய போக்கிய பதார்த்தங்களும் பாகியபிரபஞ்ச மெனப்படும்; ஸ்தூலபூதகாரியமாயும் இந்திரியங்களால் கோசரிக்கப்படுவதாயுமிருத்தலால் இது தத்பத உபாதி பெனப்படுகின்றது.

உ. ஆந்தரம் :—அந்நமயாதி ஐந்து கோசங்களும், ஸ்தூலாதி மூன்றுசரீரங்களும், அவற்றின் சம்பந்தமுள்ள பிறத்தல் முதலிய ஆறுவிகாரங்களும், துவக்கு மாம்சமுதலிய ஆறுகோசங்களும், பசி தாகமுதலிய ஷடீர்மிகளும், சுரோத்ராதிஞானேந்திரியங்களும், வாக்காதி கருமேந்திரியங்களும், பிராணாதி வாயுபஞ்சகங்களும், மனாதி அந்நக்கரணசதுஷ்டயங்களும், அவற்றின் வியாபாரமான சங்கல்பாதிசதுஷ்டயங்களும், மூன்றவஸ்தைகளும், அவற்றின் வியாபாரங்களும், அவற்றினபிமானி விசுவதைஜஸ்பிராஞ்ஞஜீவனும், ச

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௮௫

மாதிரிமூர்ச்சைமரண மென்னும் அவஸ்தைகளு
ம், காமக்குரோதாதி அரிஷ்டவர்க்கங்களும், வி
வேகாதி நான்கு சாதனங்களும், சாத்துவிகாதி
மூக்குணங்களும், அவித்தை அஸ்மிதை ராகம்
துவேஷம் அபிரிவேசமென்னும் பஞ்சக்கிலேச
ங்களும், மைத்திரியாதி நான்கும், விபர்யயம் பிர
மாணம்முதலிய ஐந்துவிருத்திகளும், இயமநிய
மாதி அஷ்டாங்கயோகங்களும், பிரத்தியக்ஷாதி
ஆறு அல்லது நான்கு பிரமாணங்களும், நானா
விதப்பெயர்வடிவருணதர்மசக்தியின் ஆசிரயமா
கிய ரோகம் ரோகமின்மைகளும் ஆந்தரப்பிரப
ஞ்சமாம்; பாகியப்பிரபஞ்சத்துள்ள நால்வகை
யோனிசரீரங்களின் சம்பந்தமிருத்தலாலும், ஆ
காயாதிபாகிய பதார்த்தங்களின் அபேக்ஷயால்
ஆந்தரமாயிருத்தலாலும் இது துவம்பத உபாதி
யெனப்படுகின்றது.

பிரஞ்ஞை உ :-

க. ஸ்திதப்பிரஞ்ஞை :-சமாதி சிரவணாதி சா
தனங்களோடு செய்யும் மகாவாக்கியவிசாரத்தி
ன லுண்டாகும் சம்சயவிபரீதபாவனை யின்றிய
பிரஹ்மாகாரபுத்தி.

உ. அஸ்திதப்பிரஞ்ஞை :-மூழ்குறிய சாதன

நஷ்டானங்களின்றிச் சாமானியமாக வேதாந்தங்களைக் கேட்பதாலும் படிப்பதாலும் க்ஷணிக முண்டாகும் பிரஹ்மாகாரபுத்தி.

* சு. பிரஹ்மம் ௨ :-

க. சப்தப்பிரஹ்மம்(பிரணவாதி)

௨. பரப்பிரஹ்மம்.

பிராந்தி ௨ :-

க. சோபாதிகப்பிராந்தி :- உபாதியோடுகூடிய அஞ்ஞானத்தினற்றோன்றும் பிராந்தி. இத்தன்மையது கண்ணாடியிற் பிரதிபிம்பம் ஜகத்துமுதலியவற்றினதாம்.

௨. நிருபாதிகப்பிராந்தி :- கேவல அஞ்ஞானத்தினற்றோன்றுவது. இத்தன்மையது இரஜ்ஜுவிற்றோன்றும் சர்ப்பமுதலியவற்றினதாம்.

சிருஷ்டி ௨ :-

க. கிரமசிருஷ்டி :- (முறையே)யுண்டாவது.

௨. யுகபத்சிருஷ்டி :- ஒரேகாலத்தில் உண்டாவது.

* சு. திரிபுராதாபிரீயுபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.௩௮௭

க. ஜீவசிருஷ்டி :- அவித்தையின் விருத்தியி
னால் அல்லது கேவலமனதின் விருத்தியினால் எ
தனைச் சாக்ஷி விளக்குகின்றதோ, அது சாக்ஷி
பாஸியம் அல்லது பிராதிபாஸிகமாம்.

உ. ஈசுவரசிருஷ்டி :- இந்திரியவாயிலாக அ
ந்தக்கரணவிருத்தியினால் எதனைச்சாக்ஷி பிரகா
சித்(அறி)கின்றதோ, அது பிரமாதாபாஸ்யமாம்.
இதனை வியாவகாரிகம் என்பர்.

* எ. மனதின் நாசம் உ :-

க. சொருபநாசம்.

உ. அருபநாசம்.

* அ. மனம் உ :-

க. சுத்தம் :-காமமின்றியது.

உ. அசுத்தம் :-காமசங்கற்பம்.

முக்தி உ :-

* எ. முக்திகோபநிஷத்து.

* அ. திரிபுரதாபிரீயுபநிஷத்து, பிரஹ்மபிந்துப
நிஷத்து, அமிர்தபிந்துபநிஷத்து, மைத்திராயணி
புபநிஷத்து

க. பதப்பிராப்திவடிவம்.

உ. ஸ்வரூபப்பிராப்திவடிவம்.

மோக்ஷாம்சம் உ :-

க. அநர்த்தநிவிருத்தி.

உ. பரமாநந்தப்பிராப்தி.

* கூ. யோகம் உ :-

க. சாலம்பம் :- கைகால்முதலீய வடிவத்தோடு கூடிய மண்டலமுதலிய பற்றுக்கோடாகிய ஆலம்பனமுடையது.

உ. நிராலம்பம் :- சகலநாமரூப கர்மங்களினின்று மிக விலகியதாகவும், சகலகாமமுதலீய அந்நக்கரணவிருத்திகளின் சாக்ஷித்தன்மைபாகவும், அவற்றின் ஆலம்பனமின்றியதாகவும் பாவித்தல்.

வாக்கியம் உ :-

க. அவாந்தரவாக்கியம் :- பரமாத்மாவினது அல்லது ஜீவனது சொரூபத்தை யறிவிக்கும் வாக்கியம்.

* கூ. மகாநாராயணோபநிஷத்து.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௮௬

உ. மகாவாக்கீயம் :-ஜீவப்பிரஹ்மங்களின்
ஏகத்துவத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம்.

* ௧௦. வாசனை உ :-

க. சுபம்.

உ. அசுபம்.

* ௧௧. க. சுத்தம்.

உ. மலினம்.

வாதம் உ :-

க. பிரதிபிம்பவாதம்.

உ. அவச்சேதவாதம்.

* ௧௨. வித்தை உ :-

க. பரம் :-பிரஹ்மஞானம்.

உ. அபரம் :-வேதவேதாங்கசாஸ்திராதிகளா
ம்.

* ௧௦. முக்திகோபநிஷத்து.

* ௧௧. முக்திகோபநிஷத்து.

* ௧௨. முண்டகோபநிஷத்து, ருத்திரஹிருத்யோ
பநிஷத்து.

விபரீதபாவனை உ :-

க. பிரமாணகதம்.

உ. பிரமேயகதம்.

வியாப்தி உ :-க. விருத்திவியாப்தி, உ. பலவி
யாப்தி.

க. விஷயத்திலுள்ள ஆவரணத்தினைப்பங்கம்
செய்வது விருத்திவியாப்தி.

உ. அவ்விஷயத்தினை இஃது என்று சுட்டிய
றிவது பலவியாப்தி.

முவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அக்கினி ௩ :-

க. ஆஹவனீயம், உ. கார்ஹபத்யம், ௩. தக்ஷி
ணக்கினி.

அத்தியாத்மமுதலியன ௩ :-

க. அத்தியாத்மம் :- சுரோத்திரம், துவக்கு,
சக்ஷு, ஜிஹ்வை(ரக்ஷிணை), ஆக்கிராணம் என்
னும் ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும்,

வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுரு, உபஸ்தம்
என்னும் ஐந்து கருமேந்திரியங்களும்,

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நூவர்ணநம். ௩௬௧

மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்கார மென்னும் நான்கு அந்தக்கரணங்களும் ஆகிய பதிநான்கும் இந்திரியாதிகள்.

உ. அதிதேய்வம்:—திசை, வாயு, சூரியன், வருணன், அசுவினிகுமார ரென்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியதேவதைகளும்,

அக்கினி, இந்திரன், உபேந்திரன், பிரஜாபதி, மிருத்யு வென்னும் ஐந்து கருமேந்திரியதேவதைகளும்,

சந்திரன், பிரஹ்மா, வாசுதேவன் (கேதத்திரஞ்ஞன்), ருத்திரன் என்னும் நான்கு அந்தக்கரணதேவதைகளுமாகிய பதிநான்கும் தேவதைகள்.

௩. அதிபூதம்:—சப்தம், ஸ்பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்து ஞானேந்திரியவிஷயங்களும்,

வசனம், ஆதானம், கமனம், ரதி, மலநீக்கம் என்னும் ஐந்து கருமேந்திரியவிஷயங்களும்,

சங்கற்பம், விகற்பம், நிச்சயம், சிந்தனம் என்னும் நான்கு அந்தக்கரணவிஷயங்களுமாகிய பதினான்கும் விஷயங்கள்.

இவற்றுள் ஒவ்வொரு இந்திரியமும் அத்யா
த்மமாம். ஒவ்வொருதேவதையும் அதிதெய்வமா
ம். ஒவ்வொரு விஷயமும் அதிபூதமாம்.

அந்தக்கரணதோஷம் ௩ :-

†க. மலம் :-ஜன்மஜன்மமாந்தரங்களின் பாபம்.
அதாவது, புருடன் அநாதியாயுள்ள சம்சாரத்
தில் அஞ்ஞானஜீவர்களிடத்து அநேகஜன்மம
டைந்து பிராந்தியினால் ரஜோதமோருணப்பிர
தர்ன ஜீவர்களிடத்துத் துபேஷாதிபுத்தியோடு
சிறிதும் பெரிதுமாகிய பற்பல பிரஹ்மஹத்தி
முதலிய பாதகங்களைச் செய்கின்றான். அதனா
லுண்டான அநேகவாசனைகள் அந்தக்கரணத்
தில் பதிந்திருக்கின்றன. ஆகவே மலதோஷ
மாம். அதன் பிரபாவத்தால் பகிர்முகமுடைய
ஜீவன் இந்தச்சரீரத்திலும் பாபாசார முஷடய

† பாவ மாகு மலமுள்ளம்
பற்றாச் சலித்தல் விகேஷப
மோவ வில்லா வுண்மைநிலை
யுணர்த லின்மை யாவரண
மாகு மூன்று முள்ளத்தை
யணைந்த குற்ற மிவைகடாமும்
போருங் கன்ம வுபாசனைநன்
ஞான மென்னு மவற்றாலே.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௬௩

வனாய் சத்சாஸ்திரவிசாரத்தையும் சாதுசங்கத்
தையும் ஒருபோதும் கைப்பற்றுகிறதில்லை.

உ. விசேஷபம்:-சித்தத்தின் சஞ்சலத்துவம்.
ரஜோகுணத்தால் விழுங்கப்பட்ட சித்தத்தில்
ஒவ்வொரு கணமும் இஷ்டவஸ்துவினாலுண்டா
கும் சலனம் சஞ்சலமாம். எதனால் அந்த விஷ
யாதிகளில் உழலும் சித்தம் சாஸ்திராதீப் பிரய
த்தினங்களின்றி, முன் சம்ஸ்காரபலத்தால் சதா
வெளிமுகமாகிச் சலிக்கின்றதோ, அதனால் நாள்
தோறும், சாஸ்திரவசனங்களைக் கேட்கினும்
படிக்கினும் அவ்வசனங்களைச் சித்தத்தில் கிசுகி
த்தலும் தரித்தலும் செய்கிறதில்லை.

௩. ஆவரணம்:-சொருபத்தின் அஞ்ஞானம்.
அதாவது 'யான் அஞ்ஞானி, ஆத்மாவை அறி
வேன்' என்னும் அநுபவசித்த சொருபாஞ்ஞா
னம் முன்னுள்ள அஞ்ஞானத்தின் ஏதுவாம்.
அதன் பிரபாவத்தால் சகல ஜீவர்களும் கடியந்தி
ரம்(கலசங்கட்டிய ஏற்றம்)போலச் சம்சாரத்தி
ல் மேல்கீழான கதியையடைகின்றார்கள்.

அபரோக்ஷஞானப்பிரதிபந்தம் ௩:—

௧. பூதப்பிரதிபந்தம்:- சிவணமனநாதி அநு
ஷ்டானகாலங்களில் முன் அநுபவிக்கப்பட்ட த

னக்கிஷ்டமான எருமை முதலான வஸ்துக்களை மீண்டும் அறுசந்தித்தல்.

உ. வர்த்தமானப்பிரதிபந்தம்:— (க) விஷயாசக்தி (விஷயங்களில் பற்றுதல்வடிவினது).

(உ) பிரஞ்ஞாமாந்த்யம்:—அதாவது பிரஞ்ஞை (புத்தி)யின் மந்தத்தன்மை (கிரகித்தல் தரித்தல் என்பவற்றின் சாமர்த்தியவடிவ கூர்மை யில்லாமை).

(ஈ) குதர்க்கம்:—சுஷ்கதர்க்கமுடையவனாயிருத்தலால் சுருதிகளின் அர்த்தத்தினை வேறு வகையாகக் கற்பித்தல்.

(ச) விபரீததுராக்கிரகம்:—ஆத்மா கருத்ருத்வமுதலிய தருமங்களோடுகூடிய தென்னும் ஞானவடிவ விபரீதபாவணையில் யுக்தியில்லாத ஹடம் (பிடிவாதம்).

ஈ. பாவீ (ஆகாமீ)பிரதிபந்தம்:— ஞானவிருப்புடையோன் சாதிக்கும் அநுஷ்டானகாலங்களில் பாபகருமங்களின் காரியமாகிய ஏதேனும் ஒருவஸ்துவில் தயை அல்லது விசுவாசங்கடையுண்டாக்கும் ஜந்மாந்தரத்திற்குக் காரணமாகிய பிராபந்தசேஷமும் (எஞ்சிய பிராபந்தமும்), பிரஹ்மலோகாதிகளின் நிச்சைகளும்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௩௬௫

அர்த்தவாதம் ௩:-நிந்தையையாவது துதியை யாவது அறிவிக்கும் வாக்கியம்.

க. அநுவாதம்:- அந்நியப்பிரமாணத்தாற்சித் தித்த அர்த்தத்தை அறிவிக்கும் வாக்கியம். “அ க்கினி பனிக்கு மருந்து” என்னும் வாக்கியம் போல.

உ. குணவாதம்:- அந்நியப்பிரமாணவிரோத மாகிய விதேய அர்த்தத்தைக் குணவாயிலாகத் துதிக்கும் வாக்கியம். பிரகாசமாகிய குணத்தி ன் சமத்தன்மையால் துதிக்கும் “யூபம்(எக்கிய கம்பம்) ஆதித்தன்” என்னும் வாக்கியம்போல.

௩. பூதார்த்தவாதம்:- சுவார்த்தத்தில் பிரமா ணமுள்ளதாய், இலக்ஷணையினாலே விதேய(விதி க்கப்படும்) அர்த்தத்தின் சிலாக்கியத்தை அறி விக்கும் வாக்கியம்; “வஜ்ஜிசஹஸ்தன் புரந்த ரன்” என்னும் வாக்கியம்போல.

அவதி ௩:- வரம்பு (எல்லை).

க. ஞானத்தின் அவதி:- அஞ்ஞானிக்கு தே ஹாதிகளில் சம்சயவிபரீதபாவனையின்றித்திட ஆத்மத்தன்மைப்புத்தி யிருப்பதுபோலச் சபா வமாகச் சித்தித்துள்ள பிரஹ்மாத்மாவில் உண் டாகும் திடபுத்தி.

உ. வைராக்கியத்தின் அவதி:—சுவர்க்காதி
லோகங்களிலும் சத்தியலோகங்களிலுமுள்ள வி
ஷயங்களை துரும்புபோலெண்ணும் புத்திவிரு
த்தி.

௩. உபராமத்தின் அவதி:—ஜாக்கிராவஸ்தையி
ல் சுழுத்திபோலச் சகலவஸ்துக்களின் ஸ்மிருதி
யில்லாதது சித்தநிரோதமாகிய உபரதி (உபசா
ந்தி)யினது அவதி.

*௧௩. அவஸ்தை ௩:—மூன்று தேகவிவகார
ங்களின் காலம்.

௧. ஜாக்கிராவஸ்தை:—தேவதைகளின் அநு
க்கிரஹத்தோடுகூடிய இந்திரியங்களுக்கு விஷய
ங்களின் ஞானம் எதனாலுண்டாகின்றதோ,
அது ஜாக்கிர மெனப்படும்.

அல்லது எந்தப் பதிநான்கு தேவதைகளின்
அநுக்கிரஹத்தோடுகூடிய பதிநான்கு இந்திரிய
ங்களால், ஸ்தூலவிஷயபோகங்களும் அதற்கு
ரிய கர்மங்களும் பிராரப்தகர்மங்களுக்கிடாக
உண்டாகின்றனவோ, அந்தச் சத்துவகுணபரி
ணாமபுத்திவிருத்தி ஜாக்கிராவஸ்தை எனப்படு
ம். அதற்கு அபிமானி விசுவன்.

*௧௪. வராகோபநிஷதம் முதல் அத்யாயம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௩௬௭

உ. சொப்பனாவஸ்தை:- எந்த ஜாக்கிரபோக
ங்களைத் தரும் கருமங்கள் லயமடைந்து, சொப்
பன் போகங்களைக்கரும கருமங்கள் உதயமான
பின், வாசனாமய இத்திரியங்களால் வாசனாமய
சூக்தம்போகங்களும் கிரியைகளும் உண்டாகி
ன்றனவோ, அந்த ரஜோகுணபரிணமபுத்திவிரு
த்தி சொப்பனாவஸ்தை யெனப்படும். அதற்கு
அபிமானி தைஜஸன்.

௩. சுழுத்தியவஸ்தை :-எது ஜாக்கிரசொப்
பன் மென்னும் இரண்டின் உற்பத்திலயங்களு
க்கு இடமா யிருக்கின்றதோ, எதில் சகலவிசே
ஷவிருத்திகளும் ஒகிங்கி அபாவவடிவா யிருக்கி
ன்றனவோ, அந்தத் தமோகுணபரிணமஸம்ஸ்
காரவடிவ புத்திவிருத்தி சுழுத்தியவஸ்தை யெ
னப்படும். அதற்கு அபிமானி பிராக்ஞன்.

ஆத்மா ௩ :-

க. ஞானாத்மா :-வர்க்குச்சிரமாதி அபிமானத்
தோடு கூடிய பரிச்சின்னவியஷ்டி அகங்காராவச்
சின்னசேதனம்.

உ. மகானாத்மா :-ஸர்வவியஷ்டி அகங்காராதி
களிலும் பிசுவேசித்தள்ள அபரிச்சின்ன சமஷ்டி
சுரமூனிய அகங்காராவச்சின்னசேதனம்.

௩. சாந்தாத்மா :- இவ்விருவகை அகங்கார அநவச்சின்னசுத்தசேதனம்.

ஆத்மாவின் பேதம் ௩ :-

௧. மித்தியாத்மா :- பூதங்களின் விகாரமான அநிருத ஜட ஸூக்ஷ்மவடிவமும், மலமூத்திராதிகளால் நிறைந்ததும், அந்நமயமுதலிய பஞ்சகோசங்களோடு கூடியதும், இந்திரியாதிசங்காதங்களுமாயிய இந்தச் சரீரம் மித்தையாம். அநாத்மாவும் சொரூபமாக மித்தியாவடிவமுமாம்; ஆயினும் சேதனவடிவப்பிரத்யகாத்மதாதாத்மியஅத்தியாசத்தினால் இது ஆத்மசப்தத்தினால் சொல்லப்படுகின்றது. இந்தச் சேதன ஆத்மா அவிவேககாலத்தில் தன்னை முற்கூறிய சங்காதங்களுக்கப்பின்னமாக மதித்து, கர்த்திருத்வ போக்திருத்வ சுகித்வ ஸூக்ஷித்வ ஜன்ம மாணமுதவான அநாத்மதர்மங்கள் தன்னுடையவென்று தாழ்ந்த நிலையையடைகின்றது. விவேககாலத்தில் தாதாத்மியசம்பந்த அபிமானத்தை விடுவதால் இச்சங்காதம் நொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. ஆனதால் இது மித்தியாத்மா வெனப்படுகின்றது.

௨. கேளணாத்மா :- ஸ்திரீ புத்ரதனாதிகள் கௌணாத்மா வெனப்படுகின்றன. ஜீவனது அவிவேகதையில் தன்னினும் அவைகள் வேறு என்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௩௬௬

னும் பேதம் பிரத்யக்ஷமாகச் சித்தித்திருந்தாலும், ஆத்மாவின் தாதாத்மிய அத்தியாசத்தினால் அவைகளைத் தன்வடிவாகப் பாவித்து, அவைகளுக் குண்டாகும் லாபநஷ்டங்களைத் தான் அது பவிக்கின்றான். எப்படித் தனதாத்மாவில் தனக்குப் பிரேமை யிருக்கின்றதோ, அதுபோலவே அவைகளினு மிருக்கின்றது. எப்படி இந்தத்துக் காத்ருணங்களைத் தனக்குப் பிரதிகூலமாக நினைக்கின்றானோ, அப்படியே அவைகளின் துக்காத்ருணங்களையும் நினைப்பதால் சாஸ்திரத்தில் இவைகளை னாத்தமா வெனப்படுகின்றன.

இதனின் (கௌணாத்மாவின்) வேறுகிய மித்யாத்மா அல்லது முக்கியாத்மாவின் ஞானகாலத்தில்தான் சம்பந்தமான ஆத்மபுத்தி நஷ்டமாவதால் குணவாயிலாகவே இவை ஆத்மசயத்ததீர்ந் தெரல்படுகின்றன.

௩. முக்கியாத்மா :—எந்தச் சுயம்பிரகாசவடிவ காக்ஷியாகிய ஆத்மா பஞ்சகோசங்களையும் நிராகரிக்கின்றதோ, எதற்குச் சகல சங்காதங்களும் திருகியமோ, அது திருஷ்டாவாம். அதுவே தன்னு டிஜவடிவாம். எதற்கு மகாவாக்கியங்களால் சொல்லப்படும் பூர்ணநந்தியாஹ்மத்தோடு அபின்னத்தன்மை யிருக்கின்றதோ அது முக்கியாத்மா வெனப்படும்.

அந்தச் சேஷியாகிய ஆத்மாவே நிரதிசயப் பிரேமைக்கு விஷயமாம். அந்தப்பிரேமையினால் அதற்கு அநுகூலமான மித்தியாத்மாவிலும்கொணாத்மாவிலும் ஜீவர்களுக்குப் பிரேமைபுண்டாகின்றது.

ஆநந்தம். ௩ :-

க. பிரஹ்மாநந்தம் :-சமாதியில் உண்டாகும் அல்லது சுழுத்தியிலுள்ள பிம்பபூதமாகிய ஆநந்தம் பிரஹ்மாநந்தமாம்.

உ. விஷயாநந்தம் :-ஜாக்கிரதசொப்பனங்களில், விஷயப்பிராப்தியாகிய நிமித்தத்தால் ஏகாக்கிரமமாகிய சித்தத்தி லுண்டாகும் ஆத்ம சொரூபமாகிய ஆநந்தத்தின் கூணிகப்பிரதிபிம்பம் விஷயாநந்தமாம். இதனையே இலேசாநந்த மென்றும், மாத்திராநந்த மென்றும் கூறுவர்.

௩. வாசனாநந்தம் :-சுழுத்தியினின் றெழுதல் முதலிய * கச. உதாசீனதசையில் அநுபவிக்கப்படும் ஆநந்தம் வாசனாநந்தமாம்.

* கச. சுழுத்தியினின்றும் எழுந்தகாலத்துச் சுகதுக்கங்களின் அபாவ யிருக்கின்றது. ஆதலால் அது உதாசீனதசையாம். இவ்வாறே ஜாக்கிரதநிலைஎன்கொங்குச் சுகதுக்கங்களிரண்டின் இன்மை யிருக்கின்றதோ, அந்தந்தக் காலம் உதாசீனத்தை யெனப்படும்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௦௫

இலக்கணதோஷம் ௩ :-

†க. அவ்வியாப்தி:-இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்

எங்குச் சுகமிருக்கின்றதோ, அங்கு ராகமிருக்கின்றது. எங்குத் துக்கமிருக்கின்றதோ, அங்குத் துவேஷ முண்டாகின்றது. ஆதலால் சுகதுக்கவடிவநிமித்தத்தினுற்றேன்றிய இராகத்துவேஷங்களின் இன்மைக்காலத்தினே உதாசீனத்தன்மையென்றும் தூஷணீம் ஸ்திதி யென்றும், சும்மாவிருக்தும்நிலை யென்றும் கூறுவர்.

† இலக்கிய மலலா வற்றி
விலக்கணஞ் செல்வ லாலே
அலக்கிய மருவு மத்தை
யதிவியாத் திதேரட மென்ப
இலக்கியத் தொருபா கத்தி
விலக்கணஞ் சீலாமை தன்னேத்
துலக்கலி லவ்வி யாத் தி
தோடமென் றுரைப்பர் தந்தோர். (க)

இலக்கிய முற்று மந்த
விலக்கண மிலாமை தன்னே
இலக்கண சம்ப வமென்
றியம்புவ ரிவைகண் மூன்றும்
இலக்கிய மறிய வொட்டா
விலக்கண தோட மாகும்
இலக்கணத் தனக்கிம் மூன்று
மின்மையே யிலக்க ணங்கான். (உ)

தில் இலக்ஷண மிருத்தல். அது பசு கபில மிற முடைய தெனல்.

௨. அதிலியாப்தி:—இலக்ஷியத்தில் வியாபித்து, இலக்ஷியமல்லாததிலும் அந்த இலக்ஷணமிருத்தல். அது பசு கொம்புள்ள தெனல்.

௩. அசம்பவம்:—இலக்ஷியத்தில் இலக்ஷண மில்லாதிருத்தல். அது பசு பிளவுபடாதகுளம்பு களுடைய தெனல்.

உத்தேசமுதலியன ௩:—

‡ க. உத்தேசம்:—பெயரைக் கீர்த்தித்(சொல்லி)தல்.

ஆவினைக் கோடு டைத்தாக்கற

லதிவியாத் திதோட மாகும்

ஆவினைக் கபில மென்ன

வவ்வியாத் திதோட மாகும்

ஆவொற்றைக் குரத்த தென்ன

ஸசம்பவ மிவைக னின்றி

* ஆவலை தாடித் தென்ன

ஸமையிலக் கணமா மன்றே.

(சீ)

* ஆ = அலைதாடியுடையது.

‡ ஒருபொருட் குள்ள நாம

முரைப்பதுத் தேச மத்திற

குரியதாந் தன்மை கூற

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௦௩

உ. இலக்ஷணம் :- அசாதாரணதர்மம் (ஒன்றிலிருப்பதாகிய தர்மம்).

௩. பரீக்ஷை :- பதக்கிருதி (அதிவியாப்திமுதலிய தொஷங்களை விசாரித்தல்).

உலகம் ௩ :-

௧. சொர்க்கம் :- புண்ணியமுடையோரது விஷயசுகாநுபவங்களுக்கிடமாயும், காமதேதுதற்பதத்தருமுகலான பல ஐசுவரியங்களுடையதாயும், புண்ணிய உக்கிருஷ்டத்தால் அடைதற்குரிய பலவகைப் பிரகாசங்களோடு கூடிய இந்திரலோகமுதல் சத்தியலோகம் வரையிலுமுள்ள உலகங்கள் சொர்க்கலோக மெனப்படும்.

உ. மத்தியம் :- மிசிரகருமமுடைய ஜீவர்களின் போகங்களுக்கிடமாயும், பற்பல சுகதுக்கங்களுக்கேதுவான சாமக்கிரிக ளுடையதாயும், சூரியாதிப்பிரகாசங்களோடு கூடியதாயு முள்ளது மத்திய(மீருத்யு)லோக மெனப்படும்.

ஹுமில் கணமா மத்தி
ஹுமில் கண்முண் டாவென்
ஹசாவுதல் பரீட்சை யாகுந்
திருமில் கண்முக் குற்றந்
சாந்திடை திருத்தல் வேண்டும்.

௩. பாதாளம் :—ஜீவர்களின் போகத்திற்கிடமாயும், உண்பதற்கும் பருகுவதற்கும் யோக்கியமான பல சாமக்கிரிகளோடு கூடியதாயும், மணி (இரத்தினம்) முதலான பிரகாசங்களோடு கூடியதாயு முள்ள அதலமுதல் பாதாளம் வரையிலுள்ள உலகங்கள் பாதாளலோக மெனப்படும்.

ஏஷணை ௩ :—இச்சை அல்லது வாசனை.

க. புத்திரேஷணை (புத்திரனது இச்சை).

உ. வித்தேஷணை (தனம் பூமிமுதலியவற்றின் இச்சை).

௩. உலகஏஷணை :— எவ்வேண்டுமென்றைத் துதிக்கவேண்டும்; ஒருவரு மென்றை நிந்திக்கலாகா தென்னு மிச்சை, அல்லது பரலோகங்களின் இச்சை.

* கரு. சதுமுதலியன :—௩ வைராக்கியம் தத்துவஞானம் உபாதி என்னும் மூன்றற்கும்.

௩. வைராக்கியத்தினது :—

* கரு. ஸ்ரீபஞ்சதரி சித்திராதிபம் ௩௭௨, ௩௭௩. ௩௭௪-வது சலோகத்திலும் அதன் டிப்பணத்திலும் இவைகளின் விவிவைக் காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௦௫

(க) ஏது:--இந்தலோகத்தின் விஷயங்களிலும் பரலோகத்தின் விஷயங்களிலும் அறித்தியத்தன்மையின் புத்திவடிவதோஷதிருஷ்டி (விவேகம்).

(உ) சொரூபம்:--ஜிஹாசை (விடுதலின் இச்சை).

(ங) பலம்:--விட்டபின் அந்தப் போக்கிய (விஷய)ங்களில் உண்டாகும் உபரதி.

உ. தத்துவஞானத்தினது:--

(க) ஏது:--குருமுகமாக மகாவாக்கிய உபதேசமும் சாஸ்திரவிசாரமுமாகிய இருவகைச்சிவஞ்ஞாதி (சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாசனமென்னும்) மூன்றும்.

(உ) சொரூபம்:--வித்தையினையும் (சகல அநாத்மஸ்துக்களையும்) தத்துவத்தையும் (பிரத்யக்ஷி ன்னபிரஹ்மத்தையும்) விவேகித்தல் அத்தானது நிஷ்கிரபஞ்ச சூத்ராவின் (தன்னின்) வேறுதாத பிரஹ்மத்தினே நிச்சயித்தல்.

(ங) பலம்:--மீண்டும் கிரந்தி (முடிச்சு) உதயமாகாமை அதாவது காரண (அவித்தை) காரியம் (ஜந்மாத) களோடுகூடிய அந்நியோந்நியாத்தியா

சுவடிவ சித்தஜடக்கிராந்தியின் அத்தியந்த நிவிருத்தி(பரமாநந்தத்தின் பிராப்திவடிவ மோகூழம்).

ந. உபாதிபினது:—

(க) ஏது:—இயமம், நியமம், அசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சவிதர்பசமாதி என்னும் எட்டும்.

(உ) சோருபம்:—சித்தநிரோதவடிவ யோகம் (நிருவிகர்பசமாதி).

(ஈ) பலம்:—வியைகாரத்தின் விஸ்மிருதி (மறதி).

கரணம். ந:—ஜீவிதஅவஸ்தையில் ஜீவனாகிய கர்த்தாவினால் செய்யப்படுகின்ற விசித அவிகித கர்மங்களுக்கு இம்மூன்றும் சாதனமா யிருத்தலால் கரண மெனப்படுகின்றன.

க. மனம். உ. வாக்கு ந. ஞாயம்.

கர்த்தவ்யமுதலியன ந:—

க. கர்த்தவ்யம்:—செய்யத்தக்க ஞானசாதனம்.

உ. ஞாதவ்யம்:—அறியத்தக்க ஞானத்தின் விஷயம் (பிரஹ்மதம் ஐக்கியம்).

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௦௭

௩. பிராப்தவ்யம்:-அடையத்தக்க ஞானத்தின் பயனாகிய மோகூழம்.

கர்மம் ௩:-

௧. புண்ணியம்:-சுருதிஸ்மிருதியாதிகளிற் கூறிய யஞ்ஞாதிவிகிதகர்மங்கள் தமது அநுஷ்டானவாயிலாகப் புண்ணியவடிவ அதிர்ஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணிச் சுவர்க்காதி பயனைத் தருதலால் யுண்ணியகரும மெனப்படுகின்றன.

௨. பாபம்:-பிராந்தியி(மயக்கத்தி)னூற் தனதிச் சைசயின்படி செய்த சுருதியாதிகளில் நிஷேதிக் கப்பட்டுள்ள பரஸ்தீர்மமனமுதலான கருமங்கள் தமது அநுஷ்டானவாயிலாகப் பாபவடிவ அதிர்ஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணி நரக முதலான பயனைக் கொடுப்பதால் பாபகரும மெனப்படுகின்றன.

௩. மிசிரம் (கலப்பு):- முற்கூறிய கிரமமாக அநுஷ்டிக்கப்படும் விதிநிஷேத மென்னும் இருவனக்கருமங்களும் தமது அநுஷ்டானவாயிலாகப் புண்ணியபாபவடிவ அதிர்ஷ்டத்தினை யுண்டாக்கித் தாழ்வும் உயர்வுமாகிய மனிதப்பிறப்பைத் தருதலால் மிசிரகரும மெனப்படுகின்றன.

*கசு. கர்மம் நு:—

க. சஞ்சிதம்:—ஜன்மாந்தரங்களில் சேர்க்கப் பட்ட கர்மம்.

உ. ஆகாமியம்:—வர்த்தமான (இந்த) ஜன்மத்தில் செய்யப்படும் கர்மம்.

ங. பிராரப்தம்:—வர்த்தமான ஜன்மத்தின் ஆரம்பத்திற் கேதுவான கர்மம்.

கர்மமுதலியன நு:—

க. கர்மம்:—வேதவிதிதகர்மம்.

உ. விகர்மம்:—வேதத்திற்கு விருத்தமாகிய கர்மம்.

ங. அகர்மம்:—இருவிதகர்மத்தையும் செய்யா திருத்தல்.

காரணவாதம் நு:—

† க. ஆரம்பம்:— பாட்டன் முதலி பவுர்களால் செய்யப்பட்ட பழைய வீடு இடிந்து போக, அதி

*கசு. வராகோபநிஷத்து க-வது அ-பாடம்.

†இடிந்ததோர் வீட்டிற் போகா திதஞ்சிய தளவாடங்கொண்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௦௯

லுள்ள செங்கல்முதலிய சாமக்கிரிகளால் முறுப
டியும் புதுவீட்டைக் கட்ட ஆரம்பித்தல் போல,
காரியமாகிய பிருதிவிமுதலியவற்றின் நாசத்தன்

படர்ந்தவீ டாரம் பிப்பா
ரந்நனம் பிரள யத்தே
பொடிந்திடா தெஞ்சி நின்ற
பூவணு வாதி தம்மாற்
படர்ந்தபூ வாதி யாக்கல்
பகருமா ரம்ப வாதம். (க)

சீரிணை யாயி கர்கொள்
சிறப்பிலா வாதந் தன்னிற்
காரியந் தன்னிற் பேதங்
காரணந் தனக்குண் டென்ப
கூரிய புத்தி யில்லார்
கொண்கிமே னோக்கற் கீர்கச்
சீரிய கோத மர்தாங்
கூறிய தோரா ரன்னார். (உ)

பாலதே தயிரா தல்போற்
பகர்பிர கிருதி தானே
ஏலுமான் முதலாக் கூறு
மியாவுமாய்ப் பரிண மித்தன்
மாலுறு சாங்கி யர்கண்
மதிபுரி னும வாதஞ்
சாலகா ரணத்திற் காருஞ்
சாருகா ரியத்த பேதம். (ங)

மைக்குக் காரணமாகிய பரமானுக்கள் தெடா
திருக்கின்றன, அவற்றால் மறுபடியும் வேறு
பிஞ்சுதிவிமுதலியவற்றின் ஆரம்பம் உண்டாகிற
து. இப்படி நியாயமதத்தில் ஆரம்பவாதம் ஒப்ப
ப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் காரிய காரணங்களு
க்குப் பேத முண்டு.

ஈதெனக் காணி ரச்ச

விருந்தவர் நிருக்க வங்கு

மேஷவேற் றுருவப் பாம்பு

விடமசத் தையதாத் தோற்று

ஈதுபோற் பிரம மென்று

மீளும் தவா நிருக்க வஃதின்

மேஷவேற் றுருவ லோகம்

விடமசத் தையதாத் தோற்றும்.

(ச)

வித்தக வதிட்டா னத்தில்

விடமசத் தையதா வேறு

பெரத்தருத் தோற்று மஃதே

புகல்விவர்த் தவாத ழிவ்ரு

மித்தையாப் கார்வா பேத

மேவ்மிம் கார ணந்தான்

இத்தக வவர்த்த வாதி

மியம்பிமிம் வேதாந் திங்கள்.

(இ)

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகக

உ. பரிணாமம்:-பாலின் பரிணாமம் (வேற்றுருவம்) தயிராதல்போலச் சாங்கியமதத்தில் பிரகிருதியின் பரிணாமம் ஜகத்தாம். உபாசகர்களானது மதத்தில் பிரஹ்மத்தின் பரிணாமம் ஜகத்தும் ஜீவனுமாம். இப்படி அவர்கள் பரிணாமவாதம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். இதில் காரியகாரணங்களுக்கும் அபேத முண்டு.

ங. விவர்த்தம்:-நிர்விகாரமாகிய இரஜஜ்ஞாவில் இரஜஜ்ஞாவாகிய அதிஷ்டானத்தினும் விஷமசத்தையுடைய வேற்றுருவமாகிய சர்ப்பமுண்டாகின்றது. அது இரஜஜ்ஞாவின் விவர்த்த (சுற்பித காரிய)மாம். அதுபோல நிர்விகாரப் பிரஹ்மத்தில் அதிஷ்டானப்பிரஹ்மத்தினும் விஷமசத்தையுடைய வேற்றுருவமாகிய ஜகத்துண்டாகின்றது. அது பிரஹ்மத்தின் விவர்த்த (சுற்பித காரிய)மாம். இப்படி வேதாந்த இத்தாந்தத்தில் விவர்த்தவாதம் ஒப்பப்பட்டிருக்கின்றது. இஃதிலும் காரியகாரணங்களுக்குப் பாதத்தினாலாகிய அபேத முண்டு.

காலம் ௩-1

க. இறப்பு:-நிகழ்காலத்தின் முற்கணத்துள்ள சூரியாதி உதயங்களா லுண்டாகும் கண்ணாமூசு

த்தாதிவடிவ அநந்தக் கிரியைகளால் உபலக்ஷிக்கப்படும் காலம் இறந்தகாலம்.

உ. எதிர்வு:—நிகழ்காலத்தின் பிற்கணமுதல் யுகாதிவரையிலுமுள்ள காலம் எதிர்காலம்.

ங. நிகழ்வு:—பிராரப்தம் (ஆரம்பிக்கப்பட்டது) நாசமாவதன் முன் பல கிரியைகளால் உபலக்ஷிக்கப்படும் காலம் நிகழ்காலம்.

*கள. குணம் ங:—

க. சத்துவம். உ. இரஜசு. ங. தமசு.

குருமுதலியன் ங:—

குருமுதலியன் நேத்திரத்தின் தர்மமநம். இங்கே குருடாகிய நேத்திரத்தின் தர்மமானது செவிடு ஊமைமுதலிய மற்ற இந்திரியங்களின் தர்மங்களையும் குறிப்பிப்பதாகின்றது.

*கள. “सत्त्वरजस्तमांसि च गुणत्रयम् ॥

சத்துவம், இரஜசு, தமசு என்பன குணத்திரயம்.” என்பது வராகோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபுத்தார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகல
மந்தத்தன்மையும் தெளிவும் சகல இந்திரியங்க
ளுக்கும் சமமென் றறிக.

க. குருடு:—நேத்திரம் எவ்விதத்தாலும் தனது
விஷயத்தைக் கிரகியா திருத்தல்.

“சாत्त्विकराजसतामसलक्षणानि त्रयो गुणाः ।
अहिंसासत्यमस्तेयब्रह्मचर्यापरिग्रहाः ॥
अक्रोधो गुरुशुश्रूषा शौचस्संतोष आर्जवम् ।
अमानित्वमदंभित्वमास्तिकत्वमहिंसता ॥
एते सर्वे गुणा ज्ञेयास्सात्त्विकस्य विशेषतः ।
अहं कर्तास्म्यहं भोक्तास्म्यहं वक्ताऽभिमानवान् ॥
एते गुणा राजसस्य प्रोच्यन्ते ब्रह्मवित्तमैः ।
निद्रालस्यो मोहरागौ मैथुनं चौर्यमेव च ॥
एते गुणास्तामसस्य प्रोच्यन्ते ब्रह्मवादिभिः ।
ऊर्ध्वं सात्त्विको मध्ये राजसोऽस्तात्तामस इति ॥
सम्यग्ज्ञानं सात्त्विकम् । धर्मज्ञानं राजसम् ।
तिमिरान्धं तामसमिति ॥

உ. மந்தம்:-இந்திரியங்கள் தமது விஷயத்தைச் சொற்பமாகக் கிரகித்தல்.

சாத்தவிகராஜஸ்தாமஸலக்ஷணங்க ஞுடைய மூன்று குணங்க ளென்று.

க. அஹிம்ஸை, சத்தியம், திருடாமை, பிரஹ்மசரியம், பிறர்பொருள்கொள்ளாமை, கோப மின்மை, குருபணிவிடை, செளசம், சந்தோஷம், நேர்மை, மானமுடைமை மின்மை, இடம்ப மின்மை, ஆஸ்திகத்தன்மை, அஹிம்சிரத்தன்மை(துன்பஞ்செய்யாத வியல்புடைமை)யென்னும் இவையாவும் விசேஷமாகச் சாத்துவிகனது குணங்க ளென்று அறியப்படுகின்றன.

உ. யான் செய்பவன், யான் புசிப்பவன், யான் சொல்லுகிறவன், அபிமானமுடையவன் என்னும் இவை இராஜஸனது குணங்க ளென்று பிரஹ்மவித்துக்களாற் சொல்லப்படுகின்றன.

ங. நித்திரை, சோம்பல், மோகம், இராகம், மைதுனம், திருட்டி என்னும் இவை தாமஸனது குணங்க ளென்று பிரஹ்மவாதிகளால் சொல்லப்படும். மேலே சாத்துவிகமும், நயிவில் இராஜஸமும், கீழே தாமஸமும் என்க. நல்ல ஞானம் சாத்துவிகமும், தர்ம ஞானம் இராஜஸமும், அநியாமை தாமஸமும் என்க." சாரீரகேரபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். சகந

௩. தெளிவு:—இந்திரியங்கள் தமது விஷயத்
தைச் தெளிவாகக் கிரகித்தல்.

சத்தை ௩:—

*௧. வியாவகாரிகம்:—எவற்றிற்குப் பிரஹ்ம
ஞானமின்றிப் பாதம் (மித்தியாத்துவ நீச்சியம்)
உண்டாகிறதில்லையோ, பிரஹ்மஞானத்திற்குப்
பின் எவற்றிற்கு அதிஷ்டானத்தினும் வேறுகிய
சத்தாஸ்பூர்த்தி தோற்றுகிறதில்லையோ, அத்த
ன்மைய மாயையும் அதன் காரியமும் வியாவகா
ரிகமாம். அவற்றின் சத்தையினை வியாவகாரிக
சத்தை யென்றார்.

௨. பிராதிபாஸிகம்:—எவற்றிற்குப் பிரஹ்ம
ஞானமின்றி ரஜ்ஜு-முதலியவற்றின் ஞானத்தி
னாலேயே பாத முண்டாகிறதோ, அத்தன்மைய
தூலாஞ்ஞானமும், அதன் காரியமான ரஜ்ஜு-சர்

* என்றுமொரு படித்தாக விலகின்று பொன்றா
கிருப்பதுவே யெழில்பார மார்த்திகமாஞ் சத்தை
யொன்றுரூப் பிரமஞானம் பொருந்தவை யிருந்து
போவதுவே புகல்வியாவ காரிகமாஞ் சத்தை
தூன்றுவியா வகாரிகந்தான் றேற்றமள விருந்து
தொலைவதுவே சொல்பிராதி பாஸிகமாஞ் சத்தை
என்றுமுள பிரமத்தே டிலருந்ரு வுலகு
மியல்கனாவிற் றேற்றாலகு மிலக்கியுங்க ளாமே.

ப்பமுதலியனவும் பிராதிபாஸிகமாம். அவற்றின் சத்தையினைப் பிராதிபாஸிகசத்தை யென்பர்,

ங. பாரமார்த்திகம்:—எதற்கு மூன்று காலத்திலும் பாதமுண்டாகிறதில்லையோ, அத்தன்மைய உற்பத்தி நாசமின்றியதா யிருத்தலின் நித்திய (சத்திய)மான சேதனம் எதுவோ, அது பாரமார்த்திகமாம். அதன் சத்தையினை (இருப்பை)ப் பாரமார்த்திகசத்தை யென்பர்.

பாலபோதம் ௫௨-வது டிப்பணியில் இதன் திருஷ்டாந்தம் பார்க்க,

* கஅ. சம்பந்தம் ௩:—

க, சையோகம், உ, சமவாயம், ங, தாதாத்மியம்,

சரீரம் ௩:—அபிமானியாகிய ஜீவசேதனமின்றி வியாபாராதிகளில் சுதந்தரமில்லாததும், ஞானத்தினால் பாதமாவதும், பிராரப்தசூயத்தினால் நாசமடைவதுமா யிருத்தலால் சரீர மெனப்படுகிறது.

*கஅ. இதன் விவரத்தை விருந்திப்பிரபாகரத்திற்குக் காணலாம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். சுகள்

க. ஸ்தூலம் :-பஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களி
ன் பரிணாமமு(காரியவடிவ இருபத்தைந்து தத்து
வங்களு)ம், சுக்கிலசோணிதக்கலப்பினாலுண்டா
னதும், பால்முதலான அந்நாதிகளால் ரக்ஷிக்க
ப்படுவதும், ரூபாதி அபிமானத்தால் இந்திரியா
திகளால் கோசரிக்கப்படுவதும் ஸ்தூலசரீரமாம்.

உ. சூக்ஷ்மம் :-அபஞ்சிகிருத பஞ்சபூதங்களி
ன் காரியமும், பதினேழுதத்துவங்களோடு கூடி
யதும், மூன்று கோசங்களை யுடையதும், பாகிய
இந்திரியாதிகளால் கோசரிக்கப்படாததும் சூக்ஷ்
மசரீரமாம்.

ங. காரணம் :-ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்களுக்கு
உபாதானகாரணமான அஞ்ஞானம் காரணசரீர
மாம்.

சிரவணமுதலியவற்றின் பலம் ங:-

க. பிரமாணசமுசயநாசம். உ. பிரமேயசமுசய
நாசம். ங. விபரியயநாசம்.

சுழுத்தி ங:-

க. சுழுத்திஜாக்கிரம்:-சாத்விகவிருத்தி பூர்வ
கமாகிய சுகளமுத்தி.

உ. சுழுத்திசோப்பனம் :—இராஜஸவிருத்தி பூர்வகமாகிய துக்கசுழுத்தி.

ங. சுழுத்திசுழுத்தி :—தாமஸவிருத்திபூர்வகமாகிய காட(ஆழந்த)சுழுத்தி.

சுழுத்திமுதலியன ங :—

க. சுழுத்தி :—ஜாக்கிரசொப்பனபோகங்களைத் தரும் பிராரப்ததரும் சேஷமாகச் சுழுத்தி சம் பந்தமான சுதபோகங்களைத் தரும் கருமங்கள் உதயமர்னபின், பிரசன்னமான முகமுதலான அடையாளங்களோடுகூடிய சகல தெளிவான விருத்திகளின் அபாவவடிவ நித்திரையுண்டாகி, மீண்டும் ஜாக்கிரபோகங்களைத்தரும் கருமங்கள் உதயமாக எது நாசமாகின்றதோ, அது சுழுத்தியெனப்படும்.

உ. மூர்ச்சை :—ஜாக்கிராவஸ்தையிலேயே ரோகாதிகளால், அல்லது முத்தகா(இருப்புத்தடி) முதலான ஆயுதங்களின் அடியினால், அல்லது அசுவாதிகளிலிருந்து விழுவதால் உண்டாகும் மலினமும் குரூரமுமான முகமுதலான அடையாளங்களோடு சகல தெளிவான விருத்திகளின் அபாவவடிவாய் எதில், பிராரப்த சேஷத்தினால் மீண்டும்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நுவர்ணநம். சுகக்

எழுதல் அல்லது மரித்த லுண்டாகின்றதோ, அது முர்ச்சை யெனப்படும்.

௩. சமாதி:—ஜாக் கிரத்திலேயே தன் பிரயத்தி னத்தோடு சாதிக்கப்படும் நிதித்தியாசனத்தினால் அல்லது பதஞ்சலிபகவான் கூறிய தாரணத்தியா னாதிகளின் அநுஷ்டானாதிகளாலுண்டாகும் சித் தநிரோதம் சமாதி யெனப்படும். அல்லது சா க்ஷாத்காசத்தின் பின்னுண்டாகும் பிரஹ்மாகா ரசித்தவிருத்திகளின் பிரவாகம், அல்லது சகல விருத்திகளும் நிரோதமாகப்பிரஹ்மனடிவாக உ ண்டாகும் சித்தத்தின் அசைவற்ற நிலை சமாதி யெனப்படும்.

சோப்பனம் ௩:—

௧. சோப்பனஜாக் கிரம் :—எதார்த்தமாகிய பொருளைச் சோப்பனத்திற் காணுதல்.

௨. சோப்பனசோப்பனம் :—சோப்பனத்தில் இரஜ்ஜ-சர்ப்பமுதலிய பிராந்திகளைக் காணுதல்.

௩. சோப்பனசுழுத்தி:—கண்ட சோப்பனத்தி ன் மறதி (நினைவின்மை).

ஞாதாமுதலியன ந:-

க. ஞாதா(காண்பான்). உ. ஞானம்(காட்சி).
ந. ஞேயம்(காணப்படுபொருள்).

* கக. ஞானப்பிரதிபந்தகம் ந:-

க. சமுசயம். உ. அசம்பாவனை. ந. விபரீதபா
வனை.

ஞானமுதலியன ந:-

க. ஞானம்:-தத்துவம்பதார்த்த சோதன ஸ்ரீ
வகமாகக் குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாவா
க்கியவிசாரஞ் செய்வதாலுண்டாகும் பிரஹ்மீ
தம்சாக்ஷாத்காரம்.

உ. வைராக்கியம்:-முன்னுள்ளதும் இனிவரு
வதுமான விஷயங்கள் அநர்த்தத்திற் கேதுவென்
னும் தோஷதிருஷ்டியினாலும், மித்தியாத்வ(பாத
போக்கியசொருபமுடைய தென்னும்) புத்தியி
னாலும் உண்டாகும் அவற்றின் இச்சையில்லா
மை.

ந. உபரதி:-சித்தத்திருக்கும் இலௌகிகவை
திகமான சர்வவியவகாரங்களிலும் இச்சையில்
லாமை அல்லது மறதி.

* கக. இதன்விரிவை விசாரசாகரம், கக-ம் பிரச
ங்கத்திற் காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். ௪௨௧

தாதாத்மியம் :—௩

க. பிரமஜதாதாத்மியம் :—அகங்காரத்திற்குச் சாக்ஷியினுள்ள தாதாத்மியம்.

உ. சகஜதாதாத்மியம் :—அகங்காரத்திற்குச் சிதாபாஸனுள்ள தாதாத்மியம்.

௩. கர்மஜதாதாத்மியம் :—அகங்காரத்திற்கு ஸ்தூலதேகத்தோடுள்ள தாதாத்மியம்.

* ௨௦. தாபம் ௩ :—துக்கம்.

க. அத்தியாத்மம் :—ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரங்களில் அந்தக்கரண பிராண இந்திரியதேகாதி சங்காதங்களை ஆசிரயித்து, காமக்குரோதாதி இரக்தசூலையாதி, வியஸனங்களால் உண்டாகும், வியாதி ஆதியாகிய துக்கங்கள் அத்தியாத்மதாபமாம்.

உ. அதிதேய்வம் :—தெய்வத்தினு லுண்டாகும் சீதம் உஷ்ணம் பெருமழை மழையின்மை மின்னல் இடி பூகம்பமுதலிய துக்கங்கள் அதிதேய்வ தாபமாம்.

௩. அதிபூதம் :—தனது சரீரத்திற்கு வேறுகிய நேத்திரத்திற்கு விஷயமாகும் பிராணி(திருடர்

* ௨௦. முக்கலோபசிஷதம்.

புலி சத்துரு முதலான பூதாதி)களால் உண்டா
கும் துக்கம் அதிபூததாபமாம்.

நாதமுதலியன கூ:-

க. நாதம்:-ஒங்காரம் அல்லது சத்தகுணம்
அல்லது பரைமுதலிய(ச)வாக்குகள்.

உ. விந்து:-ஒங்காரத்தின் அலக்கியார்த்தமா
கிய துரியபதம்.

ங. கலை:-ஒங்காரத்தின் அகாராதி மாத்திரை;
பரைவாக்காகிய அமிசம்(சத்தத்தின் அவயவம்).

நிவிருத்தி கூ:-(தாதாத்மியத்தின்)

க. பிரமஜத்தின் நிவிருத்தி:-ஞானத்தினால்
பிழாந்தி(அவிவேகம்)நாசமாக, பிரமஜதாதாத்மி
யத்தின் நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது.

உ. சகஜத்தின் நிவிருத்தி:-சகஜதாதாத்மியத்
திற்கு ஞானத்தால் பாதமும், ஞானியின் தேகம்
விழுந்தபின் நாசமு முண்டாகின்றது.

ங. கர்மஜத்தின் நிவிருத்தி:-ஞானியின் கர்மஜ
தாதாத்மியம் பிராரத்தபோகம் முடிவாகவே நிவ
ர்த்தியாகின்றது.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௨௩

பாபகருமபயன். ௩:—

க. உத்கிருஷ்டம்:—பிரஹ்மஹத்தி, ப்ருணஹத்தி (செக்கொலை) குருபத்நியைக் கூடுதல் முதலியன உத்கிருஷ்டபாதகங்கள். இவைகளைச் செய்வோன் எனரும் பரிதாபப்படும் சிம்ஹம், சர்ப்பம், தேள், தம்சகம் (குழவி கொசுமுதலியன), மலப்புழு, நாய், சுவபசன் (நாய்மாமிசமுண்ணும் சண்டாளன்), முள்விருகூதங்கள் முதலான தாமஸசரீரங்களைப் பயனாக அடைகின்றான்.

உ. மத்யமம்:—திருட்டு, பொய், பிறரைவஞ்சித்தல், பரஸ்தீர்சங்கமுதலியன மத்யம பாபங்கள். இவைகளைச் செய்வோன் எருமை, குதிரை, கழுதை, சீலைப்பேன், கொசு, மா, பலா, தெங்கு முதலான தாமஸராஜஸசரீராதிகளைப் பயனாக அடைகின்றான்.

௩. சாமானியம்:—ஈ எனும்பு ஆடு முதலானவைகளை இம்சித்தல் சாமானியபாபங்கள். இவைகளைச் செய்வோன் பசு, யானை, அரசு, துளசி, பூங்கொத்து, கொடிகள் முதலான ராஜஸசரீரங்களைப் பயனாக அடைகின்றான்.

பிரபஞ்சம் ௩:—சம்ஷ்டியிஷ்டியாகியமூன்று

சரீரம், பஞ்சகோசம், மூன்றவஸ்தை முதலிய
நாமரூபங்கள்.

க. ஸ்தூலம். உ. சூக்ஷ்மம். கூ. காரணம்.

* உக. பிரஹ்மத்தின் ரூபம் கூ:-

க. சகலம். உ. சகலநிஷ்கலம். கூ. நிஷ்கலம்.

பிரஹ்மம் கூ:-

க. விராட்டு. உ. இரணியகருப்பன். கூ. நசுவ
ரன்.

* உஉ. பிராணையாமம் கூ:-

க. பூரகம். உ. சும்பகம். கூ. இரேசகம்.

பிராரத்தம் கூ:-

க. இச்சை:-தனது இச்சையாற்செய்யப்பட்ட
பிணை (தீர்த்த) யாத்திரைகளால் உண்டாகும்
சுகதுக்காதிகள் இச்சாபிராரத்த மெனப்படும்.

உ. பரவிச்சை:-சமாதி அல்லது உத்தான
அவஸ்தைகளில் சிஷ்யன் அல்லது புண்ணியவா

*உக. சாண்டில்யோபநிஷத்து கூ-வது அத்தயாயம்.

*உஉ. அமிர்தநாதோபநிஷத்து முதலியன.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௨௫

ன்களான பக்தர்களால் தனது இச்சையில்லாம
லேகொடுக்கப்படும் அந்நாதிகளும், அதனலுண்
டாகும் சுகாதிகளும், நிந்தகன் பொறுமையுள்ள
வன்கொடியன் பன்றி துஷ்டசித்த முடையோன்
துவேஷிமுதலானவர்களால் செய்யப்படும் நிந்
தை பீடையாதிகளாலுண்டாகும் துக்காதிகளு
ம் பரேச்சாபிராரப்த மெனப்படும்.

௩. அநிச்சை:-தன்னிச்சையும் பிறரிச்சையுமி
ன்றி, ஆகாயத்திருந்து விழும் பழம்போல, அக
ஸ்மாத்தாக(நிமித்தமில்லாது)தனக்கிஷ்டமில்லா
தபாறை யிடிந்து விழுதல் முள்ளைத்தல் முதலா
னவைகளாலுண்டாகும் துக்காநுபவமும், தனக்
கிஷ்டமான தாலம்(பனை), மா, பலாமுதலான
பழங்கள் விழுவதாலுண்டாகும் சுகாநுபவமும்
அநிச்சாபிராரப்த மெனப்படும்.

பிராரப்தகருமம் ௩:-

*௨௩. க. மந்தம். ௨. தீவிரம். ௩. தீவிரதரம்.

புண்ணியகருமபயன் ௩:-

க. உத்திகிஷ்டம் :-உபாசனையால் ஹிரண்ய

*௨௩. விசாராகாரம் எ-வது தரங்கம் சஎஅ-வது
பிரசங்கத்தில் இதன் விரிவைப் பார்க்க.

கர்ப்பசரீரப்பிராப்தியைக் கொடுப்பது உத்திருஷ்ட புண்ணியகருமபயன்.

உ. மத்யமம்:—சகாமகர்மங்களால் இந்திராதிசரீரப்பிராப்தியைக் கொடுப்பது மத்யம புண்ணியகருமபயன்.

ங. சாமானியம் :—யக்ஷராக்ஷஸாதிசரீரப் பிராப்தியைத் தருவது சாமானியபுண்ணியகருமபயன்.

*உச. மனோநாசாதி ந:—

க. மனோநாசம். உ. வாசனாக்ஷயம். ந. தத்துவஞானம்.

மீசிரகருமபயன் ந:—

க. உத்திருஷ்டம் :—பிஷ்காமகர்மாதுஷ்டானமூதல் நிர்விதற்பசமாதிபரியந்த முள்ள சகல சா தனங்கலாயுமடைதற்குரிய சரீரப்பிராப்தி உத்திருஷ்டமீசிரகருமபயனும். புண்ணியமிகுந்த அந்தச் சரீரத் துஷ்டாடாகும் ஆதிவிபாதி(சாரீரமான ச)துக்காதுபவங்கள் அற்பப்பாபத்தின் பயனும்.

*உச. அநந்தரோபநிஷத்து, முக்திகோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௨௭

உ. மத்யமம்:—புண்ணியபாபம் சம்மாயிருத்த
லால் தனது வருணச்சிரமங்களுக்குரிய காமிய
நிஷித்த நித்திய நைமித்திகாதி கர்மாநுஷ்டானா
திகள் அடைதற்குரிய சரீரப்பிராப்தி மத்யமமீ
சிரகரும பயனும்.

ங. சாமாநியம்:—பாபமிகுதியால் சண்டாளன்
வேடன் அல்லது குதிரைமுதலான பசுவாதிக
ளின்சரீரப்பிராப்தி சாமாநியமீசிர கருமபயனும்.

மூர்த்தி ங:—

க. பிரஹ்மா. உ. விஷ்ணு. ங. சிவன்.

* உரு. வாசனே ங:—

க. லோகவாசனே :—என்னை உலகம் நிந்திக்க
லாகாது, எல்லோரும் என்னைத் துதிக்கவேண்டு
ம் என்னும் ஆக்கிரகத்தின் திடஸம்ஸ்காரம்.

உ. தேகவாசனே :—ஸ்தூலசூக்ஷ்மதேகங்களி
ன் ரோகாதிரூப அல்லது பாபரூப மலங்களே
ஒளஷதாதிகளா லாவது அல்லது தீர்த்தபாத்தி
ரையினு லாவது அடியோடு நீக்குவேன். அன்றி

* உரு. முக்திகோபநிஷத்திலும், ஸ்ரீபஞ்சதசி தி
யானதீபம் கரு-வதுசுலோகத்தும், அதன் டிப்பண
த்தும் இதன் வி.வைக் காண்க.

யும், அவற்றின்கண் புஷ்டியமுகுமுதலியவடிவ அல்லது புண்ணியவடிவ குணத்தைச் சம்பாதிப்பேன் என்னும் ஆக்கிரகத்தின் திடஸம்ஸ்காரம்.

ங. சாஸ்திரவாசனே :—சகலசாஸ்திரங்களின் பாடத்தையாவது அர்த்தத்தையாவது அல்லது அந்தந்தக் சாஸ்திரத்திற் கூறிய ஆசரணத்தை (நடையை)யாவது யான்தரிப்பேன் என்னும் ஆக்கிரகத்தின் திடஸம்ஸ்காரம்.

வாதமுதலியன ந:—

க. வாதம்:—குருசிஷ்யசம்வாதம்.

உ. ஜல்பம் :—புக்திப்பிரமாணங்களில் வல்ல பண்டிதர்கள் பரமதத்தினைக் கண்டித்துத் தம் மதத்தைப் போஷிக்கும் வாதம்.

ங. விதண்டை:—மூர்க்கர்களது பிரமாமையுக் தியில்லாத வாதம்; அல்லது தன் பகூத்தை ஸ்தாபித்துப் பரபகூத்தைக் கண்டித்தல். இது ஸ்ரீ ஹர்ஷமிசிராசாரியர் கண்டன கிரந்தத்தில் செய்திருப்பது போன்றதாம்.

விதிவாக்கியம் ந:—

க. அபூர்வவிதி :—அபூர்வக்கிரியையை விதிக்கும் வாக்கியம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௨௯

உ. நியமவிதி:—அடையப்பட்ட இரண்டு பகூதங்களில் ஒன்றை விதிக்கும் வாக்கியம்.

ங. பரிசங்கியாலிதி:—இரண்டு பகூதத்தில் ஒன்றன் நிஷேதத்தை விதிக்கும் வாக்கியம்.

வேதத்தின் காண்டம் ங:—

க. கர்மம்:—தர்மாதிரான்கு புருஷார்த்தங்களை யடைவிக்கும் சாதனங்களைக் கூறும் சர்வார்த்தப்பிரகாசகர்வஞ்ஞகற்பிதமான சங்கீர்ண(கலப்பு)வாக்கியங்களோடு கூடிய வேதவடிவான ஒரு விருகூத மிருக்கின்றது.

அதற்கு ஸ்ரீவியாசர்முதலான ஆசாரியர்களால் கலியில் ஜீவர்களுடைய மந்தபுத்தியை யுத்தேசித்து, இருக்குமுதலிய நான்கு பிரிவுகள் விருகூதங்களின் கிளைகள்போல மும்முன்று காண்டங்களாக வெவ்வேறு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவற்றுள், காமியம், நிஷ்காமியம், நித்தியம், ஐமைத்திகமெனப் பற்பல கருமங்கள் பிரயோகங்கள் அறுஷ்டானங்கள் முதலானவைகளாகப் பலகர்த்தாக்களால் ஜீவர்கள் கருமமார்க்கத்தில் பிரவர்த்திக்கும்பொருட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை கருமகாண்டங்களாம். அதிகாரிகள் சாஸ்

திராதுசாரமாக எதையநுஷ்டித்துச் சுவர்க்காதி
களையும் அந்தக்கரணசுத்திமுதலானவைகளையும்
பயனாக வடைகின்றார்களோ, அந்தக் கருமகா
ண்டங்களின் பொருளை நிச்சயிக்க, ரிஷிகள் மு
னிவர்களால் அமைக்கப்பட்ட நூல்கள் தரும்
சாஸ்திரங்களாம்.

உ. உபாசனை :-எதில் சகுணநிர்க்குண பேத
ங்களும், பிரதீக அகங்கிரஹ பேதங்களும், சாத
னவடிவ பலவடிவ பேதங்களும், ஒன்பதுவித பக்
திபேதங்களும், பலவித பகவத் உபாஸனைகள்,
அநுஷ்டானங்கள், அதிகாரிகள், பயன் முதலிய
னவும், அதிகாரிகளுக்கு உபாஸனையின்பொருட்
டுச் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அது உபாசனா
காண்டமாம். எதையநுஷ்டித்து, உபாசகன் சித்
த ஏகாக்கிரவாயிலாகப் பரம்பரையாகச் சகுண
நிர்க்குணபிரஹ்மப்பிராப்தியாகிய பயனை யடை
கின்றானோ, அந்த உபாசனாகாண்டப்பொருளை
நிச்சயிக்க, ரிஷிகள் முனிவர்கள்முதலானவர்க
ளால் செய்யப்பட்ட நூல்கள் உபாசனாசாஸ்திர
ங்களாம்.

ங. ஞானம் :-எது ஆத்மஸ்வரூபமாக நின்றலை
அல்லது அவித்தியாநிவிருத்திவடிவ மோக்ஷத்
தின் சாதனங்களைக் கூறுகின்றதோ, பரோக்ஷ

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சகக

அபரோகூஞானத்திற்குச் சாதனமாக யஞ்ஞாதி சமாதி சிவவணதிவடிவ பகிரங்க அந்தரங்கசாதனங்கள், அதினைதிகாரிகள் முதலானவற்றை விரக்தர்களினது பிரவிருத்தியின் பொருட்டுக் கூறுகின்றதோ, அது பிரஹ்மகாண்டமாம். எதைப்படிப்பதால் புருடன் ஞானவாயிலாக ஜீவன்முக்திவிதேகமுக்திவடிவப் பயனை யடைகின்றானோ, அந்த ஞானகாண்ட அர்த்தத்தை நிர்ணயிக்க, ஸ்ரீமத் விபாசர், சங்கரர், விக்வேசர், வசிஸ்டர் முதலான பல ஆசிரியர்களால் லமைக்கப்பட்ட நூல்கள் கேளணவேதாந்த சாஸ்திரங்களாம். வேதாந்தவடிவான உபநிடதங்கள் முக்கியவேதாந்த சாஸ்திரங்களாம்.

ஜாக்கிரம் ௩ :-

க. ஜாக்கிரஜாக்கிரம் :- வர்த்தமான ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகும் சொரூபசாக்ஷாத்காரம்.

உ. ஜாக்கிரசோப்பனம் :- ஜாக்கிரத்தில் உண்டாகும் சென்ற அல்லது இனி வரும் விஷயங்களைச் சிந்தித்தலாகிய மனோராஜ்யம்.

௩. ஜாக்கிரசுமுத்தி :- ஜாக்கிரத்தில் பிராந்தியினால் உண்டாகும் ஜடசொரூபமாகிய விருத்தி.

ஜீவன் ௩ :-

௧. பாரமார்த்திகள் :- சாக்ஷி(கூடஸ்த)சேதனம்.

௨. வியாவகாரிகள் :- சாபாஸ அந்தக்கரண ரூபஜீவன்.

௩. பிராதிபாஸிகள் :- சாபாஸ அந்தக்கரண ரூப வியாவகாரிகஜீவனிடத்திற் சொப்பனத்தில் அத்தியஸ்தமாகும் ஜீவன்.

*௨௬. ௧. விசுவன் :- ஜாக்கிரத்தில் மூன்று தேகத்திற்கும் அபிமானியாகிய ஜீவன்.

௨. தைஜஸன் :- சொப்பனத்தில் ஸ்தூலதேகத்தி னபிமானத்தை விட்டுச், சூக்ஷ்மம் காரண மென்னும் இரண்டு தேகங்களின் அபிமானியாயுள்ள அதே ஜீவன்.

௩. பிராஞ்ஞன் :- சுழுத்தியில் ஸ்தூலசூக்ஷ்ம தேகங்களின் அபிமானத்தை விட்டுக், காரண தேக மொன்றையே அபிமானித்துள்ள அதே ஜீவன்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௯௩௩

நால்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

அறுபந்தம் ௪ :-தன்னை அறிந்த பிறகு புருஷனைக் கிரந்தத்தில் பொருத்துவது.

க. அதிகாரி:-மலவிசேஷபதோஷங்களில்லாது, அஞ்ஞானதோஷமுள்ளவனாய், விவேகமுதலிய நான்கு சாதனங்களோடுகூடிய புருஷன் வேதாந்தத்திற்கு அதிகாரி.

உ. விஷயம் :-பிரஹ்மாத்ம ஐக்கியம் வேதாந்தசாஸ்திரத்தின் விஷய(பிரதிபாத்திய)மாம்.

௩. பிரயோஜனம் :-சகல துக்கநிவிருத்தியும் பரமாநந்தப்பிராப்தியுமாகிய மோக்யம் வேதாந்தத்தின் பிரயோஜனம்.

௪. சம்பந்தம் :-கிரந்தத்திற்கும் விஷயத்திற்கும் பிரதிபாதகப்பிரதிபாத்தியத்தன்மையாகிய சம்பந்தமாம்.

*௨௭. அந்தக்கரணம் ௪ :-

க. மனம் :-சங்கற்பவிகற்பமாகிய விருத்தி ; ஸ்தானம் கண்டம்.

*௨௭. பைங்கலோபநிஷத்து, யோககிகோபநிஷத்து.

உ. புத்தி :—நிச்சயமாகிய விருத்தி ; ஸ்தானம் முகம்.

கூ. சித்தம் :—சின்தி(ஸ்மரி)த்தலாகிய விருத்தி; ஸ்தானம் நாபி.

ச. அகங்காரம் :—அகந்தையாகிய விருத்தி ; ஸ்தானம் ஹிருதயம்.

அவச்சேதகம் ச :—வேறுபிரித்தறிவிப்பதான வியாவர்த்தகத்தினை அவச்சேதக மென்பர்.

க. விசேஷணம் :—தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து, அவ்வாசிரயத்தினைப்பிற பதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்) நீலக்குடத்திலுள்ள நீலநிறம் தனது ஆசிரயமாகிய குடத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசித்து, அக்குடத்தை மற்றவெண்குடமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பது போல.

உ. உபாதி :—தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்தில் பிரவேசியாது, அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறபதார்த்தங்களினின்றும் வேறுபிரிவித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்)கடம் தனது ஆசிரயமாகிய கடாகாயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாது, அக்கடாகாயத்தினை மற்ற மடாகாய முதலியவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதாயிருப்பதுபோல.

கலை.]. வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௩௫

௩. உபலக்ஷணம் :- யாதானும் ஓர்காலத்தில் ஓர்தேசத்தி லிருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பது.

(உ-ம்) காகம் யாதேனும் ஓர்காலத்து ஓர்தேசத் திருப்பதாய்த் தனது ஆசிரயமான தேவதத்த னது வீட்டை மற்றைய வீடுகளினின்றும் வேறுபிரித்தறிவிப்பதா யிருப்பதுபோல.

௪. உபரஞ்சகம் :- இயல்பாய்ப் பெறப்பட்டதர் மமாய்த் தனது ஆசிரயத்தை வேறுபிரிவித்தறி விப்பது.

(உ-ம்) நிரவயவத்தன்மை, விபுத்தன்மை, சே திக்கப்படாமை முதலியன இயல்பாய்ப்பெறப்ப ட்ட தர்மமாய்த் தம் ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தை வேறுபிரித்தறிவிப்பதுபோல.

அவச்சேத்தியம் ௪ :- வேறுபிரித்தறிவித்தலா கிய அவச்சேத முடையதனை † அவச்சேத்தியம், ‡ அவச்சின்னம், வியாவிருத்தம், வியாவர்த்தியம், வியாதர்த்தநீயம் என்பர்.

† அவச்சேத்தியம் =
வியாவர்த்தியம் = } வேறுபிரித்தறிவிக்கத்
வியாவர்த்தனீயம் = } தக்கது.

‡ அவச்சின்னம் = வியாவிருத்தம் = வேறுபிரித்தறி விக்கப்பட்டது.

க. விசிஷ்டம் :- விசேஷணமுடையது.

உ. உபகிதம் :- உபாதிபுடையது.

ங. உபலக்ஷிதம் :- உபலக்ஷணமுடையது.

ச. உபரஞ்சிதம் :- உபரஞ்சகமுடையது.

*உஅ. அவஸ்தை ச :-

க. ஜாக்கிரம். உ. சொப்பனம். ங. சுழுத்தி.
ச. துரியம்.

*உக. அவஸ்தாஸ்தானம் ச :-

க. ஜாக்கிரஸ்தானம் நேத்திரம். உ. சொப்பன
ஸ்தானம் கண்டம் ங. சுழுத்திஸ்தானம் இருத
யம். ச. துரியஸ்தானம் உச்சி.

ஆசிரமம் ச :-

க. பிரஹ்மசரியம் :- கர்ப்பாதானம் ஜாதகர்ம
முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களுடைய எட்டு அல்ல
து பத்துவருஷ ஆயுளான காலத்தில் மூன்று

*உஅ. *உக. பிரஹ்மோபநிஷத்து, சாரீரகோப
நிஷத்து, பரப்பிரஹ்மோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௩௭

வருணத்தாராலும் சாவித்திரியோடு கூடிய யஞ்
ஞோபவீதசம்ஸ்கார மானபின் வித்தைகற்கும்
பொருட்டுக்குருகுலவாசம் செய்தல் பிரஹ்மச
ரிய ஆசிரமமாம்.

ஸ்த்ரீசம்பாஷணை முதலிய எட்டு அங்கங்களி
ன் அபாவவடிவமும், குருசகருவை முதலியன
வும் பிரஹ்மசாரியின் அசாதாரணதருமங்களாம்.

அந்தப் பிரஹ்மசர்யம் (௧) நைஷ்டிகம், (௨)
உபசூர்வாண மென்று இரண்டு வகைப்படும்.

(௧) குருவிடம் வித்தைகற்றபின் மரணபரியந்
தம் விஷயப்பற்றின்றி வைராக்கியமுடையவனா
யிருத்தல் நைஷ்டிகபிரஹ்மசரியமாம்.

(௨) வைராக்கிய மில்லாவிடின் வித்தைகற்ற
தற்குக் குருதகூணை கொடுத்துத் தனது தர்மங்
களில் நிலைத்தல் உபசூர்வாணபிரஹ்மசரியமாம்.

௨. கிருகஸ்தம் :- குருகுலவாசம் செய்வதில்
வைராக்கியாதிகள் உண்டாகாமலும், ராகாதி(ப
ஞ்சக்கிலேசாதி)களால் தகிக்கப்படாமலு மிருந்
தால், குருதகூணை கொடுத்தபிறகு, புத்ரோத்ப
த்தியின் பொருட்டுத் தன்குலத்துள்ள ஸ்த்ரீயை
வரித்தல் கிருஹஸ்தாச்சிரமமாம்.

அவ்வாச்சிரமத்தில் தனக்குப் பரம்பரையாகக் கிடைத்த விருத்தியை(தொழிலை)க்கொண்டுத் தருமமாகத் தநாதிகளைச் சம்பாதித்து, அதில் நான்கு பங்கைக்கொண்டு பகவத்காரியங்களையும் மற்றவைகளால் தன்குடும்பாதிகளையும் இரக்ஷித்தல் கிருகஸ்தனது அசாதாரணதருமங்களாம்.

பகவத்பக்தி, சாதுசேவை, வேதாந்தசிரவணாதிகள் கிருஹஸ்தனது சாதாரணதருமங்களாம்.

௩. வானப்பிரஸ்தம்:—தான் வரித்தஸ்த்ரீயினிடத்துப் புத்திரோத்பத்தியான பின்னும் விஷயாதிகளில் வைராக்கிய முண்டாகாவிடின், சரீர இந்திரியாதிகளை வாட்டுதற்கு அரண்யம்(காடு) அல்லது மலையின்குகை முதலானவற்றில் வசித்தல் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமமாம்.

கிருஷ்ட(உழுதுபயிரிட்ட)அல்லது சமைத்த அந்நங்களாலும், கந்தமூலபலங்களாலும், பரமேசுவரனைப் பூசித்துச் சரீரயாத்திரையின்(தேகநிலைத்தற்)பொருட்டு அதனைப்பூசித்துக் கிரீஷ்ம முதலான ஆறு ருதுக்களின் குணங்களைத் தன் சிரசாலேற்றுச் சகித்தல் வானப்பிரஸ்தனது அசாதாரணதருமங்களாம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தச்சம்ஞாவர்ணம். ௪௩௬

ச. சந்நியாசி:—அதன் பின் விஷயாதிகளில் வைராக்கியத்தோடு சாஸ்திரவிசாரத்தினால் சகலவிகிதகருமங்களையும் விட்டு, ஞானமடையும்பொருட்டுத் தண்டதாரணாதி பிரேஷமந்தர உச்சாரணத்தோடுகூடிய சன்னியாசத்தையடைதல் சன்னியாச ஆசிரமமாம்.

அதனையே யதியாச்சிரம மென்றும், கிரமசன்னியாச மென்றும் சொல்லுவர்.

என்று வைராக்கியமுண்டானதோ, அன்றே அங்கீகரிக்கப்படும் சமதமாதிகளும் அநுஷ்டானங்களும், ஓங்கார உபாசனையும், குருமுகமாகச் செய்யும் வேதாந்தசிரவணாதிகளும் சர்வபூதங்களிடத் திரக்கமும், ஸ்திரீதநாதிகளின் நீக்கமுமாகிய இவ்வெல்லாம் பரமஹம்சசந்நியாசியின் அசாதாரணதருமங்களாம்.

நான்குவருணத்தாருக்கும் நான்கு ஆச்சிரமங்களின் சாதாரண அசாதாரண பேதமுடைய அநேகதருமங்கள் சுருதிஸ்மிருதிகளிற் கூறியுள்ளன. அவற்றுட் சில உபயோகமாகும் தருமங்கள் திசைமாத்திரத்தைக் காட்டுவதுபோல இங்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆர்த்தன்முதலிய பக்தர் ௪ :-

க. ஆர்த்தன் :- அத்தியாத்மமுதலிய துக்கங்களால் வியாகூலமுள்ளவன்.

உ. ஜிஞ்ஞாசு :- பகவானது உண்மையை அறியுமிச்சை யுடையவன்.

ங. அர்த்தார்த்தி :- இகலோகபரலோக போகங்களில் இச்சையுடையவன்.

ச. ஞானி :- ஜீவன்முகத்தனாகிய வித்துவான்.

உற்பத்திமுதலிய கிரியைகள் ௪ :- இங்கேகிரியை என்னும் சப்தத்தால் கிரியையாகிய கர்மத்தின் பலம் சொல்லப்படுகின்றது.

க. உற்பத்தி :- முதற்கணம் (ஜன்மம்). குலாலனது கிரியைக்குப் பயனாகிய குடத்தின் உற்பத்திபோல.

உ. பிராப்தி :- நடத்த லென்னும் கிரியையின் (இச்சித்த இடத்தை அடைதலாகிய) பலம்.

ங. விகாரம் :- அந்நியவுருவத்தை யடைதல். சமையற்கிரியை (தொழிலு)க்குப் பயனாகிய அந்நத்தின் விகாரம் (திரிபு) போல.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம், சசக

ச. சம்ஸ்காரம் :-(க)மலத்தின் நிவிருத்தி,

(உ) குணத்தின் பிராப்தி என்னும் பேதத்
தால் சம்ஸ்காரம் இரண்டுவுகையாம்.

(க) வஸ்திரத்தைக் கழுவதலாகிய கிரியைக்
குப் பயனாகிய மலநிவிருத்திபோலும்.

(உ) குசம்பாவில் வஸ்திரத்தை நனைத்தலாகிய
கிரியைக்குப் பயனாகிய இரத்தகுணத்தின் உற்ப
த்திபோலும்.

சத்தப்பிரவிருத்தியின் நிமித்தம் ச :-

க. ஜாதி :-பிராஹ்மணன், அசுவம், பசு என்
பன ஜாதிசப்தங்கள். அவை பிராஹ்மணர் முத
லான வியக்திகளிலுள்ள பிராஹ்மணத்துவாதி
ஜாதிகளைக் கொண்டு, சுரோதாவினிடத்துச் சக்
தியை அங்கீகரித்தல்வாயிலாகத் தமது அர்த்தத்
தைப் போதிப்பனவாய், ஜாதிவிசிஷ்ட வியக்தி
யின் ஸ்மரணையை உண்டாக்குகின்றன.

உ. குணம் :-வெண்மை, செம்மைமுதலிய கு
ணசப்தங்கள். அவையும் தமது ஆசிரயமான
திரவியத்துள்ள வெண்மை செம்மைமுதலான

குணங்களைக் கொண்டுச் சுரோதாவிற்றகு விசிஷ்டமாகிய தமது அர்த்தத்தை யறிவிப்பனவாகின்றன.

ந. கிரியை :—சமைப்போன், பாடகன் என்பன கிரியாசப்தங்கள். அவையும் சமைத்தல்படித்தல் வடிவக்கிரியைகளை, நிமித்தமாகக்கொண்டு கிரியையுடையவனைச் சுரோதாவிற் கறிவிப்பனவாகின்றன.

ச. சம்பந்தம் :—தனிகன், கோபாலன், புத்திமான் என்பன சம்பந்தசப்தங்கள். அவையும் தனாதிவிசேஷணங்களின் பிரவிருத்திநிமித்தங்களால் சுரோதாவினிடத்துத் தமது அர்த்தத்தை யறிவிப்பனவாகின்றன.

சந்நியாசம் ச :—

*ந௦. குடீசகம். உ. பகூதகம். ந. ஹம்ஸம். ச. பரமஹம்ஸம்.

சமாதிவிக்கினம் ச :—

க. இலயம். உ. வீக்ஷபம். ந. கஷாயம். ச. இரஸாஸ்வாதம்.

*ந௦. பிக்ஷு-கோபநிஷத்து, சாட்பாயனோபநிஷத்துமுதவியன.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௪௩

இதன் விரிவை, விசாரசாகரம் ஏழாவது தரங்கம் ௪௪௬. ௪௪௨. வரையிலுள்ள பிரசங்கங்க ளிற்காண்க.

சித்தநிரோத(சித்தத்தைஜயிக்கும்)யுக்தி:—

க. அத்தியாத்த்மவித்தை :—ஸ்ரீகுருபிரசாதத்தா ற் கிட்டிய தத்துவம்பதார்த்தவிசாரத்தினு லுண் டாகும் பிரஹ்மாத்த்மஜக்கியவிஷயமாகிய ஞான த்தின் பிராப்தி அத்தியாத்த்மவித்தையாம்.

அல்லது சுரோத்திரியரும் பிரஹ்மநிஷ்டரு மாகிய குருமுகமாக வேதாந்தசாஸ்திரங்களை விதியோடு கிரகித்தல், அத்தியாத்த்மவித்தையாம்.

௨. சாதுசங்கம்:—ஜிஞ்ஞாசுவினிதத்தைக் கோ ருகிறவரும் ஹிதோபதேசத்தினால் சம்சயங்களைச் சேதிப்பவரும், இகலோகபரலோகப் பிரயோ ஜனங்களை விரும்பாதவருமாகிய சாதுவிற்குச் சிரத்தையோடு செய்யும் சுசுருஷைமுதலியன சாதுசங்கமாம்.

௩. வாசனாத்தியாகம் :—அசுரசம்பத்துவடிவ நாநாவித மலினவாசனைகளை, அவைகளின் வி ரோதமான தைவசம்பத்துவடிவ சூத்தவாசனைக ளைக் கொண்டு விடுதல் வாசனாத்தியாகமாம்.

ச. பிராணயாமம்:—ரேசகபூரகமுதலான அப்
பியாசக்கிரமங்களா லுண்டாகும் சுபாவமான
பிராணகதியின் நிரோதவடிவம் பிராணயாம
மாம்.

சித்தஜயத்திற்குக் காரணமாகிய இந்நான்கில்
முதல் மூன்றும் மிருதுல(இலேசான)மார்க்கங்
களாம். இவைகளால் சித்தநிரோதமாகாதகால
த்து(க்ஷிஷ்டமுள்ள)கடினமார்க்கமான பிராண
நிரோதவடிவ யுக்தியைக்கொண்டு சித்தஜயம்
செய்வது அவசியமாம்.

*நக. சிரவணாதி ச:—

*நஉ. க. சிரவணம். உ. மனனம். ந. நிதித்
தியாசனம். ச. சமாதி.

தர்மமுதலியன ச:—நான்கு புருஷார்த்தம்.

க. தர்மம்:—சகாம அல்லது நிஷ்காம புண்ணி
யம்.

*நக. அத்தியாத்மோபநிஷத்து.

*நஉ. விசாரசாகரம் கஅ-வது பிரசங்கத்திற்
காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௪௫

உ. அர்த்தம் :-இந்தவுலகத்திலும் பரலோகத்திலுமுள்ள போகத்திற்குச் சாதனங்களாகிய திரவிய முதலியன.

ஈ. காமம் :-இகலோகபரலோகங்களின் போகம்.

ச. மோகம் :-அநர்த்தநிவிருத்தி ஆநந்தப் பிராப்தி.

பரிசம் ச :-

க. சீதம் :-துவக்கந்திரியத்தோடு குளிர்ந்த ஜலாதித்திரவியங்களின் சையோகமானபோது, “இது சீதளமாயிருக்கின்றது” என்னும் துவக்கந்திரிய ஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமாவது சீதபரிசமாம்.

உ. உஷ்ணம் :-அக்கிரிமுதலான உஷ்ணத்திரவியங்களின் சையோகமானபோது, “இது சுடுகின்றது” என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாவது உஷ்ணபரிசமாம்.

ஈ. மிருது :-மயிலிறகு, புஷ்பம், மிருதுவான வஸ்திரம் பஞ்சமுதலிய திரவியங்களின் சையோகமானபோது, “இது மிருதுவாக விருக்கின்றது” என்னும் ஞானத்திற்கு விஷயமாவது மிருதுபரிசமாம்.

ச. கடினம்:—கட்டை ஆயுதம் கல்முதலான திரவியாதிகளின் சையோகமானபோது, “இது கடினமாக விருக்கின்றது” என்னும் ஞானத்திற் கு விஷயமாவது கடினபரிசுமாம்.

*௩௩. பிரஹ்மவித்துமுதலியோர் ச :—

க. பிரஹ்மவித்து:—நான்காவது பூமியிலுள்ள ஞானி. மஹாவாக்கியவிசாரத்தாலுண்டாகிய ஞானத்தினால் ஆவரண அத்தியாசங்களின் நிவிருத்தியாகப் பூரணநந்தப் பிரஹ்மத்தை பிரத்தியக் ஞானவடிவத்தால் ஸாக்ஷாத்நாக அறிகிறவன் பிரஹ்மவித் தெனப்படுவன். அவனே சத்துவாபத்தி யென்னும் பெயருடைய நான்காம் பூமியிலுள்ளவன். அவனே சுரோத்திரியபிரஹ்மநிஷ்டகுரு. அவனே உபதேசவாயிலாக வேதாந்த சம்பிரதாயங்களில் பிரவர்த்திக்கச் செய்கிறவன். அவனுக்கு இந்த ஜாக்கிரப்பிரபஞ்சம் சொப்பனம் போலத்தோற்றுகிறது. எப்படிச் சொப்பனங்களை டெழுந்தவன் சொப்பனப்பிரபஞ்சத்தை ஸ்மரித்தானாயினும், அதை மிதையாக மதிக்கின்றானே, அப்படியே இவனும்

*௩௩. வராகோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம், பாலபோதம் ௫௨-வது பிரசங்கம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணநம். ௪௪௭

பிராரப்தபயனைப் புசிக்குங் காலத்தில் ஜாக்கிர ஜகத்தைக் கண்டபோதிலும் அதை மித்தையாக வே மதிக்கின்றான்.

உ. பிரஹ்மவித்துவரன் :- ஐந்தாம் பூமியிலுள்ள ஞானி. எவனுக்குப் பிரஹ்மஞானத்தின் பின் புத்திரன் வித்தமுதலான வாசனைகளும், தேகலோக சாஸ்திரவாசனைகளும் நீங்கும்பொருட்டுச் சின்மாத்திரவாசனை மைத்திரிமுதலான விரோதிவாசனை என்பவற்றின் திடதர அப்பிடாசமுமுண்டாகி, ஜீவன்முக்தியின்பொருட்டு வாசனை நசித்திருக்கின்றதோ, அவனுக்கே முற்கூறிய பிரஹ்மவித்தினும் வரனாதன்மையுண்டாகின்றது. அவனே அசம்சக்தி யென்னும் பெயரிய ஐந்தாவது யோகபூமியி லிருப்பவன். அவனே பிரஹ்மவித்வர னெனப்படுகின்றான். அவனுக்கிந்த ஜாக்கிரப்பிரபஞ்சம் சுழுத்திபோன் றிருக்கின்றது. சுழுத்தியி லிருப்பவனுக்கு ஸர்வவிருத்திகளும் நித்திரையில் ஒடுங்கியிருப்பதுபோல, இவனுக்கும் ஜாக்கிராவஸ்தையில் இந்திரியாதிக ளிருப்பனவாகக் காணப்படினும், அவைகளால் விஷயங்கள் கிரகிக்கப்படாமைபால், சுழுத்தனாவன். அவனுக்குப் பெரும்பாலும் அடங்கியவிருத்திகள்நிர்விதற்பமாகவேயிருக்கின்றன.

ஜட்பரதாதிகளைப்போல ஒருகால் உபதேசத்தி
ன் பொருட்டும் அல்லது சரீர யாத்திரையின்
பொருட்டும் விருத்திகள் எழவும் செய்யும்.

க. பிரஹ்மவித்வரியான் :- ஆறாம் பூமியிலுள்
ள ஞானி. எவன் பிரஹ்மஞானத்தின் பின் வா
சனாக்ஷயமனோநாசாதிகளால் பூர்ணனாயிருக்கின்
ருனோ, அவன் பதார்த்தபாவினிவடிவ ஆறாவ
து பூமியி லிருப்பவன். அவனே முற்கூறிய வர
னினும் வர(மேலானவ)னாக இருத்தலால் பிரஹ்
மவித்வரியா னெனப்படுகின்றான். காடசமுத்தி
யுடையவன் நித்திரை யினின்றும் தானே விழி
யாது பிறர் எழுப்ப விழிப்பதுபோல, இவனும்
சதாநிர்விகற்பப்பிரஹ்மத்தில் லயமா யிருத்த
லால், அவதூதாதிகளைப்போல தானே உத்தான
தசையை அடைகிறதில்லை; ஒருகால் பிறரால்
விழிக்கவும் கூடும்.

ச. பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன் :- ஏழாம் பூமியிலு
ள்ள ஞானி. எந்தப் பிரஹ்மவேத்தாவினுடைய
மனமும் வாசனையும் அக்தியந்தம் நாசமா யிருக்
கின்றதோ, அவன் அந்த அகண்டபிரஹ்மத்தோ
டு தன்மாயான யிருத்தலால், ஒருபோதும் பிறரால்
விடப்படாது விடாது தன்மையாக இருக்கிறதில்லை. ஜலநிரப்பிய கடற்
தைத்தடாகத்தில் வைத்தகாலத்தில் அந்தக் கட

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சச்சு

த்தின் உள்ளிலும் வெளியிலும் ஜலம் நிறைந்தி
ருப்பது போல, இவன் சஸ்திரகாத (ஆயுதவெ
ட்டு) முகலான பெருந்துன்பங்களைச் செய்பினு
ம், ஏழாவதாகிய துரியமென்னும் பெயருடைய
யோகபூமியி லிருக்கலால் ரிஷபர்முதல்யோரை
ப்போல சொருபத்தினின்றும் சலிக்கிறதில்லை.
இவனே பிரஹ்மவித்வரிஷ்டன்.

பிரமாணம் ச:—பிரமாஞானத்திற்குக் கரணம்
பிரமாணம். இங்கே நான்கு பிரமாணங்களைக் கூ
றுதல் நியாயசாஸ்திரத்தின்படியாம்.

க. பிரத்தியக்ஷம். உ. அனுமானம். ஈ. உவ
மானம். ச. சத்தம்.

புருஷார்த்தம் ச:—

க. தர்மம் :— சுருதிஸ்மிருதிகளை யநுசரித்த
காமியதர்மாறுஷ்டானங்கள் லுண்டாகும் அபு
ர்வ(அதிருஷ்—)ங்களின் பரியாயம்.

உ. அர்த்தம் :—அவை(தர்மங்)களாலுண்டாகி
ன்ற தனாதிபதார்த்தங்களும், சுவர்க்காதி உலகங்
களும்.

ஈ. காமம்:—சகாமபுண்ணியாதிபயனால் தானி
ச்சித்தபடி இந்திரியாதிகளால் இச்சித்த விஷயங்
களைப் புசித்தல்.

ச. மோகஷம் :- கர்த்திருத்வாதி சகலபந்த நி
விருத்திபூர்வகமான சித்தத்தின் பிரஹ்மாகா
நிலை.

பூதக்கிராமம்(யோனி) ச:-

க. ஜராயுஜம்:-கருப்பையினின்று தோன்றும்
மணிதர் மிருகமுதலியன.

உ. அண்டஜம்:- முட்டையினின்று தோன்
றும் பறவை பாம்புமுதலியன.

ங. உற்பிஜ்ஜம்:-வித்து வேர் கிழங்கு கொம்
பு கொடி முதலியவற்றினின்றுண்டாகும்விரு
க்ஷமுதலியன.

ச. சுவேதஜம்:- வேர்வைமுதலியவற்றினின்று
தோன்றும் பேன் மூட்டுப்பூச்சிமுதலியன.

பூஜாபாத்திரம் ச:-

க. பிரஹ்மநிஷ்டர்:-அசம்பாவனை விபரீதபா
வனையினறிய பிரஹ்மசாக்ஷாத்காரமுடையவரு
ம், சர்வகாமநிவிருத்தரும், இந்த ஜகத்தமைதித்
தையாகக் காண்பவரும் எவரோ, அவர் பிரஹ்ம
நிஷ்டர்.

உ. முமுகஜம்:- எவன் விஷயபோகங்களினி
ச்சையை விட்டு,விவேகவைராக்கியாதி சாதனம்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சுருக

களோடு மோக்ஷ மொன்றையே விரும்புவனா
யிருக்கின்றனோ, சுரோத்திரியரும் பிரஹ்மநிஷ்
டருமாகிய குருவை ஈசுவரபுத்தியாகச்சேவை
செய்கின்றனோ, வேதாந்தசுவரணர்த்தங்களால்
லாம் எவனைத் தஞ்சமாக வடைகின்றனவோ,
அவன் 'முமுகூஷ'.

ந. பக்தன்:- ஆத்மநிவேதனமுள்ள ஹரிதா
ஸன்.

ச. சுவதர்மநிஷ்டன் (தன்வா்ணசிரமதர்மத்தி
ல் நிற்பவன்).

*நச. மைத்திரிமுதலியன ச:-

†க. மைத்திரி:-பணமுள்ளவனிடத்திலாவது,
குணத்தினுற் சமானமானவனிடத்திலாவது, ஈசு
வரபக்தனிடத்திலாவது, விஷயி கர்மி உபாசகர்க

*நச வராகோபநிஷத்து.

† நன்குறுவார் தம்பா னட்பை
நாடன்மைத் திரியா மிக்கத்
துன்புறுவார் தம்பா லன்றார்
துயர்க்கிரங்கல் கருணை யாகு
மின்புறுவார் தம்மை நோக்கி
யின்புறுதன் முதிதை பாவ
வன்கணர்பால் வேட்கை கோப
மருவிடாமை யுபேக்ஷ யாகும்.

(க)

ளிடத்திலாவது “இவர்கள் என்னுடையவர்கள்”
என்றுண்டாகும் புத்தி.

உ. சுருணை:- துக்கமுடையவன், குணத்தி
னால் தாழ்ந்தோன், அஞ்ஞானி, ஜிஞ்ஞாசு என்
னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இரககம்.

ங. முதிதை:- புண்ணியவான், குணத்தினால்
மேற்பட்டவன், ஈசுவரன், முத்தன் என்னு மிவ
ர்களிடத்திலுள்ள பிரியம்.

ச. உபேகை:- பாவி, அவகுணன், துவே
ஷி, பாமரன் என்னு மிவர்களிடத்திலுள்ள இரா
கத்துவேஷ மில்லாமைபாகிய உதாசீனத்தன்மை.

*ஙரு. மோக்ஷத்துவாரபாலகர் ச:-

மைத்திரியே முதலா நான்கு
மருவிடுநல் லுள்ளத் தென்றுத்
தொததுமமற் சரமே யிஞ்சு
துயர்தருதீப் பொருமை யாதி
பித்துறுதுர்க் குணங்க ணீ வஃப
பெரியபொரு ளிலகா நிற்கு
முத்தரிட மிபற்கை யாக
முந்துறுமே யிந்த நான்கும்.

(2)

*ஙரு. மகோபநிஷத்து ச-வது அத்யாயம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். சருக

க. சமம். உ. சந்தோஷம். கூ. விசாரம்(விவேகம்). ச. சாதுசங்கம்.

யோகபூமி ச:-

க. வாச் சூலயம். உ. மனோலயம். கூ. புத்திலயம். ச. அகங்காரலயம்.

வருணம் ச:-

க. பிராஹ்மணன். உ. ஸ்வித்திரியன். கூ. வைசியன். ச. சூத்திரன்.

வர்த்தமான ஞானப்பிரதிபந்தம் ச:-

க. விஷயாசக்தி:-அநேக அநர்த்தங்களுக்குக் காரணமான ஸ்சரீரபுத்திராதிவிஷயங்களில் பிராந்தியினால் இஃது என்னுடைய தென்னும் மமதை புத்தியோடு அங்கீகரித்தவைகளில் முன் ஸர்ஸ் காரத்தினு லுண்டாகும் திடப்பிரீதி அதாவது அவைகளின் வியோகத்தையும் தியாகத்தையும் சகிபாமை அல்லது விசாரகாலத்தில் அவைகளை யடிக்கடி சிந்தித்தல் விஷயாசக்தியாம்.

உ. புத்திமந்தத்தன்மை:-சுரோத்திரியரும் பிரஹ்மநிஷ்டருமாகிய குருவினால் யுக்திப்பிரமாணஞ்ஞஷ்டார்த்தங்களோடு அறிவிக்கப்படும் பிரஹ்மாத்மஐக்கியவடிவ அர்த்தங்களை நிச்சயபுத்

தியாகக் கிரகியாதிருத்தல், அல்லது விஷயாசக்
தியினால் தூலத்தன்மையடைந்த சித்தத்திற்குச்
சூக்ஷ்மப்பிரஹ்மவஸ்துவைக் கிரகிக்கும் சாமர்
த்தியமின்மை பிரஞ்ஞாமாந்தியமாம்.

ங. குதர்க்கம் :- ஷட்விதலிங்கங்களா லறிவிக்
கப்பட்ட அத்விதீயவேதாந்தார்த்தங்களை யநாத்
மசாத்திரத்துள்ள மூலமின்றிய விரோததர்க்கங்
களால் விபரீதமாகக் கொள்ளுதல் குதர்க்கமாம்.

ச. விபரீததுராக்கிரகம் :- நான் சுருதியுணர்ந்
தவன், பண்டிதன், பூபர்லன், விரக்தனென்று
தேகேந்திரியாதி அநாத்மாக்களில் ஆத்மபுத்தி
யைச் செய்தல். அல்லது, பிராந்தியினால் ஆத்மா
விவாரோபித்த வருண ஆசிரமகர்த்திருத்வ போ
க்ருத்வ அபிமானாதிகளை அசங்க அத்விதீய
ஆத்மசுவனாதிகளைச் செய்தபிறகும் விடாதிரு
த்தல் துராக்கிரகமாம்.

(இந்நான்கில் ஒன்றிருப்பினும் யதார்த்தஞா
ன முண்டாகாதெனின், யாவு முடையோனுக்
குண்டாகா தென்பதில் என்ன சொல்லவேண்டி
யிருக்கிறது).

வர்த்தமானஞானப்பிரதிபந்தநிவீருத்தியின்
வது ச:-

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௫௫

க. சமமுதலியன:-இது விஷயாசத்தியை நிவர்த்திப்பது.

உ. சிரவணம்:-இது புத்தியின் மந்தத்தன்மையை நிவர்த்திப்பது.

ங. மனனம்:-இது குதர்க்கத்தை நிவர்த்திப்பது.

ச. நிதித்தியாசனம்:-இது விபரியயத்தி(விபரீதபாவணையி)லுண்டாகும் துராக்கிரக அகந்தையை நிவர்த்திப்பது.

விவேகமுதலியன ச:-

* ஈசு. க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். ஈ. ஷட்சம்பத்தி. ச. முமுக்ஷுத்துவம்.

வேதம் ச:-

க. இருக்கு. உ. யஜுசு. ஈ. சாமம். ச. அதர்வணம்.

* ஈசு. விசாரசாகரம் பிரசங்கம் எ-முதல் ௧௪-வரையில் பார்க்க.

ஜீவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*௩௮. அக்னி நு:-க.சுவர்க்கம், உ. இந்திரன், ஈ. பிருதிவி, ச. புருஷன், நு. ஸ்தரீ.

அஞ்ஞானத்தின் பேதம் நு:-அஞ்ஞானத்தில் வேதாந்தாசாரியர்களின் மதபேதம்.

க. மாயைஅவித்தைவடிவம்:-சிலர்(வித்தியா ரண்ணியசுவாமிகள்)அஞ்ஞானத்தை மாயை(ச மஷ்டி அஞ்ஞானமய ஈசுவரவுபாதி) அவித்தை (வியஷ்டி அஞ்ஞானமய ஜீவவுபாதி)வடிவமாக ஒப்பியிருக்கின்றனர்.

உ. ஞானக்கிரியாசக்திவடிவம் :- சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஞானசக்திக் கிரியாசக்தியாகக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

ஈ. விக்ஷேப ஆவரணவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஆவரணவடிவ மென்றும், விக்ஷேப(த் திற்கு ஏதுவாகியசக்தி)வடிவ மென்றும் கொள்ளுகின்றனர்.

*௩௯. சாமவேதசாந்தோக்கிய உபநிஷத்தின் நான்காவது அத்யாயத்துள்ள பஞ்சாக்கினிவித்தையிலும் ஸ்ரீபஞ்சதசி தியானதீபம், கக-வது சுலோகவுரையிலும் அதன் டிப்பணத்திலும் காண்க.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணகம். சநிதௌ

ச. சமஷ்டிவியஷ்டிவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தைச் சமஷ்டி (ஈசுவரவுபாதி)வியஷ்டி (ஜீவவுபாதி)வடிவ மென்று கொள்ளுகின்றனர்.

நி. சாரணவடிவம்:-சிலர் அஞ்ஞானத்தை ஜகத்திற்கு உபாதான சாரணமாகிய மூலப்பிரகிருத்தி மய ஈசுவரவுபாதிவடிவமாகக் கொள்ளுகின்றனர். அந்தப்பகுதியில் ஜீவன் காரிய (அந்தக்கரண)வுபாதி வுடையவனாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றான்.

அபாவம் நி:-இல்லை யென்னும் தோற்றத்திற்கு விஷயம்.

க. பிராகபாவம்:-காரியத்தின் உற்பத்திக்கு முன்னுள்ள காரியத்தின் அபாவம் (முன்னின்மை).

உ. பிரத்துவம்சாபாவம்:-நாசத்திற்குப்பின் உண்டாகும் அபாவம் (அழிவுபாட்டின்மை).

ஈ. அந்நியோந்நியாபாவம்:-ஒன்றிலொன்றின்மை. அது உருவபேதம்போலும், கடபடங்களின் பேதம்போலுமாம்.

ச. அத்த்யந்தாபாவம்:-மூன்றுகாலத்திலுமில்லாமை (முழுதுமின்மை). அது வாயுவில் உருவமில்லாமைபோலும்.

ரு. சாமயிகாபாவம்: -ஜர் (எடுத்துக்கொள்ளும்) சமயத்தில், பூமிமுதலியவற்றில் உண்டாகும் குடத்தின் அபாவம்.

*௩௮. அவஸ்தை ரு:-

க. ஜாக்கிரம். உ. சொப்பனம். ன. சுழுத்தி ச. தூரியம். ரு. தூரியாதீதம்.

இயமம் ரு:-

க. அஹிம்சை (கொல்லாமை). உ. சத்தியம் (வாய்மை). ன. பிரஹ்மசரியம் (எண்வகை மை துனமின்மை). ச. அபரிக்கிரகம்—நிருவாகத்திற்கு அதிகமாகத் தனத்தைக் கொள்ளாதிருத்தல். ரு. அஸ்தேயம்—கள்ளாமை (திருடாதிருத்தல்).

*௩௯. உபவாயு ரு:-

க. நாகன்:-வாந்திக் கேதுவாகிய வாயு. இருதயம் ஸ்தானம்.

உ. கூர்மன் :-கண்ணிமைத்தற் கேதுவாகிய வாயு. ஆசனம் ஸ்தானம்.

*௩௮. மண்டலப்பிராஹ்மனோபநிஷத்து.

*௩௯. பிரஹ்மவித்தியோபநிஷத்து; பைங்கனோபநிஷத்து, தியானபிந்துபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சுருக

ந. கிரிகரன்:-தும்மலுக் கேதுவாகிய வாயு, நாபி ஸ்தானம்.

ச. தேவதத்தன்:-கொட்டாவி விடுவதற் கேதுவாகிய வாயு. கண்டம் ஸ்தானம்.

ரு. தனஞ்சயன்:-வீங்குதற் கேதுவாகிய வாயு. சர்வாங்கம் ஸ்தானம்.

ஏதுப்போலி ரு :-(ஹேத்வாபாசம்) ஏதுவின் இலக்கண(சாத்தியத்தின் சாதகத்துவ)மில்லாததாய், ஏதுவைப்போலத்தோற்றமும் துஷ்ட ஏது, அல்லது ஏதுவின் ஆபாசம் (தோஷம்) ஏதுப்போலியாம்.

க. சவ்வியபிசாரம்:-துணிபொருளாகிய சாத்தியத்தின்(அக்கினியின்) ஆசிரய(பர்வத)த்திலும், அதன் அபாவத்தின் ஆசிரயத்தி(மடுவி)லும் இருக்கும் ஏது, சவ்வியபிசாரமாம். அது 'பர்வதம் அக்கினியுடையது; பிரமேயமா(அளவையால் அளக்கத்தக்கதா)கலின்' என்பதாம், இதனையே அநைகாந்திக(பிறழ்ச்சியுடைய) ஏது வென்றும் கூறுவர்.

உ. விருத்தம் :-சாத்தியமல்லாவிடத்து வியாபித்திருக்கும் ஏது, விருத்தமா(மாறுகொள்வதா)ம். அது 'சத்தம் நித்தியம்; கிரியாஜந்நியமா யிரு

த்தலால்' என்னும் ஏது, சாத்திய(நித்திய)மல்லா அநித்தியத்தில் வியாபித்திருக்கின்றது; ஏனெனின், எது கிரியாஜந்நியமோ, அது அநித்தியமாம், கடம்போல என்னும் நியம மிருத்தலால் என வரும்.

ங. சற்பிரதிபக்கம்:-சாத்தியத்தின் அபாவத்தைச் சாதிக்கும் அன்னிப ஏது எதற்கிருக்கின்றதோ, அது சற்பிரதிபக்கமா(மறுதலையுடையதா)ம். அது 'சத்தம் நித்தியமாம்; செவிக்கு விஷயமாதலால்' என்னும் எதுவினது சாத்திய(நித்தியததுவ)த்தின் அபாவத்தைச் சாதிக்கும், 'சத்தம் அநித்தியமாம்; காரியமாகையால், கடத்தைப்போல' என்னும் ஏதுப்போல. யானு காரியமோ, அது அநித்தியமேயாம்.

ச. அசித்தம்:-ஏதுவின் சொரூபம் பகூத்திற் பெறப்படாமை அசித்தம்(பேறில்லது). அது, 'சத்தம் குணமாம்; நேத்திரஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்; உருவத்தைப்போல' என்பது. இங்ஙனே கண்ணிற்கு விஷயமாகையது ஏதுவின் சொரூபம் சத்தப்பாபப்பகூத்தில்லை; ஏனெனின், சத்தம் கண்ணஜந்நியஞானத்திற்கு விஷயமாதலால்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சுகக

ரு. பாதிதம்:-எதனது சாத்தியத்தின் அபாவம் வேறொரு பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதோ, அது பாதிதம்(மறுப்புடையது). அது 'அக்கினி சூடில்லாதது ; திரவியமாயிருத்தலால்' என்னும் ஏதுவினது சாத்தியத்தி(உஷ்ணமின்மையின்) அபாவம் (சூடு) தொக்கிந்திரியத்தால் கிரகிக்கப்படுகின்றது என்பதுபோல.

*சு௦. கதி ரு:-

க. யஞ்ஞங்களால் தேவர்களை யடைகின்றான்.

உ. தபசினால் விராட்பத மடைகின்றான்.

ங. கர்மசந்ரியாசத்தால் பிரஹ்மாவின் பத மடைகின்றான்.

ச. வைராக்கியத்தினால் ப்ரகிருதியில் லய மடைகின்றான்.

ரு. ஞானத்தினால் கைவல்ய மடைகின்றான்.

கர்மம் ரு:-

க. நித்தியம்:-எப்போதும் செய்யவேண்டிய கர்மம்(ஸநானசந்திமுதலியன).

*சு௦. அக்கினிபுராணம். பக்கம். ௧௦௧௪.

உ. நைமித்திகம்:—ஏதேனுமோர் நிமித்தத்தை முன்னிட்டுச் செய்யவேண்டிய கர்மம்(கிரகணசிராத்தமுதலியன).

ங. காரியம்:—காமத்தின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம்(பாகாதிகள்).

ச. பிராயச்சித்தம்:—பாவநிரூத்தியின்பொருட்டு விதிக்கப்பட்ட கர்மம்.

ரு. நிஷித்தம்:—செய்யாமலிருக்கும்பொருட்டுச் சொல்லப்பட்ட கர்மம்(பிரஜ்மஹத்திமுதலியன).

*சுக. கர்மேந்திரியம் ரு:—

க. வாக்கு. உ. பாணி. ங. பாதம். ச. உபஸ்தம். ரு. குதம்.

கியாதி ரு:—தோற்றதலும் சொல்லுதலுமாகிய வியவகாரம்.

க. அசத்தியாதி:—சூட்சுமவாதிகள் அசத்தாகிய (சொருபயில்லாத) சர்ப்பத்தின்தோற்றமும்சொல்லுதலும் இரஜ்மஹத்திசர்ப்பத்திந்நுப்புகின்றார்கள்.

*சுக. பைங்கலம், வராகமுதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௬௩

உ. ஆத்மக்கியாதி :- கூணிகவிஞ்ஞானவாதிகள் ஒப்பியிருக்கும் கூணிகபுத்தியாகிய ஆத்மாவின சர்ப்பரூபத்தோற்றமும் சொல்லுதலுமாம்.

ங. அந்நியதாக்கியாதி :- நையாயிகர் புற்று முதலிய தூரதேசத்திலுள்ள சர்ப்பத்தின் பிரதிதியும் (தோற்றமும்) சொல்லுதலும் தோஷபலத்தினாலே இரஜ்ஜுதேசத்தில் ஒப்புகிறார்கள். அது அந்நியதாக்கியாதியாம். அல்லது இரஜ்ஜுவாகிய ரூபத்திற்குச் சர்ப்பரூபமாகிய ஞானம் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள்; அது அந்நியதாக்கியாதியாம்.

ச. அக்கியாதி :- சங்கிரஹபாகரமதானுசாரிகள், “இது சர்ப்பம்” என்னுமிடத்து, “இது” என்னும் அமிசம் இரச்சவின் இது வென்னுந்தன்மையின் பிரதியாகுமானாம்; “சர்ப்பம்” என்பது முன்னிட சர்ப்பத்தின் சிவருதிஞானமாம்; தோஷபலத்தால் இவ்விருண்டுஞானங்களது அக்கியாதி அல்லது அவிலைகம்பேதத்தோற்றவின்மை உண்டாகி எதன்மேல் ஒப்புகிறார்கள். அது அக்கியாதியாம்.

ரு. அந்நிர்வசனீயக்கியாதி :- வேதாந்தசித்தாந்தத்தில் இரஜ்ஜுவில் அதன் சித்தையால் அந்நிர்வசனீய (சத்தசத்விலக்ஷண) பரம்பமும் அதன் ஞானமும் உண்டாகின்றன. அது அக்கியாதி

என்னும் தோற்றமும் சொல்லுதலுமாகிய வியவ
காரம் அநிர்வசனீயக்கியாதியாம்.

கிலேசம் நு:-

†க. அலித்தை:-(க). துக்கத்தில் சுகபுத்தி.
(உ). அநாத்மாவில் ஆத்மபுத்தி.(ங்). அநித்தியத்
தில் நித்தியபுத்தி.(ச). அசுத்தத்தில் சுத்தபுத்தி
என்பனவாம். இது நான்குவிதமாகிய காரிய அ
லித்தையாம்.

†க. துயரினையே யின்ப மென்றுந்
தோற்றநான்மா வான்மா வென்றும்
பெயருமரித் தியத்தை யென்றும்
பெயராநித் தியமா மென்று
முயர்விலாதா மசுத்தந் தன்னை
யுயர்சுத்த மென்றுந் காண
லயருறுநால் வகைய தான
வலித்தையாமென்றுரைப்பர்மேலோர்.(க)
புத்தியோ டான்மா தன்னைப்
பொருத்தியொன் றென்று காணல்
பித்தறஸ் மிதையா மிக்கப்
பெட்டினை மேவு மஃதே
நத்திரா கந்து வேட
நன்மையில் குரோத மாகுஞ்
செத்திநி வாமென் றஞ்சல்
செப்பபி நிவேச மாகும்.

(உ)

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௪௬௫

உ. அஸ்மிதை:-சாக்ஷிபுத்திகளின் ஐக்கிய(ஆத்மாவும் புத்தியும் ஒன்று என்னும்)ஞானம்(சாமானிய அகங்காரம்).

ங. இராகம்:-திடஆசை(பேராசை).

ச. துவேஷம்:-குரோதம்.

ரு. அபிரிவேசம்:-மரணபயம்.

*௪௨. கோசம் ரு:-

க. அந்நமயம். உ. பிராணமயம். ங. மனோமயம். ச. விஞ்ஞானமயம். ரு. ஆநந்தமயம்.

சப்தமுதலியன ரு:-

க. சத்தம். உ. பரிசம். ங. உருவம். ச. இரசம். ரு. கந்தம்.

ஜீவன்முக்திப்பிரயோஜனம் ரு:-ஜீவன்முக்தி ஞானிக்குச் சித்தித்திருந்தபோதிலும், இங்கே

கிளந்திரி மிவற்றைப் பஞ்சக்

கிலேசமென் றுரைப்ப ரென்று

முளந்தனி லிவைகண் மேவா

தொழிந்திட விரும்பு வாரேற்

றுளங்கிடா றுளத்தைச் செவ்வே

சுத்தமாஞ் சிவத்தில் வைத்து

வளம்பெற நிறுத்து வாரேன்

மருவிடா வோடு மன்றே.

(ங)

*௪௨. முத்கலம், தைத்திரீயமுதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

ஜீவன்முக்தியென்னும் சத்தத்தால் ஜீவன்முக்தியின் விலகாநாதத்தின் அவஸ்தை(ஐந்தாவது முதலிய பூமி)கள் கொள்ளப்படுகின்றன. அதன் பிரயோஜனம் ஐந்துவகையாம்.

†க. ஞானரகைஷ:-ஒருமுறை உண்டாகிய திடஞானம் நாசமாகாமையால், ஞானரகைஷநானே சித்திக்கின்றது. என்றாலும் இங்கே நிரந்தரப்பிரஹ்மாகார விருத்தியின் ஸ்திதி, ஞானரகைஷ என்னும் சத்தத்திற்கு ஆர்த்தமாம்.

† க. வந்தவப் பிரமா கார
மாசிலா விருத்தி யென்றும்
நந்துறு திலகி நின்றல்
ஞானரட் சையென்ன லாகுஞ்
சந்ததம் பிரமா காரஞ்
சார்மநச் சம்ய மாதி
வந்தன யாதி செய்வார்
மருவற்கார் தவம தாகும்.

(க)

வாதியின் மதத்தைத் தாழ்த்த
வல்லவப் புலவன் சொல்லிற்
கேதமில் பொருள்வே ருக்கி
யெதிர்த்துரை யாடு செற்பம்
வாதுசெய் வலியின் மூர்க்கன்
வாதமாம் விதண்டை யென்னும்
வாதுக ளிலாமை யாகும்
வல்விசம் வாத மின்மை.

(உ)

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௨௬௭

௨. தவம்:-மன இந்திரியங்களின் ஏகாக்கிரத் தன்மை அல்லது மனோவாக்குக்காயங்களின் சம யமம்(அடக்கம்).

௩. விசம்வாதமில்லாமை:-ஜல்பம் விதண் டை யென்னும் வாதங்க ளில்லாமை.

௪. துக்கநிவிருத்தி:-திருஷ்ட(பிரத்தியக்ஷ)து க்கத்தின் நிவிருத்தி.

துக்கமீ தெனத்தி ருட்டத்
துயருண ராமை தானே
துக்கநி விருத்தி பென்று
சொலப்படு மென்று மின்ப
மிக்கிடு பிரமா கார
விருத்தியே யிருத்த லானே
தக்கவா நந்த வாப்தி
தானிது வாகு மன்றே.

(௩)

இதனையே சீவன் முத்தி
யின்பமென் னுரைத்தார் முன்னோர்
மிகுசொரு பாரந் தத்தின்
விலக்ஷண விற்ப மாசூந்
தருநல சீவன் முத்தி
தனக்கிவை பயனா மென்று
முதுமறை யுணர்ந்த மேலா
முரிவரர் மொழிகு வாரால்.

(௪)

நு. சுசுப்பிராப்தி :- நிராவரணமும் பரிபூரணமும் விருத்தியோடுகூடியதுமாகிய ஜீவன் முக்தி விலக்ஷணநந்தத்தின் பிராப்தி.

*சுந. ஞானேந்திரியம் நு:-

க. சுரோத்திரம், உ. துவக்கு, ஈ. சக்ஷு, ஈ. சிங்ஙுவை, நு. ஆக்கிராணம்.

திருஷ்டாந்தம் நு:-ஜகத்தின் மித்தியாத் துவத்தில் திருஷ்டாந்தம் ஐந்துவிதமாம்.

க. சுத்தியிலிரஜதம்.

உ. இரஜ்ஜுவில் சர்ப்பம்.

ஈ. தாணுவிற்புருடன்.

சு. ஆகாயத்திற்கருமை.

நு. *சுசு. மரீசிகையில் ஜலம்:-மத்தியானகாலத்தில் மருஸ்தலத்தில்(ஊஷரபூமியில்)பிரதிபிம் பித்த சூரியனது கிரணம், மரீசி, மரீசிகா என்று சொல்லப்படும். அதில் தோற்றும்ஜலத்தை மிருக

*சுந. வராகம், திரிசிஷிபிராஹ்மணம், பைங்கல முதலிய உபநிஷத்துக்கள்.

*சுசு. அந்நபூர்ணோபநிஷதம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சசுசு

ஜல மென்றும், கானல்ஜல மென்றும், பேய்
த்தே ரென்றும் கூறுவர்.

தூலபூதம் நு:-

க. ஆகாசம், உ. வாயுவு, நு. அக்கினி, ச. அப்
பு, நு. பிருதிவி.

தேகத்தின்தோஷம் நு:-

க. காமம், உ. குரோதம், நு. நிசுவாசம், ச. ப
யம், நு. நித்திரை.

தேகதோஷநிலிருத்தி உபாயம் நு:-

க. சங்கற்பமின்மை, உ. க்ஷமை, நு. இலகு
வான ஆகாரம், ச. அப்பிரகாதத்துவம் (அடிப
டாமை), நு. தத்துவசேவனம். (மண்டலப்பிரா
ஹ்மனோபநிடத்து.)

நியமம் நு:-

க. சௌசம் (தூய்மை). (க) பாகியம், (உ.) ஆந்
தரமென் திரண்டு வகையாம்:-

(க) அசுசியும் மலினமுமான திரவியாதிகளி
ன் சேர்க்கையா லுண்டாகும் அசுத்தி யெவை
யோ, அவற்றை ஜலம் மண்முதலியவைகளாலு
ம் ஆசமனஸ்நானாதிகளாலும் நீக்குதல் பாகிய
சௌசமாம்.

(உ) சகாம மலின அந்நத்தையும், விஷயஇச் சையையும், ராகத்துவேஷாதிகளையும் விடுதலா லுண்டாகும் அந்தக்கரணசுத்தி ஆந்தரசௌச மாம்.

உ. சந்தோஷம்:—தனது பிராரப்தத்தாற் றிடை த்த போகங்களிலேயே போது மென்னும் புத்தி யும், ஒருபோதும் இந்திரியங்களின் பிரியத்தின் பொருட்டு வாயில்லாமையும் செல்லாதிருத்தலும் சந்தோஷமாம்.

ங. தவம்:—மன இந்திரியங்களை பஜனவிரோ தியாபாரங்களினின்று தடுத்தல் தவமாம்; கே வலம் காயத்தினது கிலேசமாத்திரம் தவமன்று; அதற்கும் தாபசத்தன்மை யிருத்தலால்.

ச. சுவாத்தியாயம்:—தனது சாகையின் வேத பாகத்தைக் குருமுகமாக விதியோடு அர்த்தக்கி ராகணம் வரையில் அத்யயனஞ்செய்தல் அல்லது கீதைமுதலியவற்றை நித்தியம் ஒதுதல்.

ரு. ஈசுவரப்பிரணிதானம்:—சர்வகர்மங்களையு ம் ஈசுவரனிடம் அர்ப்பணம் செய்தல், அல்லது ஓங்காரமுதலிய ஈசுவர உபாசனை.

* சரு. பஞ்சவர்க்கம் ரு:—

*சரு. ஸர்வசாரோபநிஷத்த.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணகம். சுக

க. மனாதி:-மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

உ. பிராணாதி:-பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன்.

ங. ஸத்துவாதி:-சத்துவம், ரஜசு, தமசு.

ச. இச்சாதி:-காமம், சங்கற்பம், சந்தேகம், சிரத்தை, அசிரத்தை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், புத்தி, பயம்.

ரு. புண்ணியாதி:-புண்ணியம், பாபம், ஞானம், சம்ஸ்காரம்.

பிரளயம் ரு:-

க. நித்தியப்பிரளயம்:-க்ஷணத்திற்கு க்ஷணம் சகல காரியங்களும் தீபச்சுடரைப் போல நாசமாகல் அல்லது சமுத்தி.

உ. நைதித்திகப்பிரளயம்:-பிரஹ்மாவின் இராத்திரியாகிய நிமித்தத்தால் உண்டாகும் பூலோக முதலிய கீழ்முன்னுலகங்களின் நாசம்.

ங. தினப்பிரளயம்:-பிரஹ்மாவின் தினத்தில் பதினான்கு மணுவந்திரங்க ளுண்டாகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றன் நாசம் தினப்பிரளயமாம். இதனையே அவாந்தரப்பிரளய மென்றும், மஹா

(உ) சகாம மலின அந்நத்தையும், விஷயஇச் சையையும், ராகத்துவேஷாதிகளையும் விடுதலா லுண்டாகும் அந்தக்கரணசுத்தி ஆந்தரசௌச மாம்.

உ. சந்தோஷம்:—தனதுபிராரப்தத்தாற்நிடை த்த போசங்களிலேயே போது மென்னும் புத்தி யும், ஒருபோதும் இந்திரியங்களின் பிரியத்தின் பொருட்டு வாயில்ஈடோ லும் செல்லாதிருத்தலு ம் சந்தோஷமாம்.

ங. தவம்:—மன இந்திரியங்களை பஜனவிரோ திவியாபாரங்களினின்று தடுத்தல் தவமாம்; கே வலம் காயத்தினது கிலேசமாத்திரம் தவமன்று; அதற்கும் தாபசத்தன்மை யிருத்தலால்.

ச. சுவாத்தியாயம் :—தனது சாகையின் வேத பாகத்தைக் குருமுகமாக விதியோடு அர்த்தக்கி ரகணம் வரையில் அத்யயனஞ்செய்தல் அல்லது கீதைமுதலியவற்றை நித்தியம் ஒதுதல்.

ரு. ஈசுவரப்பிரணிதானம்:—சர்வகர்மங்களையு ம் ஈசுவரனிடம் அர்ப்பணம் செய்தல், அல்லது ஒங்காரமுதலிய ஈசுவர உபாசனை.

* சரு. பஞ்சவர்க்கம் ரு:—

*சரு. ஸர்வசாரோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சுக

க. மனாதி:-மனம், புத்தி,சித்தம், அகங்காரம்.

உ. பிராணாதி:-பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன்.

ங. ஸத்துவாதி:-சத்துவம், ரஜசு, தமசு.

ச. இச்சாதி:-காமம், சங்கற்பம், சந்தேகம், சிரத்தை, அசிரத்தை, தைரியம், அதைரியம், நாணம், புத்தி, பயம்.

ரு. புண்ணியாதி:-புண்ணியம், பாபம், ஞானம், சம்ஸ்காரம்.

பிரளயம் தி:-

க. நித்தியப்பிரளயம்:-கூணத்திற்கு கூணம் சுகலகாரியங்களும் தீபச்சுடரைப் போல நாசமாதல் அல்லது சமுத்தி.

உ. நைமித்திகப்பிரளயம்:-பிரஹ்மாவின் இராத்திரியாகிய நிமித்தத்தால் உண்டாகும் பூலோக முதலிய கீழ்முன்றுலகங்களின் நாசம்.

ங. தினப்பிரளயம்:-பிரஹ்மாவின் தினத்தில் பதினான்கு மணுவந்திரங்க ஞண்டாகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றன் நாசம் தினப்பிரளயமாம். இதனையே அவாந்தரப்பிரளய மென்றும், மனு

வந்தரப்பிரளய மென்றும் கூறுவர். சிலர் இதனையே நைமித்திகப்பிரளய மென்றும் கூறுவர்.

ச. மகாப்பிரளயம்:—பிரஹ்மாவின் நூறு வருஷத்திற்குப் பிறகு பிரஹ்மதேவருடன் ஆகாயமுதல் சர்வபூதங்களும் நாசமாகுதல்.

ரு. ஆத்தியந்திகப்பிரளயம்:—காரணத்தோடு ஜகத்திற்கு ஞானத்தினால் உண்டாகும் பாதம் (அத்தியந்தநிவிருத்தி).

*சக. பிராணன்முதலியன ரு:—

க. பிராணன். உ. அபானன். ஈ. வியானன். ச. உதானன். ரு. சமானன்.

*சௌ. பிராணாதியைந்தின் ஸ்தானம் ரு:—

க. ஹிருதயம், உ. குதம், ஈ. சர்வாங்கம், ச. கண்டம், ரு. நாபி.

பிராந்தி ரு:—(கூ-வது கலையைப்பார்க்க).

க. பேதப்பிராந்தி. உ. கர்த்திருத்துவப்பிராந்தி. ஈ. சங்கப்பிராந்தி. ச. விகாரப்பிராந்தி. ரு. சத்தியத்துவப்பிராந்தி.

*சக. பிரகதாரணியகம், பிரஹ்மோபநிஷத்து முதலியன.

*சௌ. அமிர்தநாதோபநிஷத்து முதலியன.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௪௭௩

பிராந்திநிவிருத்திதிருஷ்டாந்தம் ரு:-(சுவது
கலையைப் பார்க்க).

க. பிம்பப்பிரதிபிம்பம். உ. சிவப்புஸ்பதிகம்.
ங. கடாகாசம். ச. இரஜ்ஜ-சர்ப்பம். ஞ. கனக
குண்டலம்.

பேதம் ரு:—

† க. ஜீவேசுவரபேதம். உ. ஜீவஜீவபேதம்.
ங. ஜீவஜடபேதம். ச. ஈசஜடபேதம். ஞ. ஜட
ஜடபேதம்.

மகாயஞ்சும் ரு:—

க. தேவயஞ்சும்:—தேவதைகளையுத்தேசித்து
வேதத்திற்குரிய நித்திய அக்கினிஹோத்திரத்

† க. சீவனி னீசன் வேறு
சீவனிற் சீவன் வேறஞ்
சீவனிற் சடந்தான் வேறு
தேய்சடத் தின்வே நீசன்
றாவுறு சடத்தின் வேறஞ்
சடமேனு மிவைக டாமு
மேவிடு பஞ்ச பேத
விதமென மொழிய லாகும்.

தில் விகிதமான ஹவ்யவடிவ அன்னத்தைப் போடுதல்.

உ. ரிஷியஞ்ஞம்:-வேதாதிகளைக் குரு உச்சரித்தபின் தான் உச்சரித்தல்வடிவ அத்தியயனாதி கருமங்கள்.

ஈ. பிதிருயஞ்ஞம்:-பிதிருக்களை யுத்தேசித்துச் சிரார்த்தாதிகளில் அவர்களின் திருப்திக் காக கவ்யவடிவ அன்னங்களைத் தருதலும், தருப்பனாதி கருமங்களும்.

சு. மாணுஷயஞ்ஞம்:-அதிதி அப்பியாகதர்க ளாகிய சத்பாத்திரங்களைப் பகவத்சந்தோஷத் தின்பொருட்டுச் சக்திக்கியன்றவாறு தன்னு கிரகத்தில் சிரத்தையோடு நாடோறும் புசிப்பித் தல்வடிவ கருமங்கள்.

ரு. பூதயஞ்ஞம்:-பசு பக்ஷி முதலியவைகளுக் குச் சக்திக்குத்தக்கபடி தன் கிரகத்துள்ள அன் னாதிகளைத் தருதல்.

யோகபூமி ரு:-

†க. க்ஷேபம்:-இராகத்துவேஷாதிகளால் சித் தம் சலித்தல்.

†க. சித்தமிரா காதி தம்மாற்
நிரமூலா சலித்தல் க்ஷேபம்

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சௌரே

உ. விசேஷபம்:—பகிர்முகமாகிய சித்தம் ஒவ்
வொருகால் தியானத்தோடு கூடியிருத்தல். அது
சேஷபத்தினும் விசேஷமாகிய விசேஷபமாம்.

கூ. மூடம்:—நித்திரை தந்திரை(தூக்கத்தின் ஆ
தியில் உண்டாகும் சோம்பல்) முதலியவற்றோடு
கூடியதன்மை.

ச. ஏகாக்கிரம்:—யோகாப்தியாசபலத்தால்
சித்தம் ஒருவஸ்துவில் பிரவாகம்போல் தொடர்
ந்து நின்றல்.

வைத்தவிடத் தசையா தோர்கான்
மன்னுதல்வி சேஷப மாகு
நித்திரையே சோம்ப லாதி
நேர்வதுவே மூட மொன்றிற்
றத்துமியல் பின்றி நின்றல்
சாரேகாக் கிரமா மென்பர்.

(க)

சித்தவி ருத்தி யெங்குஞ்
சென்றிடா டடங்கி நின்றன்
மெச்சுவு மொடுக்கந் தன்னை
மேவ்டி நிரோத மாகு
மித்தகை யான வைந்து
மயோகத்தின் பூமி யாகு
மித்தினில் சேஷப மூட
மயோகினுக் குரிய வாகா.

(உ)

டு. நிரோதம்:—சித்தம் சோர்வின்றி எவ்விரு
த்திவடிவமுமாகா தடங்கியிருத்தல்.

வசனமுதலியன டு:—

க. வசனம். உ. ஆதானம் (ஏற்றல்). ஈ. கம
னம்(போகுதல்). ச. இரதிபோகம். டு. மலநீக்
கம்.

அறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

† அசிங்நுவத்தன்மைமுதலியன கூ :—சந்நியா
சியின் தர்மவிசேஷம்.

க. அசிங்நுவத்தன்மை :— சுவைவிஷயத்தில்
விருப்பமில்லாமை.

† சுவையறி நாவி ருக்கச்
சுவையினை யறியா துண்ண
லெவையுமாம் பிரம மல்லா
தெதனையும் பேச லின்மை
யவைநல சந்நி யாசிக்
கசிங்நுவத் தன்மை யாகுங்
கவையுறு மநமொ டிங்கன்
காரண மாரு மென்ப.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சஎஎ

உ. நபும்ஸகத்துவம் :- குமரி, தருணி(பதினாறு வயதுள்ளவள்), விருத்தை என்னும் ஸ்திரீ களிதத்தில் சமத்துவம் (விகாரமில்லாமை).

ங. பங்குத்துவம் (முடம்):- அவசியமானால் ஒரு தினத்தில் ஒரு யோசனை தூரத்திற்கு அதிகமாய் நடவாதிருத்தல்.

ஈ. அந்தத்துவம் (குருடு):-ஒரு தனுசு (வில்) அளவிற்கு அதிகமாகப் பார்வையை விடாதிருத்தல்.

கிஞ்சக மொழியார் மாதர்
கிளர்ச்சிபாய்த் தனைக் கிட்டிக்
கெஞ்சியே விருப்பங் காட்டக்
செழுவியே ழுழந்தை பென்னக்
கொஞ்சமங் கிளர்ச்சி யின்றிக்
குவிந்திடு மந்தை னாதல்
புஞ்சுகத் தன்மையிஸ்ஸரப்
புகழ்பெறு தர்ம மாகும்.

(உ)

காதமும் பலந டக்குங்
கால்களைப் பெற்றி ருந்துங்
காதம தொன்றன் மேலே
சுருதிடா னடக்க வெண்ணின்
ஆதலா லென்று முள்ள
பழுந்திய மந்தத் தானே
பாதம தஸசயாத் தன்மை
பங்குத்துவ மாகு மன்றே.

(ங)

ரு. பதிர்த்துவம்(செவிடு):— வீண் வார்த்தைகளைக் கேளாதருத்தல்.

பார்த்திடு கண்ணி ரண்டும்
படுத்துவ முள்ள வாகப்
பார்த்திடு பொருள்க ளெல்லாம்
பரமதா யிலக லாலே
பார்த்திட வெண்ணு னென்றைப்
பார்க்கினு முழநான் கின்மேற்
பார்த்திடா னதனா லீதே
பகரந்தத் தன்மை யாகும்.

(ச)

ஏதமில் பிரம வார்த்தை
யின்றிய வெதுவு மேதன்
காதினில் வாங்காத் தன்மை
கநபதி ரத்து வம்மா
மோதுறு விவகா ரங்கண்
முற்றுமே நன்கு ணர்ந்தும்
பேதைபைப் போலி ருத்தல்
பேசுமுக்தத் தன்மை யாகும்.

(ரு)

ஓதிய விவைக ளாறு
முயர்வுள சந்நி யாசி
காதலோ டதுட்டித் தற்காந்
கநமுள தரும் மாகுஞ்
சாதகன் கைக்கொள் வானேற்
றணிநிலை யநனைச் சார்வா
னேதமில் சாத்தி யற்கீ
தினியசி வன்முத் திக்காம்.

(கூ)

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நூவர்ணநம். சஎக

சு. முக்தத்துவம்(அறியாமை):—சமர்த்தனாயி
ருந்தும் வியவகார மில்லாதிருத்தல்.

அநாதிபதார்த்தம் சு :—உற்பத்தியில்லாதபதார்
த்தம்.

க. ஜீவன். உ. ஈசன். ந. சுத்தசேதனம். ச. அ
வித்தை. ரு. சேதனாவித்தைகளின் சம்பந்தம். சு.
அவற்றின் பேதம்.

* சஅ. அரிவர்க்கம் சு:—பரலோகத்திற்கு வி
ரோதமுடைய ஆந்தர(உள்ளிருக்கும்)சத்துருக்
களின் சமூகம்(கூட்டம்).

க. காமம்:—கிடைத்த வஸ்துவை அநுபவிக்கு
ம் இச்சை(விருப்பு).

உ. குரோதம்:—துவேஷம்(வெறுப்பு).

ந. உலோபம்:—கிடையாத வஸ்துவை அடை
யவேண்டுமென்னு மிச்சை.

ச. மோகம்:—ஆத்மாநாத்மாக்களின் அல்லது
காரியாகாரியங்(நன்மைதீமை)களின் அவிவே
கம்.

ரு. மதம்:—கருவம்(அகங்காரம்).

* சஅ. முத்தகலம், வராகம்.

சு. மற்சரம்:-அந்நியரது மேன்மையைச் சுக
பூமை.

அவஸ்தை சு:-வ்நூலதேகத்தின் காலம்.

க. சிசு:-தேகத்தின் ஒருவருஷகாலம்.

உ. கௌமாரம் :-தேகத்தினைந்து வருஷகால
ம்.

ங. பௌகண்டம்:-தேகத்தின் ஆறுமுதல் ப
த்துவருஷகாலம்.

ச. கிசோரம்:-தேகத்தின் பதினொன்றுமுதல்
பதினைந்துவருஷகாலம்.

ரு. யௌவனம்:-தேகத்தின் பதினாறு முதல்
நாற்பது வருஷகாலம்.

சு. ஜரை(மூப்பு):-தேகத்தின் நாற்பதிற்கு
மேற்பட்ட காலம்.

இரசம் சு:-

க. தித்திப்பு. உ. புளிப்பு. ங. உவர்ப்பு. ச. கை
ப்பு. ரு. துவர்ப்பு. சு. உறைப்பு.

இலிங்கம் சு:-வேதவாக்கியத்தின் தாற்பரிய
த்தை நிச்சயிக்கும் இலிங்கம்.

க. உபக்கிரமம் உபசம்ஹாரம்:-ஆதியந்தங்க
ளின் ஏகரூபத்துவம்(தொடக்கம் முடிவு).

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ச அக

உ. அப்பியாசம்:-அடிக்கடி படித்தல்.

ந. அபூர்வதை:-அலௌகிகத்தன்மை.

ச. பலம்:-மோகூஷம்.

ரு. அர்த்தவாதம்:-துதி.

க. உபபத்தி:-அறுகூலதிருஷ்டாந்தம்.

ஈசுவரனது பகம்(ஐசுவரியம்)சு:-

க. சமக்கிரஐசுவரியம். உ. சமக்கிரதர்மம். ந. சமக்கிரகர்த்தி. ச. சமக்கிரலக்ஷ்மி. ரு. சமக்கிரஞானம். சு. சமக்கிரவைராக்கியம். (சமக்கிரம் = எல்லாம்.)

ஈசுவரனது ஞானம் சு:-

க. உற்பத்தி. உ. பிரளயம். ந. கதி(போக்கு). ச. ஆகதி:-இந்தவுலகத்தில் ஜீவனது வரவாகிய ஆகதி யாதோ அதன் ஞானம். ரு. வித்தை. சு. அவித்தை.

* சக. ஊர்மி சு:-சம்சாரசாகரத்தின் அலைகள்.

க. ஜனனம். உ. மரணம். ந. பசி. ச. தாகம். ரு. சந்தோஷம். சு. சோகம்.

*சக. முத்கலம், வராகம்.

கர்மம் கூ:-நித்தியகர்மம்.

க. ஸ்நாநம். உ. ஜபம். ங. ஹோமம். ச. அர்ச்சனம்:-தேவபூஜை. டு. ஆதித்தியம்:-போஜனசமயத்தில்வந்த அதிதி(அப்பியாகதர்)களின் பொருட்டுச் செய்யும் அந்நதானம். கூ. வைசுவதேவம்:-அக்கினியில் போடப்பட்ட திரவியத்தின் ஹோமம்.

*டு. கேளசிகம் கூ:-அந்நமயகோச(தேக)த்திலுண்டாகும் பதார்த்தங்கள்.

க. தோல். உ. மாமிசம். ங. இரத்தம். ச. மேதை(கொழுப்பு). டு. மஜ்ஜை(மூளை). கூ. எலும்பு.

*டுக. சந்நியாசம் கூ:-

க. குடசகன். உ. பஹு-ஓதகன். ங. ஹம்ஸன். ச. பரமஹம்ஸன். டு. துரியாதீதன். கூ. அவதூர்தன்.

சமமுதலியன கூ:-

க. சமம். உ. தமம். ங. உபரதி. ச. திதிக்கூத. டு. சிரத்தை. கூ. சமாதானம்.

*டு. முத்கலம், வராகம்.

*டுக. சந்நியாஸோபநிஷத்து, நாரதபரிவிராஜகோபநிஷத்துமுதலியன.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ச அரு

*ருஉ. சமாதி சு:—

க. பாகியதிருசியாறுவித்தம். உ. ஆந்தரதிருசியாறுவித்தம். ஈ. பாகியசுந்தரவித்தம். ச. ஆந்தரசத்தாறுவித்தம். ரு. பாபியதிருசிகற்பம். கூ. ஆந்தரதிருசிகற்பம்.

சாஸ்திரம் சு:—

க. சாங்கியம். உ. யோகம். ஈ. நியாயம். ச. வைசேஷிகம். ரு. பூர்வமீமாஞ்சை. கூ. உத்தரமீமாஞ்சை.

சூத்திரம் சு:—

க. ஜைமிநீயம். உ. ஆசுவலாயனம். ஈ. ஆபஸ்தம்பம். ச. போதாயனம். ரு. காத்தியாயனம். கூ. வைகானசீயம்.

பிரமாணம் சு:—

க. பிரத்தியக்ஷம் :—பிரத்தியக்ஷப்பிரமாவின் கரணம் பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணமாம். அப்படிப்பட்டவை சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியம் ஐந்தாம். (பிரமா = பிரமாணத்தாலுண்டாகும் ஞானம்).

*ருஉ. சரஸ்வதிரகஸ்யோபநிஷதம்.

உ. அநுமானம்:—அநுமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம் அநுமானப்பிரமாணமாம். அது பருவதத்தில் அக்கினிபை அறிதற்கேதுவாகிய புனைவடிவாகிய இலிங்கத்தின் ஞானம்போன்றது.

ஈ. உவமானம் :—உவமிதிப்பிரமாவின் கரணமாகிய சாதிருசியஞானம் உவமானப்பிரமாணமாம். ஆமா(காட்டுப்பசு)விலுள்ள ஆவின்சாதிருசியஞானம்போல. (சாதிருசியம் = ஒப்புமை).

சு. சத்தம்:—சாப்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய இலெளகிகவைதிகசப்தங்கள் சத்தப்பிரமாணமாம்.

ரு. அருத்தாபத்தி :—அருத்தாபத்திப்பிரமாவின் கரணமாகிய உபபாத்தியத்தின் ஞானம் அருத்தாபத்திப்பிரமாணமாம். பாலிலுண்ணாத பருத்த புருஷனது இராத்திரிபோஜனத்தை அறிவிக்கும் அருத்தாபத்திப்பிரமாவ்ந். கேதுவாகிய பருமணி(உபபாத்தியத்தின் ஞானம்போல.(உபபாத்தியம் = சம்பாதிக்கப்படுவது). [இராத்திரிபோஜனம் உபபாதகம் அதாவது பருமனைச் சம்பாதிப்பது. பருமன் உபபாத்தியம் அதாவது போஜனத்தால் சம்பாதிக்கப்படுவது.]

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சஅரு

கூ. அநுபலப்தி:—அபாவப்பிரமாவின கரணமாகிய பதார்த்தத்தின் அப்பிரதிதி(தோற்றரவின்மை)அநுபலப்திப்பிரமாணமாம். வீட்டில் குடத்தின் அபாவஞானத்திற்கேதுவாகிய குடத்தின் அப்பிரதிதிபோல.(அபாவப்பிரமாவிலையென்னும் ஞானம்).

*ரு௩. பிராந்தி(பிரமம்)கூ:—

க. குலம். உ. கோத்திரம். ந. ஜாதி. ச. வருணம். ரு. ஆசிரமம். கூ. ரூபம். அல்லது பெயர்.

*ருச. விகாரம் கூ:—

க. பிறப்பு. உ. இருப்பு:—முன்னில்லாததின் இருக்கை. ந. விருத்தி(வளர்ச்சி). ச. பரிணாமம்(திரிபு). ரு. கூடியம்(குறைவு). கூ. நாசம்.

வேதாங்கம் கூ:—

க. சினைகூ. உ. கல்பம். ந. வியாகரணம். ச. விருத்தம். ரு. சந்தகூ. கூ. ஜோதிஷம்.

*ரு௩. முத்கலம்.

*ருச. முத்கலம், வராகம், கர்ப்போபநிஷதம்.

எழுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அதலமுதலியன எ:-

க. அதலம். உ. விதலம். ஈ. சுதலம். ச. தலாதலம். று. இரஸாதலம். கூ. மகாதலம். எ. பாதாளம்.

*ருரு. அஞ்ஞானத்தின் அவஸ்தை எ:-

க. பீஜஜாக்கிரம். உ. ஜாக்கிரம். ஈ. மகாஜாக்கிரம். ச. ஜாக்கிரசொப்பனம். று. சொப்பனம். கூ. சொப்பனஜாக்கிரம். எ. சுழுத்தி.

அவஸ்தை எ:-சிதாபாசனுக்குக் கிரமமாகப் (ஈ)பந்தத்திற்கும்(ச)மோக்ஷத்திற்கும் ஏதுவாகும் தைச.

க. அஞ்ஞானம்:-“எனக்குத் தெரியவில்லை” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகும் ஆவரணவிசேஷபசுத்திகளையுடைய அநாதிஅநிர்வசநீயபாவரூபமாகிய பதார்த்தம்.

*ருரு. மகோபநிஷதம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணநம்.ச அள

உ. ஆவரணம்:--“இல்லை, தோற்றவில்லை” என்னும் வியவகாரத்திற்கு ஏதுவாகிய அஞ்ஞானத்தின் காரியம்.

ங. விசேஷபம்:--தர்மத்தோடுகூடிய பிரபஞ்சமும், அதன ஹ ஞானமும்.

ச. பரோக்ஷஞானம்.

ரு. அபரோக்ஷஞானம்.

சு. சோகநிவிருத்தி:--விசேஷபநாசம்(பிராந்தி நிவிருத்தி).

எ. திருப்தி:--ஞானத்தா லுண்டாகும் சந்தோஷம்.

*ருசு. சைதன்னியம் எ:--

க. ஈசுவரன்:--மாயாவிசிஷ்டசேதனம்.

உ. ஜீவன்:--அவித்தியாவிசிஷ்டசேதனம்.

ங. சுத்தம்:--நிருபாதிசேதனம்.

ச. பிரமாதா:--பிரமாதாவாகிய அந்தக்கரணத்தால் அவச்சின்னசேதனம்.

*ருசு. கடோபநிஷத்து.

டு. பிரமாணம்:—இந்திரியவாயிலாகச் சரீரத் தினின்றும் வெளியே புறப்பட்டுக் கடமுதலிய விஷயம்வரையிலும்பொருந்தும் விருத்தி பிரமாணமாம். அதனால் அவச்சின்ன (வளைபட்ட)சேதனம் பிரமாணசேதனமாம்.

சு. பிரமேயம்:—பிரமேயமாகிய கடமுதலிய விஷயத்தால் அவச்சின்ன (மற்றவற்றினின்றும் வேறுபிரிக்கப்பட்ட)சேதனம்.

எ. பிரமா:—கடமுதலிய விஷயாகாரமாகியவிருத்தி பிரமாவாம். பிரமை யென்பதும் அது. அதனால் அவச்சின்னசேதனம், அல்லது அதில் பிரதிபிம்பித்தசேதனம் பிரமாசேதனமாம். இதனையேபிரமிதிசேதன மென்றும், பலசேதன மென்றும் கூறுவர்.

ஞானபூமி எ:—(இதன் பதின்மூன்றாவது கலையிற் காண்க).

க. சுபேச்சை. உ. விசாரணை. ஈ. தநுமானஸி. ச. சத்துவாபத்தி. டு. அசம்சத்தி. சு. பதார்த்தாபாவினி. எ. தூரியம்.

தாது எ:—

க இரசம்:—புசிக்கப்பட்ட அந்நம் சூக்தமம் (புண்ணியபாவம்), மத்திமம்(அந்நத்தின்சாரம்),

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம்.ச அக

தூலம்(மலம்)என்று மூன்றுவிதமாகவிபாகமா
கின்றது. அவற்றிலுள்ள மத்திமவிபாகம்(பிரிவு)
இரசமாம்.

உ. இரத்தம்.

ங. மாமிசம்.

ச. மேதை:-கொழுப்பு.

ரு. மஜ்ஜை:-எலும்பிலுள்ள மூளை.

கூ. எலும்பு.

எ. வீரியம்.

திரவியமுதலியபதார்த்தங்கள் எ:-நியாயமத
த்தில் திரவியமுதலிய ஏழுபதார்த்தங்கள் ஒப்ப
ப்பட்டிருக்கின்றன.

க. திரவியம்:-நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும்
(க)பிருதிவி. (உ) ஜலம். (ங)அக்கினி. (ச)வாயு.
(ரு)ஆகாசம். (சு)காலம். (எ)திக்கு. (அ)ஆத்மா.
(கூ)மனம் என்னும் ஒன்பது திரவிய (குணத்திற்
கு ஆசிரயமாகியபதார்த்த)ங்கள்.

உ. குணம் :-நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும்
(க) உ.ருவம்(நிறம்), (உ) இரசம்(சுவை), (ங)கந்
தம்(மணம்), (ச) பரிசம்(ஊது), (ரு) சங்கை(எ
ண்), (கூ) பரிமாணம்(அளவு), (எ) பேதம்(வே

ற்றுமை), (அ) சையோகம் (சேர்க்கை), (க) விபாகம் பிரிவு, (க0) பரத்துவம் (முன்மை), (கக) அபரத்துவம் (பின்மை), (கஉ) குருத்துவம் (கனதி), (கங) திரவத்துவம் (நெகிழ்ச்சி), (கச) கிநேகம், (கரு) சத்தம் (ஒலி), (கசு) புத்தி (அறிவு), (கஎ) சுகம், (கஅ) துக்கம், (கக) இச்சை, (உ0) வெறுப்பு, (உக) பிரயத்தினம் (முயற்சி), (உஉ) தர்மம் (புண்ணியம்), (உங) அதர்மம் (பாபம்), (உச) வாசனை (சம்ஸ்காரம்) என்னும் இருபத்து நான்கு குணங்கள்.

ங. கர்மம்:—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் (க) உக்கேஷபணம் (எழும்பல்), (உ) அபகேஷபணம் (வீழ்தல்), (ங) ஆகுஞ்சனம் (வளைதல்), (ச) பிரஸாரணம் (நிமிர்தல்), (ரு) கமனம் (நடத்தல்) என்னு மைந்துவிதகர்மங்கள்.

ச. சாமானியம்:—நியாயமதத்தில் ஒப்பப்பட்டிருக்கும் பரம் (சத்தை) அபரம் (கடத்துவமுதலியன) என்னும் இருவகைகாதி.

ரு. விசேஷம்:—வைசேஷிகமதத்தில் பரமாணுக்களின் மத்தியில் அநேக அவகாசரூப பதார்த்தங்கள் ஒப்பியிருக்கின்றார்கள். அவை விசேஷமாம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகச

சு. சமவாயம்: வேதாந்தமதத்தில் எங்கெங்கே தாதாத்மியசம்பந்தம் ஒப்பியிருக்கின்றார்களோ, அங்கங்கே நியாயமதத்தில் ஒப்பியிருக்கும் சம் பந்தவிசேஷம்(நித்தியசம்பந்தம்)சமவாயமாம்.

எ. அபாவம்:- (க) பிராகபாவம்(முன்இன்மை). (உ) பிரத்துவம்சாபாவம் (அழிந்தபின் இல்லா மை). (ங) அந்நியோந்நியாபாவம் (ஒன்றில் ஒன் றின்மை). (ச) அத்தியந்தாபாவம் (முற்றுமின் மை). (ரு) சாமயிகாபாவம்(ஒர்சமயத்தில்லாமை) என்னும் ஐந்து விதமாகிய இல்லை என்னும் ஞா னத்திற்கு விஷயமாகும் பதார்த்தங்கள்.

பூலோகமுதலியன எ:-

க. பூலோகம். உ. புவர்லோகம். ங. சுவர்லோ கம். ச. மகாலோகம். ரு. ஜனலோகம். சு. தபோ லோகம். எ. சத்தியலோகம்.

மௌனமுதலியன எ:-

க. மௌனம். உ. யோகாசனம். ங. யோகம். ச. திதிஷை. ரு. ஏகாந்த சீலத்துவம். சு. ஆசை யின்மை. எ. சமத்துவம்.

*ருஎ. ரூபம் எ:-

*ருஎ. கர்ப்போபநிஷத்து.

க. வெண்மை. உ. கருமை. ஈ. பொன்மை. ச. செம்மை. று. பசுமை. கூ. புகைமை. எ. சித்திரம்.

வியசனம் எ:-

க. சரீரம். உ. மனம். ஈ. குரோதம். ச. விஷயம். று. தனம். கூ. இராச்சியம். எ. சேவகவியசனம்.

எண்வகைப்பதார்த்தங்கள்.

† அப்பிரமாதத்தின் குணங்கள் அ:-

க. சத்தியம், உ. தியானம், ஈ. சமாதானம், ச. விதிப்படி நடத்தல், று. வைராக்கியம், கூ. திருடாமை, எ. பிரஹ்மசரியம், அ. நானேக்கு வேண்டுமென்று சேர்த்துவையாமை.

ஆநந்தம் அ:-

க. எப்போது மாலைமுதலிய விஷயங்களின் இலாபத்தால் அந்தந்த விஷயத்தின் இச்சை

† “सत्यं ध्यानं समाधानं चोद्यं वैराग्यमेव च ।
अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च तथाऽसंग्रहमेव च ॥” என்பது
சநத்ஸଂஜாதீயம் கூ-ம் அத்தியாயம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகந.

நீங்குகின்றதோ, அப்போது மனது அந்தர்முகமாகின்றது. ஆகவே அம்மனதில் எந்த ஆத்ம சொரூபத்தின் ஆரந்தம் பிரதிபிம்பத்தினை யடைகின்றதோ, அது வீஷயாநந்த மெனப்படும்.

அல்லது, எப்போது விரும்பிய விஷயத்தின் அடை வுண்டாகின்றதோ, அப்போது இச்சைவடிவ சஞ்சலமான இராஜசவிருத்தியினது நிவிருத்தி யுண்டாகின்றது. கிடைத்த விஷயத்தின் ஞானவடிவ சாத்துவிகவிருத்தியினால் விஷய உபகிதசேதனத்தின் சொரூபவடிவ ஆரந்தத்தின் விளக்க முண்டாகின்றது. இந்த விருத்தி விஷயவடிவ நிமித்தத்தா லுண்டாகின்றது. ஆதலால் இந்தவிருத்தி வீஷயாநந்த மெனப்படுகின்றது.

அல்லது விரும்பியவிஷயத்தின் ஞானத்தால் இச்சையாகிய விருத்தி நீங்குகின்றது. அந்த இச்சையின் நிவிருத்திவடிவ நிமித்தத்தினாலேயே வேறு அந்தர்முகவிருத்தி யுண்டாகின்றது. அதனால் அந்தக்காண உபகித ஆரந்தத்தின் பான முண்டாகின்றது. இவ்வந்தர்முகவிருத்தி அல்லது அந்தவிருத்தியி லுண்டாகும் சொரூபாநந்தத்தின் பிரதிபிம்பம் வீஷயாநந்த மெனப்படுகின்றது.

இஷ்டவிஷயமான சந்தனம் மாலைமுதலான பதார்த்தங்கள் கிடைத்து, அவைகளையனுபவிக்கும்போது, இச்சைமறைதலாகிய நிமித்தத்தாலுண்டாகும் அந்தர்முகமனோவிருத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கு மாநந்தம் விஷயாநந்தமாம்.

இதனையே பிரதிபிம்பாநந்த மென்றும் இலேசாநந்த மென்றும் கூறுவர். இதனால் பிரஹ்மா முதல் எனும்புபரியந்தமான சர்வஜீவர்களும் நிர்வாகஞ்செய்கின்றனர்.

உ. சுழுத்தியில் அனுபவிக்கும் சொப்பிரகாச ஆநந்தம் பிரஹ்மாநந்தம்.

ங. நித்திரையினின்றும் விழித்தபோது மயக்கமுடைய சுழுத்தியில் அனுபவித்த பிரஹ்மாநந்தத்தின் வாசனையாகச் சொற்பகாலம் அனுபவிக்கும் ஆநந்தம் வாசனாநந்தம்.

ச. பிரியமுள்ள வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றினும் யானே அதிகப்பிரிய நென்று விவேகத்தாலறிந்தகாலத் துண்டாகும் ஆநந்தம் ஆத்மாநந்தம்.

ரு. யோகசமாதிகள் பழகும்பொழுது அதில் நிராவரணமாகத் தோன்றும் ஆநந்தம் முக்கியநந்தம்.

கலை.]வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகூரு

சு. உதாசீனமடைந்த போதுண்டாகும் ஆநந்தம் நிஜாநந்தம்.

எ. துவைதமாகிய பிரபஞ்சாதிகளை உபேக்ஷித்து, அத்வைதமான தன்னை விவேகத்தால் நாடுங்காலத்தி லுண்டாகும் ஆநந்தம் அத்துவிதாநந்தம்.

அ. மகாவாக்கியவிசாரஞானத்தினு லந்தக்கரணவிருத்தியில் பிரதீதியாகும் ஆநந்தம் வித்தியாநந்தம்.

சட்தசுக் திக்கிரகண ஏது அ: ௨

க. வியாகரணம். உ. உபமானம். கூ. கோசம் (நிகண்டு). ச. ஆப்தவாக்கியம். ரு. விருத்த(முதியோர்) வியபகாரம். சு. வாக்கியசேஷம். எ. விவரணம். அ. நிச்சயிக்கப்பட்ட பதத்தின் சந்நிதி (அண்மை).

*ருஅ. சமாதியினங்கம் அ:-

க. இயமம். உ. நியமம். கூ. ஆசனம். ச. பிராணாயாமம். ரு. பிரத்தியாகாரம். சு. தாடணை. எ. தியானம். அ. சவிகற்பசமாதி.

*ருஅ. சாண்டில்யதர்சனாதிபுபநிஷத்துக்கள்.

பாசம் அ:-

க. தனம். உ. சங்கை. ஈ. பயம். ச. வெட்கம்.
ரு. நின்றை. கூ. குலம். எ. சீலம். அ. தனம்.

*ருக. பிரகிருதி அ:-

க. பிருதிவி. உ. ஜலம். ஈ. அக்கினி. ச. வாயு.
ரு. ஆகாசம்.

கா. மனம்:-இங்கே மன மென்றதனால் சமஷ்டி
மனமாகிய அகங்காரம் கொள்ளப்படும்.

எ. புத்தி:-இங்கே புத்தி என்றதனால் சமஷ்டி
புத்தியாகிய மகத்தத்துவம் கொள்ளப்படும்.

அ. அகங்காரம்:-இங்கே அகங்கார மென்றத
னால் மகத்தத்துவத்திற்கு முன் சுத்த அகங்கார
த்திற்குக் காரணமாயுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மூ
லப்பிரகிருதி கொள்ளப்படும்.

*கா. பிரஹ்மசரியத்தினங்கம் அ:-

*ருக. சாரீரகோபநிஷத்து.

*கா. கடோபநிஷத்து. நாரதபரிவிராஜகம்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். சகூஎ

†க. ஸ்திரீயின் தரிசனம். உ. பரிசனம். நு.
கேனி:-வினையாட்டு. ச. கீர்த்தனம். நு. குஹ்ய
பாஷணம்(இரகசியமாகப் பேசுதல்). கூ. சங்கற்
பம் :-சிந்தனம்(ஸ்மரணம்). எ. நிச்சயம். அ. கி
ரியாஜந்ரியசுகம் என்னும் அஷ்டமைதுனத்தி
னும் விபரீதம் அதாவது இவற்றின் இன்மை.

*கூக. புரி அ:-

க. ஞானேந்திரியபஞ்சகம். உ. கர்மேந்திரிய

†க. காதலாய்த் தைய லாரைக்

காணுத லவர்மெய் தீண்டல்

கோதுற வவரோ டாடல்

கூசிடா தவர்க்கீர்த் தித்த

நீதுறத் தனித்துப் பேசல்

சிந்தித்த மூணிதல் சேர

மாதொடு கூட லெட்டு

மைதுந மென்னும் வேதம்.

(க)

எண்வகை மைது நத்தை

யெண்ணிடா தொழித்த யேர்கி

கண்படில் வினைகள் கோடி

கணத்தினிற் பறக்கு மென்னி

னண்புட னவரை நாடி

நலமிக வுபச ரித்தே

பண்பொடு போற்று வார்க்கவும்

பயன்றனேச் சொல்ல லாமே.

(உ)

*கூக. பைங்கலம்.

சகஅ

ஸ்ரீலிசாரசந்திரோதயம்

[கக-ங்

பஞ்சகம். ஈ. அந்தக்கரணசதுஷ்டயம். ச. பிரக்
ணத்திபஞ்சகம். ஐ. பூதபஞ்சகம். கூ. அவித்தை
எ. காமம். அ. மூவிதகர்மம் அல்லது வாசனை.

மதம் அ:-

க. குலம். உ. சீலம். ஈ. தனம். ச. அழகு. ஐ.
யௌவனம். கூ. வித்தை. எ. தவம். அ. இராஜ்யம்.

மூர்த்திமதம் அ:-

க. பிருதீவிமதம்:-அஸ்திமாமிசமுதலிய பிரு
திவியினது தத்துவங்களி னபிமானம்.

உ. ஜலமதம்:-சுக்ஸிலசுரோணிதமுதலிய ஜல
த்தினது தத்துவங்களி னபிமானம்.

ஈ. தேயுமதம்:-பசுமுதலிய தேயுவினது தத்
துவங்களின் மிகுதி.

ச. வாயுமதம்:-நடத்தல் ஓடுதல்முதலிய வாயு
வின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

ஐ. ஆகாயமதம்:-காமக்குரோதமுதலிய ஆகா
யத்தின் தத்துவங்களோடு கூடியதன்மை.

கூ. சந்திரமதம்:-சூளிர்ச்சியாகிய சந்திரனது
குணத்தோடு கூடியிருத்தல்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். சகசு

எ. சூரியமதம்:—சந்தாப (குரோதாதிரூப) மா
கிய சூரியனது குணத்தோடு கூடியிருத்தல்.

அ. ஆத்மமதம்:—வித்தை தனம் குலமுதலிய
ஆத்மாவினது சம்பந்திகளி னபிமானம்.

ஒன்ஐதுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*சூஉ. சம்சாரம் கூ:—

க. ஞானம். உ. ஞானம். ந. ஞேயம். ச. போ
க்தா. ரு. போக்சியம். கூ. போகம். எ. கர்த்தா.
அ. கரணம். கூ. கிரியை.

தத்துவம் கூ:—ஓர்மகாத்மாவினது மதத்தில் ஒ
ப்பியிருக்கும் இலிங்கதேகத்தின் ஒன்பது தத்து
வங்கள்.

க. சரோத்திரம். உ. துவக்கு. ந. சகசு. ச.
சிங்ஷுவை. ரு. கிராணம். கூ. மனம். எ. புத்தி.
அ. சித்தம். கூ. அகங்காரம்.

*சூஉ. முத்தலம்.

பத்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*கக. நாதம் க:-

க. சிணீயெனல், உ. சிஞ்சினீயெனல், க. க
ண்டாநாதம், ச. சங்கநாதம், நு. தந்திரிநாதம், கூ.
தாலநாதம், எ. வேணுநாதம், அ. மிருதங்கநாத
ம், கூ. பேரீநாதம், க௦. மேகநாதம்.

சிங்காரமுதலிய ரசம் க:-

க. சிங்காரம். உ. வீரம். நு. கருணை. ச. அற்
புதம். நு. ஆசியம் (சிரிப்பு). கூ. பயங்கரம். எ.
வியற்சம்(அருவருப்பு). அ. இரௌத்திரம். கூ.
சாந்தம். க௦. பிரியபக்தி அல்லது ஞானம்.

*ககச. தோஷங்கள் க:-

க. திருட்டு, உ. வியபிசாரம், க. ஜீவஹிம்சை,
இம்முன்னும் சரீரதோஷங்கள்.

*ககக. ஹம்ஸோபநிஷத்து.

*ககச. நிருஸிம்ஹதாபினீயஉயநிஷத்து. (விசார
சாகரம்-ககக பக்கம்-கரு.)

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்நாவர்ணநம். ௫௦௧

க. பொய்மொழிதல், உ. பிறர்நிந்தை, நு. கடுஞ்சொல், ச. வீண்பேச்சு, இந்நான்கும் வாக்கின் தோஷங்கள்.

க. இச்சை, உ. சிந்தை, நு. புத்திமந்தத்தன்மை யென்னும் இம்மூன்றும் மனதின் தோஷங்கள்.

*சுரு. நாடியும் தேவதையும் க:-

க. இடை(சந்திரன்) இடது மூக்கிலுள்ள சந்திரநாடி; விஷ்ணு தேவதை.

உ. பிங்கலை (சூரியன்) வலதுமூக்கிலுள்ள சூரியநாடி; பிரமா தேவதை.

நு. சுழுமுனை (மத்திமை) நாசியின் மத்தியிலுள்ள நாடி; உருத்திரன் தேவதை.

ச. காந்தாரி (வலது நேத்திரம்) இந்திரன்.

நு. அத்திசிங்ஙவை(இடது நேத்திரம்)வருணன்.

*சுரு. பத்து என்பதனை தியானபிந்து, யோக சூடாமணி முதலியவற்றிற்காண்க. நாடிகள் ௧௪ என்றும் கூறுவர். அவற்றைச் சாண்டிலயதர்சனபாவஞ் தியுபநிஷத்துக்களிற் காண்க.

சு. சூனஷ் (வலது காது) ஈசுவரன்.

எ. யசஸ்விரி (இடதுகாது) பிரஹ்மா.

அ. குகு(குதம்) பிருதீவி.

கூ. அலம்புடை (கந்தஸ்தானம்) சூரியன்.

க௦. சங்கினி (நாபி) சந்திரன்.

பதினொருவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*சு.சு. ஆநந்தம் கக:-

க. மறுஷ்யாநந்தம். உ. மறுஷ்யகந்தர்வாநந்தம். ங. தேவகந்தர்வாநந்தம். ச. பிதிர்லோகாநந்தம். ஞ. ஆஜானஜதேவாநந்தம். கூ. கர்மதேவாநந்தம். எ. தேவாநந்தம். அ. இந்திராநந்தம். கூ. பிரகஸ்பதியாநந்தம். க௦. பிரஜாபதியாநந்தம். கக. பிரஹ்மாநந்தம்.

ஞானசாதனம் கக:-

†க. விவேகம். உ. வைராக்கியம். ங. சமாதி

*சு.சு. தைத்திரீயம்.

†க. பகுத்தறி விவேகத் தோடு

பகர்விரா கஞ்ச மாதி

தொகுத்திடு மாற னுப்தி

துயரொழி மூத்தி வேட்கை

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௫௦௬

ஷட்சம்பத்தி, ச. முழுக்ஷு-த்துவம், ௫. ஆசிரி
யர்வழிபாடு(விதிபூர்வகமாகக் குருவைச் சரண
மடைதல்). கூ. சிரவணம். எ. தத்துவஞானப்பி
யாசம். அ. மனனம். கூ. நிதித்தியாசனம், க். ௦.
மனோநாசம்:-(இ)ங்கே இரஜோதமோகுணங்களா
ல் சத்துவகுணம் திரஸ்கரிக்கப்படுதலாகிய மன
தின் ஸ்தூலத்தன்மை, மன மெனப்பட்டது. பி
ரஹ்மாப்பியாசத்தின் மிகுதிப்பாட்டால் இர
ஜோதமோகுணங்கள் திரஸ்கரிக்கப்பட்டுச்சத்வ
குணம் ஆவிர்ப்பவித்தல் மனோநாசமாம். கக. வா
சனாக்ஷயம்.

பகுப்புள வாசாற் சார்தல்
பகர்வது கேட்டல் ஞாந
மிகுத்திடப் பழக லத்தை
விசதமாச் சிந்தை செய்தல். (க)

நிதித்தியா சநம நத்தி
னிகழ்ச்சத் துவவி ருத்தி
கதித்திடா தடங்க லென்னுங்
கனமநோ நாச முள்ளிற்
பதித்துள சம்ஸ்கா ரங்கள்
பற்றிடா தொழித்த லென்று
விதித்திடு மிவைகள் ஞான
மேவுசா தநங்க ளாகும். (உ)

பன்னிரண்டுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

அநாத்மாவின் தர்மம் கஉ:-

க. அநித்தியம். உ. விநாசி. ஈ. அசுத்தம். ச. நாநா. ஞ. கேஷத்திரம். கூ. ஆசிரிதம். எ. விகாரி. அ. பரப்பிரகாசியம் :- (மற்றொன்றால் பிரகாசிக்கப்படுவது). க. ஏதுவுடையது. க௦. வியாபியம்:-பரிச்சின்னம் (தேசகாலவஸ்துவினாலாகிய பரிச்சேத முடையது). கக. சங்க(சம்பந்த)முடையது. கஉ. ஆவிருதம்(மறைப்புள்ளது).

ஆத்மாவின் தர்மம் கஉ:-

க. நித்தியம்:-உற்பத்திநாச மில்லாதது.

உ. அவ்வியயம்:-குறைதலும் நிறைதலும் மில்லாதது.

ஈ. சுத்தம்:-மாயை அவித்தையாகிய மல மில்லாதது.

ச. ஏகம்:-சஜாதீயபேத மில்லாதது.

ஞ. கேஷத்திரஞ்ஞன்:-சரீரமாகிய கேஷத்திரத்தினை அறிபவன்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணம். ௫௦௫

சு. ஆசிரயம்:-அதிஷ்டானம்.

எ. அவிகாரி.

அ. சோப்பிரகாசம்:-தனது பிரகாசத்தில் அந்நியப்பிரகாசங்களின் அபேகை யில்லாததாய் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பது.

கூ. ஏது:-வலைக்குக் காரணமாகிய சிலந்தியைப் போலவும், நகத்திற்குக் காரணமாகிய புருஷனைப் போலவும் ஜகத்திற்கு அபின்ன நிமித்த [விவர்த்த] உபாதானகாரணமாம்.

க௦. வியாபகம்:-அபரிச்சின்ன (பரிபூரண)ம்.

கக. சங்கமில்லாதது:- சஜாதீயவிஜாதீயககத சம்பந்த மில்லாதது.

கஉ. அநாவிருதம்:-எவ்விதத்தாலும் மறைப்பில்லாதது.

*பிராஹ்மணனது விரதம் கஉ:-

க. ஞானம். உ. சத்தியம். ஈ. சமம். ச. தமம்.

௫. சுருதம்:-சாஸ்திராப்பியாசம். கூ. மாச்சரிய

* ज्ञानं च सत्यं च दमः श्रुतं च अमात्सर्यं हीस्तिति-
क्षाऽनसूय । यज्ञश्च दानं च धृतिः शमश्च महाव्रता द्वा-
दश ब्राह्मणस्ये ॥ ஸநத்ஸஜாதீயம் அத்யாயம்-கூ-

ச-கக.

மின்மை:--அந்நியமது மேன்மையைச் சகியாமை யாகிய மச்சரமில்லா திருத்தல். எ. நாணம். அ. திதிக்கை. கூ. அசூயையியில்லாமை:--குணத்தில் தோஷத்தை ஆரோபித்தலாகிய அசூயையியில்லா திருத்தல். க௦. யஞ்ஞம். கக. தானம். கஉ. தைரி யம்:--காமக்குரோ, டங்கரின் வேகத்தைத் தடுத்த ல்.

மகத்துவ(பெருமை)ஏதுவாகிய தர்மம் கஉ: -

க. செல்வம். உ. அபிஜனம்:--குடும்பம். ஈ. அ ழகு. 'ச. தவம். னு. சுருதம்:-- சாஸ்திராப்பியாச ம். கூ. ஓஜசு:--இச்சிரியங்களின்கேஜசு. எ. தேஜ சு. அ. பிரபாவம். கூ. பலம். க௦. பெளருஷம். கக. புத்தி. கஉ. போகம்.

பதின்மூன்றுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

பாகவததர்மம் கஈ:--பகவத்புக்தர்களது தர்ம ம்.

க. சகாமகர்மபலத்தின் விபரீததரிசனம்.

உ. திரவியம் கிரகம் புத்திரன்முதலியவற்றை த் துக்க மென்றும், சல மென்றும் அறிதல்.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௫௦௭

௩. பரலோகம் நிலையில்லாதது என்று அறிதல்.

௪. சத்தப்பிரஹ்மத்திலும் பரப்பிரஹ்மத்திலும் சூசல (சாமர்த்திய) முள்ள குருவைநோக்கிச் செல்லல்.

௫. குருவினிடத்தில் ஈசுவரபுத்தியும் நிஷ்கப டசேவையும்.

௬. பரமேசுவரனிடத்தில் சகல கர்மங்களையும் சமர்ப்பித்தல்.

௭. பக்திவைராக்கியத்தோடுகூடிய சொரூபாநுபவம்.

௮. சாதுசங்கம்.

௯. செளசம், தவம், திதிக்கூத, மௌனம், சுவாத்தியாயம், ஆர்ஜவம்(நேர்மை), பிரஹ்மசரியம், அஹிம்ஸை, துவந்துவசமத்துவம் (சீதோஷ்ண முதலிய இருமைத்தர்மங்களைச் சகிக்கும் சுபாவம்).

௧௦. எங்கும் ஆத்மவடிவமாக ஈசுவரனைத்தரித்தல்.

கக. கைவல்லியம்(தனிமையா யிருத்தல்), அநி
கேதத்துவம்(வீடுகட்டாதிருத்தல்), ஏகாந்தப (ச
னியிடம்), கந்தைவஸ்திரம், சந்தோஷம்

கஉ. சருவபூதங்களிலும் ஆத்மாவின் ஐசுவரி
ய முடைமையைத் தரிசித்தல், பகவத்வடிவமாகி
ய ஆத்மாவில் சகல பூதங்களைபும் தரிசித்தல்.

கங. ஜன்மம் கர்மம் வருணம் ஆசிரமமுதலிய
வற்றால் தேகத்தில் நிரபிமானமும், தான்பிற ரெ
ன்னும் புத்தி யில்லாமையும்.

பதினான்குவகைப்பதார்த்தங்கள்.

திரிபுடி கச:-

ஞானேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

இந்திரியம்.	தேவதை.	விஷயம்.
அத்தியாத்மம்.	அதிதெய்வம்.	அதிபூதம்.
க. சுரோத்திரம்.	திக்கு.	சத்தம்.
உ. துவக்கு.	வாயு.	பரிசம்.
ங. சக்ஷு.	சூரியன்.	உருவம்.
ச. சிங்ஙுவை.	வருணன்.	இரசம்.
டு. கிராணம்.	அசுவினிகுமாரர்.	கந்தம்.

கலை.] வேதாந்தப்பதார்த்தசம்ஞாவர்ணனம். ௫௦௯

கர்மேந்திரியங்களின் திரிபுடி.

கூ. வாக்கு.	அக்கினி.	வசனம்(கிரியை).
ஏ. பாணி.	இந்திரன்.	ஏற்றலிடுதல்.
அ. பாதம்.	வாமனர்.	நடக்கல்
கூ. உபஸ்தம்.	பிரஜாபதி.	இரதிபோகம்.
கௌ. குதம்.	இயமன்.	மலத்தியாகம்.

அந்தக்கரணம் நான்கன் திரிபுடி.

கக. மனம்.	சந்திரன்.	சங்கற்பவிகற்பம்.
கஉ. புத்தி.	பிரஹ்மா.	நிச்சயம்.
கங. சித்தம்.	வாசுதேவன்.	சிந்தித்தல்.
கச. அகங்காரம்.	உருத்திரன்.	அகந்தை.

பதினேந்துவகைப்பதார்த்தங்கள்.

மாயையின் பெயர் கரு:-

க. மாயை. உ. அவித்தை. ங. பிரகிருதி. ச. சக்தி. டு. சத்யை. கூ. மூலை. ஏ. தூலை. அ. யோனி. கூ. அவ்வியக்தம். கௌ. அவ்வியாகிருதம். கக. அஜை. கஉ. அஞ்ஞானம். கங. தமசு. கச. துச்சை. கரு. அநிர்வசனீயை.

பதினாறுவகைப்பதார்த்தங்கள்.

*கௌ. அவஸ்தையும் அவஸ்தாபிமானியும்கசு:-

க. ஜாக்கிரஜாக்கிரம். விசுவவிசுவன். உ. ஜாக்
நிரசொப்பனம். விசுவதைஜஸன். டு. ஜாக்கிரச
முத்தி. விசுவப்பிராஞ்ஞன். ச. ஜாக்கிரதூரியம்.
விசுவதூரியன். ரு. சொப்பனஜாக்கிரம். தைஜஸ
விசுவன். சு. சொப்பன சொப்பனம். தைஜஸதை
ஜஸன். எ. சொப்பனசுமுத்தி. தைஜஸப்பிராஞ்
ஞன். அ. சொப்பனதூரியம். தைஜஸதூரியன்.
கூ. சுமுத்திஜாக்கிரம். பிராஞ்ஞவிசுவன். க௦. சுமு
த்தி சொப்பனம். பிராஞ்ஞதைஜஸன். கக. சுமு
த்தி சுமுத்தி. பிராஞ்ஞபிராஞ்ஞன். கஉ. சுமுத்
தி தூரியம். பிராஞ்ஞதூரியன். கஃ. தூரியஜாக்கி
ரம். தூரியவிசுவன். கசு. தூரியசொப்பனம். தூரி
யதைஜஸன். கரு. தூரியசுமுத்தி. தூரியப்பிராஞ்
ஞன். கசு: தூரியதூரியம். தூரியதூரியன்.

*கௌஅ. கலை கசு:-

*கௌ. பரமஹம்ஸபரிவிராஜகோபநிஷதம்.

*கௌஅ. பிரசுனோபநிஷத்து.

கலை.] வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம். ௫௧௧

†க. இரணியகருப்பம். உ. சிரத்தை. ந. ஆதா
சம். ச. வாயு. ரு. தேயு. சு. ஜலம். எ. பிருதிவி.
அ. தசேந்திரியம். கூ. மனம். க௦. அந்நம். கக.
பலம். கஉ. தவம். கங். மந்திரம். கச. கர்மம். கரு.
உலகம். கசு. பெயர்.

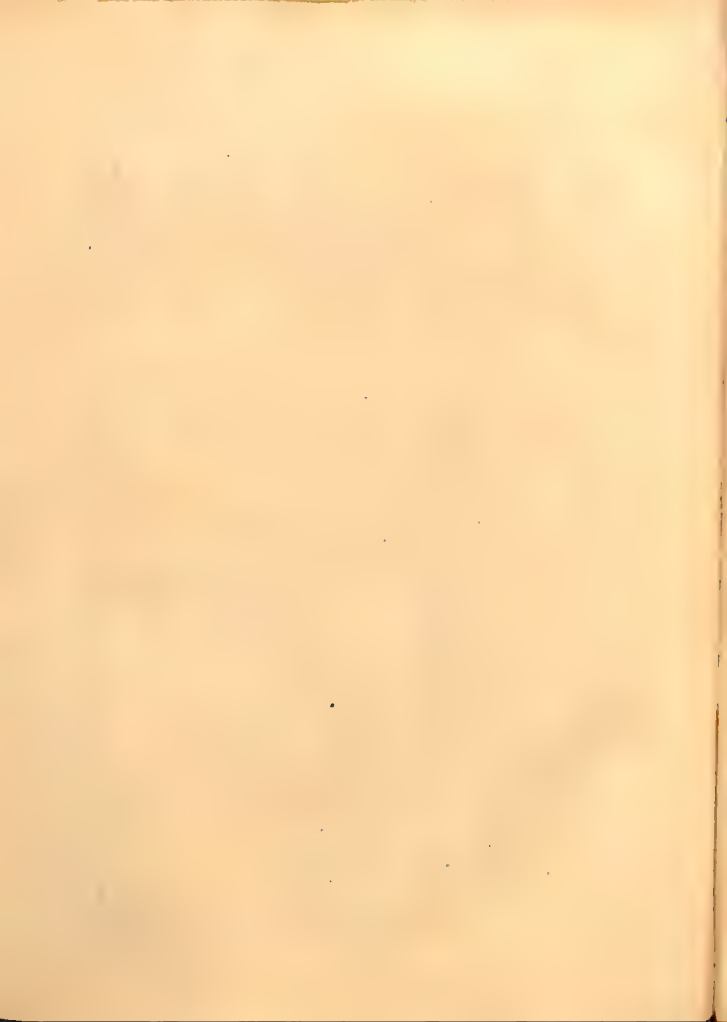
†க. இரணிய கருப்பத் தோடிங்
கியல்சிரத் தைவிண்கா றீநீர்
தரணியிந் தியம நோந்நந்
தருவலி மந்தி ரங்கண்
முரணிலாத் தவசு கன்ம
மொழிந்திடு முலகம் பேரே
திரமிலிவ் வீரெட் டான்மா
செறிந்திடாக் கலைக ளாகும். (க)

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினாறுங்கலை
வேதாந்தபதார்த்தசம்ஞாவர்ணநம் என்பது
முடிந்தது.

சுந்தர சூரவன் றன்பாற் றுகனிலா வில்வி சார
சந்திரோதயமா னூலுட் டரித்தவர் ஞானப் பேற்றாற்
பந்தம தொழிந்து மெய்ம்மைப் பரஞ்சோதி வடிவ மாய
வந்தமி லின்ப மெய்தி யழிவிலா திருப்ப ரென்றும்.

ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம்.

முடிந்தது.

॥ ஐ ॥

தஞ்சை பிரஷம்மிஷ்டபண்டித ஸ்ரீ வெ. குப்புஸ்வாமி ராஜா

என்னும் பூர்வாகிரமநாமம் பூண்டிருந்த

ஸ்ரீ வி. பிரஷமாநந்தஸ்வாமிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

ஸ்ரீ சங்கரவிலாசரதாமந்திரத்தில்

விற்பனைக்கு தயாராகவீருக்கும் புத்தகங்கள்.

ஸ்ரீபஞ்சதசி(பஞ்சதச ப்பிரகரணம்)	10— 0—0	ஹடயோகப்பிரதீபிகை (யோகநூல்)	... 2— 0—0
வாலியூம் 1 & 2.	4— 0—0	ஸ்ரீவிசாரசந்திரோதயம் (வேதாந்தநூல்)	... 1— 8—0
ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரம்	...	ஸ்ரீசிவஞானபோதம், தத்துவப்பிரகாசிகை	1— 8—0
ஸ்ரீவிருத்திரத்தநாவலி (வேதாந்தநூல்)	0—12—0	உரையுடன்	
ஸ்ரீவிசாரசாகரம்	... 3— 4—0		

ஸ்ரீசங்கரவிஸாசாரநாமந்திரத்தில்

உ

ஸ்ரீபாலபேரதம் ...	1— 8—0	ஸ்ரீபகவத்கீதை, கர்ம	1— 4—0
ஸ்ரீநாரதபக்திகுத்திரம்	1— 8—0	கீதை, ஸப்தசுலோகி	
ஸ்ரீநந்திகேசுவரகாசிகை	0— 4—0	கீதை-கித்தான்பைண்டு	
ஸ்ரீஞானவாசிஷ்டவச		ஸ்ரீசிவபஞ்சாக்ஷரவிள	
னம் (வைராக்கியப்	1— 4—0	க்கம், ஸ்ரீராமநதி	0— 4—0
பிரகரணம்).		ரார்த்தம், ஸ்ரீகணேச	
ஸ்ரீசிவயோகப்பிரதீபிகை	0—10—0	ஷோடசநாமஸ்தவம்	
ஸ்ரீசுருதிஷட்லிங்கசங்		ஸ்ரீஜகத்குருஜிசங்க	0— 3—0
கிரகம் ...	0— 8—0	ராசாரியர் சரித்திரம்	
கைவல்யோபநிடதம்,		செய்யுள்.	
அபிரிதபிந்துபநிட		ஷே. ஷே. வசனம். ...	0— 2—0
தம், சுகரகசியோபநி		ஸ்ரீபிரஹ்மவிதாசீர்வாத	
டதம், ஸ்கந்தோபநிட	0— 5—0	பத்தி	0— 2—0
தம், செய்யுள்.		தருக்ககௌமுதி-நியாய	
		பதார்த்தம் பதினாடன்	0—10—0
		தத் துவமஸிமகாவாக்கிய	
		வுபதேசம் (உபநிஷத்)	0— 3—0

விற்பனைக்கு தயாராகவிருக்கும் புத்தகங்கள்.

௩

நாநாஜீவவாதக்கட்டளை	...	0—4—0	ஸ்ரீதேவிசீதை	...	0—12—0
2-ம் பதிப்பு	...	0—3—0	ஸ்ரீஜகத்குருசங்கராசாரி	...	0—2—0
ஷை. செய்யுள்	...	0—6—0	யர்படம் (பெரிது)	...	0—1—0
விவேகசிந்தாமணி (வேதாந்தபரிச்சேதம்)	...	0—8—0	ஷை. (சிறிது)	...	0—4—0
அபரோக்ஷாநுபூதி (வேதாந்தம்)	...	0—8—0	ஸ்ரீபிரஹ்மாநந்தஸ்வாமி	...	0—3—0
ஆத்மபோதமும், தத்துவபோதமும்	...	0—8—0	கள் படம்	...	0—1—0
ஸ்ரீபஞ்சீகரணமுதலியன	...	0—8—0	ஸ்ரீஅனுமார்சீதாதேவிக்கு கணையாளி கொடுத்தபடம்	...	0—2—0
27-புத்தகங்கள் சேர்ந்தது	...	1—0—0	ஸ்ரீசங்கரவித்யாரண்யா	...	0—3—0
உத்தரகீதை	...	0—6—0	ஷ்டோத்தரசத நாமம்	...	0—2—0
ஸ்ரீராமகீதை	...	0—6—0	ஶ்ரீரந்தம், நாகரம், தமிழ், தனித்தனி.	...	0—3—0
ஸ்ரீகுருகீதை, காலிகோ	...	1—4—0	ஸ்ரீகுர்வஷ்டோத்தர	...	0—3—0
பைண்டு	...	1—0—0	சதநாமாவலி, நாகரம், ஶ்ரீரந்தம், தமிழ், சேர்ந்தது.	...	0—3—0
ஸ்ரீகுருகீதை-ராப்பர்	...	1—0—0			

ஸ்ரீசங்கரவிஸாரதாமந்திரத்தில்

சு

ஸ்ரீசங்கரநீலகண்டாசா நியசம்வாதம்	} 0—6—0
ஸ்ரீபிரஹ்மநாமாவலி, இசய்யுள்	} 0—2—0
ஸ்ரீபிரஹ்மநாமாவலி, நாகசம், கார்டு	... 0—0—6
கீதாசாரத்தாலாட்டு	... 0—0—6
ஸ்ரீநாராயணஸ்தோத்திரம்	... 0—0—6
கார்டு, நாகசம்	... 0—0—6
ஸ்ரீநாமராமாயணமும், நாராயணஸ்தோத்திரம், தமிழ்.	} 0—1—0
ஸ்ரீஇராமாயண ஞாணிகை நாகரி, தமிழ், தனித்தனி.	} 0—1—0

ஸ்ரீகரயத்ரீராமாயணம்,
நாகசம்

} 0—1—0

பிறர் பதிப்பு.

ஸ்ரீகணேசர்முதலிய அஷ்டோத்தரம்	21—	} 0—4—0
அடங்கியது, தமிழ்.		
இராஜவிநாயகர்குமரி	...	0—1—0
அத்வைதவுண்மை	...	0—4—0
அத்வைதவிளக்கம்	...	0—12—0
வேதாந்தஞானமணி		} ... 1—8—0
உரையுடன்		
வேதாந்தமனன		} ... 0—12—0
சிந்தாமணி		...
ஞானமியோதம்		... 0—2—0

விற்பனைக்கு தயாராகவிற்கும் புத்தகங்கள்.

௫

மெஞ்ஞானபோதம் ...	0—12—0	விபூதிமாஹாத்ரியம் ...	0—1—0
பிரஹ்மமும் அதன்வியக்		விபூதி ருத்ராக்கிரமகாத்	
தாவஸதையும் ...	0—1—0	ரியம் ...	0—4—0
சர்வஞானேந்திரம் ...	0—3—0	புட்பவிதியும் பலனும் ...	0—3—0
வேதசாரசமுத்தரணம்	0—4—0	சிவபூஜைத்திரட்டு ...	0—3—0
சங்கரதுவேஷி வாய்ப்		சிவமஹிமநஸ்தோத்திரம்	0—2—0
பூட்டு ...	0—4—0	சிவபுராணமென்னும் சைவ	
நான்குமகாவாக்கியார்த்		புராணம் ...	3—0—0
தம் ...	0—2—0	திருவினையாடற்புராணம்	2—0—0
மகாவாக்கியரசுரியம்	0—8—0	ஷை ஷை சாரவண்பா	0—2—0
ஸ்ரீதக்ஷிணமூர்த்தியஷட்	} 0—2—0	குதசங்கிதை	0—2—0
டகம்(கிரந்தம்-தமிழ்)		சர்வஞானேந்திரம்	0—2—0
தலயாத் திரை பொதுவிதி	0—8—0	அருணஜல புராணம்	1—4—0
கங்காயாத்ராஜீபிகை ...	1—8—0	திருக்காளத்தி ஷை	0—8—0
ஸ்ரீஜகந்நாத-ஹரித்வார	0—2—0	அரிச்சந்திர ஷை	2—4—0

ஸ்ரீசங்கரவிலாசசாரதாமந்திரத்தில்

க

திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம்	0—12—0	தேவாரத்திரட்டு(அற்புத)	0—4—0
திருவேங்கைகோவை ...	2—8—0	வைசியகுலவிளக்கம் ...	0—4—0
கந்தராகுதி உரையுடன்	0—6—0	சைவசித்தாந்தவரலாறு	0—6—0
கந்தப்புராணசாரசங்கிரகம்	0—1—0	வேளாளஞ்ஞாமணி ...	0—4—0
துலாக்காவேரி மஹாத்மியம்	0—8—0	புலால் மறுப்பு ...	0—4—0
சிவரத்திரி ஷே	0—6—0	மகாபாரதம் (ஆதி-சபா பருவங்கள்)	1—0—0
சயிவனகேசுத்திர ஷே	0—8—0	ஆந்தராமாயணம் ...	5—0—0
சிதம்பர ஷே (கிரந்தம்)	0—8—0	பாலராமாயணம்	0—6—0
பிரசீனதர்மங்கள்	0—4—0	(கிரந்தம்-தமிழ்)	0—6—0
நித்யாநுசந்தானம்	1—8—0	ஐக்தலீலாமிருதம்வசனம்	3—4—0
மதுமுறைகண்டவாசகம்	0—4—0	பட்டினத்தார் பிரபந்தம்	1—4—0
தேவாரத்திரட்டு(கண்ணுசாமி பிள்ளையால்)பெரியது	0—6—0	ஷே வீருத்தியுரை ...	3—0—0
ஷே சிறியது	0—2—0	குமாரதேவர்சாஸ்திரக் கோவை	0—12—0
		அவதூதசம்வாதம்	0—4—0

விற்பனைக்கு தயாராகவிலிருக்கும் புத்தகங்கள்.

எ

பிரபுலிங்கலீலை-செய்யுள்	1— 0— 0—	தருக்காமிருதம்	... 0— 8— 0
சூசேசலோபாக்யானம் (மூலம்)	...	பார்த்துணரிவைவராக்சிய	...
உரையுடன்	... 3— 0— 0—	சதகம்	... 0— 4— 0—
நாலடியார் (இங்கிலீஷ்)	...	தலாட்டுபிரபந்தம்	... 0— 6— 0—
-தமிழ்)	... 2— 0— 0—	திருப்புகழ்	... 0— 6— 0—
நைடதம் (மூலம்)	... 1— 0— 0—	மூல்கிருஷ்ணன்செய்திருப்	...
பெருந்திரட்டுகுறுந்தி	...	புகழ்	... 0— 1— 0—
ரட்கு	... 3— 0— 0—	மதுரைமீனாக்கிபிள்ளை	...
அணியிலக்கணம்	... 0— 4— 0—	தமிழ்	... 0— 4— 0—
யாப்பிலக்கணம்	... 0— 3— 0—	அகோராரந்தாதி	... 0— 1— 0—
கல்லாடம் (மூலம்-உரை)	3— 4— 0—	பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	... 0— 2— 0—
தொல்காப்பிய பாயிர	...	அழகண்சித்தர்பாடல்	0— 1— 0—
விருத்தியுரை	... 2— 0— 0—	கட்டளைக்கொத்து	... 0— 1— 0—
புலவசாற்றுப்படை	... 0— 4— 0—	நான்மணிமாலை	... 0— 1— 0—
பாட்டியல்கொத்து	... 0— 8— 0—	கன்றுங்கனியுதவும்	... 0— 6— 0—

ஸ்ரீசங்கரவிலாசாரதாமந்திரத்தில்

அ

கும்மாங்கதசரித்திரம் ... 0— 6—0	ஸம்ஸ்கிருத எழுத்துப் படம்.	0— 0—6
முதலாவது கரிகாலன் } 0—12—0	நாவல்.	
ஆராய்ச்சி		
சிவேந்திரபாகசாஸ்திரம் 2— 0—0	அநவத்யா	... 0— 0—6
ஜோதிட பாலகிஷை ... 0— 6—0	திலோத்தமா	... 0— 0—6
ஜோதிட பிரபஞ்சேசகரம் 0—12—0	பிருந்தை	... 0— 0—6
வவக்கிரகபலன ... 0— 2—0	விசுவநாடியம்	... 0— 1—0
வவக்கிரகஞ்சுமதுரிவநாடி 0—12—0	நீதிக்கதை	... 0— 1—0
காட்வர்ட் ஹோ! } 0— 2—0	தங்கக்கிளி	... 0—10—0
(Godward Ho!)	சுந்தரராஜா	... 0—12—0
நிலைக்கடலைபருப்புவிலை	பஞ்சாயித்து நாடகம்	... 0— 6—0
விவரம் ... 0— 8—0	மதிமுகி (1- பாகம்)	... 0— 4—0
மெஞ்ஞானக்கும்பி ... 0— 4—0	மதிமுகி (2-பாகம்)	... 0— 4—0
ஸம்ஸ்கிருதபாலபோதம் 0— 5—0		

